

Bergens Roklub gjennom 100 år

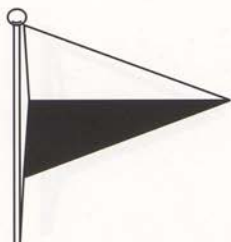
ROSPORTEN I BERGEN 1879 – 2006

BERGENS ROKLUBB GJENNOM 100 ÅR

ROSPORTEN I BERGEN

1879 – 2006

Utarbeidet av

KNUT SIVERTSEN OG H. NIC. WERGELAND

Utgitt i anledning

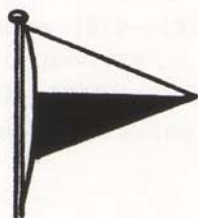
BERGENS ROKLUBS 100-ÅRS JUBILEUM

den 22. mai 2006

BERGENS ROKLUB GJENNOM 50 ÅR

ROSPORTEN I BERGEN

1879 — 1955

Utarbeidet av

KNUT SIVERTSEN

Utgitt i anledning

BERGENS ROKLUBS 50-ÅRS JUBILEUM

den 22. mai 1956.

Innholdfortegnelse 1987-1955

Forord	7
Bergens Roklub 1879—1895	15
Bergens Turnforenings roavdeling 1895—1901 ..	25
Bergens Roklub 1906—1955	32
Klubbens båter gjennom 50 år	138
Innehavere av Norges Roforbunds gullmedalje ..	142
Innehavere av Bergens Roklubs ærestegn	142
Innehavere av Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing	143
Innehavere av idrettsmerkestatuetten	143
Innehavere av idrettsmerket i gull	143
Innehavere av «Den blå Åre» — vinnere av klubbmesterskapet	144
Styrets medlemmer 1879—1956	146
Medlems- og rostatistikk 1879—1955	150
Kapproingsstatistikk 1910—1955	152
Regattadeltagelse 1910—1955	154
Jubileumsboken og roklubbens støtter	185

Innholdfortegnelse 1955-2006

Hilsen fra ordføreren i Bergen	206	90 års jubileum	254
Formann i Norges Roforbund	207	Veteranroing	258
Generalsekretær i Norges Roforbund	208	2000-2005	265
Innledning	209	Norges Cup 2000	266
Bergens Roklubs Råd	211	Universitetsroing i Skottland v/Chr. Krohn-Hansen	267
Møhlenpris 1956-1965	212	Bergens Roklubs æresmedlemmer	282
1956-1960	217	Bergens Roklubs ærestegn	284
1961-1964	220	Regattakomiteen Nordåsvannet	285
Oppbrudd på Møhlenpris	222	Hordaland Rokrets	289
Et klubbhus blir til	223	Båtoversikt pr. 31.12.05	290
Ny giv ved Nordåsvannet	226	Våre banedommere	290
1979	227	Norges Roforbund	290
Damene kommer!	229	Tur- og båtstatistikk	292
1980-1984	229	Finn Borchgrevink	294
Tone Nordås	235	Styrets medlemmer 1956-2006	295
1985-1989	237	Jan Henrik Bentzon	299
Gjeldfritt hus	238	Epiloger	300
Tur til England	241	Våre sponorer	304
1990-1994	246		
1995-1999	252		

Forord.

Det var et utbredt ønske blant medlemmene at 50-års jubileet også skulle markeres ved at klubbens historie ble samlet og utgitt i bokform.

Der er mange ting som fortjener å nevnes i en slik beretning, vanskeligheten har vært å finne frem til det vesentlige, som kunne gi et korrekt bilde av klubben. En viss for-fordeling av stoffet har ikke vært til å unngå. Der er jo så uendelig meget mer å skrive om fra regattabanen enn fra det daglige klubbiv med langtur- og baderoing, til tross for at dette er like viktig som den konkurransebetonte kapproing. Undertegnede alene er ansvarlig for eventuelle feil og utelatelser, og jeg ber om overbærenhet for det som eventuelt måtte forekomme av slike.

Jeg vil rette en hjertelig takk til alle som har hjulpet meg med boken: Fritz Bischoff, som har vært meg behjelpelig med selve opplegget og ellers gitt tekniske og kritiske råd, H. Nic. Wergeland, som har ytet verdifull hjelp med alt billedstoff, samt flere som har hjulpet med annonsetegning.

Knut Sivertsen.

CHR. K. HEIBERG

*Bergens Roklubs stifter, formann 1906—1919,
æresmedlem 1920.*

HAAKON J. WALLEM
æresmedlem 1910.

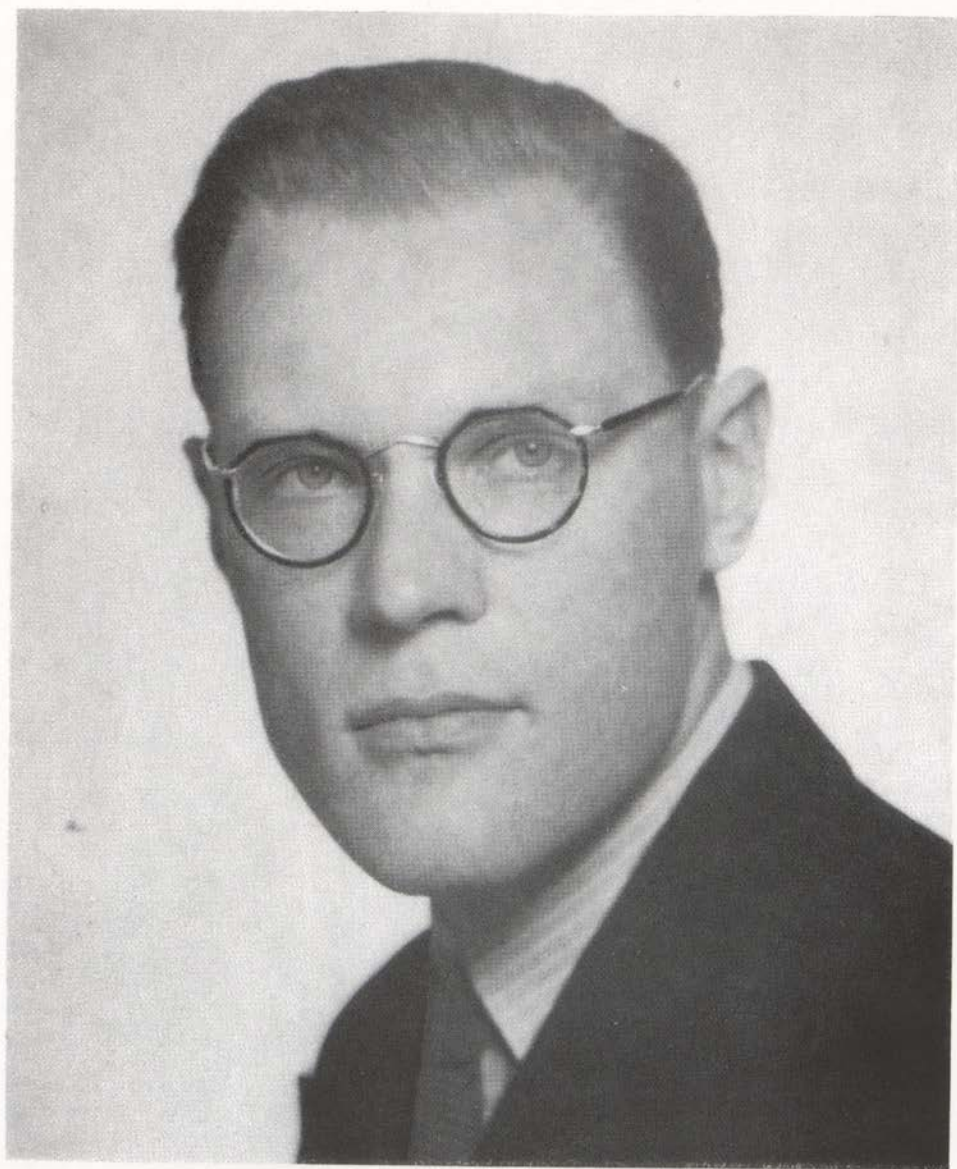

JACOB DE RYTTER KIELLAND
æresmedlem 1920.

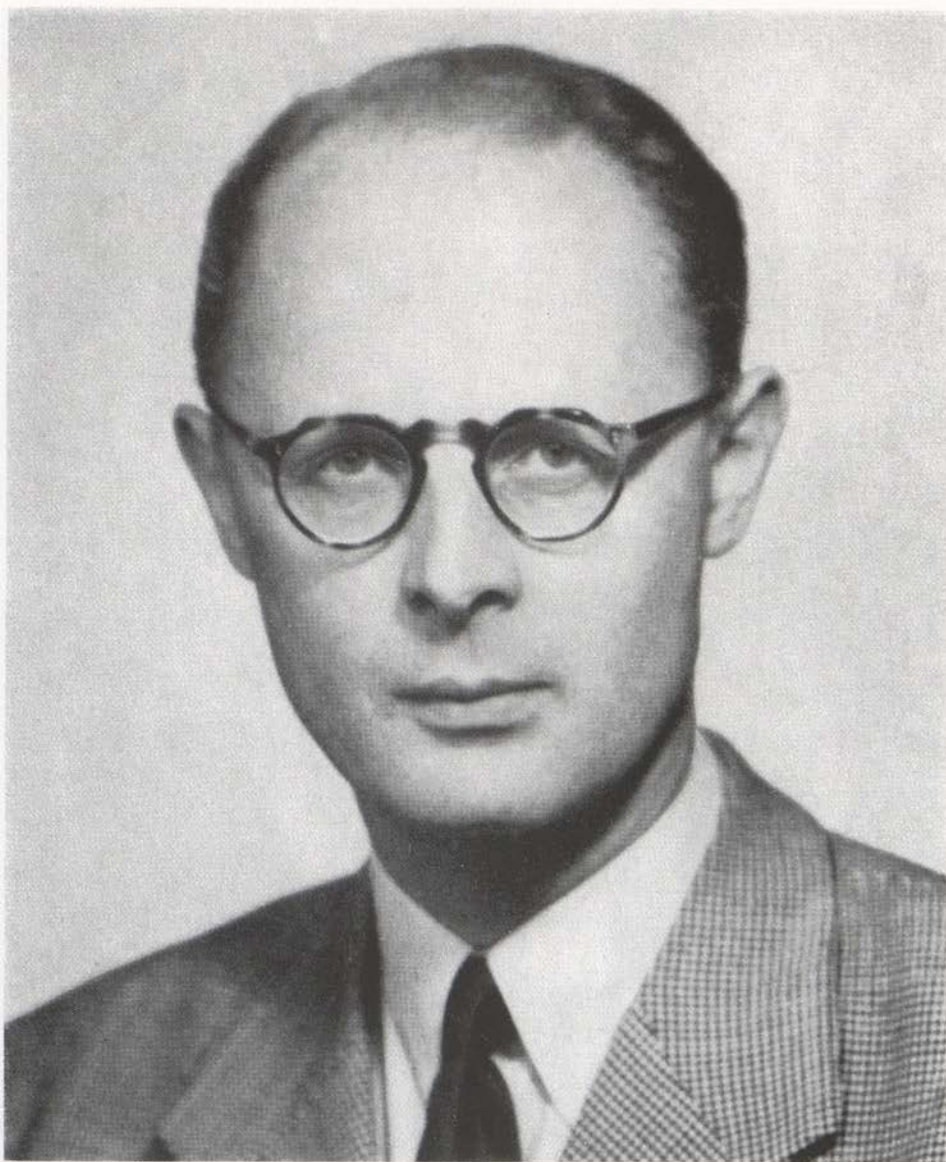

JENS KNUDSEN

æresmedlem 1920.

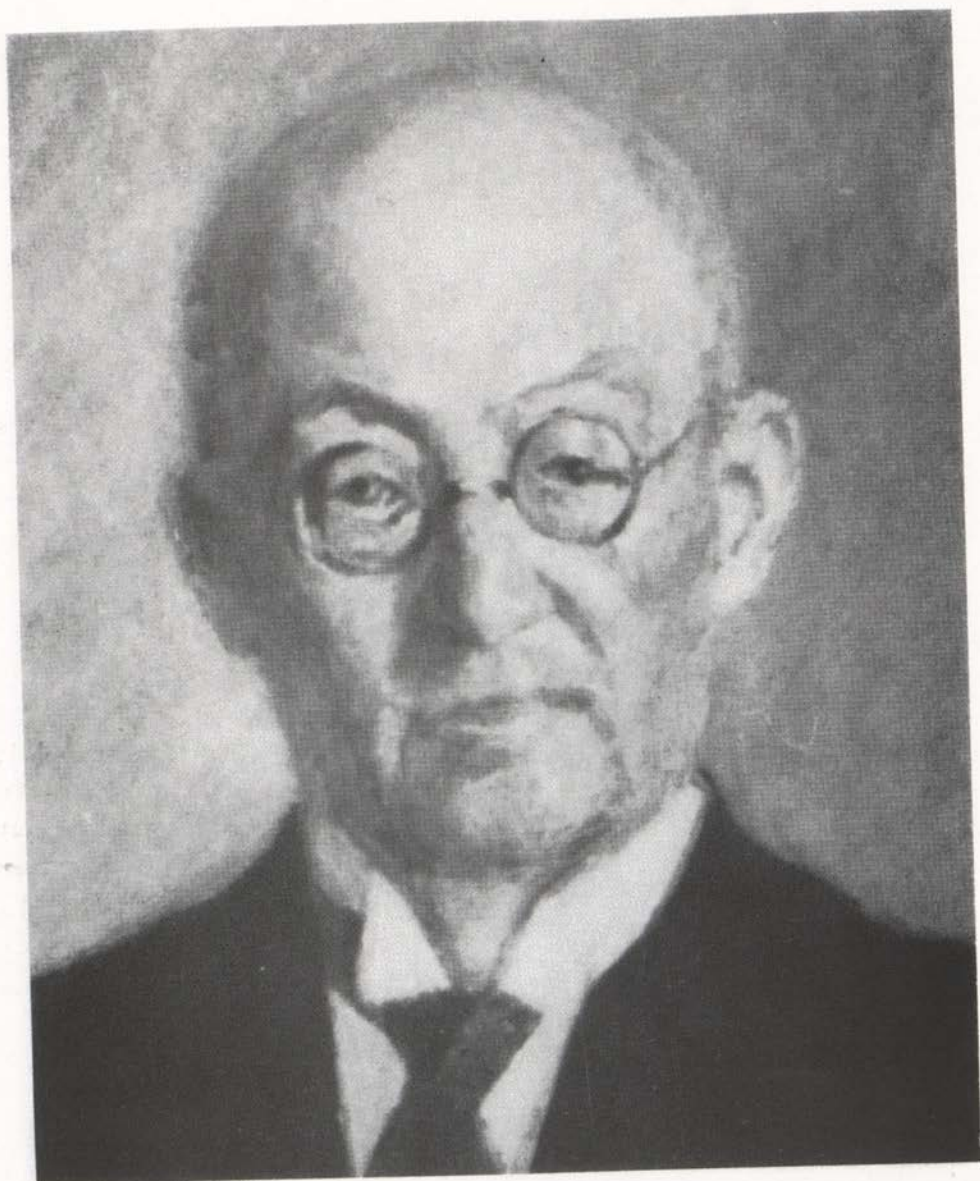

BERNH. M. FRØNSDAL
formann 1934—1938, æresmedlem 1949.

OVE ROLL

formann 1939—1946, æresmedlem 1949.

KRISTOFER LEHMKUHL
*stifter av den første Bergens Roklub,
formann 1879—1885.*

Bergens Roklub 1879—1895.

«Aar 1879 den 11. Marts Kl. 6^{1/2} samledes i Hotel «Nordstjernen» 12 af Byens unge Mennesker, forat diskutere om Muligheden af Oprettelsen af en Roforening her i Byen, i Lighed med de paa forskjellige andre Steder i Europa eksisterende Foreninger. Paa Forslag af John Grieg udvalgte Herr Kr. Lehmkuhl til Dirigent.

Denne begyndte med at oplæse Lovene for den i Hamburg eksisterende skandinaviske Ro-Forening «Skandia», dels forat de Tilstedeværende kunde danne sig en klar Forestilling om Foreningens egentlige Formaal, dels forat man paa denne Basis kunde aabne en Diskussion. Efter Oplæsningen af disse ytrede Lehmkuhl, at han havde tænkt sig, at Foreningen skulde bestaa af 12 aktive og et lignende Antal passive Medlemmer. Han vilde dog ikke nævne noget bestemt Antal, men mente at tyve eller ca. 20 maatte være passende. Kontingenten burde efter hans Formening for de aktive Medlemmers Vedkommende sættes til 5 Kr. i Indtrædelsespenge og 20 Kr i aarlig Kontingent. De passive Medlemmer skulde betale 10 Kr. aarlig, men derimod være fri for Indtrædelsespenge. Endelig, mente Taleren, kunde man samle Penge ved at lade en Liste cirkulere blandt Medlemmerne, paa hvilken disse dels selv tegnede frivillige Bidrag, dels virkede i samme Retning blandt Slægtninge og Venner, der maatte interessere sig for Sagen. Forat Foreningen kunde komme istand allerede iaar, mente Taleren, at man burde søge Pengene indkasseret snarest mulig, og enedes man efter nogen Debat om at sætte Fristen til 31. Marts.

De tidligere berørte Punkter blev man ogsaa snart enig om, idet man sluttede sig til Lehmkuhls forskjellige Forslag og paa Basis heraf stiftedes en Forening, der i Daaben fik Navnet

«BERGENS ROKLUB»

Grieg foreslog at kalde Foreningen «Bergens Roforening» og efter nogen Debat blev Sagen optaget til Votering, hvorved Forslaget forkastedes mot 1 Stemme.

11 af de Tilstedeværende indtegnede sig derefter som Medlemmer af Klubben, idet en — Wm. Kloumann — udbad sig Ret til den endnu disponible Plads i nogen Tid, da han endnu ikke kunde afgjøre, hvorvidt han kom til at blive i Byen fremover Sommeren, og da man nærede grundet Haab om, at man i ethvert Tilfælde vilde faa Pladsen besat og dessuden

nødig vilde afskjære Herr K. Adgangen, enedes man om at lade denne Plads blive staaende aaben indtil videre. Som passivt Medlem indtegnede sig Herr Daniel Martens, der under Mødet var ankommet, idet han istedetfor de stipulerede 10 Kr tegnede sig for et aarligt Bidrag af 20 Kr, hvilket fornuftige Indfald naturligvis gjorde et godt Indtryk paa Medlemmerne. Der udbragtes derpaa et Leve for den Nyfødte, hvilket modtoges med rungende Hurraraab.

Martens, der tænker sig til England, og som har lovet at tilstille Foreningen Tegninger til en Baad derfra, forespurgte, hvilken Sort Baad man tænkte sig at ville anskaffe, men da man endnu ikke var kommet saa langt, at man havde opgjort sig noget bestemt herom, kunde man ikke paapege noget i denne Retning. I det hele taget var man endnu ikke paa det Rene med, hvorvidt man burde anskaffe Baaden fra England, idet det jo godt kunde hændes, at man f. Ex. kunde faa Baaden baade billigere og mere hensigtspassende fra Hamburg. Der blev dog ikke nogen Diskussion herom og Referenten skal derfor ikke indlade sig nærmere derpaa.

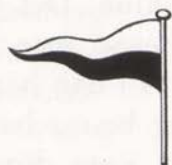
Derefter foretoges Valg paa en Komite, der inden 8 Dage fra Dato skulde have udarbejdet et Udkast til Love for Klubben. Valgt blev Lehmkuhl med 8 Stemmer, Bugge med 7 og Ellertsen med 5 Stemmer, den Sidste efter Omvalg med Grieg, der ogsaa havde 5 Stemmer. De øvrige Stemmer faldt spredt paa forskjellige.

Derpaa valgtes Bugge til foreløbig Kasserer. Han modtog til Opbevaring i Arkivet den Liste, hvorpaa Medlemmerne havde tegnet sig, og da man der vil finde Navnene, synes det Referenten overflødig at nævne de Tilstedeværende.

Paa forslag av Lehmkuhl valgtes Grieg til foreløbig Sekretær og be- myndiges denne af Forsamlingen til for Klubbens Regning at anskaffe en Referatprotokol, hvorpaa dette første belivede Møde i «Bergens Roklub» hævedes Kl. 8^{1/2}, efterat endnu et kraftigt Leve var udbragt for Klubben.»

Dette er det ordrette referat fra det konstituerende møte i den første Bergens Roklub, og det var et meget betydningsfullt møte som ble holdt den 11. mars 1879.

Vi befinner oss i idrettens barndom, det er noe helt nytt dette at der dannes foreninger med idrettslige formål, og det er da også med utlandet som forbilde at det er rosporten som er blant de første til å få fotfeste. Der har nok vært gjort forsøk tidligere. Alt i 1860

Klubbvimpel fra 1879.

ble Bergens Turnforening stiftet, forløperen til den nåværende Bergens Turnforening. Som vi skal høre, spiller denne forening senere en stor rolle for den bergenske rosport. Turnforeningen fra 1860 er imidlertid ikke levedyktig, den forsvinner etter et par sesonger, ennå er ikke tiden inne for et aktivt, organisert idrettsarbeid i vår by. Der skal gå ennå nærmere 20 år før idrettstanken modner seg, og denne gang er det rosporten man forsøker å organisere.

At det er rosporten som organiseres først og fremst i disse år, så vel i Bergen som i andre norske byer, er i grunnen ikke så rart. Det er byens unge menn, som ved studieopphold i utlandet — England og Tyskland — er kommet i forbindelse med roingen, og gjerne vil fortsette med rosporten når de kommer hjem igjen til Norge. Vi skal også erindre at en lang rekke andre idretter ikke er «oppfunnet» ennå. Utenom roklubber er det stort sett kun turnforeninger som opprettes, liksom der nok eksisterer foreninger for skyting og seiling. Det første fri-idrettspartiet i Bergen kommer således først i gang i 1894, og den første fotballkamp i Bergen spilles i 1893. For alvor, og i organiserte former, tar fotballsporten først til tre år senere.

I Fredrikstad stiftes der, som Norges eldste, en roklubb i 1877, året etter følger Christiania Roklub, Moss og Drammen, og deretter i 1879, Bergen og Fredrikshald. I Bergen startes der forøvrig i 1880 nok en roklubb. Det er Njård, som imidlertid kun driver roing i færing og seksæring, de såkalte norske båttyper. Tidligere enn dette må der imidlertid ha eksistert nok en roklubb, som allerede er nedlagt på dette tidspunkt. Høsten 1880 mottar nemlig Bergens Roklub en ny færing som gave fra den forhenværende roklubb «Concordia».

Men tilbake til Bergens Roklub. Det er synd at referenten ikke gir oss navnene på de 11 stifterne, men kun noterer at listen oppbevares i arkivet. Det eneste vi i dag har i behold fra denne tid er nemlig generalforsamlings- og bestyrelsesprotokollen, samt rojournalen, ført fra 1881. Takket være disse bøker kan vi imidlertid rekonstruere hvem som var til stede på møtet, og så fremt bestyrelsesprotokollen er nøyaktig ført i de to første år, er følgende 11 herrer stifterne av Bergens Roklub:

*Johan Bugge
Schack Bull
C. S. Ellertsen
Carl Geelmuyden
Albert Gierding
John Lehmkuhl Grieg
Kristofer Lehmkuhl
Konrad Meyer
Helen Nilsen
Caspar Nilsen
Vedeler*

Hertil kommer så som passiv Daniel Martens. Som det tolvte aktive medlem innvoterer den 8. mai *H. Gierding*.

Av medlemmene slutter Vedeler i klubben samme år, mens Albert Gierding og Caspar Nilsen melder seg ut året etter. Som nye aktive medlemmer innvoterer i 1880:

*Einar Blaauw
Christen Gran
Frantz Isdahl
Johan Møller
C. Sundt jr.
Lars Sundt
Johan Troye*

året deretter følger kun 2, nemlig:

*Chr. Isdahl og
Monsieur Mutez*

og i 1882 innvoterer:

*Bastian Eenberg
Henrik Smith
Daniel Martens
Johan Martens jr.
Casper Kielland
August Nilsen*

Det er ganske bemerkelsesverdig at man på det konstituerende møte ikke behandler så viktige spørsmål som anskaffelse av båter og klubbens eventuelle tilholdssted. Ja, til og med på det annet medlemsmøte, som holdes på Hotel «Nordstjernen» den 19. mars, berøres ikke disse spørsmål. På dette møte vedtas kun klubbens lover og man bestemmer «at lade de vedtagne Love trykke for at distribueres blandt Medlemmerne». På dette møte velges også klubbens første styre, som får følgende sammensetning:

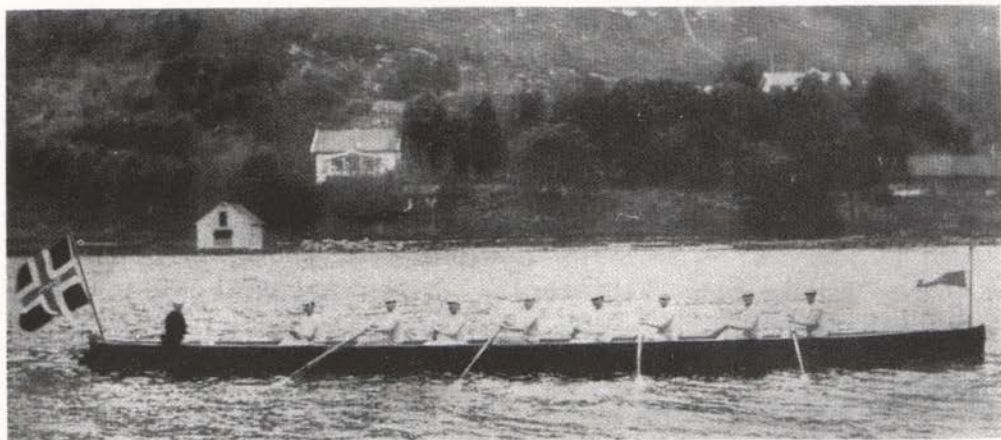
*Kristofer Lehmkuhl, formann
C. S. Ellertsen, sekretær
Johan Bugge, kasserer*

At man velger de rette menn til klubbens bestyrelse, synes deres senere livsgjerning å tyde på. Formannen er den senere statsråd, direktør i Det Bergenske Dampskibsselskab, sekretæren blir dampskipsspeditør og kassereren er fremtidig banksjef i Bergens Kreditbank.

Men det varer imidlertid ikke lenge før også båt- og tomte-spørsmål dukker opp, og begge blir løst hurtig og på meget fordelaktige betingelser. Der kjøpes tomt på 900 kvadrat-alen av konsul T. Stub på hans eiendom ved Puddefjorden, og klubbhuset som bygges her, blir tatt i bruk den 18. april 1880. Dette klubbhus var beliggende like innenfor det nåværende fergeleie til «Uren».

Klubbens første båt er en «4-aaret Kaproningsbaat efter engelsk Mønster» og er for det aller vesentligste en gave til klubben fra en del av medlemmene. Denne båt ankommer i de første dager av mai, og klubben begynner da sin aktive virksomhet, som på grunn av verneplikt dessverre ikke er så regelmessig som ønskelig.

Samtidig kjøper klubben for egne midler en åtte-året båt — åter kan den vel neppe kalles, når man betrakter omstående bilde av båten — og den blir i protokollen også kalt for giggen og enkelte

«Åtteren».

Fra baug: Frithjof Wiese, Jacob Magnus, Edv. Due, Haakon Mathiesen, Johan Janson, Gerhard Waage, Andreas Hansen, Otto Svendsen, Eyvind Schönberg.

ganger også for storbåten. Giggen, som bestilles i Hamburg, ankommer i slutten av august, og øvelsene blir nå drevet regelmessig en tid utover. Mangelen på sakkyndig instruksjon er imidlertid følbar, men til tross herfor merkes der stadig fremgang.

For riktig å markere at der nå er startet en roklubb i Bergen, avholdes der allerede det første året ut på høsten en kapproing for gutter, ledet av «Regattakomiteen af 17de Mai», og innen klubben samles der inn kr. 32,— som der kjøpes 2 sølvbeger som premier for.

I Bergensposten finner vi følgende kortfattede referat fra denne begivenheten:

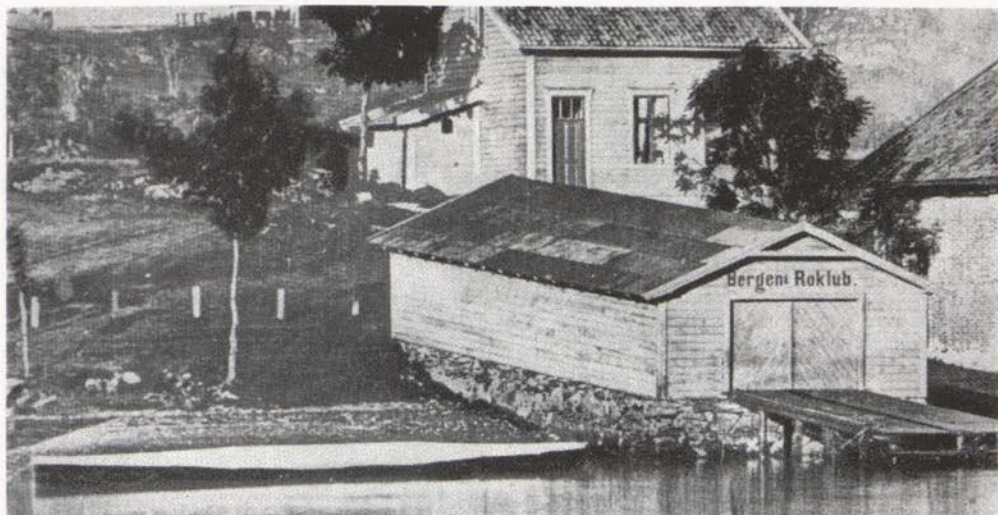
«Resultatet af Kaproningen for Gutter den 14de Septbr. 1879 i Puddefjorden.

Af Gigherne tog Kapt. Schønings, roet af H. Smith Styrmand, K. Hansen, I. Hansen, B. Jespersen, W. Beck, brugte 10 Min., 1ste Extrapræmie — et Sølvbeger — udsat af Bergens Roklub.

2den Afdeling (Færing) A. Dahl, A. Boye. 1ste Extrapræmie (et Sølvbæger udsat af Bergens Roklub) brugte 6 Min. 42 Sek.

Løbene vil senere blive oppmaalte og Resultaterne meddelt.»

Der vedtas reglement for roingen — ganske forunderlig kan det virke på oss nå nesten 80 år senere — og der vedtas roantrekk, og allerede fra denne tid stammer vårt utstyr og farger, hvit bukse og trøye med blå besetning. Klubbens vimpel blir også hvit og blå, make til vår nåværende.

Det første klubbhus på Møhlenpris.

Hvert år fremover mottar klubben innbydelser til å delta i kapp-
roinger østpå, men da den hverken er i besiddelse av brukbar kapp-
roingsbåt eller øvet nok mannskap, må den stadig avslå invitasjonene.
De to båter klubben eier er utstyrt med faste seter. I 1882 går man
til en ganske vesentlig utvidelse av båtparken. Der kjøpes 2 cuttere,
en slags single scullers, og fra Newcastle blir der kjøpt en 4-året
utrigger, utstyrt med alle nyere forbedringer, spesielt nevnes flash-
board. Dette er også den første båten som er forsynt med rullese-
ter, og må derfor betraktes som den første moderne kapproingsbåt som
anskaffes i Bergen.

I årsberetningen for 1882 uttaler bestyrelsen håpet om at klubben
snart kan oppta konkurransen med landets øvrige roere, men de
aktive medlemmer er nok ikke så interesserte for denne tanke. Det
lengste de strekker seg til er å innøve et mannskap i giggen som så
representerer klubben under kapproingen i Lungegårdsvannet den
17. mai — som tilskuere!

Ellers synes det som om det hele drives mere som en kamerat-
klubb, og der foretas til dels lange utflukter, gjerne 2-dagers turer.
Disse går ofte til Fjøsanger, rundt Fjell, til Garnes og lignende. I
juli 1883 er giggen på langtur til Haus og Garnes.

Om denne tur er der anført i rojournalen: «15/7 fra Bergen 10
aften, ank. til Haus kl. 2 1/2. Lækage hindrede til dels bådens fart.»

Johan C. Martens, formann 1886—1894.

Et meget effektivt middel til å få penger i kassen er et mulkt-system for for sent fremmøte eller for i det hele tatt ikke å møte opp. Halvparten av de innkomne mulkter går til et fond for anskaffelse av nye båter, og det er ikke så ganske få kroner man får inn på denne måte.

I 1884 anskaffes der nok en 4-året utrigger, og da klubben nå har 2 kapproingsbåter av ens konstruksjon, mener bestyrelsen at der endelig vil bli tale om konkurranseroing. Bestyrelsen foreslår også at der ansettes engelsk trener, dog under den forutsetning at der dannes et fast mannskap for raceroing. Dette finner imidlertid ikke sted, der finnes ingen grobunn hos medlemmene for å ro race, og som det hele ligger an, synes interessen for rosporten å dale. Alt i 1885 diskuterer generalforsamlingen den lite trøstelige situasjon. Medlemstallet, som i 1884 er oppe i 50 medlemmer, er på vei nedover, der er liten tilgang på nye, og dette skyldes nok for det aller vesentligste den stadig voksende konkurranse fra andre sportsforeninger, spesielt fra den nyopprettete «bicycle-club». Kontingenten blir nedsatt til det halve, men heller ikke dette øker tilgangen på medlemmer, som i 1887 er nede i 14 aktive og 9 passive.

Kristofer Lehmkuhl er klubbens formann i de første syv år.

Han er 24 år gammel da han stifter Bergens Roklub, og i spissen for en liten venneskare leder han den myndig og bestemt i dens første periode. Kr. Lehmkuhl har alle egenskaper til å være lederen, og klubblivet i de første år er sterkt preget av hans personlighet og karakter.

Allerede til festen ved klubbens to-årige stiftelsesdag er der forfattet et hyldningsdikt til formannen — det er på hele 10 vers — og skjønt versene er både muntre og respektløse, vitner de om hans betydning og innflytelse overfor vennene og om det humør og den livskraft som er til stede blant de bergenske roere.

Lehmkuhl avløses som formann i 1886 av *Johan C. Martens*, som innehar denne stilling i de neste 9 år til klubben overføres til Bergens Turnforening i 1895.

Johan C. Martens var gjennom hele livet en idrettens ildsjel. Han står som stifter av Bergens Turnforening i 1882 og denne klubbs første formann, i alt i 11 år. Senere tar han initiativet til opprettelsen av Det Norske Turn og Gymnastikforbund og er også i en periode president for dette. Han var også president i Norges Riksforbund for Idræt, som vårt nåværende Norges Idrettsforbund het den gang.

Årene fremover er fortsatt tunge, og nå er der også økonomiske vanskeligheter som kommer til. Obligasjonen på klubbhuset, den er pålydende kr. 1.440,—, blir oppsagt av banken. Etter meget strev makter klubben å ordne denne sak idet man oppnår et noe mindre privatlån. Den nye bestyrelse under Martens' ledelse arbeider imidlertid energisk for å holde liv i klubben og øke interessen, og i 1890 blir båtene brukt hele 138 ganger. Så ofte er ikke båtene tidligere blitt benyttet noe år. Der er planer om flytting av klubbhuset til Lungegårdsvannet, for derved å lette søkningen til ro-øvelsene, men dette møter på en del vanskeligheter, vesentlig av kommunal art.

Der kommer en sterk tilvekst av aktive medlemmer da generalforsamlingen i 1892 vedtar å oppta medlemmer mellom 16 og 18 år i et gutteparti, og dette bevirker et kronår hva medlemmer og kontingentinntekter angår. Interessen for roklubben er dette år så stor at man i meget stort antall deltar i 17. mai feiringen, og det er Bergens Roklub som tar luven fra de andre deltagende sportsklubber i prosesjonen denne dag, heter det i beretningen.

Men allerede året etter gir det nye guttepartiet støtet til klubbens opphør. Til den årlige generalforsamling i mai 1894 fremsetter bestyrelsen forslag om:

- I «at anmode Bergens Turnforening at optage roidrætten som en del af sit Program. I saa fald
- II at tilbyde Turnforeningen overtagelse of Bergens Roklubs aktive og passive og forudsat dette vedtages af Turnforeningen
- III at erklære Bergens Roklub for opløst.»

Av beretningen forøvrig fremgår det at der har vært en del uoverensstemmelser og det heter bl. a.: «Den sørgelige masseutmeldelse som fandt sted ved sæsonens begyndelse tror bestyrelsen blev foranlediget ved et sig udviklende Klikevæsen blandt klubbens yngre medlemmer, begrundet ved en personlig uoverensstemmelse. Nogle af disse udtraadte og foruden at afholde nye at melde sig ind gjorde de sit yderste for at bevæge medlemmerne at melde sig ud, og bragtes klubben paa denne maade i en høist uheldig mis-kredit.»

At uoverensstemmelsen er stor, fremgår tydelig av at masseutmeldelsene er meget omseggripende. Av nærmere 50 medlemmer i 1892 gjenstår der året etter kun 10 aktive og 3 livsvarige medlemmer!

Bestyrelsen mener det er heldig om turnforeningen vil overta ro-sporten, som den allerede har gjort med sykkelporten, det er på denne tid en kjent sak at Bergens Turnforening søker å bli det sentrale punkt for all idrett i Bergen. Vi har grunn til å tro at ro-klubben er godt informert om dette, klubbens formann, Johan Martens, er nemlig også formann i turnforeningen.

I realiteten er vel saken allerede avgjort på forhånd, selv om der går nærmere et år før den endelige overdragelse finner sted. I påvente av resultater roes der hele sommeren 1894, der innkalles til generalforsamling og ekstraordinære generalforsamlinger, det samme må også skje i turnforeningen, og først den 30. januar 1895 vedtas beslutning om at «Turnforeningen overtager Bergens Roklubs Active og Passive og fortsætter dens Drift efter Nærmere bestemt Plan.»

I henhold til tidligere gitt fullmakt erklæres deretter i bestyrelses-møte 18. april 1895 Bergens Roklub for oppløst.

Bergens Turnforenings roavdeling 1895–1901.

Når Bergens Turnforening opptar rosporten på sitt program, så er det for å drive den på en noe annen måte enn Bergens Roklub selv gjorde det. Mens den før utelukkende har vært en kameratklubb, hvor man kun rodde for mosjonens og hyggens skyld, til tross for bestyrelsens forsøk på også å ta opp det konkurransemessige, så er det nå det rent sportslige som settes i høysetet. Det som man før arbeidet for å få til, er det som gjennomføres nå. Bergens Turnforening organiserer rosporten som en egen avdeling i sin forening, og i de kommende år blir den en av foreningens kraftigste og største avdelinger, som yter en beundringsverdig innsats. Til dels vekker dens resultater også oppsikt i store deler av landet forøvrig.

Tilfeldigheter spiller alltid en stor rolle, og tilfellet ville at der på denne tiden kom til Bergen en ung dansk forretningsmann, som for sin utdannelse skyld skal arbeide i C. Sundts forretning i Strandgaten. Det er Victor Hjort, en ivrig roer fra Roforeningen Kvik i København, og han blir i de neste 50 år en av de mest betydningsfulle personer innen nordisk rosport.

Takket være sitt Bergensopphold i disse år setter han ikke bare sitt preg på rosporten, men han legger også kimen til den videre utvikling, og hans betydning her kan neppe overvurderes. Ved sin død i 1947 sto Victor Hjort som medlem av vår klubb, han var dekorert med alle de nordiske roforbunds høyeste utmerkelser, og de synlige verdier etter ham er hans fond til økonomisk støtte til de nordiske mesterskapsroinger, og hans vandrepokal til beste nasjon ved disse stevner.

Men la oss holde oss til femårs-perioden før århundreskiftet. Victor Hjort blir leder av den nye roavdeling og han er den drivende kraft bak de forskjellige tiltak. Turnforeningen bygger nøst ved Store Lungegårdsvann, ved siden av sitt eget hus, og foruten de båter som overtas fra Bergens Roklub, anskaffes der i 1896 en ny innrigger fra Danmark. Kjøpesummen er fire hundre kroner.

Med sin entusiasme makter Victor Hjort å gjøre noen av de dyktigste turnerne interessert i roing, og da et vestlandsk idrettsstevne arrangeres for første gang i 1896 står også roing på programmet. Til kapproingen i uttrigger foreligger der anmodning fra

Christiania Roklub om å få delta, men dette blir avslått, fordi det skulle være et vestlandsstevne. At Christiania gjerne ville delta, er i grunnen ikke så rart, for den gang hørte det til sjeldenhetene at der ble arrangert kapproinger. Som det nå er, deltar der kun 2 lag fra Bergens Turnforening, det ene er ungdommer fra fortturnerskapet, som vinner over sine klubbkamerater, tidligere medlemmer fra Bergens Roklub.

Den eldste avisartikkel vi har funnet som omhandler roing, skriver seg fra denne kapproingen, og vi tar den derfor med så å si i sin helhet. Det er Bergens Aftenblad for 14. september 1896 som skriver:

«PAA LUNGEGAARDSVANDET

Lørdag havde man for første gang her i Bergen Anledning til at iagttage en Kaproning mellem Outrigger-Baade — denne efter min Formening den fineste, sundeste, ædleste og intelligenteste af al Sport.

Ved Roning i Outriggers kommer det lige meget an paa Udholdenhed som paa en sikker og riktig Aareføring og Kropsbevegelse, parret med den høieste Grad af Precision i alle Bevægelser. Det er «et langt lerret at blege» før noget Mandskab kan siges at kunne ro godt i Outriggers. Der maa altid gaa et ihærdigt og omhyggeligt Arbeide forud: Baadens Mandskab maa være vel trænet og især godt sammenroet. Ved daglige Øvelser gjennem Uger maa man bringe det derhen at Baaden fremdrevet som af en eneste koncentreret Kraft skyder Fart som en Pil gjennem Vandet. Der maa blandt Roerne ikke være den ringeste Bevægelse, der ikke samvirker til dette Maal. Man maa under Øvelserne ha lært at udnytte sine Kræfter saaledes, at Kræfterne er slut, naar Maalet er naaet, men ikke før. Man maa have lært at afveie de anvendte Kræfter nøiagtigt efter Tid og Omstendigheder paa Styrbord og Bagbords Aarer saa Styringen saa at sige blir unødvendig: thi Styringen striker, og derved tabes Fart. Det er ikke nok, at Aaredragene falder nøiagtigt sammen, nei, Kræfterne maa tillige virke jevnt — ikke stødvis som i Regelen ved Roning i vore almindelige Færing. Intet Øieblikk maa tabes, hvorfor det næste Aaredrag maa paabegyndes i samme Øieblik som det forudgaaende sluttes — altsaa atter i denne henseende forskjelligt fra vor almindelige Færings-

Victor Hjort.

roning, ved hvilken man som oftest tager en ganske liden Pause efter hvert Aaredrag.

Roning overhovedet, men særlig i Outriggers, er, naar den drives fornuftig, uden Tvil en meget sund Sport, thi der er vel neppe noen anden Sport, ved hvilken alle ens Muskler saaledes kommer i Virksomhed som ved denne. Den er en ædel og intelligent Sport; thi det er kun ved Iagttagelsen af de mindste Enkeltheder og med den størst mulige Følsomhed for alt der kan indvirke paa Roningen, at en større Fuldkommenhed kan oppnaaes. For Venner af denne Sport maa derfor dette Bergens Turnforenings første Forsøg hilses med udelt Glæde.

Veiret var det bedst mulige — en passende Temperatur og ingen Blæst — og de enkelte Mandskaber besto gennemgaaende af vel-proportionerede, kraftigbyggede Skikkelser — Elitetropper inden Bergens Turnforenings Roafdeling.

Begge Baade startede nøiagtigt samtidig, men Roerne var aabenbart noget febrilsk. I Begyndelsen havde begge Baadlag indtil 39 Aareslag i Minuttet, saa falt det til 38 og 37 Aareslag, hvorefter det steg lidt henimod Spurten. Under hele Løbet holdt begge Baade seg omtrent jevnside, første Baadlag dog en knap halv Længde til-

agters, lige indtil det havde naaet Dommerskibet, men da tog det en god Spurt, skjød forbi det andet Baadlag og kom i neste Øieblik ind som No. 1 med benyttet Tid 5 Min. 17 Sek. Det andet Baadlag brugte 5 Min. 20 1/2 Sek.

Udfaldet af Kaproningen var saaledes:

1ste Præmie: Berent Rein, Peder Flood, Alfred Pedersen, Manlius Madsen (Stroke), Prytz Andersen (Cox).
Tid: 5 Min. 17 Sek.

Gerhard Waage, Johan Johnsen, Rolf Olsen, Christian Dekke (Stroke), Victor Hjort (Cox).
Tid: 5 Min. 20 1/2 Sek.

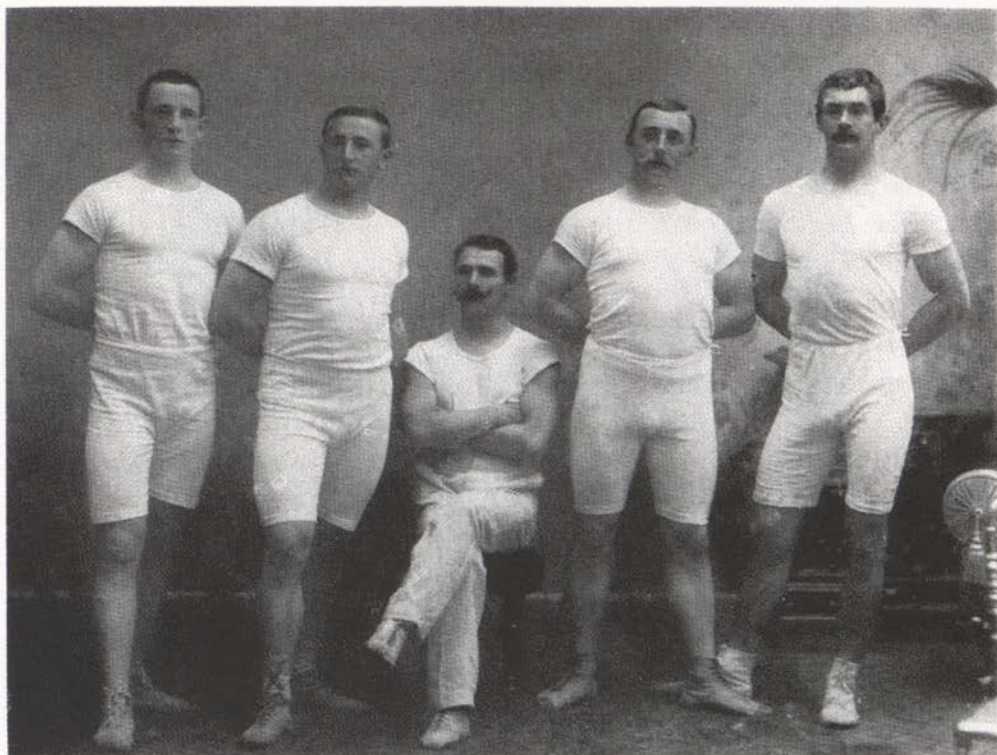
Dommere: Kjøbmand Johan Blytt, Arkitekt Schack Bull, Kjøbmand Helen Nilsen.

Starter: Skibsmegler Harald Berle.»

Året etter arrangerer Turnforeningen igjen vestlandsk idrettsstevne, og kapproingen, som også denne gang står på programmet, er henlagt til Nordåsvannet. Starten finner sted ved Marmorøen med innkomst i Fjøsangerbukten. Det er den bane som benyttes den dag i dag og som regnes for en av de ypperste i landet.

I 1898 slår imidlertid Turnforeningen til for fullt, det er landstutstillingens år i Bergen, og dette år arrangeres der derfor landkapproing på Nordåsvannet. Foruten i de norske båttyper innbys der til 4 løp i internasjonale båttyper, det er innrigger og utrigger (firer), begge så vel senior som junior. Foruten Turnforeningen selv anmelder Ormsund Roklub lag i utriggerløpene, men da deres båt blir forsinket ved levering, må de trekke sin anmeldelse tilbake. Det blir derfor kun i de 2 innriggerløp der blir rodd, men så er til gjengjeld deltagelsen her så fyldig, at det er den tallrikst representerte kapproing som til den tid er avholdt i Norge.

Søndag den 10. juli er det strålende vær i Bergen, og der er en hel folkevandring til Nordåsvannet for å se på kapproingen, og det er da racene i innrigger som samler den største interesse. Tilstrømmingen er så stor at jernbanetogene blir forsinket og lager forstyrrelse i togtabellen.

Seierherrer innrigger senior ved landskappleiken 1898.

Fra venstre: Richard Arnesen, Robert Flood, Manlius Madsen, Peder Flood, Alfred Pedersen.

Innrigger junior roes først og vinnes meget knapt av Christiania Roklub med Bergens Turnforening som toer, mens Drammen Roklub blir nummer tre. Ålesund har før start trukket sitt lag.

Bergenslaget besto av Daniel Haakonsen, Alfred Martens Hansen, Nils Hald, Jacob Kielland med Victor Hjort som cox.

Stevnets hovedløp er imidlertid innrigger senior, det er gitt navnet *Utstillingsløpet*, og her konkurreres der både om Centralforeningens premie og Utstillingspokalen, et vektig sølvkrus. Til de seirende roere er der gullmedaljer. Alt hva landet har av gode innriggerlag møter frem til dette løp, der er fem båter med, og det er et imponerende og usedvanlig spennende løp.

Kampen står mellom Bergens Turnforenings lag og Norske Studenters Roklub. Den er meget hård, men da der gjenstår 300 meter, tar bergenserne en kjempespurt inn til mål og ryster konkurrentene av seg, så der er åpent vann mellom båtene da mål passerer. Seiren mottas med voldsom begeistring, og laget blir sterkt hyldet. Den

videre rekkefølge i løpet er at Ålesund blir treer, Christiania Roklub, som på forhånd var favoritt, er nummer fire, og endelig blir Drammen Roklub sist.

Etter denne store suksess anmelder Turnforeningen sitt lag til Christiania Roklubs 20-års jubileumsregatta i Holtekilen, og også her viser bergenserne seg som de overlegent beste. De vinner en flott seier i innrigger senior igjen, to lengder foran Christiania, som denne gang henviser studentene til treerplassen foran Malmøen Roklubb.

Bergenslaget er imidlertid ikke helt det samme som på Nordåsvannet, to mann er skiftet ut, og de nye er ingen ringere enn Johan N. L. Blytt, som ror treer, og vår senere så kjære og kjente cox, Finn de Lange.

Man skulle tro at rosporten nå virkelig ville få vind i seilene, og at den kunne utbygges så vel i bredden som i toppen med gode, slagkraftige lag. Men slik skulle det ikke gå. De oppsiktsvekkende seire i 1898 skulle bare bli stående som en tilfeldig episode i Turnforeningens historie. Året etter konsentreres alle krefter innen forturnerskapet om landsturnstevnet i Trondheim. Dertil kommer at foreningens økonomi ikke tillater hverken utenbys representasjon eller tilstrekkelig fornyelse av materiellet, og som en medvirkende årsak må også nevnes at Victor Hjort, som har vært den drivende kraft, er reist fra Bergen. Når så endelig kommunen på grunn av utfyllinger i Store Lungegårdsvann forlanger båthuset fjernet, da finner Turnforeningen å måtte nedlegge sin roavdeling. Dette finner sted i 1901.

Før dette skjer er imidlertid Turnforeningen med i en skriftlig diskusjon om opprettelsen av Norsk Forening for Roidræt, hvor den så sent som 4. april 1900 erklærer seg villig til å melde foreningen inn i et slikt landsforbund. Det nåværende Norges Roforbund er stiftet 9. april 1900. Turnforeningen gjør imidlertid ikke alvor av sitt løfte, men underretter derimot det nye forbund året etter at dens roavdeling ikke har vært i drift dette år, og at alt materiell er overgitt til en *ny-stiftet* Bergens Roklub.

Denne nye Bergens Roklub, hvis organisator er Henrik Magnus C. S., kommer imidlertid aldri i gang med aktiv roing. Stiftelsen finner sted i september 1901, der trykkes nye lover og medlemstallet oppgis til 60-70 medlemmer med håp om å nå opp i 100 før neste

*Seierberrer innrigger senior ved Christiania Roklubs jubileumsregatta 1898.
Fra venstre, sittende: Johan N. L. Blytt, Finn de Lange, Robert Flood. Stående:
Alfred Pedersen, Richard Arnesen.*

sesongs begynnelse. Turnforeningens båtmateriell overtas for kr. 500,— på nærmere bestemte betingelser.

Som nevnt kommer den nye klubb imidlertid ikke i gang for alvor. Det hele drar i langdrag og dør til slutt helt ut. Men interessen for rosporten er ikke utdødd, den holder seg stadig og særlig da blant dem som kommer hjem fra utlandet, hvor de virkelig har lært å sette pris på denne herlige sporten og de muligheter den gir utøveren. Det er imidlertid bare initiativet og viljen av de riktige menn som mangler, og der skal gå hele fem år før den riktige mann kommer og tar saken opp på nytt, og denne gang for alvor.

Bergens Roklub 1906—1955.

«Mit roerliv i Utlandet begrænser sig til nogle faa maaneder, saa jeg har ikke større at berette om roerbedrifter utenom en Seier i Otter i Stettinerregattaen i 1904. Dette er ogsaa den direkte foranledning til at Bergens Roklub blev stiftet.»

Vi hører her *Christen K. Heibergs* egne ord til oss om bakgrunnen til at Bergens Roklub blir stiftet, og når utfallet av hans seier i 1904 ble så betydningsfullt at det ga opprettelsen av Bergens Roklub som resultat, da har vi all grunn til å være ytterst takknemlig for at han deltok i denne regattaen i Stettin, hvor han oppholdt seg en kortere tid for sin utdannelses skyld.

Etter at Chr. Heiberg har fullført sin utdanning kommer han hjem til Bergen igjen i 1905. Til sin store sorg konstaterer han at der her i byen ikke gis ham anledning å dyrke rosporten, som han har lært å sette pris på i utlandet.

Men Heiberg er ikke den mann som ikke undersøker mulighetene av å drive en roklubb. Han setter seg i forbindelse med dem som tidligere har vist rosporten interesse, og han arbeider energisk på forhånd for å gjennomføre sitt forsett, opprettelsen av en ny roklubb.

Personlig får han på hånden en innrigger fra ingeniør Trumpy, som er kommet i besittelse av denne båt fra den hensovnete Bergens Roklub, som vederlag for opplagsleie, og likeså har han ved kommandørkaptein Mørch's velvilje fått forhåndsløfte på å få låne gratis et skur på Marineholmen til båthus. Han har likeledes sikret seg støtte av en del interesserte, blant dem også roere fra Bergens Turnforenings glansperiode, og når alle disse ting er bragt i orden, er endelig saken moden nok til å settes ut i livet.

Den 22. mai 1906 innbyr så *Chr. K. Heiberg* sammen med *Kr. Thorbjørnsen* til et møte i Bergens Turnforening med noen for rosporten interesserte menn. De fremmøtte vedtar å starte en roklubb på de vilkår Chr. Heiberg har fått istandbragt på forhånd, og på møtet tegner disse seg som aktive medlemmer:

Richard Arnesen

Chr. Dekke

L. Gladstad

Ivar Hald
Chr. K. Heiberg
Jacob de Rytter Kielland
Alfred Pedersen
Egill Reimers
Fr. Thomassen
Kr. Thorbjørnsen

og som passive medlemmer:

Herman Friele
Henrik Magnus C. S.

Med Chr. K. Heiberg i spissen må disse 12 betraktes som klubbens stiftere.

Som en bestemt forutsetning bestemmes at klubben inntil videre forblir helt privat, idet der uttales at «viser den sig senere levedygtig med den nødvendige økonomiske Basis kunde der blive spørsmål om Udvidelse til en mere offentlig Forening.» Dette kommer også til uttrykk i lovene som vedtas, idet enhver ansøking om opptagelse skal bekjentgjøres for samtlige medlemmer til uttalelse. Også etter at klubben har fått et mere offentlig preg, henger disse noen stivbente bestemmelser igjen, og det er først i de seneste år man i grunnen kan melde seg inn i klubben uten alt for mange formaliteter.

Til klubbens første styre velges:

Chr. K. Heiberg, til rosjef (formann)
Alfred Pedersen, til vicerosjef (viceformann)
Kr. Thorbjørnsen, til sekretær og kasserer.

Bestyrelsen bemyndiges til å kjøpe den omtalte innrigger og få den i brukbar stand, likeså å foreta de nødvendige innredninger med skuret på Marineholmen. Endelig besluttet der også at man foreløpig ikke gir klubben noe navn. Vi kan da også av de første protokoller se at den kun kalles for roklubben, eller også for indriggerklubben. I lovene heter det da også opprinnelig at «Klubbens formaal er at arbeide for Rosporten i Indriggerbaade», men allerede året etter endres dette til «i Ind- og Outrigger».

Vel en uke senere er alt bragt i orden, og den 1. juni foretas den første rotur fra Marineholmen, og der roes nå jevnt utover hele sesongen inntil båten legges opp den 20. september, for vinteren.

I løpet av det første året innvelges E. F. Dahl som aktivt medlem, og som passive Finn de Lange, Olav Grolle Olsen og Ingolf Hysing Olsen. Dessuten opptas som juniormedlemmer: Dagfinn Arnesen, Egill Arnesen, Georg von Erpecom, Ragnar Hald, Einar Kielland, Hugo Mowinckel Nilsen, Johan Rogge og Otto Wallendahl. Disse åtte, som betegnes som unge gutter, andrar om opptakelse som to sluttede lag og juniorgrensen fastsettes da samtidig til 21 år.

Klubbens første generalforsamling holdes 23. april 1907, og det kan være av interesse å referere regnskapet for det første året:

«Klubbens Indtægter har været		Kr. 365,38
og Udgifter: en Indrigger	Kr. 225,—	
Reparationer	» 25,70	
Skabe	» 34,24	
Vagthold	» 21,—	
Div. Udgifter	» 11,85	» 317,79
Overskuddet		Kr. 47,59
henstaar i Bergens Kreditbank med	Kr. 45,—	
Kassabeholdning	» 2,59	» 47,59»

Om disse første år forteller forøvrig Chr. K. Heiberg i et brev fra 1953: «Journalene fra klubbens første år er temmelig tørre. Det gjaldt å få rodagene innført — i 1907 var det bare 11 dager, hvorav jeg hadde halvdelen på min bak i «Zampa». Det var så regnfullt var det året. — Det var ikke så lett å få et rolag samlet heller. Der måtte telefoneres rundt, manglet en mann, hadde vi byens løytnanter i reserve.

De fire første år drev vi klubben eksklusiv, da vi både av hensyn til vårt vertsfolk og til det beskjedne materiell ikke kunne åpne dørene på vid vegg. Ja, det var mange vanskeligheter de første årene. Og jeg var mang en gang ergerlig for at robasillen hadde uhelbredelig angrepet meg. Men så kom der plutselig så mange lyspunkter — som for eksempel arven etter Johny Grieg, og seiren i

Skur nummer tre på Marineholmen, klubbens tilholdssted 1906—1913.

1910, den forpliktet. Det var med vemod vi dro fra Marineholmen, hvor vi hadde hatt så mange hyggelige stunder.

Roturene gikk i alminnelighet utover til badeplassen utenfor Oldernes. Om søndagene ble de utstrakt til Florvågsbukten. På hjemturen ble det å henge i med Jens Knudsen på strokeplassen. Det hjalp lite å lage slipesten og gå over til skredderroing, da kom der et skarpt «heng i», og for ikke å falle helt i unåde, ble der spendt fra alt hva remmer kunne tåle. En rask dukkert når Marineholmen var nådd, og alle anstrengelser var glemt.

Våre langturer var til Gjeitanger, rundt lille Sartorøy, gjennom Bildøstrømmen og mange flere turer i skjærgården.»

Disse minner fra Chr. Heibergs hånd er verdifulle for oss, for mellom linjene kan vi lese om hans store interesse for klubben, om begeistringen for rosporten og ikke minst om kameratskapet som hersker i det frie og utvungne roermiljø.

Christen Heiberg er en førerskikkelse, et utpreget trekk i hans personlighet er evnen til å virke samlende, evnen til å samle til

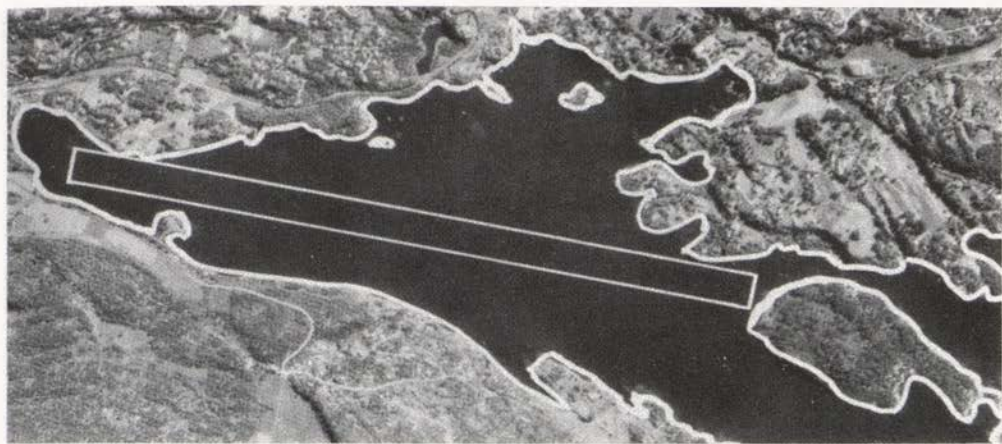
felles arbeid for en sak og holde gløden ved like. Under hans ledelse blir der særlig lagt vekt på et godt kameratskap i klubben, alle medlemmene er personlige venner, og samholdet og klubbånden som han arbeider for og fremelsker hos medlemmene, bidrar sterkt til klubbens trivsel. Det er betegnende at det er i Heibergs ånd man gjennom alle år senere har forsøkt å lede klubben, hans grunnleggende arbeid har på langt sikt båret de rikeste frukter, og alle som har følt glede ved å være med i Bergens Roklub har all grunn til å være Christen Heiberg takknemlig for hans store innsats.

Christen Heiberg er formann til 1919, i hele 14 år har han ledelsen av klubben. Ved siden av seg har han i disse år i styret Alfred Pedersen, som i 1912 overlater sin plass til Jens Knudsen, og ikke minst Jacob Kielland, som er styremedlem i 12 år.

Først til klubbens tredje sesong makter man å gå til anskaffelse av en ny innrigger, det er «Nr. 2», eller «Ola» som den senere ble døpt. Helt fra 1908 er denne båt i stadig bruk, den er klubbens instruksjonsbåt fremfor noen annen helt frem til 1946, da den mett av dage — men likevel fullt brukbar — selges til Larvik Roklubb. Mange minner dukker frem hos medlemmene ved tanken på gamle «Ola». Her har alle nybegynnere prestert mangen drabelig fisk i de første forsøk på å lære rosportens teknikk mens de rutsjet avgårde med sleidene. Turroerne derimot har lysere minner når de en solskinsdag la ut på sine langturer til Gjeitanger, som den gang var det faste tilholdssted for langturoerne. «Ola» avsluttet forøvrig sin karriere i vår klubb i 1939 — 31 år gammel — med å vinne klubbmesterskapet om innriggerpokalen.

Den internasjonale utstilling i Bergen i 1910 blir den direkte foranledning til at roklubben skifter karakter. Fra den mere private tilværelse, nærmest som en kameratklubb, beslutter generalforsamlingen i 1909 å oppta kapproing på programmet og følgelig tre frem som en mere offentlig institusjon. Etter styrets forslag vedtas enstemmig å gi klubben navnet *Bergens Roklub* og fastsette stiftelsesdagen til 22. mai 1906.

Foranledningen til dette skritt er at utstillingskomitéen anmoder roklubben om å arrangere en kapproing i Bergen i utstillingsåret. Styret på sin side finner det riktigere at komitéen henvender seg til Norsk Forening for Roidræt — som ved navneforandring er det

Kapproingsbanen på Nordåsvannet.

samme som det nåværende Norges Roforbund — med anmodning om at arrangementet av den årlige landskapproing henlegges til Bergen. For å forberede seg til den videre utvikling, kjøper klubben 2 firere, begge brukt, den ene fra Norske Studenter Roklub — den tas i bruk samme år — og den andre fra Ruderclub Favorit-Hammonia i Hamburg. Den ankommer først våren 1910. Denne siste båt er den senere så navngjetne «Jacob», oppkalt etter Jacob de Rytter Kielland. Høsten 1909 søker roklubben også opptakelse i Norsk Forening for Roidræt og blir formelt opptatt som medlem 1/1 1910.

Etter sesongens slutt samme år arrangeres der en seksa på Grand Café, og i sin festtale betoner formannen at det forløpne år er et merkeår for klubben, da den er gått over til uttriggerroing, samtidig som klubben er gått betydelig frem, «en fremgang vi for 4 år siden ikke hadde tenkt oss». Der er også planer om å avholde en klubbkapproing dette år, men på grunn av det dårlige høstvær og det dårlige fremmøte dette bevirker, blir kapproingen innstilt.

Norsk Forening for Roidræt erklærer seg villig til å godkjenne en kapproing i Bergen i 1910 i Bergens Roklubs arrangement, og for å markere hvilken betydning de legger i denne regatta, nevnes at kapproingen utskrives internasjonalt, liksom der i det ene løp — innrigger senior — skal konkurreres om det norske mesterskap. Dette løp skal også gjelde som uttagning til de nordiske mesterskapsroinger i København senere på sommeren. Til innrigger seniorløpet

skjenker Bergensutstillingen en pokal, i firer senior oppsettes Kongepokalen som engangspremie og i firer junior roes der om Centralforeningens pokal. Dessuten skal der roes 2 løp for færingar.

Så mange år senere virker denne regatta kanskje ikke så imponerende og betydningsfull som den gjorde den gang, men vi må ha bakgrunnen klar for oss. Den ble betraktet som det betydeligste og mest interessante idrettsstevne under utstillingen, liksom det også var en større sportslig begivenhet i Bergens idrettsliv. Klubben har kun eksistert i 4 år og har i disse år dessuten levet beskjedent i bakgrunnen, og den har i alt kun 28 medlemmer. Pågangsmot og vilje er det som preger ledelsen når de tar dette store arrangement på seg.

Og pågangsmot og vilje er det som besjeler de aktive roere også. Der settes sammen 2 lag, et innriggerlag som skal starte i seniorløpet om norgesmesterskapet, og et utriggerlag, som skal starte i så vel firer junior som senior. Jens Knudsen erklærer seg villig til å overta instruksjonen av lagene, som derved kommer i de beste hender. Det skyldes ikke minst ham at utriggerlaget, til tross for kort anledning til trening og samarbeid, oppnår så glimrende resultater. For treningen blir ofte vanskeliggjort, opprinnelig er der to utriggerlag i trening, men militærtjeneste og andre grunner gjør at der stadig må roes med reserve, og til slutt smelter da de to utriggerlag sammen til et rent juniorlag, som må ro begge løp.

Regattakomiteén på sin side arbeider også energisk for å gjøre regattaen så vellykket som mulig. Som regattabane velges Puddefjorden fra Gyldenpris med innkomst ved Nordnespynten, og banen blir nøyaktig oppmålt. Denne banen er imidlertid sterkt utsatt for nordenvinden, og for dette tilfelle har man Lungegårdsvannet i bakhånden. Her kan der ikke skaffes lenger bane enn 1600 meter, og den vil derfor kun bli benyttet i ytterste nødstilfelle, noe som heldigvis ikke ble nødvendig heller.

Til de tre løp i internasjonale båttyper kommer der anmeldelser fra Christiania Roklub, Norske Studenters Roklub og Bergens Roklub. Av ukjente grunner trekker imidlertid Studentene sine anmeldelser tilbake, og det blir derfor kun Christiania og Bergen som stiller til start.

I en forhåndsomtale i det daværende illustrerte ukeskrift «SPORT» heter det: «I indriggerlaget sitter ikke mindre end tre fra Bergens

Roklubs ypperlige seniorlag fra utstillingsaaret 1898, som seiret saa overlegent baade ved Bergens Roklubs regatta paa Nordaasvandet og ved Christiania Roklubs jubilæumsregatta i Holtekilen samme aar. Veteranerne har altsaa ikke tapt interessen, og udmerkede turnere og idrætsmænd, som de alle er, har de nok heller ikke tapt noget i kraft eller smidighed.

Det vil bli en farlig motstander for Christiania Roklubs indriggerlag, som ogsaa har en av roerne fra 1898 med. Tre av Christiania Roklubs roere deltok i Henley regattaen og to av dem var med i Christiania Roklubs seniorlag foregaaende aar, saa de to lag blir værdige konkurrenter.»

Det er søndag den 3. juli 1910 kapproingen finner sted. Der er strålende vær denne dag, og publikumstilslutningen er meget stor. Robåter kranser hele banen, og i Nordnesparken og på alle knauser er der fullt av tilskuere. Av regnskapet kan vi beregne at der er nærmere 1500 betalende tilskuere. Eilert Wallendahl stiller sin yacht «Thalia» til disposisjon som kampdommerbåt, og kommandørkaptein Mørch erklærer seg villig til å være stevnets æresdommer.

Pressen vier regattaen stor oppmerksomhet og neste dag inneholder avisene i Bergen, Oslo og andre steder i landet fyldige referater fra stevnet. Vi kan ikke gi et bedre bilde av det som foregikk enn å referere avisene fra den gang, og siterer Stavanger Aftenblad, som vel gir det mest spenningsmettede referat som noensinne er skrevet om en kapproing. La oss først skyte inn at den gang benyttet man master ved innkomsten med de startende lags vimpler, og den innbyrdes avstand mellom vimplene markerte hele tiden stillingen på banen. Fargene på startflaggene var approbert av Norges Roforbund, og Bergens Roklubs farge var helt hvit.

Under overskriften «En spændende Kamp» skriver så Stavanger Aftenblad: «Nu blir det snart formeget. Søndag hadde vi foruden den almindelige Udstilling og alt hvad den byr paa af forskjelligartede Arrangements desuden en Lands-Hundeudstilling, Lands-Lawntennismatch, Lands-Kaproning og to samtidige Svømmeopvisninger, den ene i Sydnes- og den anden i Nordnes Sjøbad. Det blir formeget på en Dag, thi selv om Portemonæen staar i det, greier man ikke at være til stede paa mere end et Sted ad Gangen.

Den af Søndagens Opvisninger, som fremfor noget fanget Interessen, var Kaproningen. Selv Kongens Ankomst til Byen — en

ellers celeber Begivenhed — blev stillet i Skyggen. Tusener og atter Tusener av Tilskuere fyldte alle Hauger og Knatter ude paa Nordnes, hvor Indspurten skulde finde Sted, mens Baade i hundredevis fyldte Puddefjorden.

Færingernes Kamp interesserte mindre. Det gaar for smaat med den Slags Baade. Det glæder mig at kunne notere en smuk Seier for Stavanger Roklub. Naar dette Lag seiret saa elegant, skyldtes det foruden overlegen Roning for en god Del en klog Manøver. Stavangerlaget holdt nemlig betydelig nærmere ind under Nordneslandet, hvorved Distancen forlængedes noget, men herved fandt man Beskyttelse mod den ret generende Sjø, som de andre Lag maatte trækkes med. Der blæste nemlig en Del Nordenvind, Stik i Stevn.

Det var Kampen mellem Kristianias og Bergens ud- og indriggede Baade, som var Regattaens store Nummer.

Af Bergens Indriggerlag stod der et Forhaandsry, som hadde jaget Interessen op. Det var for en Del det samme Lag, som for 12 aar siden gjorde saa grundig Kaal paa alle Kristianiaroere.

Skjæbnsvanger blev imidlertid den Omstændighed, at medens Kristianialaget hadde trænet 6 Uger under engelsk Ledelse og hadde sin Teknik up to date, benyttet Bergenslaget den samme Teknik som for 12 aar siden. Kort og godt: Bergens Seniorlag led et afgjort Nederlag trods Overlegenhed i Styrke.

Ikke desto mindre blev Dagen en Seir for Bergen.

I udriggede Baade seiret først Bergens Juniorlag over Kristianias med et Par Baadlængder. Udfaldet kom overraskende, men det skulde hverken bli den første eller største Overraskelse.

Da Bergens Juniorlag i sidste Omgang skulde ro mod Kristianias Seniorlag, som netop hadde seiret over Bergens Seniors, var der mere end én, som rystet på Hodet. Det var Narreværk at sætte de to Lag op mod hinanden. Udfaldet var og maatte paa forhaand være git.

Startsignalet gik, og de to Baade — Undervandsbaade faar man vel kalde dem — skar afgaarde med formidabel Fart. Som Pile skjød de gjennem Vandet. Fra Nordnes Sjøbad, hvor Indspurten skulde finde Sted, kunde man til en Begyndelse ikke øine Baadene. Nogen Sekunder og den hvide Sprøit om Aarene var synlig, endnu nogen Sekunder og ogsaa Baadene kunde skimtes, riktignok kun som Prikker. Op af Dommerskibets Skorsten vælted Røgen tyk og

*Seierberrer firer senior og firer junior ved internasjonal kapproing 1910.
Fra baug: O. Munthe Kaas, Bjarne Hansen, Jacob de Rytter Kielland, Victor Allers,
Finn de Lange.*

sort, og en vældig Skumkave foran Baugen fortalte os, at det holdt haardt for det at følge Roerne.

Tusener paa Tusener stirred udover Vandet, og de, som hadde Kikkert, blev bestormet med Spørgsmaal. Men ingen kunde gi Besked, og oppe paa Badehusets høie Taarn hang Kristianas Farve, blaåt, Side om Side med Bergens hvidt. Med svimlende Fart kom Baadene nærmere. Der — hvidt gik tilveirs paa Taarnet! Men kun for et Øieblik. Atter blev den hvide Vimpel sænket, men ikke længer end, at den vaied Side om Side med den blaa. Lidt efter gik blaåt tilveirs, Kristiania var foran. Men ogsaa det varte bare et stakket Øieblik. Blaåt maatte ned igjen, og atter hang Vimplerne Side om Side. Baadene var nu temmelig nær og Spændingen drevet op til en unaturlig Høide.

Der! — Atter gik hvidt tilveirs, mens noget saadant som tyve tusen Hænder kom i Bevægelse. Saa nyt Ombytte og blaåt under Toppen.

Det var til at bli gal over. Folk reiste sig. Der var ikke Tale om at bli siddende. Med tilbagetrængt Aandedræt og brændende Øine

fulgte man de to Baade. Vilde, kunde virkelig Bergens Juniors slaa Kristianias Seniorlag? Bare Muligheden heraf fik Tilskuernes Fødde til at trakke i Marken af Ophidselse. Der gik atter Hvidt tilveirs, og Spændingen eksploderte. En Orkan af Tilrop væltet ud over Roerne. Nu laa de flade under den vildeste Indspurt, mens Huer, Hatter, Lommetørklæder og overhovedet alt, som svinges kunde, blev svunget i Luften under hidsige, eggende Tilraab: «Hæng i! Ta dem! Ta dem!»

Der tog Kristianialaget en sidste vældig Indspurt. Det var som om man kunde se, hvor det knaget i alle Led. Det var som om Blodet skulde springe under Neglene paa disse bredskuldrede Kjæmper.

Kan Bergens Juniors holde dem Stangen under dette, var alles eneste Tanke.

Side om Side tog Baadene over Maallinjen. Der smalt intet Skud, og der gik ikke nogen Vimpel tilveirs paa Taarnet. Altsaa dødt Løb.

Men nei! Atter og for uigjenkaldelig sidste Gang gik den hvide Vimpel tilveirs som Tegn paa, at Bergens Juniors hadde slaaet Kristianias Seniorlag med to Haandsbredders Forsprang.

Det umulige var altsaa alligevel mulig.

Bergens Juniors bestaaende af følgende Herrer: O. Munthe-Kaas, Bjarne Hansen, Jacob de R. Kielland, Victor Allers med Finn de Lange som Styrmand hadde altsaa erobret Centralforeningens Pokal samt Kongepokalen og beseiret baade Juniors og Seniors fra Kristiania.»

I anledning den forestående nordiske kapproing i København blir Christianias seniorlag igjen i Bergen for å forsøke en kombinasjon med to roere fra Bergen i båten. Stilen hos de to lag er imidlertid så forskjellig at planen må oppgis, og Christiania Roklub representerer Norge med sitt innriggerlag.

De oppnådde resultater ved den første kapproing klubben deltar i, er meget verdifulle, seirene i begge uttriggerløpene er ting som teller. Der blir straks større blest om klubben, interessen for rosporten stiger, og dette gir seg utslag i tilgangen på nye medlemmer. Om selve det økonomiske resultat av kapproingen kan berettes at den ga et underskudd på kr. 15,02, som ble dekket av Bergens-utstillingen!

Fra Christiania Roklub kommer der så innbydelse til kapproing i Holtekilen i august måned, og der blir sammenkalt et møte av klubbens mere fremtredende medlemmer for å drøfte en representasjon med utriggerlaget. Alle mener at man har en viss forpliktelse til å gjengjelde Christianias besøk i Bergen, men ettersom to av roerne fremdeles avtjener sin verneplikt, og treningen av den grunn måtte bli svært mangelfull, beslutter man med tungt hjerte å utebli fra kapproingen. Klubben hadde selvfølgelig all interesse av å la sitt seierrike juniorlag forsøke seg også østenfjells.

Men det mest betydningsfulle, og det som med en gang hever hele klubben opp på et høyere nivå, er *Haakon J. Wallem*s store innsats. I sin ungdom er han en ivrig sportsmann her hjemme, og i årene før århundreskiftet er han en ivrig roer i Tyskland, hvor han gjør seg bemerket med mange store åtterseire. Våren 1910 oppholder han seg i Shanghai, og da han i norske aviser ser at der skal være Landskapproing i Bergen, setter han straks opp en pokal til stevnet. Der er imidlertid allerede da nok premier, hvorfor pokalen overføres til åtterløpet ved nordisk mesterskap kommende år. Bergens Roklub har dessverre ingen åtter, og da Haakon Wallem erfarer det, er han ikke snauere enn at han forærer klubben en engelskbygget åtter («Rita»), på betingelse av at man stiller lag i kapproingen om hans store pokal. Det sier seg selv at gaven blir mottatt med stor begeistring.

Og dette er heller ikke alt. I oktober 1910 holdes der en belivet avslutningsfest på rosesongen, og Haakon Wallem, som tilfeldigvis er i Bergen, er til stede. Under festen forteller han at han foruten åtteren «Rita» gjerne ville betenke roklubben med en ny åtter («Nordahl»), som skulle ligge ferdig til roerne i Kristiania, «da Bergens Roklub måtte ha et tipp topp materiale til å ro om den av ham oppsatte åtterpokal til tusen kroners verdi, som nu etter den siste bestemmelse er oppsatt som vandrepokal for åtterløpet ved de nordiske kapproinger.»

Medlemmene mottar disse meddelelser med stor begeistring som stiger til de reneste ovasjoner da formannen samtidig utnevner Haakon J. Wallem til klubbens første æresmedlem, på grunn av hans store fortjenester for rosporten og hans interesse for Bergens Roklub.

I november sendes den første åtter fra England, men skuffelsen

er stor da båten under transporten blir knust. Den kjøpes imidlertid tilbake av assurandøren og blir reparert tilfredsstillende i Bergen. Aldri så galt, så er det godt for noe, for differansen av assurance-summen og med ytterligere bidrag av Haakon Wallem, kjøpes en ny firer, «Bergenhus», oppkalt etter Wallems eiendom i Shanghai. Denne båt skal sammen med den nye åtter ligge klar i Kristiania til kommende års kapproinger.

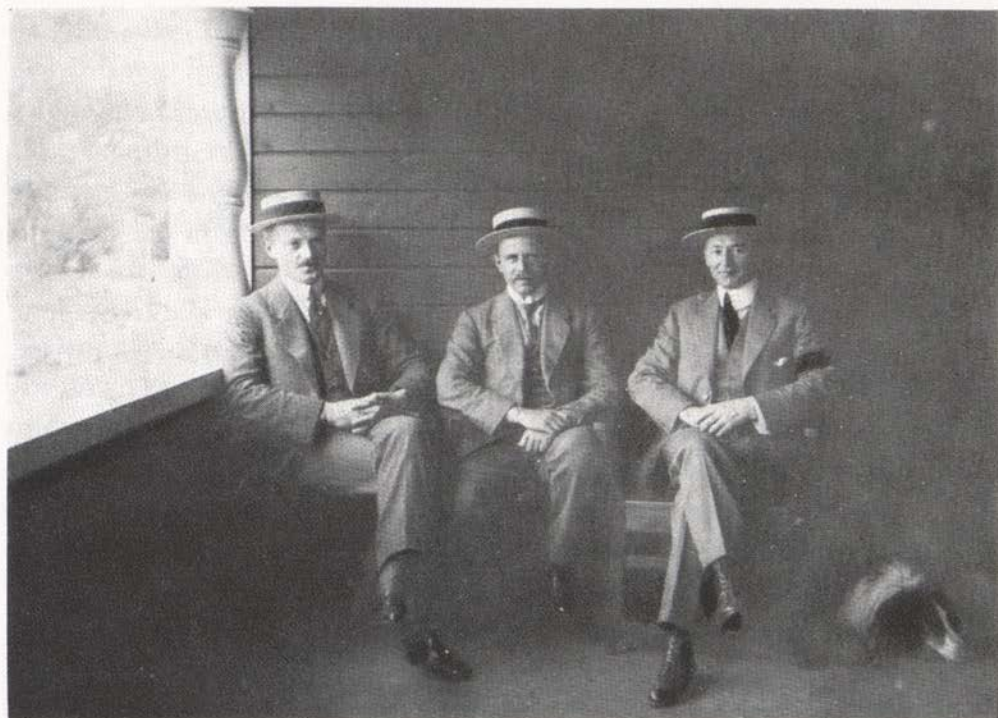
Gjennom alle år beholder Wallem sin store interesse for rosporten og Bergens Roklub. Det er ikke få tjenester han gjør klubben i årene oppover, med gavmild hånd kommer hans gaver, og det er ikke for meget sagt at ved alle anledninger hvortil der har vært trengt støtte, har han vært til stede. Også innen andre norske roklubber har han satt sine spor. Han var æresmedlem i Fana Roklub, inneholder av Christiania Roklubs og Norske Studenters Roklubs ærestegn, og da han i 1949 ble tildelt rosportens høyeste utmerkelse, Norges Roforbunds gullmedalje, var dette høyst fortjent.

Daværende styremedlem i Norges Roforbund, Conrad Kjær, forteller om dette:

«Haakon Wallem hadde i lang tid vært syk og sengeliggende og tok derfor sjelden imot besøk, i alle fall av deputasjoner av den art vi hadde fore. Det gjaldt derfor om å fare frem med list og snilde og forsøke å få besøket arrangert uten at han på forhånd hadde kjennskap til det. Jeg allierte meg derfor med hans trofaste husholderske og fikk henne til å stå for arrangementet der ute.

En lørdag middag i august dro så Roforbundets formann, Ove Roll, sammen med to av sine styremedlemmer, Bernh. M. Frønsdal og undertegnede utover til Erviken. Da vi ankom satt Wallem i stuen. Vårt mannsterke fremmøte vakte stor forbauselse, og ved vår inntreden ble vi møtt med: «Ka e' de' dokker ve.» Jo, vi hadde da tenkt å avlegge ham et besøk nå ved sesongens slutt og fortelle litt om det som var skjedd, Hortenskapproingen, osv., interessert som han var. Hans dystre mine gikk over til et smil, men da så husholdersken etter avtale med meg kom inn med en flaske champagne og fire glass, utbrøt han: «Ka ska dette bety — kem har gitt ordre om å servere champagne — og det av mitt spesielle merke.» Hvorpå hun svarte: «Herr Wallem, når De får slikt besøk, så skal der vel serveres noe som både herrene og De liker.»

Altså — kort og godt — Wallem måtte slå seg til ro med det, men

«Bestyrelsen» 1912—1916 på altanen i Grønneviksøren.

Fra venstre Jacob de Rytter Kielland, formannen Christen K. Heiberg, Jens Knudsen.

skulte rundt på oss tre og mente vel at noe var i gjære. Ove Roll så på meg, og jeg ga ham et lite tegn på at det nå vel var på tide å fremføre vårt ærend. Formannens velformete og hjertelige ord forbauset først Wallem, deretter forvandlet hans litt barske og misfornøyde ansikt seg etter hvert til et smil, og dette smilet som alltid måtte varme en om hjertet, vek så tilbake for den lykke han følte over at han på denne måte ble hedret av Norges Roforbund. En liten tåre kröp frem i øyenkroken og han satt beveget og hørte på Ove Rolls avslutning, hvorefter gullmedaljen ble festet på hans bryst. Ingen fortjente den mere.

I en dypt følt tale takket han for utmerkelsen, minte om hva rosporten hadde betydd for ham gjennom et helt liv og for at han hadde fått anledning til å hjelpe når hjelp var nødvendig. Han ville alltid minnes denne dag og ba formannen om å overbringe hans hjerteligste takk til Norges Roforbund.

Ja, så kom stemningen på topp igjen — gamle minner ble frisket

opp — og det varte vel og lenge før vi dro hjem fra Erviken til en sen middag.»

Årsberetningen for 1910 er — selv om den holdes i nøktern stil — full av optimisme og takknemlighet, og generalforsamlingen for dette år ender med at formannen anmoder medlemmene om å melde seg til trening og legge all kraft i arbeidet på å hevde så vel Bergens ære som herr Wallem's «racing colours». For ytterligere å hedre Haakon Wallem har man nemlig besluttet at fargene på årebladene skal være de samme som på hans rederimerke, våre nasjonale farger, blått midtfelt med hvite og røde striper.

Som et kuriosium kan forøvrig fortelles at da Den norske Amerikalinje blir opprettet i 1912, finner Haakon Wallem det helt naturlig at dette selskapet benytter de norske farger, og han overlater generøst sine rettigheter til dette merke til Amerikalinjen. Bergens Rokklub ror imidlertid i mange år med Wallem's rederimerke, først i 1936 skifter vi til de nåværende helt hvite åreblad, klubbens gamle startfarge. Ved større utenlandske kapproinger bruker nå norske representasjonslag nasjonalfargene på årebladene.

Rent sportslig innfries imidlertid ikke de forventninger man setter til den videre deltagelse i kapproinger. På denne tid arrangeres der ingen kapproing på Vestlandet. Bergens Rokklub er den eneste roklubb i Bergen, og det er kun landskapproingen, som norgesmesterskapet kaltes den gang, der trenes for og som man starter i. Ved mesterskapet i 1911 i Kristiania starter klubben med to lag, i firer senior og junior. Der blir av begge lag, og ikke minst av instruktørene, Jens Knudsen og Finn de Lange, nedlagt et interessert og samvittighetsfullt arbeid, og spesielt til seniorlaget settes der visse forhåpninger. Haakon Wallem er villig til å bekoste engelsk trener, men da vedkommende ikke har anledning å komme til Bergen før en uke før kapproingen, finner man det uforsvarlig å gå til dette skritt, så meget desto mere som der ikke vil bli rodd om Wallem's åtterpokal dette år.

Kapproingen blir imidlertid ikke vellykket da banen viser seg å være lite velvalgt. Så vel strøm som vær og vind forårsaker den største sjanseseilas, der blåser kuling med sterke råser og høy sjø, og flere båter synker under løpet. Juniorlaget må ro i lånt båt — der bestemmes nemlig at der skal roes i klinkbygget firer — og kommer inn som nummer tre av de fem startende lag. I firer senior starter

fire lag, og for første gang møter vår klubb utenlandske roere. København Roklub starter i dette løp, men danskene synker etter et par hundre meters roing. Det er så mellom Christiania og Bergen kampen står, men forholdene på banen er ulike, og da så Bergens-stroken i den tunge sjø mister åren sin, er alt håp ute. Halvfull av vann flyter vårt lag over mål i synkeferdig stand, 4—5 lengder etter Christiania, med Norske Studenters Roklub langt bak seg.

Dette år arrangeres der for første gang klubbkapproing som siden blir årvis foreteelse. Der roes på Store Lungegårdsvannet, og der startes i såvel innrigger som firer. Til klubbmesterskapet innstiftes også «Den blå Åre» som tildeles de seirende roere, ikke styrmenn som det bemerkes i en parentes i styreprotokollen.

De første klubbmestre er i firer: Ingjald Engelsen, Olaf Grolle Olsen, Jacob de Rytter Kielland og Johan Rogge. I innrigger er det Fritz Barca, Jacob von Tangen Kielland, Sigurd Behrens og Kristoffer Lepsøe. Alle disse tildeles «Den blå Åre». I de første år mottar nemlig også seierherrene i innrigger denne premie, men fra 1915 er det kun klubbmesterskapet i kravell som teller.

For fortjenstfull virksomhet som cox blir imidlertid også Finn de Lange tildelt «Åren». Som vi kan se av statistikken blir klubbens mest benyttede racecoxer gjerne tildelt denne premie. «Den blå Åre» må av den grunn imidlertid ikke betraktes som noe utmerkelses-tegn, selv om det alltid har vært betraktet som en ære å vinne, eventuelt bli tildelt den. Konkurransen om dette trofé har alltid vært meget stor, og den tilkjennegir at innehaveren er en habil kravellroer.

Flere av våre medlemmer har vunnet den en rekke ganger. Fremst her ligger Olav Fosse og Ove Roll med seks årer hver. For den sistes vedkommende er der et tidsrom på femten år mellom den første og den sjette åre. Dette er forresten heller ikke tidsrekord. Hans bror Pål Roll har vunnet fem årer i et tidsintervall på seksten år.

Når flere av klubbens nåværende aktive roere på rundt om de tyve år allerede nå kan smykke blazerne sine med tre til fire årer hver, behøver man ikke være noen stor spåmann for å forutsi at det ikke varer så mange år før seksårsrekorden er en saga blott.

I 1912 arrangeres De Olympiske Leker i Stockholm, og alt høsten året forut forespør roforbundet om vi kan sende roere til trening og uttagning i Kristiania. Ingen av de aktive rorere kan imidlertid bli værende i hovedstaden for treningens skyld, men roforbundet underrettes om at vi vil spesialtrene et firerlag med De Olympiske Leker for øyet, samtidig som vi da anbefaler at Kristianiaklubbene representerer i de øvrige løp. Årets norgesmesterskap i Holtekilen er også uttagning til De Olympiske Leker, men vårt lag makter ikke å hevde seg i denne konkurranse, og må finne seg i å bli henvist til siste plass.

Men der er et annet spørsmål som dukker opp og som må løses skal klubben fortsatt kunne drives tilfredsstillende, og det er spørsmålet om eget båthus. Hittil har klubben hatt sitt tilhold på Marineholmen, men den får en underhåndsmeddelelse om at Marinen antagelig selv vil få bruk for skur nr. 3, og dette bringer fart i byggeplanene.

Allerede på avslutningsfesten i 1910 diskuteres planene for et eget båthus, og en innsamling samme aften gir som resultat kr. 1600,—, som plasseres i byggefond, liksom Egill Reimers tilbyr gratis arkitektbistand. Det må betegnes som et storartet resultat.

Fra statsminister Chr. Michelsen får vi våren 1911 tillatelse til å bygge på Floridamarken, men etter en del undersøkelser blir dette prosjekt henlagt.

Styret trer i mellomtiden i underhandlinger med Bergens Kommune, som først tildeler oss tomt på Gyldenpris. Ved undersøkelser viser det seg at det blir uforholdsmessig kostbart å bygge der. Der må nemlig bygges meget ut i sjøen, og ved fornyet henvendelse til kommunen innvilger endelig formannskapet den 19. mai 1913 tomteavståelse på Grønneviksøren. Samtidig med dette settes der i gang ny innsamling til byggefondet. Høsten 1912 meddeler konsul Joachim Grieg at han til minne om sin avdøde sønn John skjenker klubben kr. 5000,—, som etter konferanse med giveren tillates benyttet til oppførelsen av det nye klubbhus. John Lehmkuhl Grieg hadde vært et meget interessert medlem i vår klubb, og den store og meget kjærkomne gave er et vakkert bevis på at man ønsker å hedre hans minne innenfor den klubb han følte seg så nært knyttet til.

Arbeidet settes i gang i august 1913. Arkitekt Reimers stiller sin assistent, arkitekt Hans Rohde, til vår disposisjon, og etter konferanse

Klubbhuset i Grønneviksøren, 1914—1938.

med styret utarbeider han straks tegninger. Allerede neste vår er huset ferdig. Det koster nærmere kr. 20.000,—, og der opptas pantelån i Bergens Privatbank på det beløp man ikke har dekning for, kr. 6600,—, med styremedlemmenes personlige garanti.

Den høytidelige åpning av det nye klubbhus på Grønneviksøren finner sted 5. april 1914. Foruten klubbens egne medlemmer er der en lang rekke innbudne til stede, blant dem Bergens ordfører, vice-ordfører og borgermester, videre presidenten i Norsk Riksforbund for Idrett — som Norges Idrettsforbund het den gang — formannen i Christiania Roklub, foruten bidragsytere og pressens representanter.

Formannen holder åpningstalen, hvorefter byens ordfører Karl Geelmuyden tar ordet og bringer lykkønskninger med det nye hus, både på vegne av kommunen og de øvrige gjester. Av egen erfaring vet ordføreren hvilken betydning rosporten har for de unge. Han er selv medlem — en av stifterne — av Bergens Roklub fra 1879, og han uttaler at han har en hel del av sine beste minner fra

den tid. Han vet at rosporten i særlig grad utvikler disiplin og samfølelse, konsentrerer vilje og energi, egenskaper som var kommet mang en mann til gode senere i livet. Ordføreren slutter sin tale med et leve for rosporten, adressert til klubbens formann, som også senere blir sterkt hyllet for sitt utrettelige arbeid for rosporten og det nye båthus.

Båthuset vekker stor begeistring, men så er det jo også det største og mest moderne båthus som er bygget i Skandinavia til denne tid. På forhånd hersker der nok engstelse for at det vil bli for stort, men som der står i styrets årsberetning dette år: «det har tvert om vist seg at en mindre Bygning havde villet forkvakle klubbens Udvikling.»

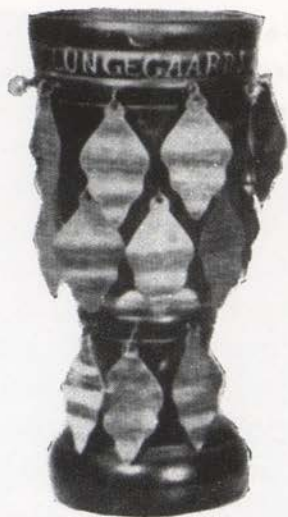
Men det er ikke bare det nye båthus som opptar sinnene i 1914. Årets norgesmesterskap henlegges igjen til Bergen, og fire dager etter den offisielle åpning tar treningen til, atter en gang med Jens Knudsen som instruktør. Tolv roere går i konkurransetrening. Det utgjør en senior og to junior firere, og åtte av mannskapet trener samtidig i åtter.

Den 5. juli finner landskapproingen sted, på samme bane som i 1910 — Puddefjorden — med innkomst ved Nordnes Sjøbad. Av utenbys klubber møter Christiania, Ormsund, Norske Studenter og Terje Viken, og ialt roes der fem løp, firer junior og senior, innrigger junior og senior og junior åtter.

Kapproingen er begunstiget med et ønskevær, Puddefjorden ligger aldeles blank, og regattaen er i alle deler vellykket, fra alle hold uttales der anerkjennelse av arrangementet. Men seirene i de fem løp går alle utenbys, studentene vinner begge firerløpene, Christiania åtteren og Terje Viken tar førsteplassen i begge innriggerløpene. Vår egen største innsats må sies å være at vi melder lag til alle fem løp, men på grunn av sykdomsforfall tre dager før kapproingen må lagene endres noe, samtidig som anmeldelsen i innrigger senior må trekkes tilbake.

Som et festlig innslag beveger man Brigademusikken til å spille i Nordnesparken under kapproingen, men i årsberetningen etterpå heter det ganske nøkternt at «det viste sig at være for kostbart og svarede ikke til hensigten. Musik kan man sløife ved senere stævner, budgettet vil derved lettes betydelig.»

Som den første av vår klubbs medlemmer tildeles Jens Knudsen

Lungegaardspokalen av 1915 — «Skredderen».

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing, og også på et annet felt skjer der nytt. Formannen, Chr. K. Heiberg, innvelges i Norges Roforbunds styre og er styremedlem her foreløbig i en to-års periode.

Om høsten er det så meningen å sende innover en juniorfirer til Christiania Roklubs internasjonale høstkapproing, men verdenskrigen bryter ut, og de fleste roerne innkalles til nøytralitetsvernet, og i de kritiske augusdager har man annet å tenke på enn roing. Til og med den årlige klubbkapproing må innstilles.

Etter at klubben har fått nytt tilholdssted i Grønneviksøren, drives roøvelsene vesentlig på Lungegårdsvannet og det indre basseng av Puddefjorden. Om søndagene roes der til Florvåg og kjente steder i skjærgården, og ikke å forglemme, til alle baderoernes Mekka, Gjeitanger.

Arrangementet av et stort mesterskapsstevne i Bergen setter alltid spor etter seg, selv om seirene uteblir. Medlemstallet stiger jevnt, i 1914 passerer hundre-tallet, og i 1917 — etter atter et norges-mesterskap i Bergen — passerer for første gang grensen 150 medlemmer. Tilskuddet til båtparken i 1914 er nok en gave fra Haakon Wallem, «Nordnæs», en klinkbygget firer, klubbens første av denne båttype, og den blir straks en populær båt for baderoerne.

1915 bringer heller ikke de seire vi gjerne ønsker oss og som vi

håper på. Treningen ledes av Jacob Kielland. Der roes iherdig, og ved norgesmesterskapet i Holtekilen er vi representert i firer junior og åtter senior. Konkurransen, som er meget hård, resulterer i to annenplasser. Spesielt fireren har et meget close race, hvor laget i en nydelig innspurt er like ved å slå Ormsund på selve målstreken. Begge lagene våre får meget god presseomtale. Om åtter-løpet heter det: «Studenterne var absolut Favorit. Men efter udfaldet av første løb var Bergens chanser vokset, og fler holdt på dem. I Starten holdt alle sig godt fremme, og de fulgtes de første 500 Meter. Så skiller Studenterne lag, fulgt av Bergen med Christiania bakerst. Bergen var senere en Stund i Teten. Men en Spurt bragte Studenterne foran igjen, og dette Forsprang gav de ikke fra sig. Bergenslaget hadde en vidunderlig Samroning, men ikke den svære Kraft som hos Studenterne. I en overordentlig smuk Afslutning seiret Studenterne, dernest kom Bergen og til sist Christiania. Under stor Munterhed blev det alligevel paa Dommerbaaten meddelt, at Bergen alligevel var Første mand over Maallinjen. Første mand i Studenterlaget var nemlig Bergenseren Odd Falsen Sundt.»

Om juniorfireren heter det: «Lagets Roning vakte fortjent Opmerksomhed, og Instruktøren, Jacob Kielland, har Grund til at være vel fornøiet. Ved 1000-Meteren var Ormsund gaat op paa Første Plads, mens Bergen laa bakerst. Men den tog sig frem igjen senere. Mod slutningen spurtet de vel sent. De hadde svære Krefter i Behold til slutt. De opnaade at placere sig foran Favoriten Christiania, med en tidligere Spurt vilde de utvilsomt ogsaa greiet Ormsund.»

Manglende konkurransetrening er nok en sterkt medvirkende årsak til at seirene uteblir. Landskapproingen — altså norgesmesterskapet — er fremdeles den eneste regatta klubben kan se frem til. Men allerede det neste år, 1916, bringer store endringer, og med dem kommer også resultatene.

Det har vært et stort handicap for Bergens Roklub at den i alle disse år har vært den eneste roklubb i Bergen. Et lokalt konkurranseforhold — som har bestått i hovedstaden i en årrekke og har styrket disse klubber — er sterkt savnet. Rett nok trer klubben i kontakt med Stavanger Roklub høsten 1915 for å sende et lag ned til dens kapproing, men dette går i stå. Stavangerne er interessert i et lag

Båtsjau i gamle dager — på vei til Nordåsvannet.

nybegynnere som tidligere ikke har startet i kravellbygget båt. Men med kun 14 dagers varsel kan ikke vi gå inn for dette forslag. Et juniorløp som vi antyder, er ikke av interesse for Stavangerne, og dermed blir det.

Høsten 1915 utvides imidlertid klubbkapproingen. For første gang roes der om Lungegårdspokalen av 1915, som er det offisielle navnet på dette hederskronete klenodium innen klubben, og som i årene fremover er den populære vandrepokal for skreddermesterskapet, stadig mer og mer behengt med sølvplater. Denne tradisjon innstiftes av Herman Mathiesen med assistanse av Alfred Fleischer og Trygve Kielland. Senere inngår skredderløpet som en årvisst foreteelse ved klubbmesterskapet, med regler og bestemmelser som fra år til år er overlevert muntlig, og som alltid har vært de samme. Herman Mathiesen forteller selv om dette:

«For å få litt humør innblandet i de ellers seriøse klubbkapproinger tok jeg initiativet til å innstifte et race i hvilket hver roer skulle trekke lodd om sin plass, og måtte ro på denne. Vi fant en etter vår

mening passende pokal i en av de gamle kjellerhalser i Strandgaten. Den ble innkjøpt og kunstferdig dekorert. Når pokalens offisielle navn «Lungegaards-pokalen» er blitt forandret til det populære «Skredderpokalen», så kom det av at alle rodde som «skreddere» i dette race, likegyldig hvor flinke regattaroere de var. Virkelige «skredderroere» medvirket nok også til navneforandringen.»

Men vi var kommet til 1916 og de endringer dette år bringer. Savnet av en annen roklubb i Bergen er følbart, og da planene om en ny klubb dukker frem, har vi all interesse av å støtte et slikt foretagende og være med å gi det liv. Initiativet til opprettelsen av Fane Roklub kommer da også opprinnelig fra Bergens Roklub. Det er Kristoffer Lepsøe, konkurranseroer i vår klubb og medlem fra 1911, som sammen med en del interesserte ungdommer i Fana tar det grunnleggende løft og starter den nye roklubben, som får sitt tilholdssted i Nordåsvannet, helt inne i Fjøsangerbukten. For å hjelpe den nye klubb, så den kan komme i gang med roingen, overlater vi den en innrigger, «Bjarke», anskaffet av oss året forut.

Den selvsamme høst tar Fane Roklub initiativet til en vestlandsk kapproing på Nordåsvannet. Noe sent på året er det nok, den 1. oktober går kapproingen av stabelen, og foruten arrangøren selv og vår klubb, sender de to stavangerklubber, Terje Viken og Stavanger Roklub, lag til kapproingen.

Det første løpet på Nordåsvannet er firer begynner, i klinkbygget båt, og det vinnes ubeskjedent nok av vårt lag et par lengder foran arrangørens. I innrigger begynner må vi se begge Stavangerklubbene foran oss i mål, mens Fanas lag bryter løpet.

Men det viktigste som skjer i Bergen den 1. oktober 1916, er opprettelsen av Vestlandske Rokrets, som omfatter alle roforbundets klubber fra Kristiansand og vestover. Det vil i realiteten si de tre Stavangerklubber, den daværende Odda Roklub og de to Bergensklubber. Der inngås avtale om avholdelse av årlige vestlandsmesterskap. Vestlandske Rokrets er det som ved en senere navneforandring i dag heter Vestlandske Konkurranssekrets.

1916 må vi heller ikke forlate før vi kaster et blikk på klubbens 10 års stiftelsesdag. Den markeres med en vellykket eskadreroing, i alt deltar der seks båter, fem firere og en åtter, og etterpå festlig holdes dagen med seksa i Logens lokaler. Stemningen på festen er

*Norgesmesterskapet på Nordåsvannet innrigger senior 1917.
Bergens Roklub slår «Lakselaget» fra Stavanger.*

høy, og medlemmene bringer sin klubb rike gaver. Restgjelden på klubbhuset innbetales i sin helhet, der opprettes et reisefond med startkapital på kr. 2500,—, og der innsamles midler til en ny båt «Hollandia». Årsberetningens refleksjoner: «i sandhed et smukt bevis paa den interesse, hvormed medlemmerne følger klubbens trivsel» — synes meget veltruffet.

I stedenfor den vanlige maskinskrevne årsberetning og regnskap ble disse for første gang trykket, det er en forløper for de senere så årvisse årbøker.

Og så er vi kommet til 1917 — et av klubbens gode år da vi igjen står som vinner av Kongepokalen.

Etter avtale med Vestlandske Rokrets, påført Bergens Roklubs anbefaling og med løfte om bistand, søker den et år gamle Fane Roklub om arrangementet av årets norgesmesterskap. Ansøkingen blir innvilget av roforbundet, og det første norgesmesterskap på Nordåsvannet blir en realitet. Der treffes alt fra første stund avtale mellom de to Bergensklubber om samarbeid i arrangementet av alle krets- og norgesmesterskapsroinger som avholdes på Nordåsvannet.

Men først skal vestlandsmesterskapet avvikles i Stavanger, og treningen til årets regatta drives meget målbevisst og intenst. Selve

treningsmetoden legges noe om: Lange roturer med lav takt for å øke samroingen og presisjonen. Der blir særlig lagt an på lett roing, og hertil kommer så fjellturer for å styrke kameratskapet innen lagene, dette vennskapet som er så overmåte verdifullt når man bokstavelig talt sitter i samme båt.

Vi vinner vår første start i et vestlandsmesterskap, det er i firer junior. Seniorlaget i innrigger har en vanskeligere oppgave foran seg, og taper med 2/10 sekund mot Stavanger Roklub. Stavangerlaget er intet ringere enn det velkjente «Lakselaget», norgesmester i de tre forutgående år og dertil nordisk mester i København i 1915.

Haakon Blaauw beretter for øvrig om årets to møter med «Lakselaget»:

«På kapproingen i Stavanger ble vårt lag beseiret av «Lakselaget» med en knapp fot.

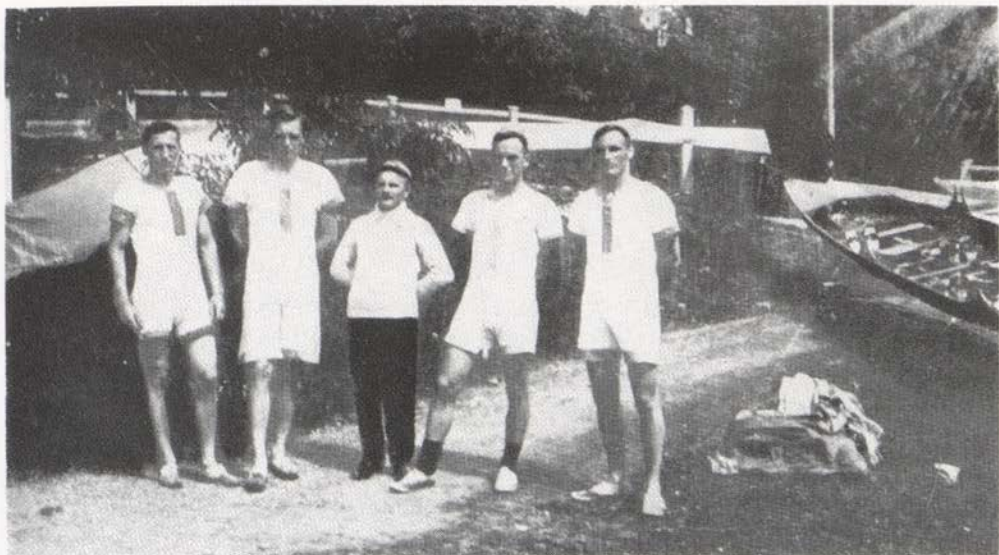
Avgjørelsen var kanskje noe tvilsom, for måldommeren, Helén Nilsen sa: «Der sto en dame på siktelinjen da båtene gikk over mål, så det er ikke godt å vite hvem som var først.»

Vårt lag svor en dyr hevn og revansje til Landskapproingen, enten der nå var damer eller andre på siktelinjen, og vi holdt ord.

Da startsignalet gikk, hadde «Lakselaget» allerede årene i vannet, og Stavangerbåten var kommet i sig, men da syntes vi det kunne være nok. Etter 20 rivende starttak lå gamle «Einar» med nesten en båtlengde foran Stavangerne, og jevnt og sikkert øket vi forspranget. Coxen vår narret «Laksene» til spurt allerede på 500 meteren og nok en spurt før 1000 meteren, mens vi holdt takten jevnt, og øket stadig.

Fra 1000 meteren og oppover kunne vi smilende se hvordan «Laksene» arbeidet og slet, men det syntes ikke å klaffe for dem den dagen. Da vi kom på høyde med Langholmen, begynte vi innspurten, men da vi var 100 meter fra målet dro Stavangerne en del inn på oss igjen. Vi hadde jo da et godt forsprang og kunne gå over mål en lengde foran dem.

Jubelen på land var ubeskrivelig. Det var jo den første seir Bergens Roklub vant på en landskapproing siden 1910. Formannen, Christen Heiberg, var helt fra seg så han knapt kunne snakke, og en kjent Bergensdame gikk i uker med store blå merker på armene etter formannens klør. Han sa: «Eg måtte ha nokke å holde i, for det var så spennendes.»

*Norgesmestre innrigger senior 1917. Fra venstre:
Sverre Madsen, Haakon Blaauw, Finn de Lange, Trygve Blaauw, Kjell Meinich Olsen.*

Dette norgesmesterskapet gir klubben dens første aksje i Hans Majestet Kongens vandrepokal, som forøvrig vinnes til odel og eie av Stavanger Roklub allerede året etter. Til stor sorg for våre nybakte norgesmestre innstilles de nordiske mesterskapsroinger i 1917 på grunn av trafikkvanskeligheter.

I Norsk Idrættssblad og Sportsreferat heter det forøvrig om vårt seniorlag: «Det var en fornøielse at se hvor lynsnart og graciøst Bergenserne vippet sig frem efter endt aaretag uten i mindste maade at stoppe baaten mellem takene, det var teknikens seier over kraften som bekræftet sig. Vi haaber at faa se dette lag i utrigger næste aar. Det er i udriggeren det hører hjemme.»

Dette håp går nok ikke i oppfyllelse. Neste år er ikke alle fire roerne i Bergen, og laget kommer dessverre aldri sammen igjen.

I 1917 henlegges setet for Norges Roforbund til Bergen, på roforbundets årlige ting velges Jens Knudsen til formann, Chr. K. Heiberg til viseformann, og som styremedlemmer Jacob Kielland og Sverre Madsen, med varamenn Finn Meinich Olsen og Peter Jersin, alle fra vår klubb, samt som styremedlem Kristoffer Løpsøe, «fra Bergen og Fana» som det anføres i roforbundets statistikk. Vi må

imidlertid ha lov å tro at Kristoffer Lepsøe fullt ut representerer Fane Roklub som denne klubbs stifter og formann, selv om han fremdeles opprettholder sitt medlemskap hos oss. Med de nevnte personer sitter roforbundets styre i Bergen i fire år.

Ved bidrag fra medlemmer økes klubbens reisefond med kroner 1500,— i 1917, og der grunnlegges også et nytt fond, «Holtekilfondet», som der straks tegnes kr. 7500,— til. Det nye fond tenkes benyttet til innkjøp av race-materiell, som skal oppbevares på østlandet, og benyttes ved vår deltagelse i østlandskapproingene. Det er transportvanskelighetene og de dermed forbundne store omkostninger som skal reduseres. Der underhandles også med Bærum Roklub om å få opplagsplass i deres nye båthus mot økonomisk hjelp til oppførelse av huset, uten at man kommer til enighet.

Der gjøres senere intet mer med denne sak og i 1919 overføres hele «Holtekilfondet» til «reisefondet».

Oppmuntret av de gode resultater i 1917 begynner man tidlig på vinteren å forberede seg til kommende dyster. Klubben får som gave 4 amerikanske romaskiner, de monteres i klubbsalen, og der drives innendørs trening på disse nymotens apparater i vinterhalvåret.

Etter et resultatmessig forholdsvis vellykket vestlandsmesterskap anmelder vi to kraftige og veltrenete lag til norgesmesterskapet i Holtekilen — i innrigger junior og åtter senior — og til Christiania Roklubs jubileumskapproing samme sted i innrigger senior, åtter senior om lørdagen og de tilsvarende løp i juniorklassen om søndagen. Det er da junioråtterer der spesielt legges an på og hvor forhåpningene er de største. De to kapproingene arrangeres med en ukes mellomrom, og våre mannskaper bor i hovedstaden i denne tid.

Men der melder seg en slem konkurrent til begge disse to kapproinger. Det er spanskesyken som nå begynner å herje som en farsot, og den holder på å ødelegge hele kapproingen totalt. Så galt går det imidlertid ikke, men kapproingen svinner sterkt inn ved at en rekke lag må trekke seg, og der roes til dels også med syke folk i båtene. Resultatene blir sportslig sett ikke av den kvalitet de kunne ha vært, og vi får heller ikke til fulle vise hva vi mener oss gode for.

Ved norgesmesterskapet må vi trekke innriggeren mens vår åtter blir treer i seniorløpet.

Til Christiania Roklubs jubileumsregatta, som arrangeres i for-

På roerferd til hovedstaden — utenfor Grand 1915.

Fra venstre sees bl. a.: Haakon Blaauw, Eilif Serck-Hanssen, Haakon J. Wallem, Ole Sverre (Christiania Roklub), Herman Mathiesen, Finn Meinich Olsen, Cbr. K. Heiberg, Per Grieg.

bindelse med de nordiske mesterskapsroinger, skrumper deltagelsen ytterligere inn. Vi må trekke lagene i begge seniorløp og kun konsentrere oss om juniorløpene. I innriggeren må imidlertid våre tre konkurrenter trekke seg, og vi ror alene over banen. Det samme er tilfelle med åtterer, men den ror løpet sammen med Norske Studenter Roklub, hvis seniorlag skal ro alene om det nordiske mesterskap. Det blir et skarpt race med vekslende ledelse, og først 200 meter fra mål makter studenteråtterer å ryste av seg våre juniorer. Med oss hjem til Bergen får vi Haakon Wallem's jubileumspokal for åtter junior og Christiania Roklubs pokal for innrigger.

Ved klubbkapproingen samme høst om «Den blå Åre» inntreffer der litt av en sensasjon. Vi lar Peter Jersin fortelle det selv:

«Skrædderlaget», dette av de aktive raceroere saa dypt foragtede lag, bestod i 1919 av Jens Knudsen, Dermot Mack, Jens Konow og undertegnede. Vor gjennomsnittsalder var da 42 aar.

Seierberrer åtter junior ved Christiania Roklubs internasjonale jubileumskapprising 1918. Fra bang: Halfdan Kubnle, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjell Meinich Olsen, Frithjof Friele, Herman Mathiesen.

Vi hadde mange herlige roturer i løpet av vaar, sommer og høst, og hadde efterhaanden tilegnet os en god samroning i egte Jens Knudsensk stil. Da opslaget om klubkaproningen kom op paa væggen i rohuset, tænkte jeg ved mig selv at det skulde være moro at prøve, men vovet ikke at tale herom til mine rokamerater. Disse blev imidlertid en dag en smule overrasket ved at finde «Skrædderlaget» anmeldt. Det blev jo en smule diskussion i anledningen, men vi var jo nogen pokkers karer, saa vi kunde altid prøve.

Om morgenen den store dag traf jeg vor alles kjære Christian Armstrong, ogsaa kaldet Reusch, hos de dengang «forenede barberere». «Det e' pinedød forgalt at dokker meller dokker te slikt løp med slik konkurrance. Dokker skjæmmer dokker ut. Husk paa at mine to gutter ror imot dokker sammen med de bedste roerne». «Vi kan ikkje bli mere end nr. 5», mente jeg — der var jo bare 5 baatlag med.

Om eftermiddagen gik løbet. Der blev rodd fra broen mellem Lille og Store Lungegaardsvand og til Møllendalsveien. Vi fik en god start og opdaget halvveis, til vor store glæde at vi ledet. Vi klemte paa og gik over maal med $1\frac{1}{2}$ baatlængde foran nummer to.

Vi blev hilset med voldsom jubel, og det at si, at vi var særdeles stolte av og begeistret over os selv, er ingen overdrivelse. Paa festen om kvelden holdt da vor tidligere bemeldte kjære Armstrong en stor tale for os, hvori han fik anledning til at si, at det var en selvfølge at vi maatte vinde, vi hørte jo saa at si til hans aargang — og

den var den absolut bedste, som nogen gang hadde eksistert — det maatte ungdommen vite. Det var likefrem formastelig av ungdommen at ville konkurrere med os i det hele tat.

«Racerne» hadde for anledningen lat forarbeide en puppe — en skrædder — som vi skulde ha faat naar vi kom sidst ind. Den blev dog pligtskyldigst skaffet avveien. Det vilde jo ha været formastelig at komme frem med saadant. Vi hadde jo fra «Skrædder»-roere hævet os selv til klubbmestre 1919. Vi fik da ogsaa «Den blaa Aare» i ægte guld. Jeg tror skam at det er bare os fire som har den.

Ja det var herlige dage, og de minder vi har fra Bergens Roklub og dens baathus og alle de herlige ture er reserver vi flyter paa nu naar vi holder paa at bli rigtige «skrædder»-roere.»

Den sportslige fremgang vi har hatt i de to siste år stagnerer imidlertid nå. Den gamle stamme rorere faller delvis fra, og de nye makter ikke å opprettholde stillingen med en gang. Resultatene uteblir, og først i 1922 har vi igjen lag som virkelig forstår å hevde seg og som innleder en glansperiode i klubbens historie.

Men før vi kommer så langt skjer der ting innen klubbadministrasjonen som vi skal se litt nærmere på. Formannen Chr. K. Heiberg og de to styremedlemmene Jacob Kielland og Jens Knudsen melder på generalforsamlingen i februar 1920 at de ønsker å trekke seg tilbake fra klubbens styre og følgelig ikke mottar gjenvalg. Men så har de også fungert i styret siden henholdsvis 1906—1908 og 1912. Det er med sorg medlemmene må ta hensyn til det fremsatte ønske, og der velges nytt styre med Herman Mathiesen som formann.

Det er ikke lett å ta arven opp etter sine forgjengere og holde mål med dem, men det nye styre går energisk inn for å løse sine oppgaver, og det makter fullt ut, ikke bare å hevde, men også å føre klubbens tradisjoner videre.

På ekstraordinær generalforsamling 1. juni 1920 utnevnes enstemmig Chr. K. Heiberg, Jacob Kielland og Jens Knudsen til klubbens æresmedlemmer, og samtidig besluttet også enstemmig å opprette et ærestegn, som foruten disse tre også tildeles vårt tidligere æresmedlem, Haakon J. Wallem.

På klubbfesten om høsten samme år tildeles Finn de Lange og O. Grolle Olsen ærestegnet.

Om *Chr. K. Heiberg* er der tidligere i denne beretning skrevet at han var en førerskikkelse, en personlighet med evne til å virke samlende og fremelske kameratskapet og samholdet, selve klubbånden hos medlemmene. Han er den som raker høyest av dem alle, og han har hatt en betydning for vår klubb som ingen annen vil kunne oppnå, og de evner han hadde og brukte på Bergens Roklub drog også Norges Roforbund nytte av i de fire år han var forbundets viseformann. Han ble i 1917 klar over at roforbundet trengte en oppfrisking, en nyoppbygging av selve organisasjonen, og det ble også helt naturlig ham som gjennomførte foryngelseskuren. Det er også sterkt poengtert i datidens presse at det var ham som var roforbundets drivende kraft. Som den første av våre medlemmer mottar Chr. K. Heiberg norsk rosports høyeste utmerkelse, Norges Roforbunds gullmedalje, da han i 1921 slutter sitt virke i roforbundets styre.

Chr. K. Heiberg emigrerer senere sammen med hele sin familie til Canada. Han er 47 år da han skifter ut pennen og starter på nytt som farmer med grep og spade. Dette viser også det stoff han var laget av.

Tross langt vekke fra sin by og sin klubb er hans tanker ofte her. Hans interesse for Bergens Roklub er usvekket. Han fulgte oss til stadighet inntil vi i 1953 mottar underretningen om hans bortgang.

Jacob de Rytter Kielland er også en av dem som satte dype spor etter seg, og betydde så meget for den sunne utvikling av klubben. Først og fremst som sportsmannen. Han rodde på klubbens første racelag, Kongepokalvinnerne fra 1910, men allerede i 1897 er han med på Bergens Turnforenings kapproingslag.

Hans venn helt fra ungdommens år, Finn de Lange, beskriver ham som: «et av de store trær i idrettens skog — et av de rankeste. Det hører til sjeldenhetene å finne så store og rike evner nedlagt i ett menneske. I roing, i skiløp og i turn var han fremragende. Alt gikk så lekende lett for ham. Der kom en egen sikkerhet over de lag hvor han var med — den sikre ankermann som aldri sviktet.»

I administrasjon og i instruksjon var han i alle år, helt frem til sin død i 1940, den dyktige mester med en interesse som var ganske enestående.

O. Grolle Olsen, ærestegnet 1920.

Finn de Lange, ærestegnet 1920.

Jens Knudsen hører også med til norsk rosports største navn. Allerede så tidlig som i 1902 arrangerer han landskapproing i Drammen, han er den gang formann i Drammens Roklub. Jens Knudsen kommer senere til Bergen, og i årene 1912—1919 er han styremedlem og rosjeff i vår klubb. Som vi hørte er han roforbundets formann i årene 1918—1921, er dessuten formann i Nordisk Roforbund i 1918 og president i dette forbund i 1928. I 1925 mottar han som den annen av våre medlemmer Norges Roforbunds gullmedalje. Jens Knudsen bosetter seg i Oslo i 1921 og spiller fra da av også en fremtredende rolle i Norske Studenters Roklub. Han er i dag denne klubbs populære «Onkel Jens» og er tross sin alder fremdeles aktiv roer. Rett nok er det nå single sculler han ror, men for ikke så mange år siden var han å finne i studenterklubbens såkalte «mumie-åtter».

Finn de Lange — mestercoxen fra de store løp i 1898, 1910 og 1917 — eier en glød og en fascinerende evne til å rive et mannskap med seg, til å følge hans intensjoner som lagets cox, og derved yte det helt store. Men som han selv har sagt: «De årene da jeg trente

lag som gikk til topps, var det alltid gjennomtrente og vel forberedte lag. De var så sterke at de på forhånd hadde den sikre følelsen av at det ville gå godt. Hadde ikke treningen vært drevet iherdig nok, gikk det aldri bra. Det er en lære så enkel at den skulle være spikret fast i bevisstheten hos en hver cox og instruktør.»

Finn de Lange betydde meget, ikke bare for sine lag, men for hele klubben, med den sunne og idealistiske innstilling han har til roporten.

Åtteren «Finn» er en gave fra ham, og et av de synlige bevis for hans store interesse.

O. Grolle Olsen er også aktiv raceroer fra klubbens første år på regattabanen, men det er ikke her han har innlagt seg sine fortjenester. Han startet et par ganger ved norgesmesterskapet, og som roer har han vunnet «Den blå Åre» det første året der roes om dette trofé, i 1911.

Det er *O. Grolle Olsens* støtte gjennom alle år vi er ham så dypt takknemlig for. Hans kjærlighet til roporten og klubben har gitt de smukkeste utslag. Han har for størstedelen æren av vårt reisefond, heri innbefattet det tidligere «Holtekilfondet», har stadig vært med å nedbetale byggegjelden, og ellers vist sin interesse når støtte har vært påkrevet. Klubbens tidligere roapparater og klinkfireren «Olaf» er også blant hans gaver.

I 1922 er det atter formannskifte. *Herman Mathiesen* ønsker ikke gjenvalg og *Sverre Madsen* overtar stillingen for den kommende 5 års periode.

Herman Mathiesens store fortjeneste er at han viser veien til et nytt avsnitt i klubbens historie, for det var ikke så lett for ham å overta formannsstillingen etter *Chr. K. Heiberg*, som så sterkt har preget klubben helt fra starten av. Nye folk og nye meninger kommer nå til orde, men *Heibergs* linje blir fulgt, takket være *Herman Mathiesen* som også forstår å overvinne alle vanskeligheter. Han er gammel roer med erfaring både fra utlandets roerliv og kapproinger her hjemme, hvor han vesentlig er klubbens racecox. Hans humør bærer over de større og mindre uoverensstemmelser som oppstår, og det river guttene med når stemningen under treningen er på null-

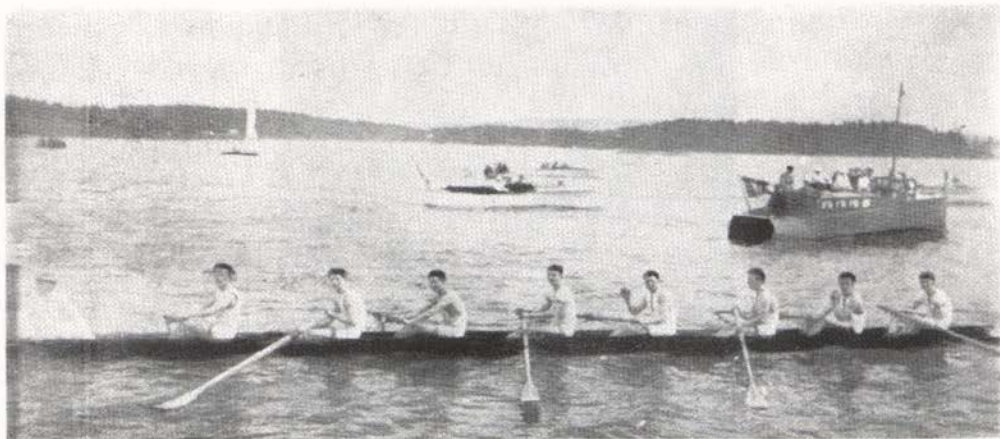
Herman Mathiesen, formann 1920—1921, ærestegnet 1926.

punktet. Dyktig leder han klubben i sin formannstid, og som erkjentlighet for sin innsats mottar han ærestegnet i 1926.

På grunn av forskjellige omstendigheter arrangeres der ikke vestlandsmesterskap i 1921. Året etter arrangerer Terje Viken mesterskapet i Stavanger etter anmodning fra oss, men så er det dessverre slutt for de kommende fem år. For oss er dette forhold meget beklagelig, for den matching som finner sted ved et vestlandstevne gir roerne meget verdifull race-rutine. Som det nå er, møter de opp mot østlandsklubbene vel forberedt — gjennomtrenet og med en ukuelig seiersvilje — men med følbar mangel på konkurransetrening. De mange døde løp og den ene manglende meter fra seieren kan sikkert føres tilbake til denne årsak.

1922 betegner for klubben innledningen til en ny æra. Sportslig går den inn i sin første gullalder, idet den med en hittil ukjent bredde svinger seg helt opp og oppnår store seire i mesterskap og internasjonale stevner.

Opptakten er god. Til vestlandsmesterskapet sender klubben sitt juniorlag, som vinner begge innriggerløpene og seniorløpet med 1 fot foran Stavanger Roklubs nå noe tilårskomne «Lakselag». Spesielt denne seier gir guttene troen på seg selv — det er ingen som på

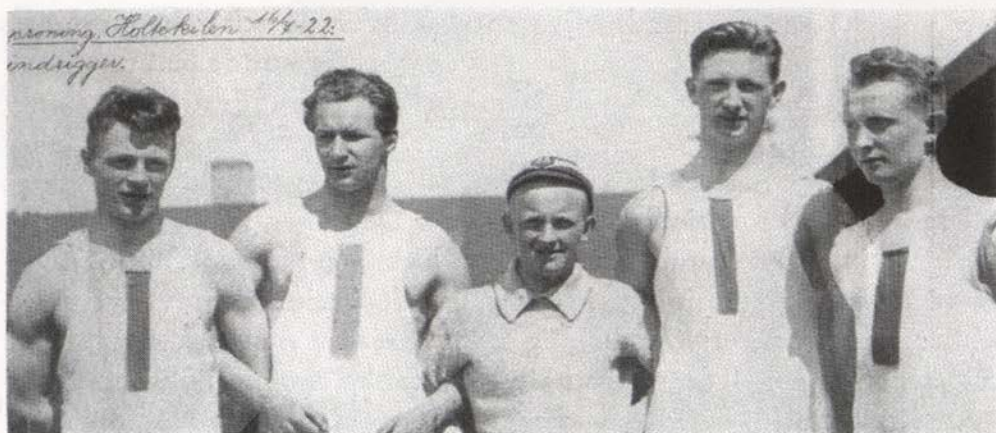
Seierberrer åtter junior ved Bærum Roklubs internasjonale jubileumskapproing og toer i omroing etter dødt løp ved norgesmesterskapet 1922. Fra bang: Fredrik Hartwig, Jens Sævil, Dagvin Opheim, Johan Irgens, Anders Meyer, Truls Martens, Frithjof Øvrebo, Rolf Tangvald, Sophus Bratland.

forhånd tror at juniorene har en sjanse her — og fylt av optimisme sendes en åtter, med junior fireren som stamme, østover til norgesmesterskapet i Holtekilen.

Junioråtterer starter først i Bærum Roklubs internasjonale jubileumskapproing mot Bærum, Christiania og Ormsund. Bergen tar straks ledelsen og ved 500 meteren ryster den konkurrentene av seg. Ormsund henger imidlertid godt på, men greier aldri tross et utall av spurter å forstyrre Bergensåtterens rolige og seiersikre roing. Stroken lar seg ikke bløffe, han holder en rolig takt, og i flott stil bringer han laget til seier, en lengde foran Ormsund, og en god del lengder foran Bærum og Christiania.

Denne opptakt til selve mesterskapsroingene den neste dag er den aller beste, og i innrigger junior hjemfører da også klubben norgesmesterskapet etter en hard kamp mot Bærum Roklub. En veldig sluttsputt gir laget de nødvendige par meters forsprang i mål. I mesterskapet om åtter junior er det atter 4 båter til start, og som dagen før er det Bergen og Ormsund som kjemper om seiren, denne gang side om side, og slik fortsetter det helt til mål. Ingen av lagene makter å tilkjempe seg en ledelse. Dødt løp er dommerens konklusjon, og omroing må til.

Som kapproingens siste løp kommer så de to junioråtterne for å

Norgesmestre innrigger junior 1922.

Fra venstre: Dagvin Opheim, Truls Martens, Sophus Bratland, Frithjof Øvrebø, Rolf Tangvald.

avgjøre retten til norgesmesterskapstittelen, og løpet tegner til å bli en god kopi av det tidligere, Bergen rolig og behersket, Ormsund i ustanselige spurter, noe som imidlertid til slutt gir dem seiren. I den harde innspurten kommer Ormsund seg noe forbi og vinner løpet med 1/3 lengde.

Et nederlag etter dødt løp, og forøvrig bare seire er årets gode resultat. Klubbens beste sesong inntil da, og det er vel verdt å legge merke til den samstemmighet som råder i pressen om våre lags roing. Det er «Bergensstilen» der snakkes om, de lange, rolige fremstrekk, hurtige oppsving og meget kraftige drag gjennom vannet. Båtene løper flott mellom åretakene og får aldri anledning å stoppe opp. Stilen virker rolig og behersket, den gjør roingen til en eleganse som det er en nytelse å se på og den vinner anerkjennelse på alle hold.

Det er forøvrig roforbundets mening å la vår innrigger starte om det nordiske mesterskap i Holtekilen dette år, men det blir ikke aktuelt, fordi et par av roerne ikke kunne ta seg fri. «Jeg har ofte rodd det løpet — i tankene — og jeg tror ikke vi skulle ha gjort skam hverken på Norge eller Bergen. Vi var hårdt trenet og vi var i besittelse av en sterk fighting spirit og en ungdommelig begeistring», har lagetets baugroer, Dagvin Opheim, uttalt.

I 1923 er det igjen Nordåsvannets tur til å huse landets roere ved norgesmesterskapet. Blant annet ved hjelp av offentlig be-

vilgning foretas der forskjellige forbedringer på selve kapproingsbanen, som ifølge årsberetningen: «maa vistnok kunde betegnes som den bedste i landet og vil efterhaanden bli sat i endnu bedre stand end nu.»

Den utenbys deltagelsen til regattaen er meget fyldig, og konkurransen i de forskjellige løp er sterk. Det viser seg imidlertid at våre lag mangler kondisjon, og det klikker derfor for dem i innspurten. I innrigger junior leder vi hele løpet inntil Stavanger Roklub passerer oss rett før mål, og lagene skjærer målstreken praktisk talt samtidig med Stavangerbåten en tanke foran. Begge lag får notert samme tid. I seniorløpet er det Bærumslaget der kjempes mot, men i innspurten er det for sterkt for våre gutter, og går i mål med vel en lengdes forsprang. Vår åtter blir desidert sist i juniorløpet, mens den blir toer i et ekstraordinært seniorløp.

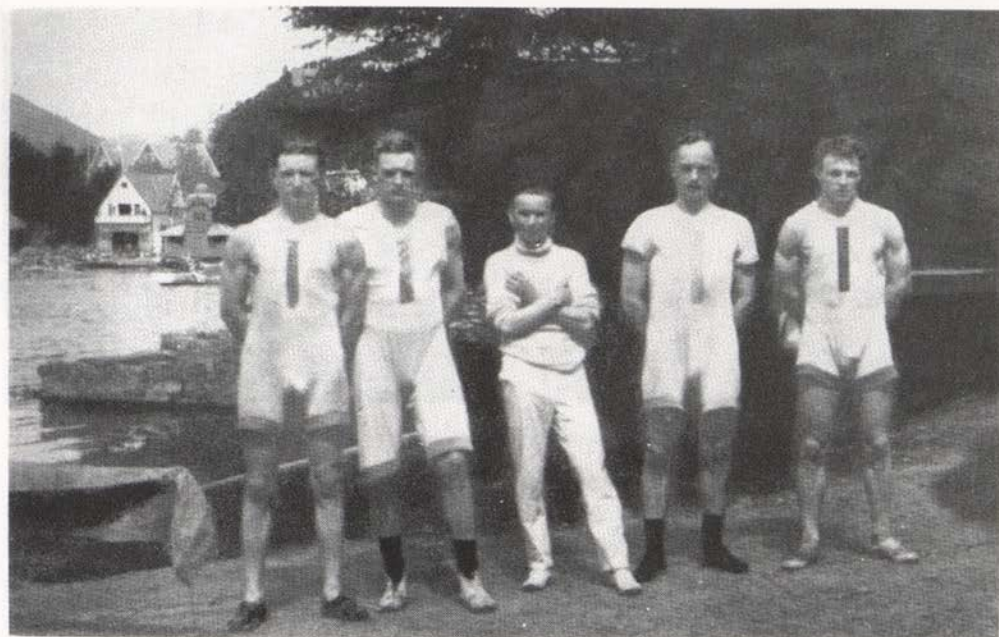
Da Bærumslaget også vinner firer senior, blir det uttatt til nordisk kapproing i denne båt-type, og vår innrigger senior tilbys å representere de norske farger ved de nordiske mesterskap på Göta-elv ved Göteborg den 15. og 16. juli. Det er første gang vår klubb mottar denne ære og også første gang den drar utenlands.

Denne uventete representasjon setter på nytt mot i guttene og der kondisjonstrenes iherdig i den tid som er igjen før kapproingen. Teknisk og stilmessig er laget fullt utviklet.

Dagvin Opheim forteller om Sverigeturen:

«Vår utenlandstur gikk til Göteborg, som for første gang var tildelt arrangementet av nordisk mesterskap. Der var en stor jubileumsutstilling i Göteborg det året, og vi besøkte utstillingen titt og ofte. Vi bodde også meget standsmessig, vi var nemlig innkvartert hos en grevinne på Kungsportavenyen.

«Nordisk» gikk som vanlig om lørdagen, og regattaen var henlagt til Götaelven. Banen var — for å si det med et mildt uttrykk — ikke noe å skryte av. Den gikk i en sving, og der var kun plass til 3 båter. Startplassene var forskjøvet slik at bane 1 lå en halv båt-lengde foran bane 2, som igjen hadde en halv båt-lengdes forsprang på bane 3. Vi hadde bane 1, kom pent avgårde i starten og ledet det meste av løpet. Men et par hundre meter fra mål var vi utsatt for en merkelig opplevelse. Det var som om der plutselig ble satt en bremse på båten. Vi slet det vi kunne, men både danskene og svenskene smatt forbi oss, og vi havnet på jumboplassen. Da vi rodde

Toer innrigger ved nordisk mesterskap 1923.

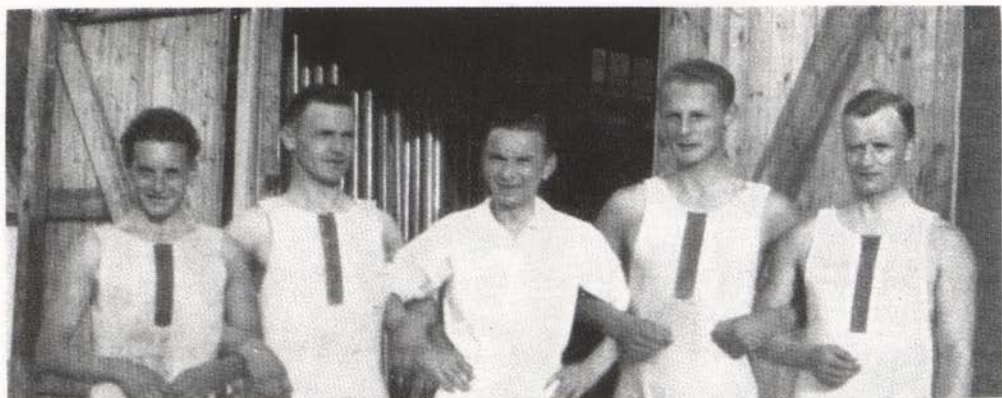
Fra venstre: Frithjof Øvrebø, Haakon Blaauw, Nils Iversen, Trygve Blaauw, Dagvin Opheim.

tilbake etter endt race, fikk vi forklaringen på den fatale «bremsingen». Vi var kommet inn i en bakevje som ble dannet av plankegjerdet som sto langt ut i elven på vår side, mens de andre båtene nøt godt av medstrømmen.

Om søndagen startet vi også i Göteborgs Roddförenings jubileumsregatta, og her kjempet vi mot bl. a. Bærum Roklub, som trakk det lengste strå med oss på annenplassen.

Så ble det etterpå stor roerfest, hvor vi smakte på den berømte svenske punchen og hvor vi fikk tildelt som annenpremie hver vår vakre sølvplakett. — Både turen og oppholdet i Sverige var i alle deler en hyggelig opplevelse, som jeg ofte minnes med glede.»

Vi får i 1924 beholde flere av de gode krefter fra året forut, og tilgangen på yngre medlemmer med lyst og anlegg for raceroing er også god. Årets treningsforhold er gjennomgående bra, og alt ligger vel til rette for en fyldig og god representasjon til norgesmesterskapet i Holtekilen. Men sykdom og forfall gjør at trenings-

Norgesmestre firer junior 1924.

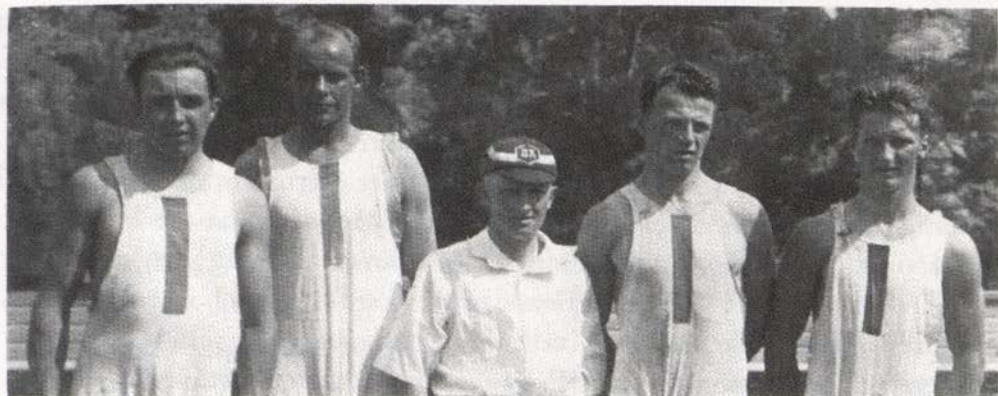
Fra venstre: Mathias Florentz, Olav Fosse, Nils Iversen, Ove Roll, Hans Strand.

mannskapenes tall reduseres, og klubben stiller kun en junior-firer og en junior-åtter.

Firerlaget starter i begge juniorløpene og vinner dem begge. I innriggeren er de sine konkurrenter knusende overlegen, men laget diskvalifiseres for å ha rodd utenfor sin egen bane, og seiren tilfaller Ormsund Roklub. Vårforholdene under kapproingen er meget ugunstige og mange lengder foran de andre lag driver så vårt lag over i Ormsunds bane uten å sjenere dette lag. Som bestemmelsene i kapproingsreglementet den gang lød måtte laget diskvalifiseres. I dag er reglementet på dette punkt imidlertid endret. Såfremt laget ikke sjenerer konkurrentene blir det ikke diskvalifisert, og det ville derfor ikke ha skjedd i dag.

Firerløpet er betydelig hardere, men været får ta skylden for at dette løp ikke blir så vellykket som det burde. På svak tid går vårt lag først over mål, og så synker båten på innkomstlinjen, nærmere en lengde foran Christiania Roklub. Studenter-fireren synker underveis.

Aftenposten skriver om disse løpene: «Juniorindriggerløpet om mesterskapet endte med et sportslig set nedslaaende resultat, diskvalifisering av det bedste lag.» Og om firerløpet heter det: «Bergen møtte med samme mandskap som dagen før hadde vist saa god roning i indrigger. Nu viste laget at det mestret begge baattyper like godt, idet de vandt efter at ha ledet hele løpet. Laget ror med præcis aareføring og god kropssving og specielt er takets avslutning

Norgesmestre innrigger junior og toer nordisk mesterskap 1925. Fra venstre: Johan Irgens, Helfred Olsen, Sophus Bratland, Dagvin Opheim, Kjell Knudsen.

god. Guttene beholdt sin stil like til sidste tak, og i den meget generende skvalpesjø de sidste 500 meter viste de at de var et lag, en enhet.»

Dette juniorlaget sitter uforandret sammen i flere år fremover. Det er innlysende hvilke store fordeler dette innebærer, og det gir seg også utslag ved seire og representasjonsoppgaver til klubben. Foruten dette juniorlag som spesialtrener i firer, dannes der i 1925 enda et juniorlag for spesialtrening i innrigger, og disse to slås sammen i åtter.

Oppgavene laget har å se frem til i 1925 er norgesmesterskapet i Stavanger og Norges Roforbunds jubileumskapproing i Oslo. I tillegg hertil blir der også representasjon i nordisk som går samtidig med roforbundets jubileumskapproing.

Ved mesterskapet er firer-løpet en skarp duell mellom Bergen og Christiania. De øvrige tre lag i dette løp spiller statistenes roller, og de to tetlag jager hverandre over banen. Avgjørelsen finner først sted på selve målstreken, Christianialaget er en meter foran. Vårt annet firerlag gir imidlertid klubben revansje i innriggerløpet, som det vinner etter kraftig og effektiv roing. Utenom sine mesterskapsmedaljer får roerne også hver sitt sølvbeger som anerkjennelse for stilfull roing — det er Bergensstilen som igjen vekker beundring — og laget tas ut til å kjempe for Norge i nordisk mesterskap.

Og så endelig er det vår junior-åtter som kjemper en innbitt kamp mot Christiania om mesterskapet. Som i firerløpet følger de

to båter hverandre hele veien, men på målstreken er Christiania igjen meteren foran og vinner løpet, begge lag notert på samme tid.

Fra dette mesterskapsstevnet noterer vi forøvrig med glede at vår gode venn og nabo i syd, Fana Roklub, vinner sitt første norges-mesterskap. Det er i single sculler junior, og det er innledningen til en lang rekke seire for Fanaguttene, både i denne og andre båttyper.

Roforbundets femogtyveårs jubileumskapproing og det nordiske mesterskapsstevne i Frognerkilen den 18. og 19. juli hører til norsk rosports største dager. Rett nok har man betenkeligheter med å henlegge denne regatta til Frognerkilen, men der nedlegges et energisk arbeid for å gjøre regattaen så omfangsrik og festlig som vel mulig. Der legges ut lektere og bygges tribuner, der spares ikke på noe for at alt skal være helt førsteklasses, og der går ennå gjetord om denne kapproingen. Sportslig sett er kapproingen usedvanlig vellykket, sammenlagt vinner forøvrig Norge det nordiske mesterskap, og Hans Majestet Kongen deler ut premiene til samtlige seierherrer fra Christiania Roklubs nye båthus, «Kongen».

I det nordiske mesterskap i innrigger blir danskene for sterke for vårt lag, de vinner overlegent, mens våre derimot har en hard fight med det svenske mesterskapslaget, som vi til slutt slår med nesten $\frac{1}{2}$ lengde.

Vår juniorfirer som tapte så knepent i Stavanger, er fast bestemt på å få revansje, og det gjør den også til gangs. I glimrende stil beseirer den overlegent sine konkurrenter og vinner Norges Roforbunds jubileumspokal. Det er et stort øyeblikk da våre gutter mottar premien av Hans Majestet Kongen.

Og så kommer åtterløpet, ikke bare det mest spennende race under hele regattaen, men kanskje det skarpeste åtterløp som har vært rodd i Norge. Ved 500 meter leder Bergens-åttaren, men hakk i hel ligger Christiania — som vi så gjerne skulle ha revansje over for den forsmadelige ene meter i Stavanger — og Studenter-åttaren. De to Osloklubber ror seg opp på høyde med Bergen og helt jevnt følger de tre åttare hverandre over banen. Det er uvisst hva resultatet vil bli helt til det siste taket som også kommer til å avgjøre striden.

Det er en meter i differanse mellom første og tredje båt da de går over mål, og tidsdifferanse kan ikke måles. Kun måldommerne kan avgjøre den riktige rekkefølge, og deres dom lyder på; nummer en Christiania, nummer to Bergen og nummer tre Studentene.

Klimaks er imidlertid nådd, selv om 1926 også hører med til den gode tidsperiode. Men så er det slutt på gullalderen, og rent sportslig går vi inn i en tung tid.

Når vi vurderer våre lags innsats i disse år, må vi ha den kjensgjerning for øye at våre firerlag starter kun i juniorklassen. Ledelsens syn er nemlig at roerne bør holdes som juniorer lengst mulig, og ikke delta i seniorklassen før de er seniorroere. Det er hevet over en hver tvil at våre lag i disse år ville ha hevdet seg seierrikt i den innenlandske seniorklasse. Det viser blant annet roforbundets uttagning av lagene til nordisk kapproing. Det er også enestående at lag som ikke ror seniorklassen ved norgesmesterskap uttaes til denne representasjon.

Men la oss først ta med de gode hendelser i 1926. Firerlaget sitter fremdeles uforandret sammen, og det er et stort spørsmål om det ikke dette år er bedre enn noensinne. I Frognerkilen vinner det lekende lett norgesmesterskapet i firer junior. Uten synderlig anstrengelse ror laget i teten, fire lengder foran sine konkurrenter og sikrer klubbens annen aksje i Akershuspokalen. I Morgenbladets referat heter det om dette løp: «Dette løp blev Bergens Roklubs flotteste. Bergen tok ledelsen helt fra begynnelsen av, og med rolige, kraftige tak gik de over maallinjen som en flot nummer en uten at ha været truet et øieblik av nogen av de andre baater.»

I innriggerløpet vinner det også, dog ikke så overlegent, og her hjemfører det Norske Studenters vandrepokal til odel og eie.

Firerlaget sitter også i åtterten som starter såvel i junior som i seniorløpet, men blir bare nummer tre i begge løp.

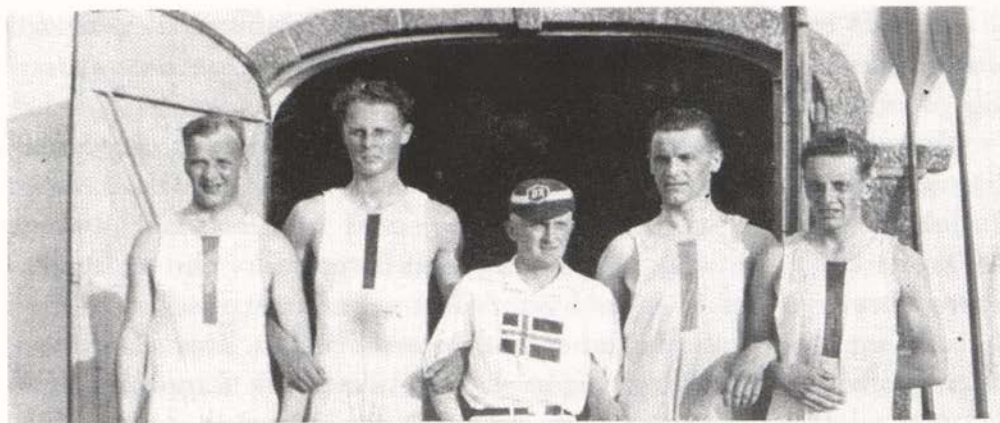
Ved mesterskapet starter vi forøvrig også for første gang i single sculler. Det går ikke så helt bra, båten knekker ned midt under løpet, og vår roer får seg en frisk svømmetur.

Nordisk kapproing holdes i Sverige dette år på Norra Bruns-viken i Stockholm, og etter den ypperlige roing vår firer viste i Frognerkilen, taes den ut for å representere Norge i innrigger.

Olav Fosse, som satt toer på dette lag, forteller:

«Vårt firerlag hadde sittet uforandret sammen i tre år og var på topp i 1926. Vi ble uttatt til nordisk kapproing i innrigger i Stockholm og vi hadde da ligget i hard trening i tre måneder, og formen var bedre enn noen gang tidligere.

I de 14 dagene mellom mesterskapet og nordisk var treningen

Norgesmestre firer junior og innrigger junior 1926, internasjonal seier firer junior 1925 og innrigger 1926, toer nordisk mesterskap innrigger 1926. Fra venstre: Hans Strand, Ove Roll, Sophus Bratland, Olav Fosse, Mathias Florentz.

ganske intens med lange strekk på 4—5000 meter i stilren roing. Der ble lagt stor vekt på stilen. Før vi gikk i fireren var det en tur i toer rundt «store Lungenen». Jeg glemmer ikke disse turene i toer. Det var den hardeste trening vi hadde. Alle krefter måtte settes inn i taket, sleideføringen og samarbeidet måtte være helt patent. Det var utvilsomt en utmerket treningsmetode, både for samarbeidet i båten og for formen.

Ja, så bar det avgårde til Stockholm da, under Haakon Blaauws glimrende ledelse. Han hadde også ordnet med utmerket innkvartering.

Kapproingen skulle foregå på Norra Brunsviken, og vi var svært spente da vi skulle hente båten fra jernbanen og sette den på vannet. Det hender ikke sjelden at båtene får en sprekk eller to under transporten, men heldigvis var «Einar» helt uskadd.

Jeg glemmer ikke de første takene vi tok da vi skulle ro båten ut til opplagsplassen. Den formelig fløy avgårde. Vi hadde da ikke vært i båt på nærmere 8 dager, og vi følte oss riktig opplagt. Vi tok banen i øyensyn, trente litt på starter og syntes at alt var såre godt. Neste dag skulle slaget stå.

Lagene vi skulle ro mot var Göteborg Roddförening og Kolding Roklub. Göteborgslaget besto av noen riktig kraftige karer på 85—90 kilo. Danskelaget besto av noe mindre karer, men likevel

var det disse man fryktet mest. Danske mestre har ikke vært så lett å hankses med gjennom årene.

Så var tiden for start kommet, og vi lå på starten og forsøkte rolig og behersket å svinge båten opp i stilling. Men den underfundige følelsen under brystet i slike stunder var nok tilstede.

Starten gikk, men de tradisjonelle to takter mellom «Er alle mann klar» og «Ro», som vi var vant til, uteble, med den følge at vi tapte en lengde i starten. Denne lengden ble ytterligere øket til ca. tre lengder på 1000 m, men vi hadde for vane ikke å bruke opp kreftene på første halvdel, så vi anså ikke slaget for tapt. Svenskene og danskene lå hele første del av løpet side om side og knivet noe aldeles forferdelig om ledelsen. Vi satte da opp vår første spurt og kuttet betraktelig av på forspranget. Coxen øynet da sjansen, og resten av løpet ble så å si en eneste spurt. Vi hadde bane 1 og vi skimtet nå de to båtene til høyre. Der ble atter kommandert 10 tak, men da hendte det at stroken vrelte noe om at han ikke orket mere. Jeg husker at treeren og jeg fikk fremstammet noe som lignet «Kom an», coxen stakk høyre hånd ut av båten og hentet en neve sjø og druste i ansiktet på stroken idet han sa: «Jo visst f- kan du», og det merkelige var at innspurten gikk som en røyk.

Danskene kom over mål ca. 1 meter foran oss, og svenskene noe lignende etter oss. Jeg tror jeg tør si, og det tror jeg mine kamerater er enige i, at dette var det hardeste race vi noen gang har rodd.

I det internasjonale løp søndag hadde vi ingen vanskelighet med å slå et lag fra Vaxholm Roddförening.»

På den indre front — i administrasjonen — arbeides der også utmerket i disse år. En side av klubblivet som vi har hørt lite om, men som har en utslagsgivende misjon for hele klubbens tone og ånd, er bade- og langturroingen. Spesielt baderoingen og det liv og røre den fører med seg er av vital betydning. Den skaper bredden og er i en utpreget grad miljøskapende. Som klubben resultatmessig er avhengig av de aktive raceroere, er baderoerne like verdifulle for hele nivået, for klubbens betydning på en rent sosial basis, som en sunnhetsskapende fritidsbeskjeftigelse.

Herman Holler forteller litt om langturroingen for 25 år siden: «Med langturer forbinder vi i roklubben, ialfald vi ældre, næsten

Baderoerliv ved Gjeitanger.

bestandig Gjeitanger. Til Gjeitanger tydde vi hen paa lørdag- og søndagsturer, Gjeitanger var ikke alltid endepunktet, men i alle tilfælder maatte vi indom der. Mikalsen og frue var altid gjestfrie og hyggelige, de hadde altid en raad med at faa sengeplads, og var der nu rigtig fuldt i huset, og det led litt paa sommeren saa der var kommet litt høi ind, sov vi i høilaaven, sammen med høns og kjøer. Det var jo ofte litt ubehagelig før vi sovnet, men det gik storartet, og nede i pollen hadde vi vort sikre badested, og saa laa vi ugenert paa fjeldet og solte os i timevis.

Hvor ofte har vi ikke paa vor sedvanlige aftentur staat oppe paa knausen bortenfor huset, og set solen synke i havet som en gloende ildkule ute ved Herlø, set øene der ute svømme oppe i luften, diskutert om det var skib eller land, og naturligvis aldrig blit enige. Indover laa øene og fjeldene endnu i solens sidste skjær, alt aandet fred og ro. Byen var nær og dog saa fjern, vi saa den ikke og hørte den ikke, men vi visste at den laa der inde under Ulriken.

Disse turer til Gjeitanger er noget som mange av oss som har hat station der ute aldrig vil glemme. De vil stadig staa frisk i vor erindring, og vi vil mindes Mikalsens med hjertelig tak for alt det de har gjort for os. Det er ikke bare vi ældre som blir vel mottat der, de yngre roere kan altid være sikker paa at faa en like god mottagelse. Det at komme fra Bergens Roklub er anbefaling nok.

Det som gjør at Gjeitanger blir saa ofte besøkt, er ogsaa at der er anledning til at lægge turen videre paa flere kanter. Vi kan ro gjennom Bildøundet, forbi Gavlen opover Kobbleden, forbi Bratholmen og Knarrevik og tilbake til byen, eller ta turen langs Store Sartor ut til Solsvik og derfra paa aapne havet utover til Turø, og rigtig spræke karer kan ta turen tilbake rundt nordpynten av Askøen og tilbake til byen, eller man kan ro ind i Davangerpollen, bære over land og komme ned ved Ask. Her maa man bære nogen stykker, saa er der smaa vand, hvor man igjen kan ro til man kommer ned til sjøen igjen. Naar man skal bære baaten over land, saa er det det bedste at faa med sig nogen brede sadeljorder, og lave en temmelig stor strop av den, saaledes at en mand paa hver side har stroppen over skulderen, og bærer baaten mellem sig. Naar man har to stropper og en mand gaar forut og bærer i baugen, saa kan man bære baaten utrolig langt, og det er slet ikke noget særlig anstrengende.

Opover forbi Salhus, Flatøen, Lillebergen og til Isdalstø er meget pene turer, og distancene er ikke saa store at de skulde skræmme nogen. En meget pen tur er ogsaa turen nedover forbi Bjørøen, Sletten Toldstation, ind ved Lønningen, til bunden av Pollen der, her bæres over land, ca. 100 meter til Grimseidpollen, hvorfra man let kommer ind i Fanafjorden, og om man saa vil kan man let ro til Krokeid, og bære over til Lysefjorden.

Langturene staar nok for de fleste som har været med nogen ganger, som det bedste ved sommeren og roning. Man faar anledning til at utfolde et frit vildmandsliv, og det utvikler et godt kameratskab.»

Og om baderoingen forteller Helen Nilsen hva som hendte i 1929. Vi skal kun føye til at to av dem som den gang ble kaldt gamlekarer, fremdeles er aktive baderoere i klubben!

«Hollandia», den vakre skute, har det fineste crew, en kan ønske sig. Crewet er litt tilaars men «fin i kanten» likevel. Baug er «den sjøkyndige», skibsmægleren (Johan Gran), No. 2 en av stadens «større» agenter (Helen Nilsen), No. 3 saltmann og militær «skipper» (Dermot Mack) og No. 4, klubbens fortreffelige læge (N. Aars-Nicolaysen). Vi ror to gange i uken og er græsselig glad i det. Noget spennende er der ikke ved det. Riktignok hænder det, vi av og til maa ta «Olaf», istedetfor «Hollandia», og da er vi i øieblikket kanskje ikke saa «smørblid» som vi pleier at være.

Baderoerlivet byr på mange gleder.

No. 1, 2 og 3 møter præcis. Nogen minutters disput om, hvor doktoren blir av og saa — av med klærne. Av og til maa vi ut paa gaten i vort lette kostyme og hente os en cox. Med disse er der forresten altid sindsbevægelse. — De styrer galt og bringer os regelmæssig i havsnød. No. 4 har jobben med at opdrage dem.

Saa bærer det utover mot bøien med vor gamle kjending, maaken. Vi drar som tyngst og den ser medlidende ned paa os, rikker litt paa foten og tar livet lett. — Men — vi faar snart andet at tænke paa. Al vor opmerksomhet er nu henvendt paa den vesle coxen i den altfor store, laante frakken. Hænderne, som holder rorlinen, titter saavidt fremfor ærmene. Doktoren har ham under sin hypnotiserende indflytelse og ved hjælp av den og iltre tilrop lykkes det virkelig at holde midt i strømmen og vi er frelst kommet ut paa den anden side. — Vi puster lettet.

Ved gamle «Nornen» har vi alt litt damp oppe. Paa 3-erens isse pipler de første sveddraaper, men vi kan ikke ta hensyn til det. Den næste forhindring for doktoren og coxen er færgen «Uren». — Nogen hidsige og velmente raad til coxen og saaledes strammet op, lodser han os gjennom Puddefjordens mange lumske farer — fløtmansbaater, motor- og bukserbaater, trosser etc., til vi tilslut faar vor første fortjente hvil ved Seilforeningen. Vi kan allerede se tilbake paa noget. —

Vi underholder os litt om seilbaatene, og er der en kjendt ombord,

undlater vi aldrig at vinke og rope kjækt og overbevisende — især baugen, naar der er damer «about».

Under strækken til Laxevaagsnæsset begynder altid litt smaasnak i baaten, hvilket er utilgivelig og paatalt flere gange. Men paa denne breddegrad synes øiensynlig baugen, skibsmægleren, at han maa forklare os position, tonnage etc. av baatene paa fjorden og han faar altid villig øre hos 3-eren, saltmanden, som synes at ha sterke interesser paa sjøen. Disse to kan fordype sig i tonnage-diskussioner helt til vi kommer til vor kjære 3-ers saltlager ved B.D.S.'s kai, reisens maal. Her fortaper vi os regelmæssig i dette selskabs dispositioner, indtil vi blir saa avkjølet av de daarlige utsikter for utbytte, at tilbaketuren kan paabegyndes. Baaten vendes, men ikke uten litt rivning mellem baugen og toeren om hvem, som skal snu. — Nu har coxen lært litt og doktoren, stroken, kan hengi sig helt til sporten, hvilket han sandelig gjør. — «Ett stræk helt inn til baathuset», lyder parolen. — Forbi Seilforeningen gaar det, men dennegang uten vink til damerne. Pusten tillater det ikke. — Vi har en bukserbaat i kjølvandet og den maa ikke indhente os. — For en fryd at holde den, endda sleiden gaar elendig. «Spurt 10 tak» — Vi synes baaten «løfter» sig. Wieses kul passerer i god stil; men vi har nu kun øie for «koksen», som i sidste øieblik i en braasving, styrer os klar av «Uren». Doktoren «slaas» med den vesle coxen igjen. — Pusten, som var saa fin, faller av. Men «etter'an». — Buen foran broen taes saa som saa. — Litt rivning igjen nede paa 4- og coxplassen. Vi ligger fint an til broen og ror ubekymret. — «Tut» — «Tut» — Motorbaat i strømmen» — «Skaat alle mand». Motorbaaten passeres under visse smaa tændergnidsende bemerkninger fra «Hollandia» og vi kommer ind i Lunggaarden under de vanlige forstyrrende smeld fra trikken paa broen. Her begynder virkelig doktoren at faa veddeløpstendenser, saa vi maa «hive os paa krykkene» i racetakt helt ind til baathuset.

Paa kaien staar en «beundrende» skare unge haapefulde roere, som spør os deltagende efter «baatens» befindende. Vi svarer i enstavelsspust og smiler kjækt, men — anstrengt — til disse «elskværdigheter». — Men hyggelig er allikevel denne mottagelse. — Vi slipper at ta baaten op — et uvurderlig aktivum — akkurat da.»

Våren 1927 ser formannen seg på grunn av andre gjøremål ikke i stand til å avse nødvendig tid til å lede klubbens anliggender, og

han tar konsekvensen av dette og melder av i styremøte at han må trekke seg fra formannsstillingen. Styret beslutter at viceformannen, Haakon Blaauw, fungerer til kommende generalforsamling, og denne ordning virker meget tilfredsstillende. På generalforsamlingen i 1928 velges Haakon Blaauw til klubbens nye formann, en stilling han innehar frem til 1932.

*Sverre M. Olsen,
Norgesmester single sculler junior 1930.*

I hele denne lange periode oppnår vi kun en seier av betydning, og det er i 1930 da Sverre M. Olsen blir Norgesmester i single sculler junior. Norgesmesterskapet dette år arrangeres for første gang på Indre havn i Horten, som siden da er permanent regattabane for norgesmesterskapet når disse kappøinger avvikles på Østlandet. Såvel i 1928 som i 1931 arrangeres norgesmesterskapet på Nordåsvannet, men det resulterer ikke i seier til vår klubb. Det er for det vesentlige nye, unge medlemmer som går i racetrening, og de makter ikke å ta opp konkurransen for alvor mot de øvrige lag.

1928 er forøvrig Landsutstillingens store år i Bergen, hvor klubben deltar i sportsavdelingen med en utstilling bestående av båtmodeller, materiell, fotografier og premier. Som erkjennelse mottar vi senere landsutstillingens takkediplom.

De store og viktige ting som imidlertid skjer i disse år er styrets kolossale arbeid på den indre front, stabilisering av hele klubben med særlig vekt på de økonomiske sider. Der utarbeides statutter for livsvarige medlemmers fond og for reisefondet, der kommer klubbreglement og treningsreglement, der anskaffes arkivskap og pokal-

«En sommerdag på Nordåsvannet er en opplevelse. Der er vi midt i Vestlandets eventyrrike,» sa Norges Roforbunds formann 1947, Rolf Manskow.

skap. Arkivet registreres, det historiske arkiv fra den eldste Bergens Roklub finnes i Turnforeningens lokaler og bringes tilbake til oss. Klubben begynner deltagelsen i 17. mai prosesjonen og sist, men ikke minst, årboken ser dagens lys for første gang i 1928. Rett nok utgis den kun i 1928 og 1929, i 1930 er det ikke korrekt å bruke uttrykket årbok. I forbindelse med klubbens 25 års jubileum utgis der nemlig dette år en jubileumsbok.

Styret arbeider energisk med å bedre klubbens økonomi og å skaffe midler til nytt materiell. Utlodning av en motorbåt gir bl. a. så pass stor gevinst at den finansierer det vesentligste til innkjøp av «Gjeitanger», «Haakon», «Padda» og 10 par årer. At alle forsøk på å skaffe penger ikke var like lukrative, viser følgende episode fortalt av Haakon Blaauw:

«En av de tilstillinger vi arrangerte, om ikke den mest lukrative, så kanskje den som på sett og vis fikk et eget humoristisk skjær, er vel «The Oneida Minstrels».

Der kom en musiker til meg og foreslo at vi skulle sette i gang med et negerkor og synge negersanger, og denne tanke ble akseptert med stor jubel. Negrene måtte jo «fabrikeres» og dette ble de etter alle kunstens regler. Vi satte i gang en veldig reklame, og fikk sendt svære negerplakater fra Irland. De var så store at de dekket hele tverrveggen på Bergens Telefonkompanis bygning som den gang hadde fri vegg mot Torvalmenningen, opptog med negerplakater gikk i gatene og publikums interesse steg fantastisk.

På kontoret kimte telefonen ustanselig. Det var en hel del av byens «damer» som absolutt ville ha adressen hvor disse negrene bodde. Jeg fikk høre mange vonde ord fra mitt opphav som sa: «Er du blitt sirkusdirektør, ka har vi med alle disse negrene å gjøre som er kommet til byen?»

Nok om det — scenen ble bygget i Turnhallen, og der var stuvende fullt hus. På de fremste benker satt fedre og eldre familie-medlemmer som hadde vært i Amerika og som nå ville gjenoppfriske sine erindringer fra dagene derover, og ennå lytte til «My little grey home in far West».

Temperaturen steg faretruende, og da teppet gikk opp begynte hele «negerkoret» å svette noe ganske forskrekkelig, og store sveddråper randt ned over fjesene etterlatende like mange hvite striper.

Publikum begynte allerede å bli urolig, tramping i gulvet, piping og hysjing og til slutt et svare leven på galleri. Folk ville ha pengene igjen, men heldigvis hadde vi et par håndfaste karer ved dørene som kvikt lempet alle misfornøyde ned over trappene, slik at der etterhånden bare ble fredelige tilskuere tilbake, men vi som sto bak kullissene begynte jo etter hvert å bli litt nervøse vi også. Til slutt måtte vi la teppet gå ned med slik fart at det var bare så vidt at der ikke ble slått ihjel et par av de minste negrene med den svære teppestokken.

Det var ikke lett å være bergensroer i de nærmeste dager og vise seg på gaten. De store reklameplakatene ble jo stående ennå en stund og frembragte både latter og raseri hos publikum som hadde overvært den minneverdige forestilling.

Vi skulle ha holdt 3 forestillinger i alt, men måtte nøye oss med 1, og påtenkte videre arrangements den samme vinter fant vi klokest å måtte innstille.»

I 1930 går styret også til ansettelse av utenlandsk profesjonell trener. Det er tyskeren Erich Hofmann som engasjeres for en tre måneders-periode om våren og sommeren, i den hensikt å skolere de yngste medlemmer i roing og bibringe dem det fornødne tekniske grunnlag som de så senere kan bygge videre på.

Klubbens 25 års jubileum festligholdes på dagen den 22. mai 1931 med en stor fest på Grand Hotel Terminus. Foruten klubbens æresmedlemmer er blant andre tilstede som inviterte gjester flere av byens honorationer, roforbundets formann, medlemmer fra den første Bergens Roklub og fra Bergens Turnforenings roavdeling, foruten at klubbens medlemmer i meget stort tall møter opp og er med på å gi aftenen en festlig og verdig ramme. Et av festens høydepunkter er overrekkelsen av ærestegnet til formannen Haakon Blaauw, og det møtes med spontan hyldest av medlemmene.

Haakon Blaauw, formann 1928—1931, ærestegnet 1931.

Haakon Blaauw hører til de beste krefter klubben har hatt både ved åren og i administrasjonen. Han rodde treer på den berømte innriggeren som i 1917 slo «Lakselaget» og sikret seg en aksje i Kongepokalen, og han var aktiv raceroer i 5 sesonger.

Det er Haakon Blaauws store fortjeneste at klubbens økonomi blir stabilisert i 1920 årene, og alt det arbeid som i disse år blir utført på den indre front skyldes ikke bare hans initiativ, men han var også den drivende kraft i selve arbeidet. Han sparte aldri seg selv, han var selv med og tok de tyngste tak. Når det gjaldt orden og disiplin var hans krav ubønnhørlige, men dette var basert på at klubblivet da kunne utfoldes uten knirk og til alles beste. Haakon Blaauws innsats for vår klubb har vært meget betydningsfull, og selv om han ikke fikk gleden av en sportslig storhetstid i sine formannsår, la han i disse år kimen til det som skulle komme i årene etterpå.

Hans interesse for roklubben er usvekket, og som medlem av rådet kan han stadig gjøre sin innflytelse gjeldende, en innflytelse som med hans innsikt og sunne dømmekraft er meget verdifull.

I anledning jubileet henlegges årets norgesmesterskap til Nordåsvannet, og det blir en helt igjennom vellykket kapproing, selv om vertskapet rent sportslig holder seg beskjedent i bakgrunnen. For første gang deltar der utenlandske lag på Nordåsvannet, og det har lyktes den energiske regattakomite å få både engelsk, dansk og svensk deltagelse. Göteborg Roddförening vinner innrigger senior med Roskilde Roklub som nummer to. Tyne Amateur Rowing Club blir nummer fire i firer senior, og den danske sculler-roer fra Saxkøbing Roklub ror utenfor banen og blir diskvalifisert.

Ved generalforsamlingen i 1932 tar Haakon Blaauw ikke imot gjenvalg, og som ny formann velges Sverre Blydt Grung, som innehar denne stilling i de kommende to år.

I Sverre Blydt Grungs formannstid skjer der to ting av den aller største betydning for klubben og dens videre utvikling. Bergens Roklub tar initiativet til de årlige interklubbkapproinger med Fana Roklub, det er pokalkamp med vårkapproing på Vågen før vestlandsmesterskapet og høstkapproing på Nordåsvannet, og det kjempes om en vandrepokal oppsatt av oss over en treårs-periode. Disse interklubbkapproinger gir lagene en ekstra racerutine som kommer vel med i senere større oppgjør, samtidig som de aktiviserer selve

Sverre Blydt Grung, formann 1932—1933.

raceroingen og fører til større oppslutning og bredde innen klubbene.

La oss også merke oss at vår klubbs første opptreden på arenaen i lettvektsklassen skjer under vågskapproingen i 1933, hvor vi vinner en ganske solid seier med et lag som sitter uforandret sammen i fire år, og bringer klubben mange og store seire. Det er dette lag som gjør at vår klubb igjen bryter gjennom og atter teller med i norsk rosport.

Ved norgesmesterskapet i 1933 i Horten er lettvektslaget en god nummer to, og vi klipper en del fra Aftenpostens referat fra dette løp: «Lettvektsløpet blev sensasjonelt, dagens store løp. Fire lag startet, fjorårets mestere Christiania, Ormsund, Moss og Bergen. Det blev et så jevnt og hårdt race at man sjelden ser noget lignende. Fra starten av tok Bergen ledelsen med Ormsund som nummer to og Moss som treer. Ved 500 meter hadde Moss og Ormsund byttet plass. Christiania var fremdeles efter. Bergen og Ormsund arbeidet sig senere videre foran Moss som efterhvert sakket akterut. De hadde nok tatt det for hårdt til å begynne med. Christiania som hadde ligget på en beskjedne sisteplass gikk forbi Moss og begynte ved 1200 meter en forferdelig spurt. Bergen ledet fremdeles, mens Orm-

sund sakket etter. Christiania var snart på annenplass og sluttspurten mellom dette lag og Bergen er det hardeste rorace vi har sett. Med sin veldige og hårde spurt maktet Christiania under stor begeistring å kaste sig foran Bergen i mål.»

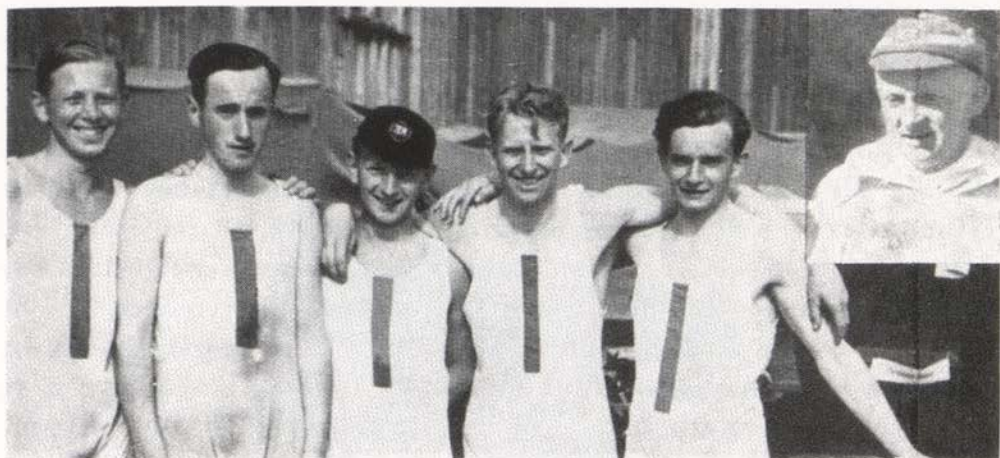
Dette lag innleder en ny æra i Bergens Roklubs historie. Fra nå av går klubben bevisst inn for lettvektsklassen, og ingen klubb i Norge har siden vunnet så mange norgesmesterskap i denne klasse som vi har gjort.

Klubbens tilholdssted i Grønneviksøren er heller ikke noe blivende sted. Allerede i begynnelsen av 1920 årene kommer der foruroligende meldinger om at kommunen er interessert i å ta tomten på Grønneviksøren i besiddelse, slik at vi må fjerne vårt klubbhus. Nedgangstidene som følger gjør imidlertid at saken stilles i bero, men styret er stadig på jakt etter en ny passende tomt.

Endelig i 1933 finnes den. Etter søknad tilstilles Søndre Møhlenprisvei 5 a oss den 10. januar 1934 av et enstemmig formannskap, på nærmere fastsatte vilkår, idet det den gang var forutsetningen at området omkring denne tomt skulle utbygges til småbåthavn i Bergen med naturlig tilholdssted for de idretter som er knyttet til sjøen. At de kommunale myndigheter senere ikke bare forlater denne plan, men også forsøker å bygge ut industri og kaianlegg i vår tomts mest umiddelbare nærhet, er en medvirkende grunn til at vi igjen søker oss nytt tilholdssted, og denne gang akter vi å ta skrittet fullt ut og forsøke å flytte til Nordåsvannet.

I 1934 er det Bernh. M. Frønsdal som overtar roret idet han på generalforsamlingen dette år velges til ny formann. Det er forøvrig utskiftning av praktisk talt hele styret dette året, og Frønsdal får med seg nye unge krefter, alle ivrige etter å ta opp de oppgaver som venter. Optimistisk og med godt humør tar styret fatt for å oppnå de tellende resultater, som alle på bakgrunn av lettvektens innsats året forut håper og tror nå vil komme.

Og resultatene kommer. Ved norgesmesterskapet i Stavanger vinner vi et overlegent mesterskap i lettvekt senior, hele 12 lengder foran nærmeste konkurrent, og lettvektslaget gjør også en flott innsats i firer juniorløpet. Her kniver det over hele banen med Norske Studenters Roklub, som til slutt klarer å presse båten sin forbi de fornødne meter til seier, og sikrer seg Akershuspokalen til odel og

Norgesmestre lettvekt senior 1934 og 1935, internasjonal seier ved Norske Studenters jubileumskapprising 1934.

Fra venstre: Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Fritz Bischoff, Odd Lehmann, Gunnar Sevald. Innfelt: Sopbus Bratland.

ei. For oss gjelder dette løpet også den tredje og avgjørende aksje i Akershuspokalen som vi vant i 1924 og 1926, og nå glapp pokalen oss ut av hendene etter så å si å ha hatt den innen 1 meters rekkevidde. I Stavanger Aftenblads referat heter det at «Bergen ledet lite grann helt til 10 meter fra mål. Da kom Studentene og fikk kilt sig en båt-spiss foran i mål.»

Fjorten dager senere arrangerer Norske Studenters Roklub internasjonal kapping i Horten, og lettvektslaget vårt starter ved dette stevne. Fritz Bischoff forteller om lettvektsløpet:

«En halv time før start legger vi ut, og gudskjelov for at vi var så tidlig ute. 100 meter fra båt-plassen detter stroken av sleiden, og da vi skulde se nærmere efter, viser det sig at det ene hjulet på sleide-akslingen var falt av. Hele laget sitter lamslått og målløs, med undtagelse av stroken som sier masse rare ting. Da vi kom til sans og samling igjen, fikk vi i en fart snudd båten og kom på land for å undersøke skaden. Den viste sig umulig å reparere og der stod vi og så på hverandres bleke fjes. Men så kom redningen, nemlig et lag fra Haldens Roklubb som elskverdig stillet sin båt til disposisjon. Der var 15 minutter igjen til start og vi hadde over 2000 meter å ro. Dette var vår eneste chance, vi kom i båten i en fart, fikk såvidt tid til å velsigne Haldensgutta, og rodde utover. Båten var udmerket, men bygget til meget større karer enn oss. Det gikk imidlertid ganske bra, og 2 minutter før start var vi klar på startlinjen.

Til venstre lå Hamar Roklubb. Til høyre hadde vi Tønsberg, Christiania og Moss. Vi var blitt underholdt i lengre tid om våre konkurrenters faretruende form. Og så til og med i lånt båt. Hvordan skulde dette gå. Jeg fikk akkurat tid til å be en stille bønn, og så: «Er alle mann klar? . . . Ro». Andre og tredje taket var bare grising, de 10 næste gikk fint. «Kom an, gutter, ta fem tak til.» Etter 15 tak kikker jeg til siden, jo vi leder. «La-a-a-nge tak nu, gutter, vi knep en båtspiss i starten.» Det går bra fremover til 700 meter hvor Moss næsten er på siden av oss. Vi tar fem friske tak og har igjen ledelsen. Våre gutter ror med effektive, lange tak og vi siger pent fra de andre. Bare Moss henger stadig på. På 1500-meteren har vi imidlertid også distansert dem og leder med klart vann mellom båtene. De andre lagene ligger lengre bak. Gutta får beskjed om hvordan vi ligger, og ror pent og rolig. På 1700 begynner innspurten, jeg snur mig og ser at vi nu er sikker, og vi går i mål med vel 2 lengders forsprang. Jeg kiker efter formannen på pressebåten, og ser bare et eneste stort smil.»

Styret driver en intens propaganda dette år, og det ser ut som om det bærer frukter. En rekke lovende nybegynnere går med stor interesse og energi inn for treningen, og der øynes også en langt større bredde. Et synlig bevis for dette er høstkapproingen mot Fana Roklub hvor vi vinner med tre seire mot en. I innrigger begynner har vi til og med to lag med som begge distanserer Fanaguttene. Vårt nederlag er i firer senior hvor vi setter inn lettvekterne mot Fanas rutinerte seniorer. Fana Roklub vinner imidlertid den oppsatte vandrepokal til odel og eie. De har vunnet alle de tidligere konkurranser og slutter av pokalkampen med et så godt resultat som 15 seire mot våre 8.

Den lengste rotur i klubbens historie finner også sted i 1934. Fem av klubbens sprekeste langturoere fatter den dristige plan å ro hele Sognefjorden, og i «Christen» gjennomfører de i et strålende sommervær sitt forsett uten uhell av noen art.

Endelig gjenopptar styret tradisjonen med årbok. Fyldigere enn før, og med mer ekstrastoff utenom offisielle beretninger, ser den igjen dagens lys i 1934, og denne gang for å bli en årlig tilbakevendende realitet.

*Nils Holby Houge.
Norgesmester single sculler junior 1935.*

Uforandret går lettvektslaget inn i den nye sesong og også denne gang hjemfører det norgesmesterskapet, riktignok etter en hard og spennende kamp mot Fanas nye lettvektslag som det først ryster av seg kort før mål og slår med $\frac{1}{2}$ lengde. De øvrige konkurrenter er distansert ganske betraktelig.

Men det er ikke det eneste norgesmesterskap vi hjemfører fra Horten i 1935. I single sculler junior vinner Nils Holby Houge et kjærkomment mesterskap i god lett stil — sin konkurrent desidert overlegen. Han passerer mål 44,5 sek. før neste mann. Kun en gang tidligere i norgesmesterskapets historie har det vært en slik tidsforskjell mellom båtene, og hans prestasjon vekker alminnelig beundring. Det er ikke alle gitt å bli så dyktig scullerroer i sin første sesong, og hans roing lover det aller beste for kommende år. Nils Holby Houge anmodes av Norges Roforbund om også å stille opp i seniorløpet og prøve krefter mot Christianias flerårige seniormester og nordiske mester fra året forut, C. A. Christiansen, vel best kjent som «Mascot». Dessverre er der mindre gunstige værforhold under søndagens løp, og til tross for at han gjennomfører løpet meget godt mangler han Christianiaroerens race-rutine og båtbeherskelse i den tunge sjø.

Tidens Tegns betraktninger er følgende: «I single sculler har vi funnet en ny mann i Nils Holby Houge fra Bergen. I juniorløpet gikk han først ut og øket forspranget til han «rodde alene». Holby Houge har bare å drive på og fremforalt være med i krevende konkurranser for å få rutinen. Allerede nå viser han god sleiding og sitter godt i båten.»

De lovende fremtidsutsikter som synes å ligge foran Holby Houge som sculler-roer kommer dessverre ikke til å gå i oppfyllelse. Året etter er han atter å finne på startstreken ved norgesmesterskapet i single sculler junior, men på grunn av studier har han ikke kunnet avse tid til mere enn knapt fire ukers trening, og det er da også kondisjonen som svikter. I innspurten makter han ikke å følge og må finne seg i å bli henvist til annenplassen. På grunn av fortsatte studier har han senere ikke hatt anledning å delta på kapproingsbanen.

Lettvektslaget har også en dårlig sesong i 1936. Det vinner over Fana Roklub i vestlandsmesterskapet på Nordåsvannet uten å overbevise, og det er også tydelig at laget senere får vanskeligheter med formen. Futton er liksom gått av roingen, og i Horten blir laget kun nummer tre av de fem lettvektslagene, nærmere tre lengder etter seierherrene.

Året bringer også flere skuffelser. I Horten året forut startet vi med en junior-åtter som kun ble nummer fire av de fem åttene, men laget rodde virkelig godt. Det var et meget hårdt race, og det skilte kun seks sekunder mellom seierherrene og oss. Tatt i betraktning at det er første året denne åtter sitter sammen og der er fire nybegynnere i båten virker det hele meget lovende. Det er derfor en stor skuffelse når åtteren blir desidert jumbo ved vestlandsmesterskapet på Nordåsvannet året etter.

På et annet felt vinner klubben derimot frem i disse år. Den tar opp de såkalte høstidretter, skogs- og orienteringsløp, samt militære meldingsløp, og vi oppnår seire og forøvrig pene plasseringer i disse idretter. Rundt om tyve av klubbens medlemmer deltar søndag etter søndag i disse løp, og vi oppnår sogar å notere oss for aksjer i vandrepokaler for beste ti-mannslag.

Om våren deltar klubben i Årstadstafetten og på ny klasserekord vinner vi vår klasse, som er for klubber som ikke står tilsluttet friidrettsforbundet. Likeså starter en rekke av våre medlemmer i vågs-

løpet i svømming, det som senere overføres til Nordåsvannet som nordåsvannsløpet, og to år på rad vinner vi aksjer i vandrepokalen for beste tremannslag, utenom svømmeklubbene. Det er forøvrig Fana Roklub som senere vinner denne pokal til odel og eie med tre seire, så det ser ut som om svømming er en idrett som ligger godt an for roerne.

La oss også få nevne at i 1935 blir etter beslutning i Vestlandske Konkurranssekrets, Nordåsvannet godkjent som permanent regattabane for samtlige vestlandsmesterskap og for norgesmesterskap når disse henlegges til Vestlandet. Denne beslutning er basert på den kjensgjerning at de stavangerske regattabaner, Marøybanen og Hommersåksbanen, ikke holder mål. Først i 1953 endres denne beslutning. Året forut prøves regattabanen på Limavatnet. Den er helt ypperlig og autoriseres til internasjonale kapproinger. Det eneste stavangerne foreløbig ikke har anledning å arrangere på Limavatnet er norgesmesterskapsstevner, men med videre utbygging av det tekniske apparat vil også denne autorisasjon kunne påregnes. Banens eneste drawback er at den ligger ca. tre mil fra Stavanger, og innkvarteringsmulighetene i banens nærhet blir kompliserte. I 1953 vedtas at vestlandsmesterskapet for fremtiden skal arrangeres på Limavatnet de år norgesmesterskapet henlegges til Nordåsvannet.

Den sportslige tilbakegangen som inntrådte i 1936 viser seg heldigvis å være forbigående. Allerede året etter vises der igjen gode takter på regattabanen, og klubben går inn i en ny glansperiode. Det kan trygt sies at i 1937 står klubben foran sin annen gullalder. Resultatene i de neste tre år viser en ny sportslig topp i vår klubb, og som vi skal se er alle betingelser tilstede for at vi nå virkelig skal slå oss gjennom og gå helt til topps i stor bredde. Det er verdenskrigens utbrudd som hindrer oss i dette.

Men tilbake til 1937. Lettvekten tar dette år sitt monn igjen, og etter å ha vært gjennom et uttagningsheat, vinner det knepent finalen i norgesmesterskapet over Norske Studenter Roklub, og vårt lag uttas til å representere Norge ved de nordiske mesterskapsroinger på Bagsværd Sø ved København. Det er første år lettvektsløp settes opp ved de nordiske mesterskap, og fra nå av blir det permanent i likhet med de øvrige løp.

Fritz Bischoff forteller fra kapproingen i Danmark:

«Fredagen bruktes til å kike på banen og konkurrentene. Vårt

Seierberrer i Årstadstafetten 1936. Forreste rekke fra venstre: Tor W. Mohn, Finn H. Erichsen, Gunnar Sevald, Knut Sivertsen. Midterste rekke: Carl H. Frønsdal, Bjarne Meidell, Per Martens, Odd Lehmann. Bakerste rekke: Rolf Christensen, Olav Lie Nilsen, Arne Pran, Birger Thomassen.

lyseblå håp antok etter dette en noget gråaktig farve. Vi beså byen og talte med forskjellige mennesker: kontorfolk, kelnere, butikkbetjening, avisdrenge — alle kunde fortelle det samme: Fredericias lettvektslag var uslåelig. «I får sgu tæv», var i det hele tatt dagens omkved. Selv storkens brede flir ble noget anstrengt efter som dagen skred frem.

Lørdag middag drog vi så til Bagsværd hvor vi skulde i ilden i 7-tiden. Efter at samtlige norske og svenske lag hadde fått pryl i de andre nordiske løp satte vi båten ut, mens et par nordmenn bad en noget anstrengt bønn om at vi måtte være istand til å «reise kjer-

ringen». Aldri har jeg vel ligget på startlinjen med en så gjennom guffen «jumbofølelse» som da.

Og så bar det løs. 10 starttak og 10 til. Jeg turde ikke se ut før vi var ferdige med 25 tak. Da kek jeg til siden og — jeg tror jeg brølte høit. Fredericia lå $\frac{3}{4}$ lengde bak oss. Gutta fikk beskjed og lysnet synlig. På 1000 meteren lå vi på linje. Vi måtte til med 10 «sterke» og så 5 «friske» og så 10 og så 5, og så nok en gang 10. Vi holdt på denne måte danskene til 200 meter fra mål, da tok de innspurt og vi ble slått med en knapp båtlengde. Nogen fremragende følelse hadde vi ikke, men jeg skal si vi så lysere på tilværelsen da vi fikk øye på roforbundets formann Hans Blom og hans ansiktsuttrykk. Han smilte stort. Først etterpå fikk vi vite at han var blitt proppet med Fredericias overlegenhet, og hadde visst i ånden sett oss komme ruslende over banen 8—10 lengder efter danskene. Da disse fikk pusten igjen hørte vi bare et enstemmig: «Takk for løpet. Det er sgu' det hardeste race vi ennu har haft».

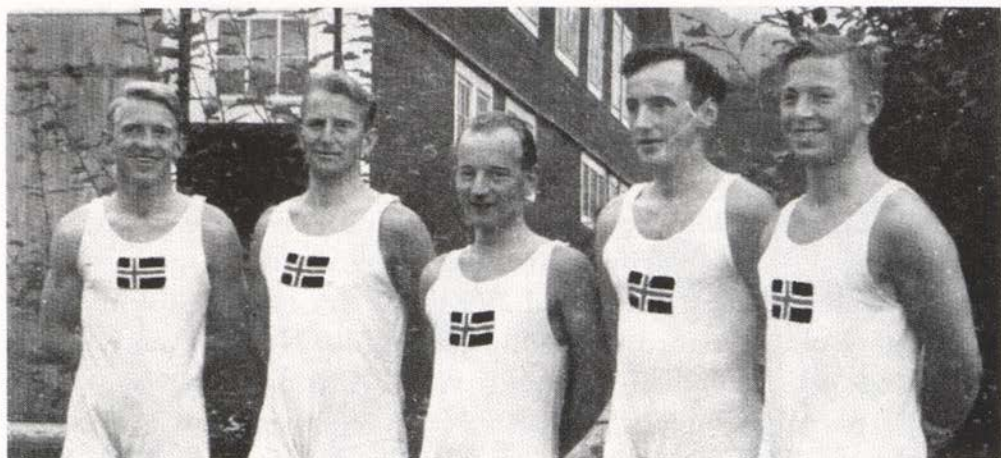
Søndag skulde vi starte i den internasjonale kapproning mot 4 danske lag. Vi spiste først frokost sammen med de helt gjennom sympatiske Fredericia lettvektene og hadde en hyggelig stund. Så «började spektaklet» pånytt og atter lå vi på startlinjen. Starten var grusom, og før vi fikk puttet årene i vannet lå 4 danske lag over lengden foran. På 800 meteren passerte vi Danske Studenter, på 1000 meteren Skjold, på 1200 meteren Kvikk, men Fredericia var kommet for langt av gårde. Vi blev nr. to og fikk bronsemedalje. Noget er bedre enn intet, og vi var rundt regnet tilfredse.

Ellers hadde vi megen glede av turen. Vi fikk se «alle tiders race», da Københavns Roklub lurte «Ruderverein Wiking's» olympiaåtter så å si på målstreken. De av oss som var i tvil om hvordan den danske nasjonalsangen lød, fikk rikelig anledning til å lære denne. Danskene vandt jo så å si rubb og rake, selv om det av og til var på hengende håret.

Og så var der dans etterpå, sistemann av de norske roere besteg glad og fornøiet sin seng kl. 11 mandag formiddag.

Jeg vil ikke slutte denne beretning uten å si at jeg ifører mig så gjerne norsk silkeflagg på maven og reiser til København igjen — selv om vi også da skulde få «tæv».

Lagets roing betegnes i rosjefens beretning som: «en fremragende prestasjon internasjonalt sett. Fredericia hadde i 1937 en mengde

Norgesmestre lettvekt senior og toer nordisk mesterskap 1937. Fra venstre: Per Stoltz, Odd Lehmann, Fritz Bischoff, Finn H. Erichsen, Herman Lekven.

seire selv i Tyskland, og dansk rosport står forøvrig på et så høyt nivå at vi kan være stolte av den innsats lettvekten leverte der nede.»

Den danske presse er også samstemmig i sine uttalelser. Idrætsbladet skriver: «Fredericia startede mod Bergen med alle danske Tilskuers absolutte Tillid. Holdets Sejr i Lübeck og ved en Række danske Stævner havde vist, at det er af virkelig høi Klasse. Nordmændene viste sig imidlertid ogsaa at høre hjemme i Eliten, og de to Hold gav hinanden en nervepirrende Kamp, hvor Udfaldet var usikkert helt op til 16—1700 Meter. I Spurt paa Spurt pressede de to Hold ustandselig hinanden indtil Fredericia endelig kort før Maal pludselig frigjorde sig i en sidste udmærket gennemført Spurt, der overrumplede Nordmændene.» Og i Politiken heter det: «Norge overraskede positivt i Letvægt, hvor de først blev slaaet paa de sidste 50 Meter, efter at have kæmpet for Livet paa lige Fod med Fredericia, der sikkert kan takke Hjemmebanen for Seiren.»

I 1937 debuterer Carl H. Frønsdal som sculler-roer. Han taper for Fanas Sverre M. Olsen både i vågskapproingen og vestlandsmesterskapet, men til gjengjeld får han en kjærkommen revansje i single sculler junior ved norgesmesterskapet i Horten. De to sculler-roere ligger helt jevnt over banen, først i en hard innspurt lykkes det for vår mann å gå forbi, og han øker nå forspranget på de siste hundre meter og går over mål som norgesmester fem sekunder foran Fana-roeren. Dette er Carl H. Frønsdals første av ti norske mesterskap.

Christiania Roklubs senior sculler-roer «Mascot» Christiansen er ikke med i årets norgesmesterskap. Han starter i Henley Royal Regatta, og i hans fravær blir seniorløpet et nytt oppgjør mellom de tre juniorer. Frønsdal henger litt etter i starten, men han ror hurtig inn Studenter-roerens forsprang, med Fana litt foran. Frønsdals spurtevene på de siste par hundre meter gjør at vi føler oss nokså trygge, men ved 1250 meters merket ror både vår og Studentenes mann utenfor boyen og blir diskvalifisert. I kapproingsreglementet den gang var nemlig bestemmelsen at roerne under hele løpet måtte holde seg innenfor den oppmerkete bane. I dag er reglementet endret på dette punkt, nå er det tilstrekkelig at lagene passerer mållinjen innenfor de utlagte målboyer. Vel, som det er ror Fanas mann alene inn mot mål uten konkurranse til mesterskapstittelen.

I disse år bryter Fairbairn's treningsmetoder gjennom i Norge. I første rekke er det Fana Roklub som her hjemme viser veien, og der nest er det vår klubb som slår følge og forsøker å bibringe de øvrige norske roklubber innsikt i roing etter Steve Fairbairn's synspunkter. I løpet av vinteren oversetter et par av klubbens medlemmer fra Fairbairn's bøker om instruksjon av nybegynnere. Denne oversettelse overlates Norges Roforbund som lar den trykke i et hefte og distribuerer den til alle landets roklubber. Senere oversetter våre medlemmer fra Fairbairn's instruksjon for raceroere, og også dette distribueres av roforbundet i stensilert utgave.

I 1937 går vi da for alvor inn for Fairbairn's metoder og legger om treningen deretter. Vi makter nok ikke å gjennomføre det vi kan kalle Fairbairn's stil, men mange gamle fordommer kastes overbord, nye ting læres, og der roes vel nærmest noe som det kan passe å kalle en mer moderne stil etter nye treningsmetoder. Uten å komme inn på tekniske detaljer kan vi si at den vesentlige forskjell mellom Fairbairn og den stil vi forsøker å innarbeide ligger i selve vannfatningen. Selve den rotekniske stil er imidlertid sterkt avhengig av klubbens forskjellige rosjefer, hvorledes de ser på spørsmålet og legger den tekniske trening an. I årene like etter krigen opp til 1950 er der en bevisst tilnærming til Fairbairn, men ved personskifte legges stilen om igjen. Vi skal ikke her ta stilling til de to metoders effektivitet, rett nok synes den mer moderne stil å ha

Carl H. Frønsdal.

Norgesmester single sculler junior 1937 og 1938, single sculler senior 1938, 1939, 1946, 1947 og 1948, toer nordisk mesterskap 1938, 1939, 1946, treer 1947, toer Henley Royal Regatta 1947.

brakt vår klubb de beste resultater både før og etter krigen, men her kommer da også inn en rekke andre momenter, eksempelvis kan nevnes såvel roernes som instruktørenes evner, treningsforholdene, osv.

Som vi nevnte, gamle fordommer kastes overbord og nye ting læres. Der blir diskusjon om treningen. De forskjellige spørsmål interesserer alle de aktive, og der skapes da også en interesse som må gi resultater.

Alt i 1937 viser dette seg i bredden. Interklubbkapproingene med Fana Roklub gjenopptas med en vårkapproing på Vågen og en høstkapproing på Nordåsvannet, i oppsatte, bestemte løp som der skal startes i, og disse er til dels ganske krevende. Om våren er det firer, lettvekt og innrigger, alt i senior, single sculler junior og innrigger begynner, og om høsten firer, innrigger og åtter, alt i senior, og firer begynner. Som et synlig tegn på vår fremgang står vi etter det første år i pokalkampen som seierherrer med syv seire mot Fanas

Seierberrer firer begynner ved internasjonal kapproing 1938.

Fra venstre: John W. Kleven, Herman van Rees, Knut Sivertsen, Johan H. Meyer, Hilmar Rekk.

to, eller nesten like mange seire på ett år som vi hadde en hel treårs periode ved den forrige pokalkamp.

Norgesmesterskapet 1938 ble holdt den 9. og 10. juli på Nordåsvannet, og rosjeften skriver om årets store kapproinger: «Etter min mening ga de der oppnådde resultater endelig synlig bevis for den fremgang vi alle har følt i det siste år. På landskapproingen blev der ialt rodd tolv løp, hvorav vi startet i seks. Herav vant vi igjen fire løp, lettvekt, single sculler junior og senior, samt firer begynner, og ble nummer to i innrigger begynner og nummer tre i innrigger senior. I det siste løp var vi enda meget uheldig idet et spennbrett røk i starten, men laget oppnådde altså allikevel å bli treer av seks båter. Med de fire seire, hvorav tre talte som mesterskap, stod vi som landskapproingens desidert beste klubb.

Til representasjon i nordisk kapproing i Horten uttok roforbundet vår klubb i lettvekt og single sculler. Dessuten blev anmeldt til den efterfølgende internasjonale kapproing utenom disse to lag Sverre M. Olsen i single sculler senior samt innrigger senior. Vårt firer begynnerlag fikk også tilbud om å starte, men laget kunne

dessverre ikke komme avsted. Mannskapene var i toppform i Horten og leverte alle en utmerket innsats. I nordisk kapproing blev vi toer i begge løp efter meget harde oppgjør, og i den internasjonale kapproing fikk vi to annenplasser i lettvekt og single sculler, og en tredje plass i innrigger senior, den siste en meter efter vinneren.»

Det er rosjefen som nøkternt beretter dette i sin årsberetning, og vi skal ganske kort føye til at de to hektiske sommerdager på Nordåsvannet sent går deltagerne av minne, liksom den nordiske kapproing i Horten også hører til klubbens store dager, selv om det ikke førte til seire.

Det engelske innslaget vil vel for mange stå fremst i minnet fra regattaen på Nordåsvannet. Jesus College Boat Club sender over sin åtter, som er årets Henley-vinner, og i blendende stil vinner de engelske gjester suverent de tre løp de deltar i, firer, firer uten styrmann og åtter, alle i senior klassen. Av utlendinger forøvrig har vi som gjester den danske roklubb Skjolds junior-åtter, som blir toer i sitt løp. Dette løp gjelder forøvrig som juniorlandskamp mot Danmark. Vi skal heller ikke glemme Fanas flotte innsats. Klubben blir norgesmester i åtter senior og reiser til Horten sammen med oss for å ro det nordiske mesterskap, hvor de i likhet med de øvrige norske lag taper for danskene med Sverige på treerplass.

Der er forøvrig all grunn til å merke seg at pressen i sine forhånds-omtaler om det nordiske mesterskap gir — riktignok i forsiktige ordvalg — både lettvekten vår og Frønsdal gode muligheter til seier. Sammen med Drammens innrigger er dette de tre norske lag som tillegges størst sjanse til mesterskap i de seks klasser der konkurreres i.

I norgesmesterskapet har lettvekten vår hard konkurranse av Norske Studenters Roklub, men vinner som året forut knepent over dette lag. Ved nordisk ror lettvekten vår som aldri før, men der mangler en halv lengde til seier over Sorø Roklub. Ved den internasjonale kapproing neste dag er det kun Sorø som er foran, de norske konkurrenter blir atter slått.

Ved sine seire under norgesmesterskapet svinger Carl H. Frønsdal seg helt til topps i norsk sculler-roing, idet han i senior-løpet nærmest utklasser den tidligere mangeårige mester «Mascot» Christiansen, som forøvrig vel neppe er i toppform. I nordisk kom han dog til kort mot den danske mester Viggo Olsen, men distanserer på

Norgesmester lettvekt senior og toer nordisk mesterskap 1938. Fra venstre: Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Fritz Bischoff, Erling Kersbergen, Per Stoltz.

den annen side svensken ganske betraktelig. I det internasjonale løpet får han et illebefinnende og må gi opp, og ettersom Viggo Olsen ikke deltar er det grunn til å tro at Carl H. Frønsdal går glipp av en seier.

Sverre M. Olsen starter igjen for vår klubb i single sculler dette året, og det er ikke meget som skiller på at han er Frønsdals like-mann. I Horten blir han toer etter den svenske sculler-roer. Han viser ved dette at landets to beste single sculler-roere begge hører hjemme i Bergens Roklub dette år.

Vår innrigger senior er langt bedre enn resultatene viser. Å plasere seg som treer ved norgesmesterskapet en dryg lengde etter seierherrene når baugen ved et uhell ror helt uten spennbrett, er ikke bare all ære verd, men det indikerer også hva man kunne vente av laget uten dette uhell. I Horten senker måldommerne flagget kun en gang for de tre tetlag, så close er det mellom norgesmestrene fra Drammen, de danske og nordiske mestre fra Kolding og vårt eget lag. Vi går over mål i bane seks rett under måldommerne som ikke er observante nok og glemmer å sikte det inn mot de to andre lag på bane en og to. Dommen lyder på dødt løp mellom Kolding og Drammen med Bergen en meter etter. Laget får i alle fall vise at det hører hjemme i nordisk toppklasse, og løpet bevirker at for fremtiden i Horten blir måldommernes plasing endret, så de får full oversikt over mållinjen.

Når rosjefen anfører at vi dette år plaserer oss som landskapp-roingens beste klubb, så kan vi også tilføye at det ikke bare er en

ny sportslig topp i klubbens historie som passerer, det er nok uten sammenligning vår beste sesong i det hele tatt. Og det beste av det hele er at utsiktene for fremtiden synes så gode. Fremragende topp-lag, en lovende skare begynnere, vi står foran innvielsen av et nytt båthus og meget sannsynlig en sterk økning i medlemstilgangen, jo, der er grunn til å se optimistisk på den videre utvikling.

Vi har tidligere hørt at kommunen tildeler klubben tomt på Møhlenpris. Det videre arbeid med nybygging trekker imidlertid en del i langdrag. Arkitekt Per Grieg viser stor imøtekommenhet, uten omkostninger for oss utarbeider han alle tegninger, og er også byggets utførende arkitekt. Allerede i 1935 er alle plantegninger ferdige. Det er de økonomiske vanskeligheter som nå først og fremst må overvinnes. Utlodning av en motorbåt gir nok en del penger i kassen, og det teller også med de mange store og små bidrag som innsamles blant klubbens mere formående medlemmer og andre interesserte i rosporten. Det er imidlertid langt frem, og utsiktene synes ikke store, men når nøden er størst, er hjelpen nærmest, heter et gammelt ord. Høsten 1937 mottar vi underretning om at avdøde skipsmekler Joachim Grieg og hustru har betenkt Bergens Roklub med kr. 20.000,— til et fond som skal bære navnet John Lehmkuhl Griegs fond. Etter samråd med givernes arvinger skal avkastingen anvendes til nyanskaffelser og vedlikehold av materiellet. Denne store gave løser med en gang de økonomiske problemer i forbindelse med nybyggingen, og det blir derfor besluttet å sette igang byggearbeidet snarest. Der er i mellomtiden også inngått avtale med kommunen om salg av huset i Grønneviksøren for kroner 7.000,— for overlevering når vårt nybygg står ferdig.

Som vi har hørt tidligere, skjenket Joachim Grieg allerede i 1912 kr. 5.000,— til minne om sin sønn som var så levende interessert i rosporten. John Lehmkuhl Grieg er en av stifterne av Bergens Roklub fra 1879 og var også medlem av den nåværende Bergens Roklub. Denne gave er i seg selv så storslagen, og tanken om å minne sin sønn på denne måte er så enestående at det ikke bare er navnet John Lehmkuhl Grieg som alltid blir bevart på denne måte i vår klubb, men også den store donatoren Joachim Grieg.

Våren 1938 begynner selve byggearbeidet. Der holdes kranselag i slutten av september, hvorefter murerne og de andre håndverkere

John Lehmkuhl Grieg.

kommer til. Vi skal ikke nevne alle de firmaer som er medvirkende til husets reising, men når vi bygger forholdsvis rimelig, skyldes det større og mindre innrømmelser de forskjellige håndverkere og leverandører har ytet. Klubben er dem alle meget takknemlig.

Etter en lunsj i klubblokalene dagen forut for innen- og utenbys presse, byggets håndverkere, leverandører og en del andre interesserte, holdes selve innvielsesfesten den 25. mars 1939. En skare av klubbens eldre og yngre medlemmer samles denne dag i det nye huset, og som gjester er også tilstede av byens autoriteter havnefogden og 4. rådmann — som forøvrig er en bror av klubbens stifter — dessuten formennene i Norges Roforbund og Bergens Idrettskrets, Norske Studenters Roklub og Fana Roklub, styremedlem fra Norges Idrettsforbund, foruten flere medvirkende ved byggets oppførelse.

Formannen holder aftenens hovedtale. Han nevner de grunner som har vært bestemmende for bygget, planene og utførelsen, og omtaler her bl. a. det gode kameratskap og den klubbånd som alltid har holdt vår klubb oppe og båret den fremover. Videre takker han for all velvilje og hjelp klubben er møtt med, og for sin store støtte

blir Harald Aase overrakt klubbens ærestegn. Formannen retter også en hjertelig takk til arkitekt Per Grieg og ingeniør Chr. Stoltz for deres enestående tjenester, og for å vise klubbens takknemlighet utnevnes de begge til inviterte livsvarige medlemmer.

Norges Roforbunds formann Rolf Manskow bringer forbundets hilsen, og så følger hilsener og lykkønskninger slag i slag. Atter en gang har klubben bygget seg et tilholdssted som på alle kanter får lovord for den praktiske gjennomførelse. Om vi denne gang ikke kan si at det er Skandinavias største båthus, så er det imidlertid nok en gang det mest moderne som er bygget. Det dobbeltsidige robasseng i båthallen vekker berettiget oppmerksomhet som noe helt nytt, og vi er også den første idrettsforening i Bergen som bygger eget badstueanlegg.

Kun fem dager etter innvielsen av huset er der generalforsamling, og formannen Bernh. M. Frønsdal ønsker ikke gjenvalg. Som ny formann velges Ove Roll, og under stor begeistring tildeles Bernh. M. Frønsdal klubbens ærestegn.

Bernh. M. Frønsdals største bragd i klubben er hans arbeid med det nye klubbhus. Han er byggekomiteens formann, og den som har båret dagens byrder og hete med reisning av byggverket. På ham hvilte det hele, og ved innvielsesfesten ble han sterkt hyllet for dette, og som et synlig minne også overrakt et sølvfat med det nye klubbhus inngravert.

Men dette er bare et av mange områder hvor Bernh. M. Frønsdal har arbeidet for klubbens beste, og hans innsats har på alle felter vært av overordentlig stor betydning. Der finnes neppe det tillitsverv i klubben han ikke har skjøttet og den komite han ikke har sittet i, og i dem alle har han ved enestående innsats nedlagt verdifullt arbeid. Hans rolige, avbalanserte lynne, hans upartiskhet og evne å se en hver sak fra to sider og ikke minst hans grundighet og pålitelighet er vel kjent.

I sin formannstid har han også gleden å kunne notere sportslig fremgang år etter år, og han har sin selvfølgelige andel i de oppnådde resultater og at klubben igjen bringes til topps i norsk rosport.

For ham spiller kameratskapet innen klubben en stor rolle, og han har vært en trofast bevarer av den ånd som lik en rød tråd går igjen i vår historie.

Harald Aase, ærestegnet 1939.

Harald Aase ble, som vi hørte, tildelt ærestegnet ved innvielsen av klubbhuset, og dette er den synlige takk som ble gitt ham for hans gode løft og støtte gjennom alle år, og ikke minst ved finansieringen av nybygget. Alltid er Harald Aase villig til å yte hjelp så sant det bare er i klubbens interesse, og der er meget å takke ham for.

Harald Aase var raceroer en del sesonger, rodde blant annet sin egen single sculler «Jim» som han senere forærte klubben, og da vi i 1938 hadde et følbart savn etter en ny lettvektsbåt, lettvekts-grensen blir nemlig hevet en del kilo, skjenker han klubben en ny firer. Denne blir også oppkalt etter ham med navnet «Halla», og er en helt fortrinlig konkurransebåt som har hjulpet oss med en rekke mesterskap.

De sportslige resultater i 1939 blir meget gode. De fleste av fjor-årets raceroere melder seg til trening igjen, og mange nye kommer til. Både vågskapproingen og vestlandsmesterskapet gir en pekepinn om at vi kan vente oss gode resultater i de store oppgjør.

Der satses først og fremst på en junior-åtter, og allerede ved vestlandsmesterskapet viser den hva den er god for. Den setter en skrekk i livet på Fana-åtteren — seniormestrene fra året forut —

Klubbhuset på Møhlenpris, 1939.

som er i spesialtrening til Henleykapproingen og som må ro for fullt for å holde vår unge åtter fra livet og vinne med en lengde. I Horten gjennomfører åtteren vår et nydelig løp og imponerer også sakkyndigheten ved sin friske roing. Helt ubesværet leder den hele juniorløpet og går over mål som norgesmester en lengde foran Christiania. I seniorløpet kjemper den drabelig mot Drammens Roklub, den går til slutt opp i en praktfull spurt, men de mer rutinerne Drammen-seniorer avgjør løpet til sin fordel med 7/10 sek. De øvrige åttere ligger flere lengder bak.

Under overskriften: «Men mest av alt imponerte Bergensåtteren» skriver Sportsmannen bl. a.: «Så lett og pen roing som Bergens Roklub presterte i lørdagens løp skal man lete langt tilbake i norsk roidretts historie for å finne maken til. De rodde helt ubesværet av Christiania Roklubs gode press. Den ydet ikke bare Bergen god motstand, men også her levertes stilig roing som det var en fornøielse å følge. Det var kort sagt et race som lover stort for norsk roidrett.»

Åtteren tas av roforbundet ut til å ro juniorlandskampen mot Danmark i København, men et par av mannskapet har vanskeligheter med å få fri lenge nok til en Københavnreise, og dette ærefulle oppdrag må dessverre avslåes.

Norgesmestre åtter junior 1939.

Fra venstre: Herman van Rees, Ragnar Visted, Paal Wergeland, Leif Kr. Larsen, Fritz Bischoff, Rolf Christensen, Einar Tønsberg-Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien.

For første gang siden 1933 er vi ikke representert ved norges-mesterskapet i lettvektsklassen. Med en ny mann på baug er laget atter i trening og vinner vågskapproingen. Det taper knepent vest-landsmesterskapet mot Fanas junior-lettvekt, som senere i sesongen blir norgesmestre i firer junior og toer i lettvektsløpet — en fot etter studentene — men på samme tid. Det er forresten det samme stu-denterlag som våre gutter har knivet så mange ganger med tidligere og henvist til annenplassen. Studenter-lettvekten går dette år også hen og vinner det nordiske lettvektsmesterskap. Men det er vår egen lettvekt vi skal fortelle om. En uke før norgesmesterskapet skal en av mannskapet inn i militærtjeneste, og da der ikke kan skaffes noen fullgod reserve, må laget dessverre droppes.

Og så er det Carl H. Frønsdal som atter er den suverene sculler-mester. Han gjennomfører nok en sesong uten nederlag for sine norske konkurrenter. I konkurransen om det nordiske mesterskap som arrangeres i Stockholm på Norra Brunsviken, besetter han igjen annen-plassen. Om dette løp skriver Stockholms Tidningen:

«I single scull tjuvstartade den svenska representanten Stellan Dahlstedt och inte nog med det, han startade på första banen och skar både tvåans och treans bana, vilket hindrade norrmannen Frønsdal en del. Den sistnämnde hindrades ytterligare av svall-vågorna från en vimsigt framförd motorbåt. Dansken Viggo Olsen gick uberörd av allt detta starkt fram på sin bana och slog norr-mannen. Dahlstedt föll starkt tillbaka.»

Dansk Forening for Rosport's organ, «Roning» skriver om søn-dagens internasjonale løp:

«Et af sine bedste Løb til Dato roede Viggo Olsen i Senior-

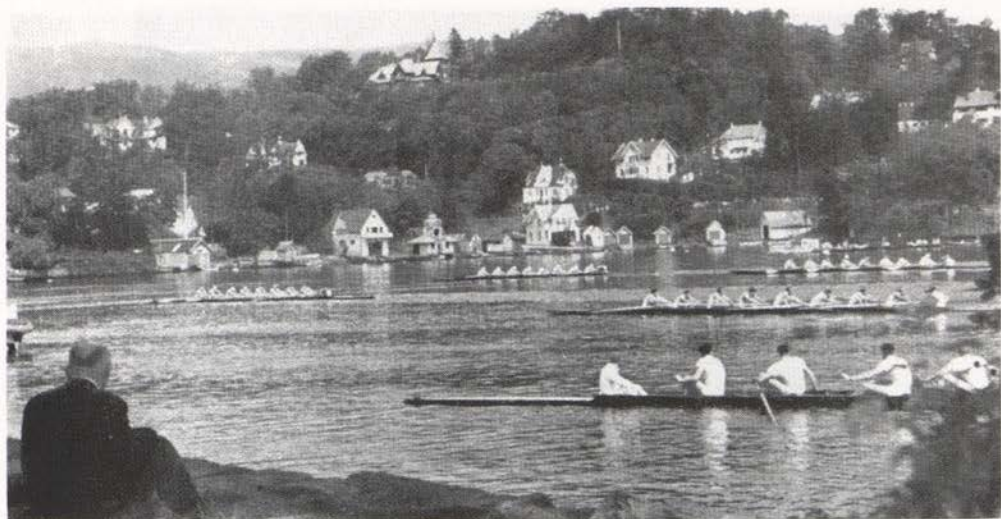
Sculler mod Normændenes Frønsdal, Bergen, og Kongsli, Christiania, samt Ståhle, Stockholm. Allerede kort efter Starten førede Viggo Olsen med ca. en Længde, og han blev aldrig for Alvor truet af nogen af Modstanderne. Frønsdal roede som om Lørdagen et udmærket Løb, han skulde have lidt flere Kilo at arbejde med, saa vilde han blive en virkelig farlig Mand.»

«Roning»s uttalelse her er så sann som den kan være. Vi skal erindre at Carl Frønsdal alltid har ligget i lettvektssklasse, og som vi senere skal høre vinner han også norgesmesterskapet i lettvekt.

I et intervju i Sportsmanden uttaler Norges Roforbunds formann, Rolf Manskow, like etter Stockholm-kapproingen blant annet: «Og så må vi ikke glemme sculler-roeren vår, Carl H. Frønsdal, som viste seg enda meget bedre enn vi hadde våget å håpe. Man må nemlig ikke glemme at Danmarks Viggo Olsen er en av Europas beste. For ikke lenge siden vant han således Europas største scullerløp i Amsterdam. Når derfor Frønsdal kunne by ham så bitter motstand, så er det klart at også han rodde seg inn i Europaeliten ved dette stevnet. For Frønsdals vedkommende kan man også si at konkurranserutinen er mangelfull. Derfor skulde vi sette pris på om Bergens Roklub kunne makte å få ham ned til Europamesterskapet i Amsterdam. Med mere rutine kan han gå helt til topps. Det så vi i Stockholm. Vi ante ærlig talt ikke at han var så god.»

Og klubben makter å finansiere Frønsdals reise til Amsterdam om høsten, men i siste øyeblikk får roforbundet vanskeligheter, og på grunn av den annen verdenskrigs utbrudd blir hele Europamesterskapet innstillet.

Verdenskrigen bryter også inn over Norge og setter en stopper for all idrettslig virksomhet akkurat som klubben etter alle solemerker å dømme står foran en ny sportslig æra. Det er bittert å tenke på at de rike og store muligheter aldri skulle komme til utfoldelse, og at alt det som var opparbeidet innen klubben ikke skulle få vise seg på regattabanen i kamp om de store mesterskap. Det nye klubbhus bevirker en enestående tilgang av nye medlemmer i 1939. Der er 86 innmeldelser, en økning på 40 % i medlemstallet, og den forholdsvis lille og interne klubb er nå en saga blott. Medlemstallet passerer for første gang 200, og den sterke medlemsøkning som også finner sted i årene like etter krigens opphør ville vel ellers normalt ha funnet sted i begynnelsen av 1940-årene. Det nye klubbhus med

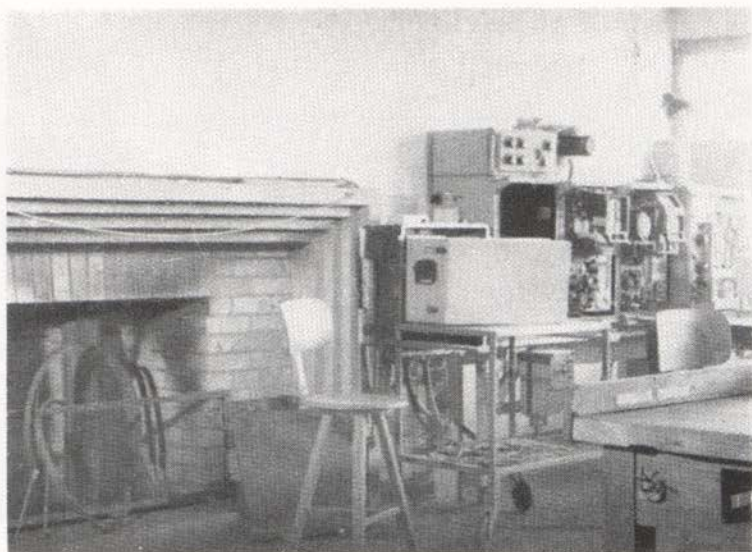

«Regattaen på Nordåsvannet er som et eventyr, det er en eventyrlig opplevelse å følge løpene på en så eventyrlig bane,» sa Norges Roforbunds formann 1953, Bernhard Christiansen. Regattabanen, de siste åretak før mål.

alle de fordeler dette innebærer, den økende medlemstilgang med mange lovende roeremner, en åtter, en lettvekt og en singel sculler i norsk toppklasse var klubbens verdifulle aktiva som skulle bringe den videre frem i dens nye æra.

Høstkapproingen i 1939 mot Fana Roklub må også innstilles da nøytralitetsvakten har utkommandert en meget stor kontingent av raceroerne. Vi hadde her gledet oss til et nytt spennende møte med Fanaåtterten, liksom det var den siste og avgjørende kamp om vandrepokalen. Vi lå her meget godt an med 13 løpsseire mot Fanas 10. Stillingen var da den at vi kun måtte vinne ett av de fire løpene, firer, innrigger og åtter senior eller firer junior, for å få pokalen til odel og eie. Sjansen til dette var jo unektelig til stede i meget stor grad. Der skulle gå hele 11 år før denne avgjørende kapproingen ble rodd. Vi skal forøvrig ikke glemme at Fana Roklub også var uhyre sterk dette år, og samlet viste den bergenske rosport ganske imponerende resultater og en meget stor bredde.

Høstens eneste kapproing blir da klubbkapproingen, som imidlertid også skrumper sterkt inn på grunn av militærtjenesten. Opprinnelig var det anmeldt hele ti forskjellige firerlag, jevnt fordelt med fem båter til «Den blå Åre» og fem til «Innriggerpokalen». 40 rorere i trening er en ny topp i klubben.

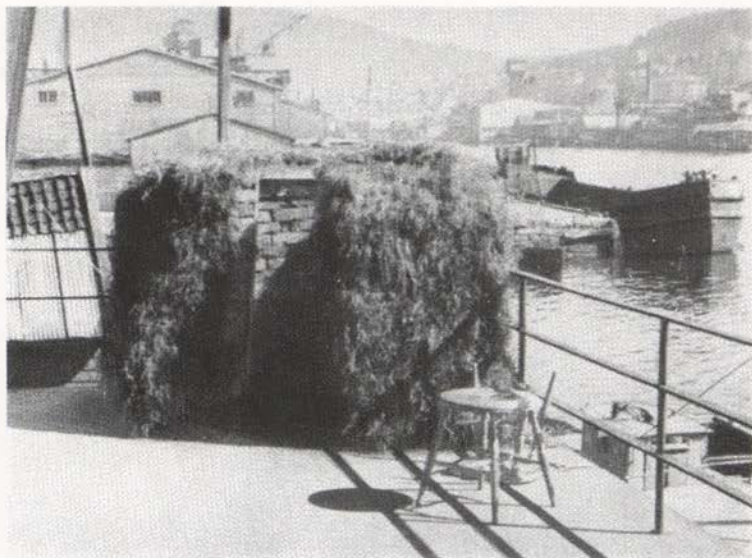

Klubbsalen som tysk radioverksted.

De fem lange og mørke krigsårene 1940—1945 er som en død tid for klubben, selv om den inneholder mange dramatiske og nervepirrende episoder. Vi vil ikke her gi noen fyldig fremstilling av denne tidsperiode. Det foreligger i årboken 1945 en meget utførlig «styrets beretning 1/1 1941—15/5 1945», men vi skal bare kort antyde hovedpunktene fra disse trengselsår. Den generasjon som er vokset opp etter denne tid vil bare vanskelig skjønne handlingene, de må kjenne bakgrunnen for dem og forstå hele innstillingen i et okkupert land, hvor de tyske overfallsmenn hjulpet av en håndfull quislinger på alle felter og innen alle områder forsøker å ensrette hele det norske folk, endre dets innstilling og skape grobunn og forståelse for et totalitært styre på bekostning av demokratisk frihet.

Våren 1941 utsteder Quislingregjeringen en «forordning av beskyttelse av norsk idrett». Det er et ledd i det systematiske arbeid i å overta alle idrettslag og derved øve kontroll over all idrett og alle idrettsutøvere, altså direkte å få landets ungdom under sin innflytelse. Etter forordningens ordlyd kan der skaltes og valtes med alle landets klubber foruten de forskjellige forbund og kretser etter forgodtbefinnende, uten hensyn til medlemmenes ønsker og vilje.

Samme høst begynner vanskelighetene for vår klubbs vedkommende. Der beordres innsatt ny formann, en nasist som overhodet aldri har vært medlem av Bergens Roklub. Styret makter å forhale

Tysk «festningsanlegg» på altanen.

saken i over ett år, men høsten 1942 må det endelig gi opp og overlevere klubben og dens eiendeler til de nye makthavere. Møtet slutter med at styrets medlemmer protokollerer sine utmeldelser i klubben, den gang en meget farlig handling, som kunne få de ytterste konsekvenser. Der er nemlig på forhånd gitt klar beskjed om at utmeldelser betraktes som demonstrasjon og behandles deretter. De øvrige medlemmer har allerede meldt seg ut, og bortsett fra de som var reist til England tidligere og de politiske fanger i tyske konsentrasjonsleire, var der ikke et eneste aktivt medlem igjen i klubben på denne tid.

Etter det store bombeangrepet på den tyske ubåtstasjon på Laksevåg høsten 1944 får tyskerne bruk for nye tilholdssteder, og klubbhuset rekvireres og ominnredes til radioverksted. I krigens slutfase tar tyskerne absolutt ingen hensyn, og det er utrolig hva de makter å ødelegge på de 6 måneder som er igjen før de kapitulerer for den allierte overmakt. Klubbens båter og eiendeler forøvrig skaffes opplagsplass på Elsero, og under transporten som selvfølgelig må utføres av tyskerne selv, påføres materiellet til dels ganske betydelig skade.

Fredssommeren 1945 har de allierte styrker overtatt klubbhuset inntil det rømmes for tyske etterlatenskaper, og ut på høsten stilles det til vår disposisjon. Vi har imidlertid liggende seks båter i Nordåsvannet, og ved elskverdighet fra Fana Roklubs side får vi benytte

Minneplaten over falne klubbkamerater, avduket ved 40-års jubileet, den 22. mai 1946.

deres klubbhus på Langeholmen. Men der roes ikke meget av våre medlemmer dette år. Der skjer så meget som legger beslag på interessen, bare det å være fri igjen og alt det som følger med tar all tiden.

Kapproinger arrangeres der ikke i Norge denne sommeren. Først ut i september måned holdes der en internasjonal regatta på Kjørbo-banen. Carl H. Frønsdal er vår eneste deltager og han besetter annen-plassen blant de fem sculler-roere.

Ellers er det reparasjonen av klubbhuset og materiellet som tar tid. Blant medlemmene innsamles der et ganske betydelig beløp som sammen med senere krigsskadeerstatning gjør det mulig for oss å føre våre eiendeler tilbake til opprinnelig god stand.

Ved generalforsamlingen våren 1946 vil Ove Roll ikke ta imot gjenvalg, og Erling Kersbergen velges til ny formann. Sammen med Olav Fosse blir Ove Roll overrakt ærestegnet, og disse utdelinger vekker sterkt bifall i forsamlingen.

Olav Fosse er en av klubbens mest trofaste medlemmer gjennom alle år, ett av dens sikre kort som man alltid kan stole på, anker-

Olav Fosse, ærestegnet 1946.

mannen som aldri svikter. Olav Fosse er fra 1923 og i mange år fremover en av våre ivrigste raceroere. År etter år går han i trening og starter for klubben et utall av ganger. Han har da også gleden av å være aktiv raceroer i klubbens «første gullalder» og er med å sette sitt preg på denne periode.

Før han takker av som raceroer går han også inn i klubbens styre, og med sin grundighet og store rettferdighetssans gjør han her et fremragende arbeid. I tur og orden innehar han stillingen som kasserer, rosjeff og sekretær, samtidig som han også i 4 år er klubbens viseformann. Han lager aldri noen blest om seg selv, det er kun klubbens beste han har for øye.

Siden er Olav Fosse den pasjonerte baderoer. Helt opp til i dag har han sin faste gang i klubben til sine roturer, og slik vil det fortsette lenge, til glede for ham selv og ikke minst for de øvrige medlemmer som setter pris på dette hyggelige baderoer-innslag av klubbens «old boys».

Ove Roll hører hjemme blant de aller største innen vår klubb, en av dem som har betydd mest for klubben og dens utvikling. Det kan trygt sies at i forbindelse med rosporten er han født under en

heldig stjerne, og alt 18 år gammel begynner hans roerkarriere. Det viser seg snart at han har særlige anlegg her, høy og kraftig som han er, tar han roteknikken lekende lett, og han har viljen og pågangsmotet som må bringe resultater. Sammen med Olav Fosse sitter han på et av klubbens store firerlag i 1920-årene, et lag som sitter uforandret sammen i fire år og som gjør et stort innhugg i medaljehøsten.

Senere blir Ove Roll klubbens rcsjef, og han får som instruktør anledning å vise at hans evner også på dette felt står minst på høyde med hans roerbegavelse. Det er vel ingen overdrivelse å si at han er sterkt medvirkende til nær sagt hver eneste av klubbens seire fra 1937 og helt frem til i dag. Junior-åtteren i 1939 er helt og holdent hans verk, vel det han selv setter mest pris på ved siden av de to juniorfirere han trener frem til å bli norgesmestre i firer og lettvekt i 1955. Men der er også så mange andre lag som fortjener å bli nevnt, som for eksempel hans egen innrigger senior i 1938, vel et av klubbens aller sterkeste kort på en regattabane.

Som formann gjennom en syvårs-periode opplever han også hele krigstiden med de vanskeligheter og ubehageligheter dette fører med seg, og når vår klubb tross alt kommer så bra fra denne periode som den i grunnen gjør, kan vi takke ham for meget her.

Som vi senere skal høre, blir Ove Roll også den øverste leder av både norsk og nordisk rosport og kaster på denne måte ytterligere glans over vår klubb.

1946 betegner endelig et normalt år i klubben igjen, det første på syv år, og stort sett kan man si at linjen fra 1939 taes opp igjen. For å holde kontinuiteten og — om mulig — klubbens sportslige standard, melder en flerhet av mannskapene fra 1939 seg igjen til trening, og ved å putte nye roere mellom disse bygges der videre på grunnlaget som var lagt tidligere. Denne ordning viser seg meget gunstig, for resultatene i de første etterkrigsår er meget gode, en rekke norgesmesterskap og pene plasseringer er resultatet. Det er restene av den gode og lovende roerstamme fra 1939 som gjør utslaget. Når disse roere senere faller fra, går vi igjen en ny nedgangsperiode i møte.

Den første kapproing er vestlandsmesterskapet på Nordåsvannet. Vi starter i samtlige syv løp og vinner fem av dem, blant annet åtter-

Norgesmestre lettvekt junior 1946. Fra bang:

Alf Chr. Tornøe, Aage Hjelm-Hansen, Erling Kersbergen, Per Stoltz, Knut Sivertsen.

løpet. Etter en uhyre jevn dyst med Fana — så jevn at ikke en båt-spiss skiller mellom båtene under hele løpet — er vår åtter den for-nødne meter foran i mål og vinner med 1/10 sek. Blant de mange dyster vi har hatt med Fana Roklub er nok dette den jevneste til dags dato.

Innsatsen ved vestlandsmesterskapet gjør at stemningen foran norgesmesterskapet stiger merkbart, men selv om kapproingen i Horten gir oss flere mesterskap, går det dog ikke helt etter oppskriften.

Carl H. Frønsdal vinner sitt tredje norgesmesterskap i single sculler senior og ror fjorten dager senere om det nordiske mesterskap på Bagsværd Sø ved København. Desidert foran den svenske og finske roer blir han her en god toer, men dansken er nok for sterk og vinner med to lengder. Lettvekten tar likeledes lett et junior-mesterskap, men i senior får de det ikke riktig til å klaffe. Først ved 1000-meteren kommer laget ordentlig sammen. Det ligger da flere lengder bak Norske Studenters Roklubs gode lettvektslag, men våre ror seg nå jevnt opp og taper med kun et sekund.

Åtteren gjennomfører et utmerket løp i juniorklassen og plasserer seg på annenplass. Drammens Roklub ligger godt foran, men våre gutter har gleden av å slå blant annet en junior-åtter fra Køben-

havns Roklub med en lengde. I seniorløpet gjør våre igjen en god innsats, men blir kun nummer fire av de seks åttre. Tidsdifferansen til nummer to, våre venner Drammens-roerne, er imidlertid nå kun 2 sekunder mot 4,5 sekunder i juniorløpet.

Om høsten er det meningen at kapproingen i pokalkampen mot Fana Roklub skal finne sted. Med våre 13 poeng mot Fanas 10 og kun en høstkapproing igjen er håpet om å vinne pokalen til odel og eie det aller beste, men dessverre, Fana kan ikke stille lag, og hele kapproingen innstilles. Istedenfor lar klubben seg representere utenbys på to forskjellige kapproinger samme dag. Lettvektslaget drar til Kjørbobanen og innrigger junior til Kristiansund. Det er nok så som så med kondisjonen til begge lagene og nederlagene er ikke til å unngå.

Et mesterskapsstevne på Nordåsvannet virker alltid forpliktende for oss, og da dette arrangement tildeles oss for 1947, settes igjen alle krefter inn for å holde klubben i teten både kvalitativt og kvantitativt. Klubben oppnår også resultater som vi har all grunn til å være tilfreds med. Vi dokumenterer oss igjen som en av landets ledende klubber, det er ett av de aller største år med begivenheter som vekker oppsikt over hele landet og da ikke bare innen roerkretser.

La oss imidlertid begynne forfra og se på opptakten. Vestlandsmesterskapet gir oss tre seire. Carl H. Frønsdal slår klart M. Busch Christensen fra Christiania Roklub, Østlandets beste sculler-roer, som er kommet over for å fastslå nivået, og lettvekten vinner to seire. En høyst uferdig åtter viser så gode takter at innrigger og firer junior droppes for å spesialtrene åtter til norgesmesterskapet.

Men før dette storstevne på Nordåsvannet reiser Carl H. Frønsdal til England for å starte i Henley Royal Regatta i løpet om The Diamond Challenge Sculls. Det er nærmest ment som en honnør for hans gode prestasjoner her hjemme, ingen venter at han skal hevde seg i dette uoffisielle verdensmesterskap, men alle forventninger overtreffes, idet han ror seg helt frem til finalen. I Henley roes der etter utslagsmetoden. Der stiller bare to lag mot hverandre i hvert heat, og kun seierherren går videre til følgende dags kapproing, inntil der gjenstår to lag til selve finalen. Dette år starter der

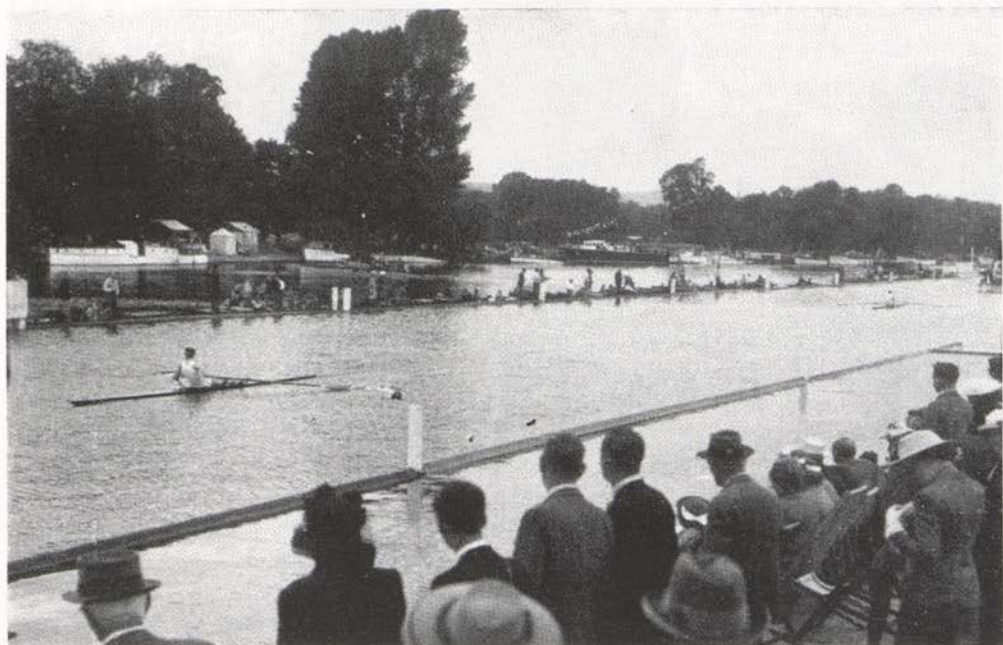

*Carl H. Frønsdal vinner kvartfinalen i single sculler over tsjekkeren Vrbj i
Henley Royal Regatta 1947.*

11 sculler-roere fra fem forskjellige nasjoner, og det er første gang det er norsk sculler-finalist i Henley. Den engelske presse fremhever Frønsdals flotte roing, og her hjemme slås prestasjonen stort opp. Alle aviser følger ham interessert fra heat til heat, men la oss like godt høre Carl H. Frønsdals egen beretning om turen:

«Turen skjedde pr. fly begge veier, og jeg hadde derfor kun årene mine med, båt lånte jeg der borte. Årene ja, de var jo litt av et problem å få med seg, men det gikk det også, med spesiell tillatelse fra DNL. Måtte jo ha de lange pinnene inne i cabinen da bagasjerommet i flyet ble for kort.

Jeg ankom lørdag middag til London og ble droppet midt i sentrum av bussen fra Northolt flyplass. Det var en nokså pussig følelse å stå slik plutselig midt i storbyen med en kuffert i den ene hånd og et par årer i den annen, og skulle finne veien til Henley. Min engelsk var jo noe mangelfull, men om det var årene som gjorde det, vet jeg ikke, de var kanskje like god merkelapp som noe, for jeg ble i hvert fall loset fram av folk overalt og nådde ut på ettermiddagen fram

Carl H. Frønsdal vinner semifinalen i single sculler over engelskmannen H. P. Henry i Henley Royal Regatta 1947.

til min vert i Henley som var byens ordfører. Var nokså trett, men fikk meg litt mat i livet i Leander Club hvor jeg var blitt Honorary Member for regattatiden. Og så bar det til køys.

Neste dag dro jeg ned til regattabanen og fikk låne en båt som passet meg bra. Den var noe gammel, 15 år, og hadde en del skjører, men stort sett likte jeg den, og hovedtingen var at årene passet i swivlene.

De følgende dager gikk til trimming av båten og trening, og ellers tok jeg det med ro og gikk rundt og suget inn det som var å se og lære av roing.

Loddtrekningen for racene viste det seg at jeg hadde vært heldig med, idet jeg hadde trukket walkover i første heat, og hvis alt gikk bra, ville jeg ikke møte amerikaneren John B. Kelly, som var stor favoritt, før finalen. Min motstander i 2. heat, tsjekkeren Vrba (hvordan mon uttale det?) fikk jeg se et par ganger under trening, og mente at jeg hadde sjanser mot ham.

Dette slo også til, og etter som vanlig å ha ligget litt etter i starten

og de første 250 meter, tok jeg ham inn og kunne siden ligge og passe på ham. Tiden ble 9,22, og forspranget 4 lengder.

I semifinalen møtte jeg engelskmannen H. P. Henry, som jeg også hadde sett under trening. Det gikk her som i det første racet, lå litt etter i starten, men tok det snart opp og kunne ro med øynene på konkurrenten hele banen oppover. Tiden ble 2 sek. dårligere enn første dag, men forspranget det doble, 8 lengder.

Dette var jo over all forventning, og jeg skjønnte etter hvert at de var begynt å bli fornøyet hjemme å dømme etter alle telegrammene og hilsene som strømmet inn. Men det hardeste racet sto jo foran meg, og jeg måtte forsøke å få ned på jorden igjen alle journalistene som spurte om sjansene mine i finalen. Jeg hadde jo sett den samme Kelly ro, og visste at han forrige år kun så vidt ble slått i finalen av en franskmann. For øvrig var Kelly både U. S. A. og Canadisk mester i år.

Også i finalen ble jeg liggende en del etter i starten selv om jeg gikk atskillig hardere ut enn de første dagene. Halvveis lå jeg 2—3 lengder etter, og i mål ble det 7—8. Kelly dro fra meg hele tiden jevnt, selv om jeg holdt en takt av 30 og mere, hele banen oppover. Vinnertiden ble 8.49 og min da en del over 9 min. I Henley noteres kun tid på førstemann.

Ja så var racene og slitet over, og det bar i land med båten. Her måtte jeg som de forutgående dager skrive mitt navn i bøker og i programmer til autografjegere, ja der var jo en del søte unge damer blant dem også, så det var jo en fornøyelse, er jo litt uvant med slikt hjemme.

Og så var det fest etterpå. Ikke noe enkelt sted, eller i et enkelt lokale, men over hele Henley.

Ja, det var en opplevelse hele turen, og ikke minst den følelsen finaledagen da jeg rodde oppover til starten ved siden av amerikaneren, og 95 % av alle tilskuerne — der var vel titusener — ropte «Good Luck — Norway!», kun en og annen stemme hørtes for Kelly. Da var det jeg ønsket at jeg hadde vært 20 kg. større og sterkere.

Til slutt bare et lite bilde av ro-nasjonen England. Da jeg kom til flyplassen om søndagen for hjemturen, kom jeg til tollvisitasjonsbordet, og ble møtt av tolleren med et: «How do you do? Bad luck

Norgesmestre lettvekt junior 1947.

Fra venstre: Carl H. Frønsdal, Alf Cbr. Tornøe, Knut Sivertsen, Johan H. Meyer, Jan H. Bentzon.

for you in the final». Jeg så vel ut som et levende spørsmålstegn, men slik følger den enkelte med i roingen der borte.»

Og anerkjennelse fra høyeste faglig hold kommer i følgende telegram:

«Bergens Roklub, Bergen.

Norges Roforbund lykkønsker klubben med Frønsdals glimrende plasing som er et av norsk rosports største resultater.

Rolf Manskow, formann.»

Samtidig som roforbundet selvfølgelig lykkønsker Frønsdal direkte også.

Og så er det klart til årets norgesmesterskap på Nordåsvannet, et stevne med et større internasjonalt preg enn noen gang tidligere i Bergen. Men så er jo også disse arrangementene på Nordåsvannet kjent for sin fyldige utenlandske deltakelse til heder for de forskjellige års regattakomiteer. Fra England kommer, som i 1938, vinneren av åtterløpet om The Grand Challenge Cup ved årets Henley kapproing, Jesus College Boat Club, dessuten United Hospital Boat Club i firer, Helsingfors Roddklubb er representert med en innrigger senior, og fra Holland kommer Studenten Roeivereeniging

Njord med en firer junior. Det er utenlandsk deltagelse i hele syv av løpene.

Selv starter vi i fem løp. Det gir tre mesterskap, en annenplass og en femteplass, et resultat som det er all grunn til å være fornøyet med.

Foruten en overlegen seier i single sculler senior ror Carl H. Frønsdal seg også til et mesterskap som stroke på junior-lettvekten, et eksperiment som forsøkes da det kun er lagets vanlige stroke som er senior-roer. I seniorløpet ligger laget som så mange ganger tidligere i skarp konkurranse med Norske Studenters Roklub, men våre gutter blir for sterke på de siste 500 meter. De går sterkt opp i en kraftig innsputt som studentene ikke makter å følge, og vi vinner stort.

Åtteren vår, som viste så lovende takter ved vestlandsmesterskapet, bekrefter det gode inntrykket i lørdagens junior-løp. Fana-åtteren tar rett nok straks ledelsen og vinner løpet uten å være truet, mens der mellom de fire øvrige åttene er en intens kniving over banen med stadig veksling av ledelsen. Det er imidlertid glød og kampvilje i våre gutter, og til slutt går da også åtteren vår opp i en nydelig innsputt og går over mål nærmere en lengde før neste båt som er Drammens Roklub. Det virker absolutt meget flatterende at landets to beste junioråttene begge hører hjemme i Bergen.

I senior-løpet er den altfor fersk og urutinert og har intet å skulle si i dette selebre selskap og blir beskjedent nest sist. Løpet vinnes forøvrig av Jesus College Boat Club, og bedre og mere effektiv roing enn det våre engelske gjester viste i det løpet har vel aldri vært prestert på Nordåsvannet. Det var en opplevelse å følge dem.

Etter resultatene på Nordåsvannet blir vi uttatt til å representere Norge i de nordiske mesterskap i Horten i lettvekt og single sculler, men som så mange ganger før mangler der litt på at våre to lag går til topps i disse mesterskap. Ved denne kapproing passerer forøvrig Sverige oss også, det har ikke hendt på de siste 15 år, og ikke nok med det, men svenskene truer også meget sterkt den danske lederstilling. De avslutter årets nordiske kapproing kun et poeng etter Danmark.

En begivenhet litt utenom det vanlige dette år er at Norges Roforbunds styre henlegges til Bergen igjen. Det er annen gang det forlater hovedstaden og atter er det Bergen som får æren. Denne

Norgesmestre lettvekt senior og treer nordisk mesterskap 1947.

Fra baug: Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Törnøe, Per Stoltz, Fritz Bischoff.

gang er det fra vår klubb Ove Roll som velges til formann, Bernh. M. Frønsdal blir styrets sekretær og Knut Sivertsen varamann. Fra Fana Roklub kommer som viseformann Eilif Johannessen, styremedlem Conrad Mohr Kjær og varamann Håkon Johannessen. Som det femte styremedlem velges Knut Gråbø fra Christiania Roklub. I to år sitter roforbundets styre i Bergen, og da det i 1949 ikke ønsker gjenvalg blir det atter overført til Oslo.

Til tross for at Ove Roll velges til formann med en ganske sterk majoritet, råder der en viss skepsis over å flytte hovedsetet til Bergen. All engstelse gjøres imidlertid til skamme, og etter at bergensernes funksjonstid er omme, hersker der enstemmighet om at der er oppnådd gode resultater og at «Bergens-regjeringen» har hatt en både dyktig og gunstig innflytelse ved sin ledelse av vår idrett. Det er nok å nevne at i denne periode kommer norsk rosport for alvor med i de store internasjonale konkurranser. Der sendes gode lag til De Olympiske Leker i London i 1948, hvor Fana Roklub vinner bronsemedalje i åtter og Christiania Roklubs firer taper i kvartfinalen. For første gang er der også norsk deltagelse i europamester-

Cor. Smit, ærestegnet 1947.

skapet i Amsterdam i 1949, hvor Fana vinner bronse i firer uten styrmann, mens Sandefjord Roklub blir nummer fem i finalen i firerløpet.

Ved generalforsamlingen i 1947 blir Cor. Smit tildelt klubbens ærestegn, og det er da atter en av våre høyt fortjente medlemmer som påskjønnnes.

Cor. Smit's aller største fortjeneste er at han i sin tid var opphavsmannen til vårt første lettvektslag og la grunnen til klubbens lettvekts-seire, denne klassen som senere i alle år har vært vårt sterkeste kort, og dette skjer i en periode hvor klubben er langt nede i en bølgedal. Han ikke bare finner den riktige sammensetning av laget, men han trener det også og viser at han har evner til å drive frem et lag til en enhet, både når det gjelder roingen og selve lagånden. Det er en kjent sak at der i våre lettvektslag har vært et vennskap som har strukket seg lenger enn til bare å gjelde når guttene satt sammen i båten. Som lagets trener var han den første til å dyrke det personlige vennskap i det daglige. Der ble trenet såvel morgen som aften, og alle viste en vilje og en interesse som måtte gi resultater. Etter en

lang dødperiode kunne klubben atter innkassere et norgesmesterskap.

Dette er bare én ting i hans interesse og arbeid for klubben. I flere år har han også vært styremedlem, og spesielt i økonomiske spørsmål har han vært den dyktige organisator. Hans iver og overtalelsesevne brakte alltid gode resultater, og personlig har han også ydet meget til klubben i så måte. Når hjelp har vært påkrevet har han alltid vært den gode støtte.

Utmerkelsen var høyst fortjent, og medlemmenes spontane hyldelse ved utdelingen viste at de verdsatte påskjønnelsen.

På generalforsamlingen vedtas der forøvrig ny lov for klubben. Stort sett bygger den på de gamle bestemmelser, det hele moderniseres noe og gjøres fyldigere. Av virkelig store endringer er der kun en, nemlig opprettelsen av Rådet.

Dette består av klubbens æresmedlemmer, innehavere av ærestegnet, tidligere formenn, samt spesielt interesserte medlemmer innvalgt av Rådet. Dets myndighet begrenses til uttalelser til hjelp for styret, liksom det kan gjøre vedtak om klubbens faste eiendeler og formuesforvaltning. Endelig har det innstillende myndighet når det gjelder utnevning av æremedlemmer. I de år Rådet har eksistert har det vist seg som et meget nyttig organ innen klubben.

1948 begynner lovende, og der råder optimisme foran sesongen, som begynner med at Carl H. Frønsdal på åpningsdagen tildeles Finn Blytts pokal for den største bragd i den bergenske idrett i 1947, og bragden er selvfølgelig finaleplasingen i Henley Royal Regatta. Det er gledelig for rosporten at en roer blir tildelt denne pokal, og ekstra gledelig at det er vår sculler-roer som får æren. Her kan det da passelig nevnes at John B. Kelly, Frønsdals overmann i Henley, knappe to måneder tidligere hadde mottatt den største utmerkelsen en amerikansk idrettsmann kan få, «Sullivan-trofeet» for 1947. Vinneren av dette trofe pekes ut av amerikanske sportsjournalister gjennom avstemning.

Klubben kan registrere 318 medlemmer dette år. Det er det høyeste som noensinne har vært, og fra nå av ligger det senere hvert år over 300. Vi er derved desidert gått opp på tredjeplassen blant landets roklubber, kun de to store Osloklubber, Norske Studenters Roklub og Christiania Roklub er større enn oss i medlemstall. Spranget ned til nummer fire er så pass stort at vi meget sannsynlig vil bli værende

Roerne i 17-mai prosesjon, 1947.

på tredjeplassen, en forøvrig helt naturlig plassering for roklubben i landets nest største by.

Takket være våre venner i Jesus College Boat Club lykkes det å få over to engelske studenterroere som fungerer som amatørtrainere. Tilgangen av raceroere er imidlertid meget mindre enn antatt, og der settes derfor sammen to åttener av gutter i 16—17 års alderen, klubbens nye og fremtidige håp, for at de skal få best mulig utbytte av den engelske instruksjon.

Som så mange ganger før ved norgesmesterskapet i Horten er det i single sculler og lettvekt vi er representert. Lettvektslaget er uforandret fra året forut, og i single sculler er det Carl H. Frønsdal som på forhånd har meldt fra at det er hans siste sesong. Ved vestlandsmesterskapet taper han forøvrig stort for Christianiaroeren, bergenser M. Busch Christensen, som også er aspirant til olympisk deltagelse. Kapproingen er imidlertid uten sportslig interesse, motvinden er så kraftig at båtene mange ganger står stille og Frønsdal, som ellers flyter på sin glimrende teknikk, får ingenting til under de ugunstige værforhold.

I Horten får han da også revansje på Busch Christensen. Christianaroeren sikrer seg tidlig en solid ledelse på nærmere tre lengder, men fra 1000-meteren setter vår mann inn med en drepende langspurt og vinner løpet med over to lengder. Prestasjonen verdsettes imidlertid ikke til olympisk deltagelse, og der reiser ingen sculleroer fra Norge til De Olympiske Leker. Med sine fem senior norgesmesterskap på rad fra 1938—1948 sikrer Carl H. Frønsdal klubben Christiania Roklubs pokal av 1930, oppsatt av skipsreder Harry Borten, til odel og eie. Det er en flott avslutning på en strålende idrettskarriere, og pokalen er en av klubbens stolteste trofeer.

Lettvektslaget er ikke så heldig dessverre. I starten har det et meget beklagelig uhell. En av sleidene glir ut og laget er allerede mellom to og tre lengder etter de øvrige før det kommer i gang. Men det ror et utmerket løp, kutter stadig av på forspranget og går i mål som nummer fire av de fem lag, ikke en lengde fra seierherren. Dette er resten av våre «gamle» lettvekteres avskjedsløp, og det er derfor bittært at et uhell fratar dem noe som synes å ha vært et opplagt mesterskap.

Med 1949 begynner igjen en sportslig mørk tid for vår klubb. Resten av de gamle raceroere fra før krigen legger definitivt opp. Det er vesentlig dem vi har flytt på de siste tre år, og de nye makter ikke å hevde seg. Det er også en kjensgjerning at det i disse år ikke er lett å få de unge til å gå energisk nok inn for treningen og gjennomføre den gjennom flere år for å bli teknisk gode nok, så resultatene kan komme som en naturlig følge.

Selve organisasjonsapparatet utbygges ytterligere. Som videre utbygging av det tidligere routvalg innen Bergens Idrettskrets dannes Bergen og Hordaland Rokrets med undergrupper for roing i internasjonale båter og for roing i norske båttyper. Etter at de klubber som driver roing i norske båttyper tidligere er opptatt i Norges Roforbund, etableres nå samarbeidet direkte, og som treningsløp arrangeres der tidlig på våren to «vennskapsregattaer» på Nordåsvannet, og der roes handicap med alle båttyper i de forskjellige klasser samlet. Regattakomiteen Nordåsvannet blir i disse år også en permanent institusjon med egne lover, og det skaper en langt større kontinuitet enn før.

Ved norgesmesterskapet er der kun nederlag å hente. For første

Båtdåp. Bernh. M. Frønsdal doper «Benna».

gang opptrer vi med et ungdomslag, det starter i firer, men blir ikke bedre enn nummer tre av de fire lag, og samme plasering oppnår også et nytt lettvektslag i sine to løp.

Samme høst finner der sted en sjelden begivenhet innen klubben. Etter innstilling av Rådet utnevnes Bernh. M. Frønsdal og Ove Roll til æresmedlemmer, og det er mange år siden denne utmerkelse sist ble utdelt. Et æresmedlemsskap er den høyeste ære klubben kan vise, og det er derfor helt riktig at der skal gå lang tid mellom hver gang noen finnes verdig til denne store honnør.

Vi har tidligere i denne historikk hørt om dem begge og om deres betydning for klubben. Vi skal ikke gjenta dette her, men heller bringe ytterligere opplysninger om deres innsats.

Bernh. M. Frønsdal som gikk av som formann i 1939, fikk ikke lang hvilepause. Alt året etter går han inn igjen i styret, denne gang som viseformann, en stilling han har i hele krigsperioden. Hans klare syn forbundet med nøktern og rolig dømmekraft er av uvurderlig betydning i denne tid. Senere er han roforbundets styremedlem og dyktige sekretær i to år, samtidig som han ved Rådets opprettelse i 1947 blir dets første ordfører.

Gjennom alle år har Bernh. M. Frønsdal vært med på å sette sitt preg på Bergens Roklub og ledet såvel vår klubb som rosporten i

sunne og kameratslige former, og hans arbeid på alle felter har vært av uvurderlig betydning.

Ove Roll har en interesse for rosporten som er helt enestående, og han har nedlagt et arbeid for den som der står den største respekt av. Innen alle felter i forbindelse med vår idrett har han satt sterke spor etter seg, som aktiv på regattabanen, som instruktør og som kampdommer, som formann i klubb og forbund og som representant i utvalg og komiteer. Overalt har han gjort sin innflytelse gjeldende med fremragende resultat på alle fronter, og han er i dag anerkjent som en av landets fremste kapasiteter innen rosporten.

I 1950 blir *Ove Roll* valgt til formann i Nordisk Roforbund, og i 1955 blir han for tidsrommet 1/1-1956—31/12-1958 utnevnt til president for dette forbund, nærmest en honorær stilling. Han er dekorert med Svenska Roddförbundets fortjänsttecken i guld og Finnlands Roddförbunds fortjänsttecken av första klass.

Og som om alt det han har gjort ikke er nok, i 1952 vender han tilbake til vår klubbs styre. Formann vil han ikke være, men rosjeff, og når han overtar denne stilling er der nær sagt ikke en aktiv racerøer, og klubben selv er nede i en bølgedal. På de kommende fire år bygger han opp en ny stamme racerøere, som i vår femtiende sesong avslutter hans annen rosjeffkarriere med norsk mesterskap i firer og lettvekt junior.

Som Chr. K. Heiberg i de første tyve år er den store som helt ut preger klubben så sterkt at når Bergens Roklubs navn fra den tid nevnes tenkes der på Heiberg, så er det *Ove Roll* som i sin periode har fått det samme stempel. Som Bergens Roklub er utenkelig uten Chr. K. Heiberg er den nå like utenkelig uten *Ove Roll*.

Høsten 1949 velges Carl H. Frønsdal til ny formann, etter at Erling Kersbergen ikke ønsker gjenvalg lenger. På generalforsamlingen blir *Erling Kersbergen* og *Per Stoltz* tildelt ærestegnet. Disse to har så meget felles i klubben at det er helt naturlig at de dekorerer samtidig, og det er like så naturlig at vi her omtaler dem og deres innsats under ett.

Begge to hører til klubbens gode stamme av lettvektsrøere, i mange år satt de i samme båt og var med å vinne en rekke mesterskap såvel før som etter krigen, dog med *Per Stoltz* som den mest utholdende hva antall treningsår angår.

*Erling Kersbergen, formann
1946—1949, ærestegnet 1950.*

Per Stoltz, ærestegnet 1950.

De kommer tidlig med i styret og der legges meget beslag på dem her, dyktige og arbeidsvillige som de begge er. I overgangsåret 1945 er Erling Kersbergen viseformann, men overtar året etter formannsstillingen og reiser klubben opp igjen sportslig og materielt til han takker av i 1949. Med seg i disse år har han Per Stoltz, det første år som rosjeff, senere som materialforvalter. I disse år er det at deres felles arbeid er av så uvurderlig betydning for klubben. Huset og båtparken bringes på fote igjen, og finansene bringes i god orden.

Begge to har en aldri sviktende interesse for klubben, de har nedlagt et enestående personlig arbeid og har også økonomisk bidratt sterkt til klubbens sterke posisjon.

Som materialforvalter er Per Stoltz uovertruffen, og da klubben i 1952 trenger gode krefter til styret, går han på ny inn som styremedlem for å overta sin gamle stilling — materialforvalterens — som han innehar den dag i dag.

Året etter er der norgesmesterskapsstevne på Nordåsvannet. Mesteparten av treningsmannskapene er helt ferske begynnere, og det er

ikke å vente at det skal gi resultater. En junioråtter viser imidlertid lovende takter og overrasker ved å plasere seg som toer. Riktignok flere lengder etter Christiania Roklub som vinner et suverent mesterskap.

Om høsten tas endelig den avgjørende pokalkamp mot Fana Roklubb. Etter at Fana ikke har kunnet stille lag til en høstkapp- roing i våre gode år 1946 og 47, er det vår tur til å måtte si nei i 1949. For imidlertid å få en endelig avgjørelse om pokalen aksepteres Fanas forslag om en kapproing, og det gikk som det måtte gå, Fana vinner alle fire løp og dermed pokalen til odel og eie med 14 seire mot våre 13.

I sin beretning for 1950 sier rosjefen:

«Det mest positive ved sesongen var den gode ånd som besjelet de fleste av roerne. Det står ikke til å nekte at vi hos de nytrekrukkerte medlemmer i etterkrigsårene ofte har savnet den villighet til å forsake personlig behagelighet som er nødvendig for å drive treningen som den skal og bør drives. Det har ofte falt tungt for brystet for de nye at de må trene seks til syv dager i uken. Vi vet dog at dette fenomen ikke er enestående for vår klubb.» Og beretningen ender med en takk for «godt kameratskap, klubbånd og iver etter å gjøre det beste. Kan disse gode egenskaper også gjøre seg gjeldende neste år, så tenker jeg resultatene vil komme.»

Men rosjefens håp for neste år går ikke i oppfyllelse, og det er tydelig at klubben er kommet ned i en bølgedal. Både på det sports- lige og det klubbmessige område er interessen og aktiviteten svak. Dette år er vi ikke representert ved norgesmesterskapet, og vi skal langt tilbake i historien for å oppleve det tilsvarende.

Ved generalforsamlingen høsten 1951 ønsker Carl H. Frønsdal ikke gjenvalg, og Knut Sivertsen velges til klubbens nye formann.

Også dette år er to medlemmer funnet fortjent til klubbens ærestegn. Det er Ivar Borge og Carl H. Frønsdal. Det kan synes som der utdeles ekstra mange ærestegn i disse år, men vi må ta i betraktning at for dem alle gjelder det en honnør for et arbeid som begynner mange år tilbake, og de fem krigsår hvor klubben ikke drives bevirker at kandidatene til ærestegnet nærmest har hatt tendens til kødannelse.

Ivar Borge, ærestegnet 1951.

*Carl H. Frønsdal, formann
1950—1951, ærestegnet 1951.*

Ivar Borge har gjort et utmerket arbeid på den indre front, uten at hans meritter er av dem der står så meget blest om. Hans støtte og store hjelpsomhet i det skjulte har vært av stor betydning og er det fremdeles. Fra sine tidligste år i klubben, han er medlem fra 1928, er han aktivt med, først som raceroer, senere også i komiteer. Han gir alltid en hjelpende hånd enten det er kapproinger, fest eller andre klubbarrangementer. Der er aldri nei i hans munn når det er klubben det gjelder.

Som styremedlem er han også klubbens sekretær i en treårsperiode. Når det gjelder økonomiske løft er han alltid en av våre gode støtter. På en eller annen måte har han vel også sin andel i alle de senere års båtkjøp.

Som den idrettsmann han er, har *Ivar Borge* også ytet fremragende prestasjoner i andre idretter. Det synlige minne som han selv sikkert setter høyest er det militære skimerke i gull. Det er ikke så mange forundt å bli tildelt en slik utmerkelse.

Ivar Borge hører til klubbens mest trofaste og interesserte medlemmer, en interesse vi tror han vil bevare også i kommende tider.

Carl H. Frønsdals fortjenester for Bergens Roklub er mange. På det sportslige område har han ydet det helt store, der er vel forøvrig ikke mange roere i landet som har prestert mere enn ham. Først og fremst må da nevnes at han er ubeseiret som Norgesmester i single sculler senior fem år i trekk i tidsperioden 1938—1948. Hva det har kostet ham av forsakelse, av slit og energi for å oppnå dette, kan kun de verdsette som selv gjennom år har vært i hard konkurransetrening.

Carl H. Frønsdal har en imponerende regattadeltagelse bak seg. Han er den av klubbens medlemmer som har både flest starter og seire. Ialt har han startet 45 ganger mot andre klubber, og dette har innbrakt ham 20 seire. Han kan smykke seg med ti norgesmesterskapsmedaljer, og som vi tidligere har hørt har han vært toer i single scullerløpet i Henley Royal Regatta.

Bramfri i all sin ferd, beskjeden og hjelpsom, er han overalt blitt den populære roer med en viten og ikke minst en teknikk som synes uovertruffen, og gjennom alle år den gode klubbkamerat, hvis vennskap alle har lært å sette pris på.

Der vil nok gå mange år før klubben igjen får en sculler-roer som kommer på høyde med Carl H. Frønsdal.

«Da treningsløftet skulle avgis, meldte der seg kun to roere over atten år og to ungdomsroere, altså under atten år. Klubben sto således i begynnelsen av sesongen uten mannskaper som kunne settes sammen til lag. Jeg tror dette er den dårligste start vi noensinne har hatt.» Det er rosjeften som skriver dette i sin beretning for 1952.

Det er en kjensgjerning at i etterkrigsårene er hovedtyngden av de nye medlemmer som er innmeldt i klubben i 17—18 års alderen, ikke vendt tilbake når de etter kun et par rosesonger har vært i militærtjeneste opptil to år. Rosporten og klubblivet har ikke rotfestet seg så sterkt at de har fått trang til å vende tilbake. Ungdommens økte kravmentalitet etter krigen spiller også en stor rolle her. For imidlertid å søke å råde bot på dette forhold senker styret aldersgrensen for aktive medlemmer helt ned til fylte 14 år og går bevisst inn for å gjøre disse aller yngste så interesserte at de vil danne en blivende stamme. Kan interessen fra så ung alder holdes ved like gjennom en periode på en 4—5 sesonger, er det all sannsynlighet for

at medlemmene vender tilbake til rosporten selv etter flere års avbrekk på grunn av militærtjeneste og studier.

Som følge herav må det aktive klubbarbeid sterkt konsentreres om roere i ungdomsklassen, og i årene fremover har klubben til dels fremragende lag her, klassen tatt i betraktning.

For at Fana Roklubbs nye lovende sculler-roer Sverre Kråkenes skal få racetrening, stiller Carl H. Frønsdal i 1950 uten synderlig trening til start ved vestlandsmesterskapet. Denne lille styrkeprøve, som han forøvrig taper, gir ham øyensynlig lysten på sculler-roing igjen, og i 1952 forsøker han seg østpå i landskampputtagning og etterpå i selve mesterskapet. Teknisk er Frønsdal fremdeles suveren, men han har nok ikke på langt nær ofret nok på den kondisjonsmessige trening, og hans come back på regattabanen er ikke resultatrikt.

Roklubbene i Stavanger inviterer til kapproing høsten 1952, det er den nye banen på Limavatnet som skal innvies. Der er i løpet av våren og ettersommeren sveiset sammen tre forskjellige firerlag, to ungdomslag og et begynnerlag, og det er hyggelig at de får anledning å starte i en kapproing. Resultatet fra Stavanger er også over forventning, to seire og en annenplass var mere enn vi turde håpe på forhånd.

Opprettelsen av den nye Bergen og Hordaland Rokrets bevirker at der nå også arrangeres vanlige kretsmesterskap. Denne kapproing faller bort dette år, vesentlig fordi Fana ikke kan stille lag. For oss er dette meget beklagelig da der er satt sammen en ungdomsatter, og lovende som disse åtter-roerne er, vil vi gjerne gi dem mest mulig racetrening.

Gjennom nær sagt hele sesongen er været og treningsforholdene dårlige, og baderoerne holder seg praktisk talt helt vekke. Vesentlig på grunn av den senkede innmeldelsesalder er tilgangen av nye medlemmer meget stor, og sammen med medlemmer fra året forut har disse nye vist så stor interesse og brakt så meget liv i klubben at statistisk er det et av klubbens beste år hva angår fremmøte og ro-turer.

På generalforsamlingen høsten 1952 blir ærestegnet tildelt Fritz Bischoff og Knut Sivertsen, og i denne anledning lar vi Johan H. Meyer fortelle:

*Knut Sivertsen, formann 1952—1956,
ærestegnet 1952.*

Fritz Bischoff, ærestegnet 1952.

«Det daglige klubblivet i 30-årene var sterkt preget av to medlemmer, *Fritz Bischoff* og *Knut Sivertsen*. De må nevnes samtidig fordi de i alle disse årene mer eller mindre var en fast institusjon i klubben.

En klubbs styrke begynner og slutter med den ånd og tone som hersker blant guttene på treningsstedet, særlig gjelder dette en så utpreget lag-idrett som rosporten. Når Bergens Roklub i 30-årene gikk frem sportslig, så må en god del av æren tilfalle Fritz Bischoff og Knut Sivertsen. De var i disse år «fast inventar» i klubbhuset og i båtene under den daglige instruksjon og trening, fra første til siste treningsdag. Den nybegynner som ble tatt hånd om av disse to ble roer og trofast klubbmedlem resten av livet. Alt kunne disse to, alt hadde de svar på, og når klubbens regattalag lå klar på startstrekken, var disse to å finne på coxeplassen, og lagene følte seg i sikre hender.

I de samme år var Bischoff og Sivertsen fast redaksjon av klubbens årbøker. De la årboken opp på et nivå som senere redaktører har strevet hardt for å holde, saklig, vittig, med brodd der det var

påkrevet, men gjennomsyret av kjærlighet til sporten og klubben, aktuell, fordi disse selv følte klubbens liv på pulsen gjennom hele sesongen.

Krigen kom, og Bischoff måtte tilbringe de fleste av krigsårene i tyske konsentrasjonsleire. I 1945 var han imidlertid på pletten i klubbhuset igjen, og han hadde med seg nye medlemmer som han hadde vervet blant sine medfanger i Tyskland — et lite trekk som karakteriserer mannen og hans kjærlighet til klubben.

Sivertsen var styremedlem under hele krigen. Etter at klubben ble rekvirert av nasistene, var han en av de mest aktive i klubbens egentlige styre, det som gikk under jorden og som forvaltet klubbens verdier på en så glimrende måte i en meget vanskelig tid.

Før fredsåret var omme, forelå fra begges hånd en årbok med en fyldig og uhyre interessant beretning om klubbens skjebne i krigsårene, et kildeskrift av første rang for klubben, ja, en kan vel trygt si et verdifullt fragment til idrettsfrontens historie i Norge under krigsårene.

Men etter krigsårene skulle klubben gjenreises, og oppgavene sto i kø for å bli løst. Allerede i 1947 var klubben på seierslisten med lag som var instruert, trenet og coxet av disse to. Ved siden av dette var de styremedlemmer, og på den fronten var oppgavene ikke mindre krevende. Da Norges Roforbund i 1947 ble overført til Bergen, ble Sivertsen varamann i styret, samt formann i roforbundets lovkomite.

I 1949 ble begge innvotert i Rådet, og de kunne da se tilbake på en virksomhet i klubbens tjeneste som få vil kunne gjøre dem etter. En oppramsing av tillitsverv eller prestasjoner vil sprengne rammen om denne omtale, kun et enkelt tall skal trekkes frem: Av Bergens Roklubs 330 starter mot andre klubber der styrmenn har vært nyttet, har Fritz Bischoff coxet 109 ganger. Det blir jamnt hver tredje start i klubbens historie!

Da de første etterkrigsår var over, kom klubben inn i en sportslig bølgedal som mer eller mindre rammet det meste av det sportslige livet i Norge i disse år. Noe alvorlig måtte gjøres. Man henvendte seg derfor til Knut Sivertsen med anmodning om å påta seg vervet som klubbens formann, da man ikke kunne tenke seg en bedre egnet kandidat. Dette var i 1951, og det var sportslig sett ikke akkurat noe livskraftig bo han fikk å overta. Men han gikk til

Seierherren firer ungdomsroere og innrigger ungdomsroere ved internasjonal kapproing på Nordåsvannet, i Horten og Drammen 1953, og innrigger begynner ved internasjonal kapproing på Limavatnet 1954. Fra baug: Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelme-land, Tor Schuman-Olsen, Gerhard Lie.

oppgaven med den for ham særegne energi og fullstendige mangel på ettergivenhet i kravene, først og fremst til seg selv. Resultatet ser vi i dag. Der ble bygget opp fra grunnen av, og ved norges-mesterskapet i 1955 sto Bergens Roklub som landets tredje beste klubb etter pointberegningen for Wallem's pokal. Vi kan uten forkleinelse for noen tillegge Knut Sivertsen æren for dette.

Vi samler oss i en honnør til disse to med et i dobbelt forstand treffende: «Vel styrt!»

Såvidt Johan H. Meyer.

I 1953 er det atter Nordåsvannet som har arrangementet av årets norgesmesterskap. Vår deltagelse i selve mesterskapsløpene innskrenker seg til en innrigger i juniorklassen, men laget blir utslått i forsøksheat. I ungdomsklassen derimot har vi fått frem et lag som vinner ganske overlegent såvel firer- som innriggerløpet. Dette laget har på forhånd vunnet i begge båttypen under vestlandsmesterskapet, og ettersom laget i grunnen lover mere enn almindelig godt, sendes det på ettersommeren såvel til Drammen som til Limavatnet og henter seg også her seire. I alt starter og vinner disse guttene syv løp i ungdomsklassen dette året, en meget pen og lovende prestasjon. I

høstens kretsmesterskap får det ikke konkurranse og det settes derfor opp i innrigger senior mot Fanas bekjente og rutinerte seniorlag. Med friskt mot tar våre ungdommer opp konkurransen mot sine erfarne konkurrenter, og etter en ypperlig innsats taper de løpet med kun 1,6 sekunder eller vel $\frac{1}{2}$ lengde.

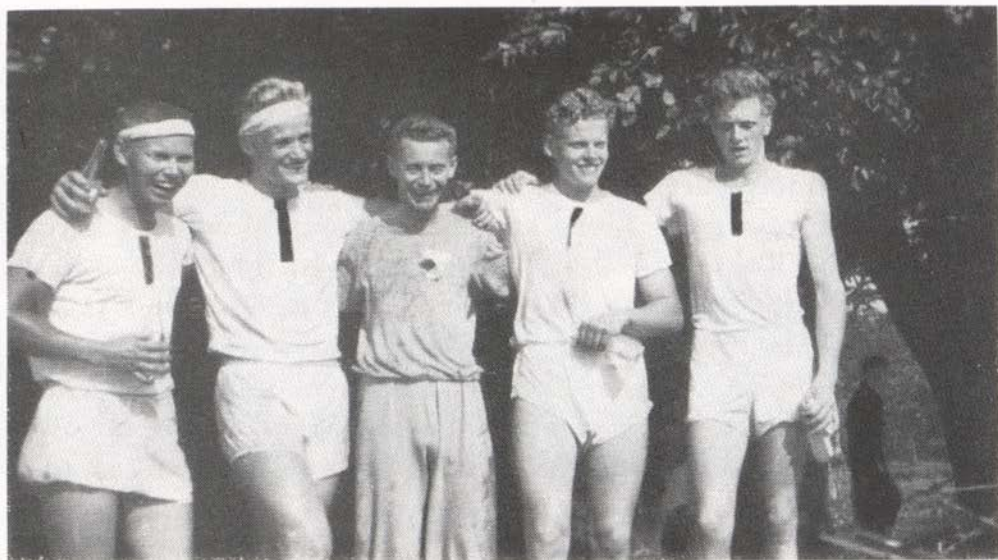
Dette er forøvrig det første kretsmesterskap som holdes i Bergen og Hordaland Rokrets — det er senere en årvisst foreteelse — og vi vinner tre av de fire løpene, blant dem en åtter for gutter på 15—16 år. Dette løp kommer som en følge av det bevisste arbeid med de yngste medlemmer, og den aktivisering dette åtterløp for gutter betyr, er av uvurderlig betydning for interessen og den senere race-trening. Også dette løp har siden vært permanent, og vi har hittil vunnet det to mot Fanas ene gang.

I 1954 kan vi så endelig stille lag i norgesmesterskapsstevnet i Horten igjen, og selv om det ikke resulterer i seier, er innsatsen meget god. En junioråtter, som først vinner en pen seier ved vestlandsmesterskapet, får et hårdt oppgjør med Stavanger Roklubb. Vårt lag ligger kun en båtspiss etter inntil innspurten settes inn, men da går Stavanger ytterligere fra og vi blir toer, trekvart lengde etter, en lengde foran Ormsund og Norske Studenter. Sportsmanden skriver om dette løpet: «Lørdagens siste løp ble meget spennende. Det var bare Bergen og Stavanger av de fire lag som knivet i åtter junior, og det så lenge ut til at bergenserne skulle avgjøre dette vestlandsoppgjør til sin fordel. Men Stavanger som var sent ute i starten arbeidet seg godt opp og vant med en lengde. En fin seier og et populært come-back av Stavanger-roerne.»

Vi skylder nok også å gjøre oppmerksom på at Stavangeråtterer ikke var fremmøtt til vestlandsmesterskapet på Nordåsvannet dette året, hvor vi i dens fravær da vant så pent. Atter en gang er altså landets to beste junior-åttelere på Vestlandet, og skal vi først tape, så er det hyggelig at det er for våre venner i Stavanger det skjer.

Lettvekten vinner også et overlegent vestlandsmesterskap, og i Horten burde det vunnet juniorløpet. Men en av roerne hopper av sleiden i starten med det resultat at vi straks ligger tre lengder etter. Over mål går laget som toer, såvel Kristiansand som Bærumslaget er distansert, men Mosselaget er fremdeles en lengde fra. Vi er ubeskjededne nok å påstå at uhellet kostet oss mesterskapet.

Halvparten av mannskapet på den lovende åtter kan ikke gå i

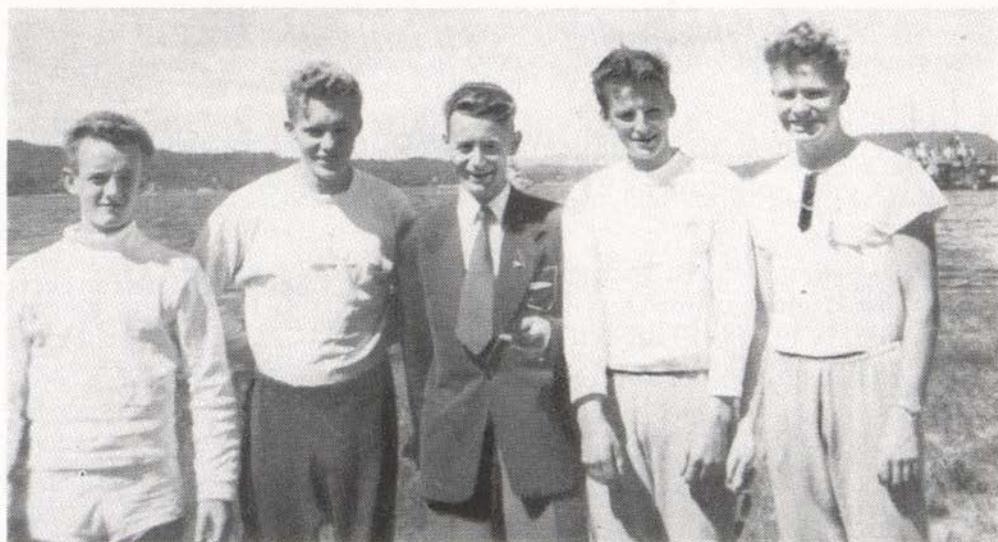
Norgesmestre firer junior 1955.

Fra venstre: Odd Dable, Helge Borgen, Gerhard Lie, Signar Bendiksen, Tor Schuman-Olsen.

trening det kommende år, og alt tidlig konsentrerer man seg derfor om en junior firer, som skal ro både firer og innrigger. Videre må lettvekten endre noe på sammensetningen. På grunn av utenbys studier kommer den først endelig sammen i begynnelsen av juni. Tilslutningen til treningen er meget god, til tross for at været i hele den første treningsperiode er usedvanlig kaldt og surt. Temmelig ofte kommer lagene inn med sne eller hagl i båtene.

Klubbens femtiende sesong må sies å bli meget vellykket. Vestlandsmesterskapet er en lovende opptakt, og ved norgesmesterskapet i Horten får vi endelig fulltreffere igjen. Etter effektiv roing hjemfører lettvektslaget mesterskapet i juniorklassen foran sine fire konkurrenter og vinner tredje aksje i Bergens Idrettskrets pokal som vi derved får til odel og eie. I seniorløpet må laget se seg beseiret av Sandefjord Roklub.

Juniorlaget vårt gjør også en helt ypperlig innsats. I innriggerløpet må det først gjennom forsøksheat, der våre forøvrig vinner sitt heat, men blir i finalen slått av Kristiansands Roklubb, et meget sterkt innriggerlag som også blir norgesmester i seniorklassen. Firerløpet er ganske dramatisk. Der roes først dødt løp med Haldens Roklub og omroing må til. I omløpet får våre gutter alt til å klaffe,

Norgesmestre lettvekt junior 1955.

Fra venstre: Bernhard Lyng, Enok Hansen, Gerbard Lie, Fridtjov Irgens, Egil Taule.

de ror helt ubesværet av det press det er å ro mot landets fremste klubb de senere år i firerklasse, og de vinner da også løpet, og som nybakte norgesmestre går de over mål nesten to lengder foran Haldenslaget.

I kampen om den nye Haakon Wallemns minnepokal — den tilfaller mesterskapets beste klubb sammenlagt — står vi med to mesterskap og to annenplasser som landets tredje beste klubb i 1955 med 10 poeng. Foran oss har vi Norske Studenters Roklub med 16 poeng og Haldens Roklub med 12 poeng.

Igjen har klubben kjempet seg frem i teten og begynner å telle med. Når vi hertil i 1955 har to ungdomslag, det ene ubeseiret med fire seire, det annet som den stadige toer uten at der er meget som skiller dem, en gutteåtter hvor der hvert år er virkelig konkurranse om plassene og en merkbar øket interesse fra en stor skare lovende ungdommer, da er der virkelig grunn til å se fremtiden lyst i møte.

Klubbens båter gjennom 50 år.

I løpet av 50 år har klubben hatt 42 båter, 17 av dem er enten utrangert eller solgt, mens 25 er i bruk. Fordelingen i de forskjellige båttyper er:

4 åttere	herav 3 i bruk og 1 utrangert
9 firere, kravellbygget,	» 6 —»— 3 »
7 » klinkbygget,	» 3 —»— 4 »
8 innriggere	» 5 —»— 3 »
6 single scullere, kravellbygget,	» 3 —»— 3 »
5 —»— klinkbygget,	» 3 —»— 2 »
1 double sculler, kravellbygget,	» 1 —»— 0 »
2 toere, klinkbygget,	» 1 —»— 1 »
42 båter	herav 25 i bruk og 17 utrangert

De 17 utrangerte båtters gjennomsnittlige levealder har vært 15 år. Skiller vi mellom innkjøp av nytt og brukt materiell, finner vi at 6 båter innkjøpt som nye, har hatt en gjennomsnittslevealder på 34 år, mot 5 år i gjennomsnitt på 11 båter, innkjøpt brukte.

Klubbens brukbare materiell — 25 båter — har en gjennomsnittsalder på 15 år. Bortsett fra 1 innrigger og 3 scullere — alle ubetydelig brukt ved overtagelsen — er de øvrige 21 båter innkjøpt som nye. 7 av dem er eldre enn 34 år, 10 ligger mellom 17—34 år og 8 av dem er tatt i bruk etter 1945.

Klubbens båtpark er meget god. Av båttyper mangler der kun toere for racebruk, ellers er det et tipp topp materiell i alle henseender både for kapproing og baderoing, selv om der selvfølgelig står et par nye båter på ønskelisten.

I forhold til medlemsstallet har vi en av landets største båtparker. Vi kan plasere vel 63 % av våre aktive medlemmer samtidig i båt, mens gjennomsnittstallet for landets 10 største roklubber er knapt 44 %. Tallene for landets 2 største roklubber er henholdsvis 30 % og 36 %. I antall båter ligger vi, som også for medlemstallets vedkommende, på tredjeplassen blant landets roklubber.

Nr. 1. Innrigger, bygger og byggeår ukjent. Ble kjøpt i 1906 fra ing. Trumphy, hadde tidligere tilhørt den første Bergens Roklub. Utrangert omkring 1922.

Nr. 2. «OLA», innrigger, bygd av I. Bjerg's Baadebyggeri, Hellerup, Danmark, innkjøpt fra bygger 1908. Døpt 1933, av båtmannen, for «OLA», av fri fantasi. Båten var sterkt bygget, men noe tung. Den ble solgt til Larvik Roklubb i 1945.

Nr. 3. «ZAMPA», klinkbygd sculler, bygger og byggeår ukjent. Skjenket klubben som gave i 1909 av ing. Chr. Stoltz. «Zampa», som hadde tilhørt den første Bergens Roklub, ble utrangert i 1922.

Nr. 4. Klinkbygd firer, bygger og byggeår ukjent. Kjøpt i 1909 fra Norske Studenters Roklub, og solgt i 1912 til Stavanger Roklubb.

Nr. 5. «JACOB», kravellbygd firer, bygd av W. Deutsch, Stralau, Tyskland, byggeår ukjent. Innkjøpt secondhand i 1910 fra Ruderclub Favorite-Hammonia, Hamburg. Oppkalt etter Jacob de Rytter Kielland, klubbens æresmedlem. — Da vi solgte «Rita» i 1946 til Haugesunds Roklub, fulgte «Jacob» med «på kjøpet».

Nr. 6. «RITA», kravellbygd åtter, bygd av Bower & Phelps, Putney, England, byggeår ukjent. Innkjøpt secondhand i London i 1910 av Haakon J. Wallem og skjenket til klubben. Båten oppkaltes etter herr Wallem's datter Rita. Den ble i 1946 solgt til Haugesunds Roklub.

Nr. 7. «NIX», 2-året klinkbygd halvuttrigger, bygd av Brown, Durham, England, byggeår ukjent. Skjenket klubben som gave i 1911 av herrene O. Grolle Olsen og I. Hysing Olsen. Den ble solgt til Larvik Roklubb i 1945.

Nr. 8. «BERGENHUS», kravellbygd firer, bygd av Bower & Phelps, Putney, England i 1911. Kjøpt som ny til klubben idet Haakon J. Wallem stilte assurancesummen for «Rita» og ytterligere kontant gave til disposisjon for innkjøpet. — Oppkalt etter herr Wallem's eiendom i Shanghai. Utrangert i 1931.

Nr. 9. «NORDAHL», kravellbygd åtter, bygd av Bower & Phelps, Putney, England, i 1911 og skjenket som ny til klubben av Haakon J. Wallem. Båten er oppkalt etter herr Wallem's sønn, Nordahl.

Nr. 10. Klinkbygd firer, bygger og byggeår ukjent. Kjøpt i 1912 av den første Bergens Roklub's resterende materiell. Utrangert i 1916.

Nr. 10. «JENS», kravellbygd firer, bygd av Deichmann & Ritchie, Rotterdam, i 1916 og kjøpt til klubben som ny. Oppkalt etter klubbens æresmedlem Jens Knudsen. Solgt i 1955 til Arendals Roklubb.

Nr. 11. Klinkbygd firer, bygger og byggeår ukjent. Kjøpt i 1912 av den første Bergens Roklub's resterende materiell. Utrangert 1917.

Nr. 11. «NORDNÆS», klinkbygd firer, bygget av Ferdinand Leux, Frankfurt am Main i 1914 og skjenket klubben av Haakon J. Wallem. Etter giverens ønske kalt «Nordnæs».

Nr. 12. Klinkbygd firer med faste seter. Bygger og byggeår ukjent. Kjøpt i 1912 av den første Bergens Roklub's resterende materiell. Utrangert i 1915.

Nr. 12. «OLAF», klinkbygd firer, bygd av Deichmann & Ritchie, Rotterdam, i 1915 og skjenket som ny til klubben av O. Grolle Olsen, og oppkalt etter ham.

Nr. 13. «JIM», klinkbygd sculler, bygger og byggeår ukjent. Kjøpt i 1912 av den første Bergens Roklub's resterende materiell. Utrangert i 1915.

Nr. 13. «HOLLANDIA», klinkbygd firer, bygd av Deichmann & Ritchie, Rotterdam, i 1916, og innkjøpt som ny for midler skjenket av N. C. Smit, Th. Mowinckel m. fl. Oppkalt etter Holland.

Nr. 14. «EINAR», innrigger, bygd av Deichmann & Ritchie, Rotterdam, 1915. Innkjøpt som ny for gaver innsamlet ved Einar Engelsen og oppkalt etter ham.

Nr. 15. «BJARKE», innrigger, bygger og byggeår ukjent. Innkjøpt brukt i 1915 fra roklubben «Skjold», København, med navnet, og solgt igjen i 1916 til den da stiftede Fane Roklub.

Kravellbygd sculler i privat eie, bygger ukjent, i privat eie fra 1918 og forært klubben i 1923 av I. C. Isdahl. Knekket under regatta i 1926.

Kravellbygd sculler i privat eie, bygger ukjent, i privat eie fra 1918 og forært klubben i 1928 av Halfdan Kuhnle. Ødelagt på reise til Horten i 1930.

Nr. 16. «FLORIDA», 2-året klinkbygd halvuttrigger, bygd av Ferdinand Leux, Frankfurt am Main, 1922, og innkjøpt som ny samme år for midler skjenket ved eldre medlemmer. Oppkalt etter Florida ved Lungegårdsvannet.

Nr. 17. «CHRISTEN», innrigger, bygd av Deichmann & Ritchie, Rotterdam. Innkjøpt ubetydelig brukt fra den da nedlagte Odda Roklub i 1921. Oppkalt etter klubbens stifter, æresmedlem og formann gjennom mange år, Christen K. Heiberg.

Nr. 18. «FINN», kravellbygd åtter, bygd av Ferdinand Leux, Frankfurt am Main, 1922, skjenket som ny av vårt medlem, Finn de Lange, og oppkalt etter ham.

Nr. 19. «HAAKON», kravellbygd firer, bygd av Ferdinand Leux, Frankfurt am Main, 1928, og innkjøpt ny til klubben for midler innvunnet ved lotteri. Oppkalt etter vårt medlem Haakon Blaauw.

Nr. 20. «GJEITANGER», innrigger, spesialbygd for turbruk av Mortensen & Nordbjerg, København, i 1928, og innkjøpt ny til klubben for midler vesentlig innvunnet ved lotteri i 1927.

Nr. 21. «GRAVDAL», innrigger, bygd av Borge Bringsvær, Drøbak, i 1933, og innkjøpt ny for midler innvunnet ved lotteri og gaver. Oppkalt etter Gravdal.

Nr. 22. «PADDA», klinkbygd sculler, bygd av Kolbjørn Fredriksen, Drøbak, i 1928, og innkjøpt ny for midler innvunnet ved lotteri.

Nr. 23. «JIM», kravellbygd sculler. Bygd av Borge Bringsvær, Drøbak, i 1934, for vårt medlem Harald Aase. Overlatt til klubben i 1937, og kalt «JIM» etter nr. 13. Utrangert i 1940.

Nr. 24. «HALLA», kravellbygd firer, spesialbygd som lettvektsbåt av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Tyskland, i 1938, og skjenket klubben som ny av Harald Aase etter hvem den er oppkalt.

Nr. 25. «CALLE», kravellbygd sculler, bygd av Bower & Phelps, Putney, England, i 1938, og kjøpt for midler av John Lehmkuhl Grieg's Fond. Båten er oppkalt etter vår mangeårige scullermester Carl H. Frønsdal.

Nr. 26. «JOHN», kravellbygd åtter, bygd av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Tyskland, i 1939, og innkjøpt for midler innsamlet blant klubbens medlemmer. Oppkalt etter vårt medlem John Lehmkuhl Grieg.

Nr. 27. «ZAMPA», klinkbygd sculler, bygger og byggeår ukjent. Innkjøpt fra Tromsø Roklubb 1939, ubetydelig brukt. Oppkalt etter klubbens første sculler (nr. 3).

Nr. 28. «JOMPA», klinkbygd sculler, bygger og byggeår ukjent. Innkjøpt fra Tromsø Roklub i 1939 ubetydelig brukt. Navnet er tatt opp etter en sculler som var i den første Bergens Roklub.

Nr. 29. «SVERRE», kravellbygd sculler, bygd av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Tyskland i 1938, og innkjøpt privat av vårt medlem Sverre M. Olsen, som kalte den «Sverre». I 1940 kjøpte klubben båten.

Nr. 30. «HERMAN van REES», kravellbygd firer, bygd av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Tyskland i 1941. Oppkalt etter vårt medlem Herman van Rees.

Nr. 31. «FINN BLYTT», kravellbygd dobbelsculler, bygd av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Tyskland i 1941. Oppkalt etter vårt medlem Finn Blytt.

Nr. 32. «EYOLF BERG-OLSEN», kravellbygd sculler, bygd av George Sims & Sons Ltd., Putney, England i 1948, og skjenket klubben av Haakon J. Wallem. Båten er oppkalt etter vårt medlem Eyolf Berg-Olsen.

Nr. 33. «HANS THORVALD BÆREVAHR-HANSEN», kravellbygd firer uten styrmann, bygd av George Sims & Sons Ltd., Putney, England, i 1948, og innkjøpt av en del interesserte medlemmer og skjenket til klubben. Den er oppkalt etter vårt medlem Hans Thorvald Bærevahr-Hansen.

Nr. 34. «FINN BORCHGREVINK», innrigger, bygd av Aarhus Inriggerværft, Risskov, Aarhus, Danmark i 1951, og innkjøpt for midler innvunnet ved lotteri samt tidligere gaver avsatt til ny båt. Den er oppkalt etter vårt medlem Finn Borchgrevink.

Nr. 35. «BENNA», kravellbygd firer, bygd av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Berlin, i 1954. Båten er innkjøpt for egne midler og oppkalt etter vårt æresmedlem Bernh. M. Frønsdal.

Nr. 36. «ÆOLUS», kravellbygd firer, bygd av Friederich Pirsch, Berlin-Schöneweide, Tyskland, i 1955. Båten er innkjøpt av A/S Norsk Forsikrings-selskap Æolus og oppkalt etter dette selskap.

Innehavere av Norges Røforbunds gullmedalje:

Kjøpmann Christen K. Heiberg (†)	1921
Direktør Jens Knudsen	1925
Direktør Victor Hjort (Røforeningen Kvik, København) (†)	1938
Disponent Rolf Manskow (Christiania Roklub)	1947
Skipsreder Haakon J. Wallem (†)	1949

Innehavere av Bergens Roklubs ærestegn:

Innstiftet på ekstraordinær generalforsamling 1/6 1920.

Kjøpmann Christen K. Heiberg (†)	1/6	1920
Kjøpmann Jacob de Rytter Kielland (†)	1/6	1920
Direktør Jens Knudsen	1/6	1920
Skipsreder Haakon J. Wallem (†)	1/6	1920
Kjøpmann Finn de Lange	25/9	1920
Skipsreder O. Grolle Olsen	25/9	1920
Kjøpmann Herman Mathiesen (†)	6/3	1926
Ingeniør Haakon Blaauw	22/5	1931
Gullsmed Harald Aase	25/3	1939
Kjøpmann Bernh. M. Frønsdal	29/3	1939
Banksjef Olav Fosse	15/3	1946
Direktør Ove Roll	15/3	1946
Kjøpmann Cor. Smit	21/3	1947
Kjøpmann Erling Kersbergen	6/12	1950
Ingeniør Per Stoltz	6/12	1950
Disponent Ivar Borge	3/12	1951
Optikus Carl H. Frønsdal	3/12	1951
Agent Fritz Bischoff	1/12	1952
Salgssjef Knut Sivertsen	1/12	1952

*Innehavere av Norges Røforbunds medalje for
fortjenstfull roing:*

Jens Knudsen	1914
Ove Roll	1931
Finn Harbitz Erichsen	1938
Herman Lekven	1938
Carl H. Frønsdal	1947
Per Stoltz	1948
A. C. Tornøe	1952

Innehavere av idrettsmerkestatuetten:

Bjørn Blytt*)	1951
Halfdan Nagelgaard	1952
Carl H. Frønsdal	1955

Innehavere av idrettsmerket i gull:

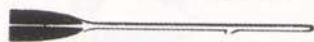
Peter Jersin*)	1919	Sverre Blydt Grung	1934
I. Hysing Olsen*)	1920	Bjørn Blytt*)	1937
Helen Nilsen	1924	Finn Blytt*)	1939
Haakon Blaauw	1930	Halfdan Nagelgaard	1947
Trygve Blaauw	1930	Paal Roll	1948
Johan Gran	1930	Carl H. Frønsdal	1950
Dermot Mack	1930	Per Stoltz	1950
Olav Fosse	1932	Jan H. Bentzon	1952
Odd Lehmann	1932	Gerd Frønsdal	1955

*) Notert gjennom Bergens Turnforening.

*Innehavere av „Den blå Åre” — vinnere
av klubbmesterskapet.*

«Den blå Åre» er innstiftet i 1911 og tildeles de seirende roere i klubbmesterskapet. Der er rodd om den i 38 år, og i alt er der utdelt 205 «årer» fordelt på 123 medlemmer. Der ble ikke avholdt klubbmesterskap i 1914 og i årene 1941—1945. Opprinnelig ble «Den blå Åre» også tildelt seierherrene ved klubbkapproingen i innrigger, dette skjedde i 4 år til og med 1915. I årene 1921—1926 og i 1930 ble der rodd om den i åtter, forøvrig er det i firer kampen har stått og i fremtiden vil stå om «Den blå Åre».

Utenom de seirende roere er «Den blå Åre» unntagelsesvis tildelt en del av klubbens coxer, som man på denne måten gjerne ville vise en oppmerksomhet, i alt har dette skjedd 7 ganger.

Allers, Victor	1912	Faye, Jørgen	1913
Anthun, Alf	1951	Florentz, Mathias	1924, 1927
		Foldrup, Finn	1918
Backer, Lars	1912	Fosse, Olav 1923, 1924, 1925, 1926,	
Barca, Lars	1911	1931, 1932	
Bastiansen, Stein	1951	Friele, Fridthjof	1917, 1925
Behrens, Sigurd	1911	Frønsdal, Bernh. M.	1926, 1933
Bergh, Erling	1924, 1925	Frønsdal, Carl H.	1940, 1948, 1949
Berle, Christian	1928		
Bendiksen, Signar 1953, 1954, 1955		Gjerme, Eilif	1912
Bischoff, Fritz	tildelt 1936	Gjessing, Emil	1930
Blaauw, Haakon.. 1915, 1916, 1918, 1930		Gran, Johan	1930
Blaauw, Trygve.. 1912, 1915, 1916, 1921		Grung, Hans Blydt	1913
Blytt, Bjørn	1928	Grung, Hjalmar Blydt	1913, 1915
Borge, Ivar	1930, 1931	Grung, Sverre Blydt	1925
Borgen, Helge.... 1952, 1953, 1954, 1955			
Bratland, Sophus	tildelt 1922	Hansen, Enok	1951
		Hansen, Johan Troye	1912
Christensen, Egil	1915, 1920	Hansen, Thorbjørn	1949
Christensen, Rolf	1939, 1940, 1946	Hanssen, Claus	1913
Christensen, Tor	1950	Hartwig, Fredrik	1922
Claussen, Hans Egil	1921, 1926	Hartwig, W. F.	1913
		Haugsoen, Jens	1924
Dahle, Odd	1954, 1955	Heiberg, Christen K.	1915
		Hjelmeland, Dagfinn	1953
Eggen, Trygve	1923	Houge, John August	1926, 1931
Engelsen, Ingjald	1911, 1912		
Erichsen, Arne	1940	Irgens, Fridtjov	1952
Erichsen, Finn H. 1934, 1935, 1936			

Irgens, Johan	1925, 1926, 1928	Olsen, Olaf Grolle	1911
Isdahl, Einar	1917	Olsen, Rolf	1928, 1930
Isdahl, Thorvald	1921	Olsen, Sverre M.	1929, 1930
Iversen, Nils	tildelt 1924	Olsen, Tor Schuman-	1953, 1954, 1955
Jersin, Peter	1919	Opheim, Dagvin	1922, 1923
Kapstad, Bertil	1952	Opheim, Engebret	1949
Keyser, Finn	1921	Pedersen, Trygve	1926
Kielland, Jacob de R.	1911	Plesner, Bendix	1913
Kielland, Jacob von T.	1911, 1915	Rekk, Hilmar	1946, 1948
Kielland, Trygve	1912	Reusch, Chr.	1917
Knudsen, Jens	1919	Rogge, Johan	1911
Knudsen, Kjell	1925	Roll, Otto	tildelt 1915
Konow, Jens	1919	Roll, Ove	1924, 1925, 1927, 1937, 1938, 1939
Konow, Jens, jr.	1930	Roll, Paal	1930, 1931, 1937, 1938, 1946
Krohn-Hansen, Sigurd	1923	Rykken, Arne	1929
Kuhle, Halfdan	1917, 1923, 1925	Raae, Bent	1950
Kvalvik, Finn	1952	Sevald, Gunnar	1934, 1935, 1936
Lange, Finn de	tildelt 1911	Simonsen, Arnfinn	1933, 1937, 1938
Lehmann, Odd	1932, 1934, 1935, 1936	Sivertsen, Knut	tildelt 1939
Lekven, Herman	1934, 1935, 1936	Skjoldal, Jan B.	1949, 1950
Lepsøe, Kristoffer	1911, 1915	Stoltz, Per	1947
Lie, Gerhard	tildelt 1955	Strand, Hans	1924, 1927, 1929
Lien, Lars	1937, 1938, 1939, 1946	Suleng, Thor	1924
Lunde, Olav	1950	Sævil, Jens	1921, 1922
Mack, Dermot	1919	Talle, Hans	1933
Madsen, Harald	1915, 1916, 1926	Tangvald, Rolf	1923
Madsen, Sverre	1921	Titlestad, Bjarne	1920, 1923
Martens, Truls	1922	Tornøe, Alf Chr.	1947
Mathiesen, Bjarne	1918	Tønjum, Einar	1926, 1927
Mathiesen, Herman	1913, 1918, 1920	Tønseth, Ivar	1948
Meyer, Anders	1921, 1922	Vogelsang, Thomas	1913
Meyer, Johan H.	1939, 1940	Wergeland, Einar	1947
Mowinckel, Thorolf	1912	Wergeland, Paal	1947, 1948
Nilsen, Helen	1920	Ørvig, Jan	1932
Oksholm, Arne	1951	Øvrebø, Fridtjof	1921, 1922, 1923
Olsen, Finn Meinich	1916	Aase, Harald	1933
Olsen, Helfred	1924, 1929		
Olsen, Jacob Hysing	1932		

Styrets medlemmer 1879—1912.

År	Formann	Styremedlemmer		Varamenn.
1879	Kristofer Lehmkuhl	Johan Bugge sekr.	C. S. Ellertsen kass.	
1880	—	—	John Lehmkuhl Grieg kass.	
1881	—	—	—	
1882	—	—	—	
1883	—	—	—	
1884	—	—	Johan Martens kass.	
1885	—	—	—	
1886	Johan Martens	Georg H. Grung sekr.	Carl Finn kass.	
1887	—	—	F. L. Konow kass.	
1888	—	—	—	
1889	—	—	Georg W. Grung kass.	
1890	—	—	Jørgen Blydt kass.	
1891	—	Ragnar Næss sekr.	Frederik Svendsen kass.	
1892	—	Rolf Mathiesen sekr.	Otto Svendsen kass.	
1893	—	Jacob Magnus sekr.	Gerhard Waage kass.	
1894	—	Rolf Olsen sekr.	—	
1895	Overtatt av Bergens Turnforening 18. april 1895 og drives som egen avdeling til 1899.			
1901	Reorganisert av Henrik Magnus C.S., Einar Frick, A. Martens Hansen og Erling Ross.			
1902	Nedlagt.			
1906	Chr. K. Heiberg	Alfred Pedersen viseform.	Kr. Thorbjørnsen sekr. og kass.	
1907	—	—	L. Gladstad sekr. og kass.	
1908	—	—	Jacob Kielland sekr. og kass.	
1909	—	—	—	Richard Arnesen
1910	—	—	—	—
1911	—	—	—	—
1912	—	Jens Knudsen viseform.	—	Alfred Pedersen Einar Engelsen

Styrets medlemmer 1913–1928.

År	Formann	Styremedlemmer		Varamenn.
1913	Chr. K. Heiberg	Jens Knudsen visiform.	Jacob Kielland sekr. og kass.	Einar Engelsen Erling Wehn
1914	—	—	—	Einar Engelsen Harald Madsen
1915	—	—	—	Harald Madsen Alfred Fleischer
1916	—	—	—	Harald Madsen Herman Mathiesen
1917	—	Jens Knudsen visiform. Herman Mathiesen rosjef	Jacob Kielland sekr. og kass. Haakon Blaauw mat.forv.	Harald Madsen Finn Meinich Olsen
1918	—	—	—	—
1919	—	—	Jacob Kielland sekr. og kass. Sverre Madsen mat.forv.	—
1920	Herman Mathiesen	Sverre Madsen visiform. og rosjef Finn Meinich Olsen sekr.	Egil Christensen mat.forv. Finn Keyser kass.	Hjalmar Wiederstrøm Bjarne Knoph
1921	—	—	Egil Christensen mat.forv. Haakon Blaauw kass.	Hjalmar Wiederstrøm Peter Kolderup
1922	Sverre Madsen rosjef	Haakon Blaauw visiform., kass. og mat.forv. Helen Nilsen	Finn Meinich Olsen sekr. Jørgen Faye	Hjalmar Wiederstrøm Bjarne Knoph
1923	—	—	—	Trygve Blaauw Rolf Tangvald
1924	—	—	—	—
1925	Sverre Madsen	Haakon Blaauw visiform., og kass. Helen Nilsen rosjef	Finn Meinich Olsen sekr. Bjarne Mathiesen mat.forv.	Trygve Blaauw Herman Holler
1926	—	—	—	—
1927	—	Haakon Blaauw visiform. Helen Nilsen rosjef	Finn Meinich Olsen sekr. Bjarne Mathiesen kass.	Trygve Blaauw Herman Holler mat.forv.
1928	Haakon Blaauw	Finn Meinich Olsen visiform., rosjef Bjarne Mathiesen kass.	Herman Holler mat.forv. Egill Claussen sekr.	Sverre Blydt Grung Sigurd Krohn Hansen

Styrets medlemmer 1929—1944.

År	Formann	Styremedlemmer		Varamenn.
1929	Haakon Blaauw	Finn Meinich Olsen visiform. og rosjet Bjarne Mathiesen kass.	Herman Holler mat.forv. Egill Claussen sekr.	Sverre Blydt Grung Sigurd Krohn Hansen
1930	—	Bjarne Mathiesen visiform., kass. Frithjof Friele rosjet	Herman Holler mat.forv. Sverre Blydt Grung sekr.	Olav Fosse Kjell Knudsen
1931	—	Sverre Blydt Grung visiform., sekr. Frithjof Friele rosjet	Johan Gran mat.forv. Kjell Knudsen kass.	Olav Fosse Ove Roll
1932	Sverre Blydt Grung	Frithjof Friele visiform., rosjet Ove Roll sekr.	Johan Gran mat.forv. Olav Fosse kass.	Cor. Smit Bernh. M. Frønsdal
1933	—	Frithjof Friele visiform., rosjet Bernh. M. Frønsdal sekr.	—	Cor. Smit Ivar Borge
1934	Bernh. M. Frønsdal	Olav Fosse visiform., rosjet Ivar Borge sekr.	Bjarne Johannessen kass. Cor. Smit mat.forv.	T. Fasmer Møller Harald Aase
1935	—	—	—	Harald Aase Ove Roll
1936	—	Olav Fosse visiform., sekr. Ove Roll rosjet	—	Gunnar Sevald Ragnar Visted
1937	—	—	Bjarne Johannessen kass. Gunnar Sevald mat.forv.	Ragnar Visted Fritz Bischoff
1938	—	—	Bjarne Johannessen kass. Ragnar Visted mat.forv.	Fritz Bischoff Per Stoltz
1939	Ove Roll	Ragnar Visted visiform., mat.forv. Per Stoltz rosjet	Bjarne Johannessen kass. Fritz Bischoff sekr.	Knut Maurer Erling Kersbergen
1940 til	—	Bernh. M. Frønsdal visiform., rosjet	Erling Kersbergen kass.	Per Stoltz
1944	—	Fritz Bischoff sekr.	Ragnar Visted mat.forv.	Knut Sivertsen

Styrets medlemmer 1945–1956.

År	Formann	Styremedlemmer		Varamenn.
1945	Ove Roll	Erling Kersbergen visiform., kass. Per Stoltz rosjef	Fritz Bischoff sekr. Knut Sivertsen mat.forv.	Rolf Christensen Lorentz W. Mohn
1946	Erling Kersbergen	Per Stoltz visiform., rosjef Fritz Bischoff sekr.	Knut Sivertsen kass. Rolf Christensen mat.forv.	Lorentz W. Mohn Paal Wergeland
1947	—	Rolf Christensen visiform., rosjef Fritz Bischoff sekr.	Knut Sivertsen kass. Per Stoltz mat.forv.	Lorentz W. Mohn Ivar Tønseth
1948	—	—	Per Stoltz mat.forv. Ivar Tønseth	Lars Lien kass. Hilmar Rekk
1949	—	Per Stoltz visiform., mat.forv. Carl H. Frønsdal rosjef	Ivar Tønseth sekr. Lars Lien kass.	Hilmar Rekk Paal Wergeland
1950	Carl H. Frønsdal	Ivar Tønseth visiform. Hilmar Rekk rosjef	Johan H. Meyer sekr. Lars Lien kass.	Paal Wergeland Jan H. Bentzon
1951	—	Johan H. Meyer visiform. Hilmar Rekk rosjef.	A. C. Tørnøe kass. Jan H. Bentzon	H. Nic. Wergeland mat.forv. Terje Lien Hansen sekr.
1952	Knut Sivertsen	Johan H. Meyer visiform. Ove Roll rosjef	A. C. Tørnøe kass. Per Stoltz mat.forv.	Terje Lien Hansen sekr. Einar Wergeland
1953	—	Johan H. Meyer visiform., kass. Ove Roll rosjef	Terje Lien Hansen sekr. Per Stoltz mat.forv.	H. Nic. Wergeland Gerhard Lie
1954	Knut Sivertsen kass.	Gerhard Lie visiform. Ove Roll rosjef	—	Tor W. Mohn H. Nic. Wergeland
1955	Knut Sivertsen	Herman Hansen visiform., sekr. Ove Roll rosjef	Per Stoltz mat.forv. Enok Hansen	Alf Pettersen kass. Kjell Søgne
1956	—	Herman Hansen visiform., sekr. Enok Hansen rosjef	Alf Pettersen kass. Per Stoltz mat.forv.	Kjell Søgne Hans-Peter Seierstad

Medlems- og rostatistikk 1879–1901

År	Æres- med- lemmer	Livs- varige	Aktive	Passive	Total medl. antall	Ro- dager	Ro- turer	Samlet frem- møte	Båt- antall
1879			0	12	3	15	21		2
1880			0	16	32	48	28		2
1881			0	18	31	49	24		2
1882			3	22	24	49	74		5
1883			3	22	25	50	100		5
1884			3	26	18	47	97		6
1885			3	23	16	42	33		6
1886			3	17	12	32	50		6
1887			3	11	9	23	63		6
1888			3	17	9	29	66		6
1889			3	27	9	39	67		6
1890			3	18	6	27	36		6
1891			3	27	3	33	23		6
1892			3	17	3	23	20		6
1893			3	10	2	15	24		6
1894			3	8	2	13	15		6
1895				30	0	30	50		6
1896				30	0	30	50		6
1897				30	0	30	50		6
1898				30	0	30	50		6
1899				24	0	24	50		6
1900				30	0	30	0		6
1901				ca. 65	0	ca 65	0		6

Medlems- og rostatistikk 1906—1955

År	Æres- med- lemmer	Livs- varige	Aktive	Passive	Total medl. antall	Ro- dager	Ro- turer	Samlet frem- møte	Båt- antall
1906				17	5	22	45	45	1
1907				16	3	19	10	10	1
1908				20	3	23	61	119	2
1909				26	2	28	83	249	4
1910				32	21	53	114	342	5
1911	1			50	25	76	128	330	9
1912	1			49	38	88	138	414	9
1913	1			50	39	90	147	471	12
1914	1			66	49	116	164	548	13
1915	1			96	41	138	151	467	13
1916	1			96	41	138	150	377	13
1917	1			111	44	156	137	335	14
1918	1	3		109	41	154	160	487	14
1919	1	3		126	41	171	130	380	14
1920	1	3		124	38	166	125	370	14
1921	4	3		110	37	154	149	456	14
1922	4	3		98	32	137	155	480	14
1923	4	3		82	37	126	115	396	14
1924	4	3		85	37	129	140	428	15
1925	4	3		76	37	120	133	441	15
1926	4	3		76	32	115	130	408	15
1927	4	4		73	31	112	121	350	18
1928	4	4		85	28	121	150	599	2351 18
1929	4	4		92	27	127	138	408	1237 18
1930	4	4		104	30	142	161	721	2683 18
1931	5	5		90	39	139	169	699	2763 17
1932	5	5		62	38	110	153	437	1480 16
1933	5	5		91	36	137	161	680	2594 17
1934	5	6		101	30	142	195	925	3368 19
1935	5	9		90	32	136	175	857	3309 19
1936	5	11		99	40	155	151	743	2727 19
1937	5	16		96	41	158	164	785	2836 20
1938	5	22		86	49	162	182	751	2398 21
1939	5	32		100	84	221	190	1188	3851 23
1946	3	57		89	94	243	145	638	2471 22
1947	3	60		130	105	298	136	734	2837 22
1948	3	67		134	114	318	162	643	1839 24
1949	3	70		116	116	305	114	344	1028 24
1950	5	69		105	116	299	152	673	1956 24
1951	4	72		93	109	278	150	583	1835 24
1952	4	74		126	99	303	146	1068	2556 24
1953	4	77		127	96	304	122	823	2410 24
1954	3	82		122	98	305	125	1016	2934 25
1955	3	82		119	99	303	131	985	3065 25

	Norges- mesterskap				Internasjonale og nasjonale kapproinger				Nord- iske m.skap		
Antall starter →	115 fra 1910				45 fra 1910				10 fra 1923		
Plasering →	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Dårligere	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Dårligere	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3
Åtter, senior		3	3	5		2					
— junior	1	6	4	5	2	1					
— gutter											
Firer, senior		1	3	2	1	1					
— junior	3	3	4	7	2			1			
— begynner					1		1				
— ungdom					2		1				
Firer uten styrmann, senior		1		1							
—»— junior			1								
Lettvekt, senior	6	3	2	2	1	3	1			2	1
* — junior	3	1	1				1				
Innrigger, senior	1	3	3	3		1	2			2	1
— junior	3	4	2	7	2	1	1				
— begynner					1	1	2				
— stilroing											
— ungdom					2						
Lettvekt innrigger, senior											
Double sculler, senior	2										
—»— junior	1										
Single sculler, senior	5	1	1	1		6	3	1		3	1
—»— junior	4	1		2							
—»— yngste junior					1						
—»— begynner											
Totale plasseringer	29	27	24	35	15	16	12	2	0	7	3

statistikk 1910—1955.

Vestlands- mesterskap				Krets- m.skap		Interklubb- kapproinger				Andre kapp- roinger			Totale starter					Total pr. båttype	
112 fra 1917				6 fra 1953		85 fra 1932				29 fra 1916			402 fra 1910						
Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Dårligere	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Dårligere	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Dårligere	Samlet	Seire	Starter
2	4	1				1	3						3	12	4	5	24	8	46
													3	7	4	5	19		
										2	1		2	1			3		
2	5				1	1	12				1		4	21	3	2	30	31	83
5	4						2						10	9	4	8	31		
						3	1			2			10	1	1		12		
4						1				4	2		7	2	1		10		
											1			2		1	3	0	4
															1		1		
11	4			1		6	2				1		25	15	4	2	46	28	52
													3	1	2		6		
2	3	1		1	1	5	3				1		9	14	7	3	33	44	141
8	6	5	1	1		3	3						17	14	8	8	47		
2	9	5	5			8	10	2	1	1	1	1	12	21	10	6	49		
							1							1			1		
								1		4	4		6	4		1	11		
3	4	1											3	4	1		8	3	8
					1					1			3	1			4	4	5
													1				1		
5	4	1				1	1			1	1		12	16	6	2	36	23	63
	4	1				2	3						6	8	1	2	17		
													1				1		
						4	5						4	5			9		
44	47	15	6	3	3	35	46	2	2	15	13	1	141	159	57	45	402	141	402

Regatta-deltagelse 1910-1955.

Forkortelser: NM = norsk mesterskap, NoM = vestlandsmesterskap, VM = kretsmesterskap, KM = kretsmesterskap.

Under Tid er angitt vårt lags anvendte tid, i parentes er angitt seierherrens tid, i de løp vi har vunnet er i parentes oppgitt tid for nr. 2

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapprising	Bane	Løp	Om N	Tid	Mannskap
1910:								
1	1	3/7	Landsregatta	Puddefjorden	Firer junior	1 2	8.14.7 (8.20.0)	O. Muntbe Kaas, Bjarne Hansen, Jacob de R. Kielland, Victor Allers — Finn de Lange. Centralforeningens premie til eie.
2	—	—	—	—	Innrigger senior	NM 2 2	8.24.0 (8.07.5)	Alfred Pedersen, Helén Nilsen jr., Richard Arnesen, Joh. N. L. Blytt — Finn de Lange.
3	2	—	—	—	Firer senior	1 2	8.10.7 (8.11.5)	O. Muntbe Kaas, Bjarne Hansen, Jacob de R. Kielland, Victor Allers — Finn de Lange. H.M. Kongsens pokal.
1911:								
4	8/7	Landskapping	Sjursjøen - Vippetangen	Firer junior	NM 3 5	(9.15.6)		Alfred Prestegard, Olaf Grolle Olsen, Helén Nilsen, Ingjald Engelsen — Finn de Lange.
5	—	—	—	Firer senior	NM 2 4	9.45.4 (9.16.0)		Christian Smit, Johan Rogge, Jacob de R. Kielland, Victor Allers — Finn de Lange.
1912:								
6	30/6	Landskapping	Holtekilen	Innrigger junior	NM 4 4	8.41.2 (8.07.2)		Sigurd Behrens, Finn Meinich-Olsen, Erling Wehn, Olaf Grolle Olsen — Jens Knudsen.
1914:								
7	5/7	Landskapping	Puddefjorden	Firer junior	NM 3 3	7.20.3 (6.54.0)		Kristoffer Lepsoe, Hjalmar Blydt Grung, Helén Nilsen, Harald Madsen — Finn de Lange.
8	—	—	—	Innrigger junior	NM 2 2	7.42.0 (7.28.0)		Elif Hansen, Emanuel Lund, Hans Blydt Grung, Alfr. Fleischer — Einar Engelsen.
9	—	—	—	Firer senior	NM 3 3	brøt løpet		Christen Heiberg, Einar Kielland, Jacob Kielland, Johan Rogge — Finn de Lange.
10	—	—	—	Åtter senior	NM 2 2	6.26.1 (6.16.3)		Kristoffer Lepsoe, Harald Madsen, Christen Heiberg, Hjalmar Blydt Grung, Helén Nilsen, Einar Kielland, Jacob Kielland, Jens Knudsen — Finn de Lange.

1915:						
11	4/7	Landskapproing	Holtekilen	Firer junior	NM 2 3	8.13.3 (8.11.1) Per Grieg, Emanuel Lund, Frantz Mjellem, Herman Mathiesen — Jens Knudsen.
12	—	—	—	Åtter senior	NM 2 3	7.22.0 (7.10.3) Trygve Kielland, Emanuel Lund, Eilif Hansen, Haakon Blaaup, Frantz Mjellem, Trygve Blaaup, Alfred Fleischer, Herman Mathiesen — Jens Knudsen.
1916:						
13	24-25/6	Landskapproing	Holtekilen	Innrigger junior	NM 3 4	8.22.1 (8.17.0) Tønnes Schjelderup, Haakon Blaaup, Finn Meinich Olsen, Trygve Blaaup — Jens Knudsen.
14	—	—	—	Innrigger senior	NM 2 3	8.37.1 (8.30.1) Tønnes Schjelderup, Haakon Blaaup, Finn Meinich Olsen, Trygve Blaaup — Jens Knudsen.
15	—	—	—	Firer junior	NM 4 4	8.00.4 (7.32.1) Jorgen Faye, Emanuel Lund, Per Grieg, Herman Mathiesen — Jens Knudsen.
16	3 1/10	Vestl. kapproing	Nordåsvannet	Firer begynner	1 2	8.39.9 (8.47.3) Francis K. Lolbe, Carl Konow, Einar Cook, Egl Christensen — Herman Mathiesen. Kr. Leysnes pokal, 1. aksje.
17	—	—	—	Innrigger beg.	2 4	8.44.0 (8.31.2) Einar Isdahl, Frithjof Friele, Halfdan Kuhnle, Christian Reusch — Tønnes Schjelderup.
1917:						
18	4 10/6	Vestl. kretsk.roing	Marøybanen	Innrigger junior	VM 1 2	8.33.2 (8.39.2) Halfdan Kuhnle, Bjarne Mathiesen, Finn Meinich Olsen, Egl Christensen — Herman Mathiesen. Terje Vikens pokal, 1. aksje.
19	—	—	—	Innrigger senior	VM 2 2	8.30.2 (8.30.0) Kjell Meinich Olsen, Trygve Blaaup, Haakon Blaaup, Sverre Madsen — Jens Knudsen.
20	5 1/7	Landskapproing	Nordåsvannet	Innrigger senior	NM 1 2	8.16.2 (8.19.1) Kjell Meinich Olsen, Trygve Blaaup, Haakon Blaaup, Sverre Madsen — Finn de Lange. H.M. Kongens vandrepokal, 1. aksje.
21	—	—	—	Innrigger junior	NM 2 3	8.47.2 (8.46.5) Halfdan Kuhnle, Bjarne Mathiesen, Finn Meinich Olsen, Egl Christensen — Herman Mathiesen.
22	—	—	—	Åtter senior	NM 3 3	7.42.0 (7.24.5) Halfdan Kuhnle, Egl Christensen, Kjell Meinich Olsen, Frithjof W. Friele, Finn Meinich Olsen, Trygve Blaaup, Haakon Blaaup, Sverre Madsen — Herman Mathiesen.
1918:						
23	6 16/6	Vestl. kretsk.roing	Nordåsvannet	Innrigger junior	VM 1 2	8.25.1 (8.27.2) Halfdan Kuhnle, Egl Christensen, Finn Meinich Olsen, Frithjof Friele — Finn de Lange. Terje Vikens pokal, 2. aksje.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapproing	Bane	Løp	Om $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$	Tid	Mannskap
24	7	16/6	Vestl. krets.roing	Nordåsvannet	Firer begynner	VM 1 2	8.18.6 (8.20.7)	Einar Isdahl, Fin Kubule, Truls Martens, Chr. Reusch jr. — Herman Mathiesen. Kr. Lepsoes pokal, 2. aksje.
25	—	—	—	—	Innrigger senior	VM 2 2	8.08.4 (8.04.5)	Bjarne Mathiesen, Haakon Blaauw, Kjeld Meinich Olsen, Sverre Madsen — Finn de Lange.
26	—	—	—	—	Single sculler snr.	VM 2 2	9.45.5 (9.10.9)	Herman Mathiesen.
27	—	—	—	—	Innrigger beg.	VM 3 3	8.40.0 (8.20.0)	Einar Isdahl, Fin Kuhnle, Truls Martens, Chr. Reusch jr. — Sverre Madsen.
28	—	—	—	—	Firer senior	VM 2 2	8.21.0 (8.13.6)	Halfdan Kuhnle, Egil Christensen, Finn Meinich Olsen, Frithjof Friele — Finn de Lange.
29	14/7	Landskapproing	Holtekilen	Åtter senior	NM 3 3	7.15.8 (7.10.0)	Halfdan Kuhnle, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjeld Meinich Olsen, Frithjof Friele — Herman Mathiesen.	
30	8	21/7	Christiania Roklubs Jubileums-kapproing	—	Åtter junior	1 1 (2)	7.07.8 (6.58.8)	Halfdan Kubule, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjeld Meinich Olsen, Frithjof Friele — Herman Mathiesen, Haakon Wallem's pokal, til etc.
31	9	—	—	—	Innrigger junior	1 1	8.45.8	Halfdan Kubule, Finn Meinich Olsen, Haakon Blaauw, Frithjof Friele — Finn de Lange. Christiania Roklubs pokal, til etc.
1919:								
32	15/6	Vestl. krets.roing	Kistesund	Innrigger junior	VM 2 2	9.25.0 (9.19.0)	Finn Keyser, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen — Herman Mathiesen.	
33	—	—	—	Innrigger beg.	VM 4 4	—	Kaspar Kielland, J. Kloster, Knut Henriksen, Rolf Loenneken — Herman Mathiesen.	
34	6/7	Landskapproing	Nordåsvannet	Innrigger junior	NM 5 5	havari	Finn Keyser, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen — N. Vigander.	
35	—	—	—	Innrigger senior	NM 3 3	8.47.3 (8.39.5)	Finn Keyser, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen — N. Vigander.	

1920:

36	10	20/6	Vestl. kretsk.roing	Nordåsvannet	Innrigger junior	VM	1	2	8.23.2 (8.24.2)	Bjarne Tillestad, Finn Keyser, Knut Henriksen, Egil Christensen — N. Vigander. Terje Vikens pokal, 3. aksje til odel og etc.
----	----	------	---------------------	--------------	------------------	----	---	---	-----------------	--

37	—	—	—	—	Innrigger beg.	VM	2	2	8.29.3 (8.23.1)	Bjarne Johannessen, E. Wiederstrom, Knut Poppe, J. Kloster — Herman Mathiesen.
----	---	---	---	---	----------------	----	---	---	-----------------	--

1921:

38	9-10/7		Landskappleing	Holtekilen	Åtter junior	NM	5	5	7.16.0 (6.55.8)	Bjarne Tillestad, Jens Sevil, Egil Clausen, Finn Keyser, Anders Meyer, Trygve Blauw, Frithjof Øvrebo, H. Wiese — Sverre Madsen.
----	--------	--	----------------	------------	--------------	----	---	---	-----------------	---

39	—	—	—	—	Firer junior	NM	6	6	brøt løpet	Egil Clausen, Trygve Blauw, Frithjof Øvrebo, H. Wiese — Egil Christensen.
----	---	---	---	---	--------------	----	---	---	------------	---

40	11	25/9	Vestl. kappleing	Nordåsvannet	Firer begynnere	1	2			Jens Sevil, Anders Meyer, Frithjof Øvrebo, H. Wiese — Herman Mathiesen. Kr. Lepøes pokal, 3. aksje, til odel og etc.
----	----	------	------------------	--------------	-----------------	---	---	--	--	--

1922:

41	12	18/6	Vestl. kretsk.roing	Stavanger	Innrigger junior	VM	1	2	8.20.4	Dagvin Opheim, Truls B. Martens, Frithjof Øvrebo, Rolf Tangvald — Sophus Bratland. Terje Vikens plakett, til etc.
----	----	------	---------------------	-----------	------------------	----	---	---	--------	---

42	13	—	—	—	Innrigger senior	VM	1	2	8.18.8	Dagvin Opheim, Truls B. Martens, Frithjof Øvrebo, Rolf Tangvald — Sophus Bratland. Terje Vikens plakett, til etc.
----	----	---	---	---	------------------	----	---	---	--------	---

43	14	15/7	Jubileums-kappleing	Holtekilen	Åtter junior	1	4	6.54.0 (6.58.0)	Fredrik Hartwig, Jens Sevil, Dagvin Opheim, Johan Irgens, Anders Meyer, Truls B. Martens, Frithjof Øvrebo, Rolf Tangvald — Sophus Bratland. Berum Roklubs pokal, til etc.
----	----	------	---------------------	------------	--------------	---	---	-----------------	---

44	15	15-16/7	Landskappleing	—	Innrigger junior	NM	1	2	7.42.6 (7.44.0)	Dagvin Opheim, Truls B. Martens, Frithjof Øvrebo, Rolf Tangvald — Sophus Bratland. Norske Studenters pokal, 1. aksje.
----	----	---------	----------------	---	------------------	----	---	---	-----------------	---

45	—	—	—	—	Åtter junior	NM	2	4	6.30.7 (6.29.1) etter omring død løp.	Fredrik Hartwig, Jens Sevil, Dagvin Opheim, Johan Irgens, Anders Meyer, Truls B. Martens, Frithjof Øvrebo, Rolf Tangvald — Sophus Bratland.
----	---	---	---	---	--------------	----	---	---	---------------------------------------	---

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapping	Bane	Løp	Om	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$	Tid	Mannskap
1923:										
46		30/6-1/7	Landskapping	Nordåsvannet	Innrigger junior	NM	2	3	8.01.3 (7.57.2)	Dagvin Opheim, Trygve Blaauw, Haakon Blaauw, Frit-hjof Øvrebø — Nils Iversen.
47		—	—	—	Åtter junior	NM	3	3	7.21.9 (6.54.4)	Bjarne Titlestad, Hans Strand, Dagvin Opheim, Sigurd Krohn Hansen, Olav Fosse, Trygve Blaauw, Frit-hjof Øvrebø, Jens Sevil — Nils Iversen.
48		—	—	—	Innrigger junior	NM	2	3	8.16.0 (8.16.0)	Dagvin Opheim, Trygve Blaauw, Olav Fosse, Frit-hjof Øvrebø — Nils Iversen.
49		—	—	—	Åtter senior	Ekstra	2	2	—	Dagvin Opheim, Jens Sevil, Olav Fosse, Hans Strand, Haakon Blaauw, Trygve Blaauw, Frit-hjof Øvrebø, Rolf Tangvald — Nils Iversen.
50		15-16/7	Nordisk Mester-skapsroing	Göta elv, Göteborg	Innrigger senior	NoM	3	3	7.40.2 (7.35.2)	Dagvin Opheim, Trygve Blaauw, Haakon Blaauw, Frit-hjof Øvrebø — Nils Iversen.
51		—	Jubileums-kapping	—	Innrigger senior	—	2	2	7.42.0 (7.32.0)	Dagvin Opheim, Trygve Blaauw, Haakon Blaauw, Frit-hjof Øvrebø — Nils Iversen.
1924:										
52		5-6/7	Landskapping	Holtekilen	Innrigger junior	NM	3	3	diskvalifisert	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Nils Iversen.
53	16	—	—	—	Fireer junior	NM	1	4	10.03.7 (10.05.5)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Nils Iversen, Akershuspokalen, 1. aksje.
54		—	—	—	Åtter junior	NM	3	3	8.31.8 (8.07.7)	Mathias Florentz, Thor Suleng, Erling Bergh, Jens Haugsoen, Helfred Olsen, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Nils Iversen.
1925:										
55	17	4-5/7	Landskapping	Hommersåk-banen	Innrigger junior	NM	1	3	7.52.2 (7.56.5)	Johan Irgens, Helfred Olsen, Dagvin Opheim, Kjell Knudsen — Sophus Bratland. Norske Studenters pokal, 2. aksje.
56		—	—	—	Fireer junior	NM	2	5	7.29.1 (7.28.4)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland.

57	—	—	—	—	Åtter junior	NM	2	4	7.04.0 (7.04.0)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Johan Irgens, Helfred Olsen, Dagvin Opheim, Kjell Knudsen, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland.
58	18-19/7	Nordisk mestersk.	Frognerkilen	Innrigger senior	NoM	2	3	8.06.4 (7.52.0)	Johan Irgens, Helfred Olsen, Dagvin Opheim, Kjell Knudsen — Sophus Bratland.	
59	18	—	Norges Roforbunds jubileumsregatta	Firer junior	1	1	7.29.0	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland. Norges Roforbunds jubileumspokal.		
60	—	—	—	Åtter junior	2	2		Mathias Florentz, Olav Fosse, Johan Irgens, Helfred Olsen, Dagvin Opheim, Kjell Knudsen, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland.		
1926:										
61	19	12-13/7	Landskapproing	Frognerkilen	Innrigger junior	NM	1	6	7.38.0 (7.42.4)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland. Norske Studenters pokal, 3. aksje, til odel og etc.
62	—	—	—	Single sculler jr.	NM	4	4	Havari	Dagvin Opheim.	
63	—	—	—	Åtter junior	NM	3	5	6.44.8 (6.38.3)	Mathias Florentz, Jens Sevil, Thor Suleng, Einar Tønnum, Johan Irgens, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland.	
64	20	—	—	Firer junior	NM	1	5	8.21.9 (8.32.7)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland. «Akershuspokalen», 2. aksje.	
65	—	—	—	Åtter senior	NM	3	3	7.11.9 (7.08.5)	Mathias Florentz, Jens Sevil, Thor Suleng, Einar Tønnum, Johan Irgens, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland.	
66	24/7	Nordisk kapproing	N. Brunsviken, Stockholm	Innrigger senior	NoM	2	3	7.45.6 (7.42.9)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland.	
67	21	—	Intern. kapproing	Innrigger junior	1	2	9.10.2 (9.21.4)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Sophus Bratland. Vaxholms Roddförenings bederspris, til etc.		
1927:										
68	2-3/7	Landskapproing	Hankøund	Innrigger senior	NM	3	5	7.47.3 (7.35.6)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Fritz Bischoff.	
69	—	—	—	Firer junior	NM	4	4	9.04.8 (8.14.8)	Bernh. M. Frønsdal, Sverre Blydt Grung, Helfred Olsen, Einar Tønnum — Fritz Bischoff.	

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kappøring	Bane	Løp	Om Z	Å V	Tid	Mannskap
70	—	2-3/7	Landskappøring	Hankosund	Firer senior	NM	4 4	8.42.0 (8.15.0)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand — Fritz Bischoff.
71	—	—	—	—	Innrigger junior	NM	9	utslått i forsøksheat	Bernh. M. Frønsdal, Sverre Blydt Grung, Helfred Olsen, Einar Tønjum — Fritz Bischoff.
72	10/7	Vestl. kappøring	Nordåsvannet	Innrigger begyner	VM	3 3	3		Nils Hedegaard Friis, L. C. Nordgreen, Ragnar Mørck, John A. Houge — Herman Mathiesen.
73	—	—	—	—	Innrigger junior	VM	3 3		Bernh. M. Frønsdal, Sverre Blydt Grung, Helfred Olsen, Einar Tønjum — Herman Mathiesen.
74	22	—	—	—	Firer junior	VM	1 2		Bernh. M. Frønsdal, Sverre Blydt Grung, Helfred Olsen, Einar Tønjum — Fritz Bischoff. Fane Roklubs pokal, 1. aksje.
1928:									
75	16/6	Vestl. kretsk.øring	Marøybanen	Innrigger begyner	VM	2 4	4	8.43.1 (8.43.0)	Kjell Hansson, Erling Viken, Arne Rykken, Sverre M. Olsen — Fritz Bischoff.
76	—	—	—	—	Firer junior	VM	2 4	8.34.0 (8.34.0)	Christian Berle, Finn Blytt, Johan Irgens, Bjørn Blytt — Sophus Bratland.
77	—	—	—	—	Innrigger junior	VM	2 4	8.56.0 (8.37.0)	Kjell Hansson, Erling Viken, Arne Rykken, Sverre M. Olsen — Fritz Bischoff.
78	—	—	—	—	Innrigger senior	VM	2 2	9.06.0 (8.47.0)	Mathias Florentz, Helfred Olsen, Ove Roll, Bernh. M. Frønsdal — Fritz Bischoff.
79	7-8/7	Landskappøring	Nordåsvannet	Firer junior	NM	3 5	5	9.15.1 (9.05.8)	Christian Berle, Finn Blytt, Johan Irgens, Bjørn Blytt — Sophus Bratland.
80	—	—	—	—	Innrigger senior	NM	5 6	9.33.6 (8.53.2)	Kjell Hansson, Erling Viken, Arne Rykken, Sverre M. Olsen — Fritz Bischoff.
81	—	—	—	—	Åtter junior	NM	6 7	8.04.6 (7.41.2)	Thor Suleng, Finn Blytt, Nils Hedegaard Friis, Christian Berle, Helfred Olsen, Bernh. M. Frønsdal, Johan Irgens, Bjørn Blytt — Sophus Bratland.
82	—	—	—	—	Innrigger junior	NM	4 6	7.47.1 (7.34.3)	Kjell Hansson, Erling Viken, Arne Rykken, Sverre M. Olsen — Sophus Bratland.

83	—	—	—	Åtter senior	Ekstra	2	3	6.47.1 (6.42.0)	Thor Suleng, Finn Blytt, Nils Hodegaard Friis, Christian Berle, Helfred Olsen, Bernh. M. Frønsdal, Johan Irgens, Bjørn Blytt — Sophus Bratland.
1929:									
84	23/6	Vestl. kretsk.roing	Nordåsvannet	Innrigger begynner	VM	3	4	9.19.0 (9.12.0)	Ragnar Visted, Hillebrand Krohn Erichsen, Ivar Borge, Trygve Fasmer Møller — Fritz Bischoff.
85	—	—	—	Single sculler sen.	VM	2	3	9.42.8 (9.26.8)	Sverre M. Olsen.
1930:									
86	22/6	Vestl. kretsk.roing	Stavanger	Innrigger begynner	VM	2	2	10.00.0 (9.54.0)	Ivar Borge, Halfdan Nagelgaard, Emil Gjessing, Paal Roll — Sophus Bratland.
87	—	—	—	Single sculler jun.	VM	3	3	brøt løpet	Sverre M. Olsen.
88	—	—	—	Firer senior	VM	2	2	brøt løpet	Jacob Lund, Hillebrand Krohn Erichsen, Bernh. M. Frønsdal, Olav Fosse — Sophus Bratland.
89	12-13/7	Landskappleing	Horten	Firer junior	NM	10	10	utslått i heat	Ivar Borge, Michal Reusch, Emil Gjessing, Paal Roll — Sophus Bratland.
90	23	—	—	Single sculler jun.	NM	1	4	7.37.1 (7.44.1)	Sverre M. Olsen. «Uto-pokalen», 1. aksje.
91	—	—	—	Åtter junior	NM	5	5	6.19.1 (6.05.0)	Gunnar Sevald, Rulv Sundseth Pedersen, Jacob Lund, Michal Reusch, Emil Gjessing, Hillebrand Krohn Erichsen, Bernh. M. Frønsdal, Paal Roll — Sophus Bratland.
92	—	—	—	Firer senior	NM	3	4	7.19.1 (7.02.9)	Jacob Lund, Hillebrand Krohn Erichsen, Bernh. M. Frønsdal, Olav Fosse — Sophus Bratland.
93	—	—	—	Åtter senior	NM	7	7	utslått i forsøksheat	Jacob Lund, Rulv Sundseth Pedersen, Ivar Borge, Paal Roll, Emil Gjessing, Hillebrand Krohn Erichsen, Bernh. M. Frønsdal, Olav Fosse — Sophus Bratland.
1931:									
94	21/6	Vestl.kappleing	Nordåsvannet	Innrigger junior	VM	3	3	8.11.4 (7.46.4)	Gunnar Sevald, Bernh. M. Frønsdal, Paal Roll, Kjell Knudsen — Fritz Bischoff.
95	24	—	—	Firer senior	VM	1	1	7.59.8	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ole Roll, Finn Blytt — Fritz Bischoff. Vestlandske Rokrets vandrepokal, 1. aksje.
96	25	—	—	Firer junior	VM	1	1	8.13.6	Ivar Borge, Nils Holby Houge, Paal Roll, Kjell Knudsen — Fritz Bischoff. Fane Roklubs vandrepokal, 2. aksje.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapping	Bane	Løp	Om N	Å	Tid	Mannskap
97	21/6	—	Vestl.kapprising	Nordåsvannet	Innrigger senior	VM 3	3	8.07.7 (7.56.6)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Finn Blytt — Fritz Bischoff.
98	—	—	—	—	Innrigger begyn.	VM 2	3	8.05.0 (7.54.6)	Odd Lehman, Einar Tønsberg Larsen, Finn H. Erichsen, Cor. Smit — Fritz Bischoff.
99	11-12/7	—	Landskapping	Nordåsvannet	Firer junior	NM 4	4	7.35.0 (7.10.0)	Ivar Borge, Nils Holby Houge, Paal Roll, Kjell Knudsen — Fritz Bischoff.
100	—	—	—	—	Innrigger senior	NM 5	5	7.50.4 (7.39.0)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Finn Blytt — Fritz Bischoff.
101	—	—	—	—	Åtter junior	NM 3	3	7.00.0 (6.47.4)	Gunnar Sevald, Bernh. M. Frønsdal, Odd Lehman, Einar Tønsberg Larsen, Ivar Borge, Nils Holby Houge, Paal Roll, Kjell Knudsen — Fritz Bischoff.
102	—	—	—	—	Firer senior	NM 3	6	7.35.6 (7.28.8)	Ivar Borge, Nils Holby Houge, Ove Roll, Finn Blytt — Fritz Bischoff.
103	—	—	—	—	Firer senior	5	5	(7.36.2)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Paal Roll, Kjell Knudsen — Fritz Bischoff.
1932:									
104	26	12/6	Interklubb	Vågen	Innrigger junior	1	2	4.02.6 (4.16.6)	Ivar Borge, Jan Ørving, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Fritz Bischoff.
105	—	—	—	—	Firer senior	2	2	3.55.4 (3.51.4)	Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Truls Martens — Fritz Bischoff.
106	—	—	—	—	Innrigger begynner	2	2	4.26.2 (4.17.6)	Nils Hedegaard Friis, John Sverre Houge, Einar Ellingsen, Cor. Smit — Fritz Bischoff.
107	—	—	—	—	Firer junior	2	2	3.59.1 (3.50.2)	Ivar Borge, Jan Ørving, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Mathias Florentz.
108	27	19/6	Vestl.kretsk.roing	Stavanger	Firer junior	VM 1	2	7.38.2 (7.46.3)	Ivar Borge, Jan Ørving, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Mathias Florentz. Fana Roklubs pokal, 3. aksje, til odel og etc.
109	—	—	—	—	Firer senior	VM 2	2	7.27.0 (7.43.0)	Ivar Borge, Jan Ørving, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Mathias Florentz.

110	9-10/7	Landskappleing	Horten	Firer junior	NM	4	6	7.27.6 (7.08.8)	Ivar Borge, Jan Ørvig, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Gunnar Sevald.
111	—	—	—	Firer senior	NM	4	6	7.08.5 (6.32.5)	Ivar Borge, Jan Ørvig, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Gunnar Sevald.
112	28/8	Interklubb	Nordåsvannet	Firer senior		2	2	7.41.1 (7.29.1)	Ivar Borge, Olav Fosse, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Gunnar Sevald.
113	—	—	—	Innrigger senior		2	2	3.53.0 (3.34.2)	Gunnar Sevald, Ivar Borge, Harald Aase, Olav Fosse — Fritz Bischoff.
114	—	—	—	Innrigger begynner		2	2	4.41.8 (4.30.8)	John Sverre Houge, Halfdan Nagelgaard, Ivar Håland, Einar Tønsberg Larsen — Fritz Bischoff.
1933:									
115	11/6	Interklubb	Vågen	Firer senior		2	2	4.02.4 (3.45.6)	Olav Fosse, Jan Ørvig, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Gunnar Sevald.
116	28	—	—	Innrigger begynner		1	2	4.08.9 (4.09.6)	Jobs, Havre, Alf Taraldset, Hans Talle, Lars Lien — Victor Visted.
117	29	—	—	Lettvekt senior		1	2	3.53.6 (4.00.8)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Victor Visted.
118	—	—	—	Innrigger junior		2	2	4.05.8 (4.02.6)	Arnfinn Simonsen, Leif Reusch Berg, Georg B. von Erpecom, Rolf Engelsen — Victor Visted.
119	25/6	Vestl. kretsk.roing	Nordåsvannet	Innrigger junior	VM	2	3	8.29.5 (8.11.4)	Arnfinn Simonsen, Leif Reusch Berg, Georg B. von Erpecom, Rolf Engelsen — Victor Visted.
120	30	—	—	Lettvekt senior	VM	1	2	7.56.8 (8.05.8)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Victor Visted. Vestlandske Rokrets tøndrepokal, 1. aksje.
121	—	—	—	Innrigger begynner	VM	3	3	8.26.8 (8.14.8)	Johs. Havre, Alf Taraldset, Hans Talle, Lars Lien — Victor Visted.
122	—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM	2	2	9.04.0 (8.52.4)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Victor Visted.
123	8-9/7	Landskappleing	Horten	Åtter junior	NM	4	4	6.30.9 (6.19.7)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald, Arnfinn Simonsen, Hans Talle, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Sophus Bratland.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapprising	Bane	Løp	Om	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$	Tid	Mannskap
124		8-9/7	Landskapping	Horten,	Innrigger junior	NM	5	8	8.32.6 (8.04.1)	Arnfinn Simonsen, Hans Talle, Harald Aase, Bernh. M. Frønsdal — Sophus Bratland.
125		—	—	—	Lettvekt senior	NM	2	4	8.03.4 (8.01.8)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Sophus Bratland.
126		3/9	Interklubb	Nordåsvannet	Lettvekt senior		2	2	7.36.9 (7.30.5)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Victor Visted.
127	31	—	—	—	Innrigger begynnere		1	2	4.40.0 (4.46.9)	<i>Jacob Hying-Olsen, Audun Frønsdal, John Sv. Hauge, Lars Lien — Bernh. M. Frønsdal.</i>
128		—	—	—	Åtter senior		2	2	6.57.0 (6.44.0)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, John Sv. Hauge, Arnfinn Simonsen, Hans Talle, Harald Aase, Gunnar Sevald — Bernh. M. Frønsdal.
1934:										
129	32	10/6	Interklubb	Vågen	Lettvekt senior		1	2	3.47.6 (3.55.0)	<i>Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.</i>
130		—	—	—	Innrigger junior		2	2	4.05.6 (4.00.2)	Arnfinn Simonsen, Rolf Hagen, Harald Aase, Paal Roll — Fritz Bischoff.
131	33	—	—	—	Innrigger begynnere		1	2	4.17.0 (4.21.0)	<i>Olav Simonsen, Alf Andersen, Haakon Kvamsøe, Finn Hauge — Arnfinn Simonsen.</i>
132		—	—	—	Innrigger begynnere		2	2	4.21.0 (4.17.0)	Bjørn Ramsli, Henrik Auststad, Kristen Branum, Carl H. Frønsdal — Fritz Bischoff.
133		—	—	—	Firer senior		2	2	3.46.3 (3.46.3)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
134		—	—	—	Innrigger begynnere		2	2	4.12.6 (4.07.9)	Rolf Engelsen, Sigurd B. Talle, John Sv. Hauge, Lars Lien — Fritz Bischoff.
135		17/6	Vestl. kapping	Nordåsvannet	Innrigger junior	VM	2	2	7.56.6 (7.48.0)	Arnfinn Simonsen, Rolf Hagen, Harald Aase, Paal Roll — Sophus Bratland.
136	34	—	—	—	Lettvekt senior	VM	1	2	7.29.0 (7.46.4)	<i>Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Sophus Bratland. Vestlandske Rokrets vandrepokal, 2. aksje.</i>

137	—	—	—	—	Innrigger begyinner	VM 2 4	8.02.0 (7.57.0)	Rolf Engelsen, Sigurd B. Talle, John Sv. Houge, Lars Lien — Sophus Bratland.
138	—	—	—	—	Innrigger begyinner	VM 4 4	8.11.4 (7.57.0)	Olav Simonsen, Alf Andersen, Haakon Kvamsoe, Finn Hauge — Arnfinn Simonsen.
139	35	—	—	—	Firer junior	VM 1 2	7.44.6 (8.04.6)	<i>Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Sophus Bratland. Stavanger Roklubs vandrepokal, 1. aksje.</i>
140	7-8/7	Landskapproing	Hommsåk	—	Firer junior	NM 2 3	7.44.4 (7.43.5)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Sophus Bratland.
141	—	—	—	—	Innrigger senior	NM 6 6	8.10.2 (7.45.2)	Arnfinn Simonsen, Paal Roll, John Sv. Houge, Lars Lien — Sophus Bratland.
142	—	—	—	—	Innrigger junior	NM 5 6	7.43.5 (7.26.6)	Arnfinn Simonsen, Paal Roll, John Sv. Houge, Lars Lien — Sophus Bratland.
143	36	—	—	—	Lettvekt senior	NM 1 3	7.40.2 (8.15.3)	<i>Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Sophus Bratland. «Rogalandspokalen», 1. aksje.</i>
144	21-22/7	Intern. kapproing	Horten	—	Firer junior	4 4	7.32.0 (7.21.3)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
145	37	—	—	—	Lettvekt senior	1 5	7.08.5 (7.16.5)	<i>Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff. Aftenpostens pokal, til cte.</i>
146	38	2/9	Interklubb	Nordåsvannet	Lettvekt senior	1 2	7.28.0 (7.29.5)	<i>Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.</i>
147	39	—	—	—	Innrigger junior	1 2	7.57.8 (8.02.8)	<i>Arnfinn Simonsen, Sigurd Talle, Paal Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.</i>
148	40	—	—	—	Innrigger begyinner	1 3	4.39.2 (4.39.3)	<i>Kristen Bratrum, Egil Halvorsen, Jobs. Harre, Olav Simonsen — Arnfinn Simonsen, Bergens Roklubs vandrepokal, 1. aksje ved interklubbkapproing.</i>
149	—	—	—	—	Innrigger begyinner	2 3	4.39.3 (4.39.2)	Carl H. Frønsdal, Per Martens, Birger Urtegaard, Audun Frønsdal — Fritz Bischoff.
150	—	—	—	—	Firer senior	2 2	7.26.2 (7.16.7)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapproing	Bane	Løp	Om	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$	Tid	Mannskap
1935:										
151		16/6	Interklubb	Vågen	Firer senior	2	2	3.50.4 (3.46.3)		Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
152	41	—	—	—	Innrigger junior	1	2	4.04.8 (4.08.3)		Sigurd Talle, Olaf Simonsen, Haakon Kvamso, Finn Hauge — Knut Sivertsen.
153	—	—	—	—	Innrigger junior	2	2	4.08.3 (4.04.8)		Arnfinn Simonsen, Halfdan Nagelgaard, Paal Roll, Lars Lien — Birger Urtegaard.
154	42	—	—	—	Single sculler jun.	1	2	4.21.0 (4.51.0)		Nils Holby Houge.
155	—	—	—	—	Innrigger senior	2	2	4.06.7 (4.01.7)		Per Martens, Johs. Havre, Einar Wollbek, Carl H. Frønsdal — Fritz Bischoff.
156	43	—	—	—	Lettvekt senior	2	3.51.6	dødt løp, omroing fant ikke sted		Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
157	44	23/6	Vestl. kapproing	Hommersåk	Lettvekt senior	VM	1	2	7.34.6 (7.41.2)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff. Vestlandske Rokrets vandrepokal, 3. aksje, til odel og etc.
158	—	—	—	—	Innrigger begynner	VM	4	4	8.47.4 (8.27.0)	Per Martens, Johs. Havre, Einar Wollbek, Carl H. Frønsdal — Fritz Bischoff.
159	6-7/7	Landskapproing	Horten		Firer junior	NM	3	4	7.13.7 (7.03.2)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
160	45	—	—	—	Single sculler jun.	NM	1	2	8.31.6 (9.16.1)	Nils Holby Houge. Ormsund Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
161	—	—	—	—	Åtter junior	NM	4	5	6.51.0 (6.44.4)	Arnfinn Simonsen, Sigurd Talle, Olav Simonsen, Finn Hauge, Haakon Kvamso, Halfdan Nagelgaard, Paal Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.
162	—	—	—	—	Single sculler sen.	NM	2	2	9.57.4 (9.28.4)	Nils Holby Houge.
163	46	—	—	—	Lettvekt senior	NM	1	4	8.03.7 (8.05.5)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmann, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff. «Rogalandspokal», 2. aksje.

164	—	—	—	—	Åtter senior	NM 5 5	7.12.0 (6.54.4)	Arnfinn Simonsen, Sigurd Talle, Olav Simonsen, Finn Hauge, Haakon Kvamsø, Halfdan Nagelgaard, Paal Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.
1936:								
165	14/6	Vestl. kapproing	Nordåsvannet	—	Firer junior	VM 2 2	7.58.5 (7.47.8)	Arnfinn Simonsen, Olav Simonsen, Haakon Kvamsø, Finn Hauge — Fritz Bischoff.
166	47	—	—	—	Lettvekt senior	VM 1 2	7.47.0 (7.52.1)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
167	—	—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM 2 2	8.22.0 (8.15.7)	Thor W. Mohn, E. Schröder-Lassen, Magnus Melkeråen, Birger Thomassen — Knut Sivertsen.
168	—	—	—	—	Åtter senior	VM 3 3	6.59.9 (6.42.8)	Arnfinn Simonsen, Lars Lien, Carl H. Frønsdal, Halfdan Nagelgaard, Rolf Christensen, Olav Simonsen, Haakon Kvamsø, Finn Hauge — Fritz Bischoff.
169	4-5/7	Landskapproing	Horten	—	Firer junior	NM 4 5	7.44.1 (7.32.0)	Arnfinn Simonsen, Lars Lien, Haakon Kvamsø, Carl H. Frønsdal — Mathias Florentz.
170	—	—	—	—	Single sculler jun.	NM 2 3	9.01.0 (8.44.2)	Nils Holby Houge.
171	—	—	—	—	Firer uten sen.	NM 2 2	7.36.5 (7.25.0)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald.
172	—	—	—	—	Lettvekt senior	NM 3 5	7.34.0 (7.24.5)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
1937:								
173	48	30/5	Interklubb	Vågen	Innrigger senior	1 2	4.39.2 (4.47.4)	Erling Kersbergen, Per Martens, Rolf Christensen, Johan H. Meyer — Fritz Bischoff.
174	49	—	—	—	Lettvekt senior	1 2	4.34.4 (4.58.6)	Herman Lekven, Per Stoltz, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
175	50	—	—	—	Innrigger begyinner	1 2	4.35.0 (5.02.5)	John W. Kleven, Bjarne Meidell, Hilmar Rekke, Birger Thomassen — Knut Sivertsen.
176	—	—	—	—	Single sculler jun.	2 2	4.46.2 (5.01.0)	Carl H. Frønsdal.
177	51	—	—	—	Innrigger begyinner	1 2	4.38.8 (4.43.0)	Erling Kersbergen, Per Martens, Rolf Christensen, Johan H. Meyer — Fritz Bischoff. Fana Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
178	—	—	—	—	Firer senior	2 2	4.25.2 (4.21.2)	Herman Lekven, Per Stoltz, Odd Lehmman, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapprising	Bane	Løp	Om Z	Tid	Mannskap
179	52	13/6	Vestl. kapping	Nordåsvannet	Single sculler beg.	VM 1 2	8.42.2	Carl H. Frønsdal, Johan C. Petersens pokal, 1. aksje.
180	—	—	—	—	Single sculler beg.	VM 2 2	brøt løpet	Finn H. Erichsen.
181	—	—	—	—	Innrigger junior	VM 5 6	7.59.2 (7.46.4)	Erling Kersbergen, Per Martens, Rolf Christensen, Johan H. Meyer — Fritz Bischoff.
182	—	—	—	—	Single sculler jun.	VM 2 3	7.47.4 (7.37.0)	Carl H. Frønsdal.
183	53	—	—	—	Lettvekt senior	VM 1 3	7.33.4 (7.34.3) omroing etter dødt løp	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Per Stoltz — Gunnar Sevald. Bergens Roklubs vandrepokal, 2. aksje.
184	—	—	—	—	Innrigger begyner	VM 2 5	7.49.2 (7.47.2)	Erling Kersbergen, Per Martens, Rolf Christensen, Johan H. Meyer — Fritz Bischoff.
185	—	—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM 2 2	8.00.2 (7.55.3)	John W. Kleven, Bjarne Meidell, Hilmar Rekk, Birger Thomassen — Knut Sivertsen.
186	54	3-4/7	Landskapping	Horten	Sculler junior	NM 1 3	8.12.5 (8.17.1)	Carl H. Frønsdal. Ormsund Roklubs vandrepokal, 2. aksje.
187	—	—	—	—	Sculler senior	NM 3 3	diskv.	Carl H. Frønsdal.
188	55	—	—	—	Lettvekt senior	NM 1 7	7.52.4 (7.53.4)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Per Stoltz — Fritz Bischoff. «Rogalandspokalen» til od og etc.
189	17-18/7	Nordisk	Bagsverd Sø	—	Lettvekt senior	NoM 2 2	7.32.8 (7.29.8)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
190	—	Internasjonal	—	—	Lettvekt senior	2 5	7.45.0 (7.41.6)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Per Stoltz — Fritz Bischoff. 2. premie, plakett.
191	56	5/9	Interklubb	Nordåsvannet	Firer senior	1 2	7.46.0 (8.01.0)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Odd Lehmman, Carl H. Frønsdal — Knut Sivertsen.
192	57	—	—	—	Innrigger senior	1 2	7.46.9 (7.53.9)	Arnfinn Smønsen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.
193	58	—	—	—	Firer begyner	1 2	3.45.1 (3.51.4)	Erling Kersbergen, Per Martens, Rolf Christensen, Johan H. Meyer — Fritz Bischoff.
194	—	—	—	—	Stilroing, begyner	2 2	53 poeng (54)	Per Christensen, Bjarne Meidell, Hilmar Rekk, Birger Thomassen — Knut Sivertsen.

195	59	—	—	—	Åtter senior	1	2	7.10.0 (7.16.8)	Erling Kersbergen, Johan H. Meyer, Arnfinn Simonsen, Per Martins, Rolf Christensen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Per Stoltz. Fana Roklubs vandrepokal, 2. aksje.	
1938:										
196	60	29/5	Interklubb	Vågen	Innrigger senior	1	2	4.20.4 (4.20.6)	Audun Frønsdal, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Knut Sivertsen.	
197	—	—	—	—	Lettvekt senior	2	2	4.23.4 (4.16.6)	Erling Kersbergen, Finn H. Erichsen, Herman Lekven, Per Stoltz — Fritz Bischoff.	
198	61	—	—	—	Innrigger begyinner	1	2	4.34.8 (4.45.0)	Per Louis Rasmussen, Herman van Rees, Pal Wergeland, John W. Kleven — Knut Sivertsen.	
199	62	—	—	—	Single sculler jun.	1	2	4.42.1	Carl H. Frønsdal.	
200	—	—	—	—	Single sculler jun.	2	2	brøt løpet	Sverre M. Olsen.	
201	—	—	—	—	Innrigger begyinner	2	2	4.36.0 (4.33.4)	Hilmar Rekk, Erling Semmingsen, Leif Kr. Larsen, Johan H. Meyer — Fritz Bischoff.	
202	—	—	—	—	Firer senior	2	2	4.15.1 (4.10.1)	Audun Frønsdal, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.	
203	12/6	Vestlandsk	Nordavannet	—	Sculler begyinner	VM	2	2	9.18.9 (8.29.4)	Kristen Branum.
204	63	—	—	—	Innrigger junior	VM	1	2	8.02.4 (8.14.2)	Hilmar Rekk, Johan H. Meyer, Leif Kr. Larsen, Audun Frønsdal — Knut Sivertsen. Bergens Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
205	—	—	—	—	Firer senior	VM	2	3	7.25.4 (7.23.0)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
206	64	—	—	—	Sculler senior	VM	1	2	8.21.4	Carl H. Frønsdal, Bergen og Fana Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
207	—	—	—	—	Sculler senior	VM	2	2	diskv.	Sverre M. Olsen.
208	65	—	—	—	Innrigger begyinner	VM	1	4	7.57.8 (8.03.1)	Hilmar Rekk, Johan H. Meyer, Leif Kr. Larsen, Audun Frønsdal — Fritz Bischoff. Fana Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
209	—	—	—	—	Innrigger begyinner	VM	2	4	8.03.1 (7.57.8)	Kristen Branum, Herman van Rees, Pal Wergeland, John W. Kleven — Knut Sivertsen.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapptroing	Bane	Løp	Om Z	Tid	Mannskap
210	66	12/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Innrigger senior	VM 1 2	7.56.2 (8.21.2)	Rolf Christensen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff. Terje Vikens vandrepokal, 1. aksje.
211	—	—	—	—	Lettvekt senior	VM 2 3	7.53.9 (7.51.4)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
212	67	9-10/7	Landskapptroing	—	Sculler junior	NM 1 3	8.02.2 (8.14.2)	Carl H. Frønsdal. Omsund Roklubs vandrepokal, 3. aksje, til odde og etc.
213	68	—	—	—	Firer begynner	1 2	7.21.4 (7.25.8)	Hilmar Rekk, Johan H. Meyer, Herman van Rees, John W. Kleven — Knut Sivertsen. Sjøluber som 1. premie.
214	69	—	—	—	Lettvekt senior	NM 1 4	7.12.5 (7.14.9)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Morgenavisens vandrepokal, 1. aksje.
215	70	—	—	—	Sculler senior	NM 1 4	8.11.2 (8.27.6)	Carl H. Frønsdal. Christiania Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
216	—	—	—	—	Innrigger senior	NM 3 6	7.35.4 (7.30.0)	Rolf Christensen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.
217	—	—	—	—	Innrigger begynner	2 4	7.46.5 (7.45.5)	Hilmar Rekk, Johan H. Meyer, Herman van Rees, John W. Kleven — Knut Sivertsen.
218	23/7	Nordisk	Horten	—	Sculler senior	NoM 2 3	7.24.5 (7.11.7)	Carl H. Frønsdal.
219	—	—	—	—	Lettvekt senior	NoM 2 3	6.42.3 (6.44.9)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
220	24/7	Internasjonal	—	—	Sculler senior	2 4	8.04.9 (7.56.6)	Sverre M. Olsen.
221	—	—	—	—	Sculler senior	4 4	brøt løpet	Carl H. Frønsdal.
222	—	—	—	—	Lettvekt senior	2 5	7.11.9 (7.10.6)	Herman Lekven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
223	—	—	—	—	Innrigger senior	3 5	7.34.7 (7.34.0)	Rolf Christensen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Knut Sivertsen.
224	4/9	Interklubb	Nordåsvannet	—	Firer senior	2 2	7.39.0 (7.24.0)	Hilmar Rekk, Johan H. Meyer, Herman van Rees, John W. Kleven — Knut Sivertsen.
225	71	—	—	—	Innrigger senior	1 2	8.09.8 (8.15.4)	Arnfinn Smønsen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien — Fritz Bischoff.

226	72	—	—	—	—	1	2	4.49.3 (5.05.1)	<i>Hilmar Rekk, Johan H. Meyer, Herman van Rees, John W. Kleven — Knut Sivertsen.</i>	
227	—	—	—	—	—	2	2	7.20.0 (7.06.0)	<i>Arnfinn Simonsen, Carl H. Frønsdal, Finn H. Erichsen, Paal Roll, Ove Roll, Lars Lien, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.</i>	
1939:										
228	4/6	Interklubb	Vågen	—	Innrigger begyinner	2	2	brøt løpet	<i>Tore Meisingset, Anders Haugerud, Sverre Martens, Karl K. Larsen — Fritz Bischoff.</i>	
229	73	—	—	—	Lettvekt senior	1	2	3.41.3 (3.45.2)	<i>John W. Kleven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Knut Sivertsen.</i>	
230	74	—	—	—	Innrigger senior	1	2	3.56.9	<i>Hilmar Rekk, Leif Kr. Larsen, Rolf Christensen, Lars Lien — Fritz Bischoff.</i>	
231	—	—	—	—	Sculler junior	2	2	4.25.4 (4.14.7)	<i>Ivar Borge.</i>	
232	75	—	—	—	Innrigger begyinner	1	2	4.12.6 (4.14.8)	<i>Morten von Krogh, Erich Kraus, Bjarne Antvedt, Arne Erichsen — Knut Sivertsen.</i>	
233	76	—	—	—	Sculler senior	1	2	4.06.8 (4.11.0)	<i>Carl H. Frønsdal.</i>	
234	—	—	—	—	Firer senior	2	2	3.51.6 (3.42.2)	<i>John W. Kleven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.</i>	
235	18/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	—	Firer junior	VM	2	2	7.26.4 (7.25.0)	<i>Herman van Rees, Einar Tønsberg Larsen, Pal Wergeland, Ragnar Visted — Knut Sivertsen.</i>
236	—	—	—	—	Sculler begyinner	VM	2	2	8.52.6 (8.37.9)	<i>Ivar Borge.</i>
237	77	—	—	—	Innrigger junior	VM	1	3	8.22.3 (8.31.9)	<i>Hilmar Rekk, Leif Kr. Larsen, Rolf Christensen, Lars Lien — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs vandrepokal, 2. aksje.</i>
238	—	—	—	—	Lettvekt senior	VM	2	2	7.25.1 (7.24.3)	<i>John W. Kleven, Finn H. Erichsen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.</i>
239	78	—	—	—	Sculler senior	VM	1	3	8.17.8 (8.38.9)	<i>Carl H. Frønsdal. Bergen og Fana Roklubbers vandrepokal, 2. aksje.</i>
240	—	—	—	—	Sculler senior	VM	3	3	8.49.8 (8.17.8)	<i>Sverre M. Olsen.</i>
241	—	—	—	—	Åtter senior	VM	2	6.36.0 (6.32.3)	<i>Herman van Rees, Ragnar Visted, Pal Wergeland, Leif Kr. Larsen, Rolf Christensen, Einar Tønsberg-Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien — Fritz Bischoff.</i>	

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kupproing	Bane	Løp	Om N	Å	Tid	Mannskap
242	79	1-2/7	Landskapproing	Horten	Åtter junior	NM	1 5	6.21.8 (6.25.0)	Herman van Rees, Ragnar Visted, Pål Wergeland, Leif Kr. Larsen, Rolf Christensen, Einar Tønsberg-Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien — Fritz Bischoff. Fabrikkerier Andreusens vandrepokal, 1. aksje.
243	80	—	—	—	Sculler senior	NM	1 3	7.31.9 (7.40.0)	Carl H. Frønsdal. Christiania Roklubs vandrepokal, 2. aksje.
244	—	—	—	—	Åtter senior	NM	2 4	6.08.8 (6.08.1)	Herman van Rees, Ragnar Visted, Pål Wergeland, Leif Kr. Larsen, Rolf Christensen, Einar Tønsberg-Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien — Fritz Bischoff.
245	22/7	Nordisk	Stockholm	Sculler senior	NoM	2 3	9.02.1 (8.56.9)	Carl H. Frønsdal.	
246	23/7	Internasjonal	—	Sculler senior	—	2 3	8.21.6 (8.14.6)	Carl H. Frønsdal.	
247	1945: 2/9	Internasjonal	Kjørbobanen	Sculler senior	—	2 5	8.20.8 (8.10.8)	Carl H. Frønsdal.	
248	81	16/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Firer senior	VM	1 2	7.35.0	Alf Cbr. Tørnøe, Aage Hjelm-Hansen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Vestlandske Rokrets vandrepokal, 1. aksje.
249	—	—	—	—	Sculler junior	VM	2 2	9.35.5 (9.11.7)	Finn H. Erichsen.
250	82	—	—	—	Innrigger junior	VM	1 4	8.07.0 (8.11.4)	Hilmar Rekk, Paul Roll, Rolf Christensen, Lars Lien — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs vandrepokal, 3. aksje, til odde og etc.
251	—	—	—	—	Innrigger begyner	VM	4 6	8.15.3 (8.01.1)	Gunnar Hansen, Bjørn Christensen, Knut Michelsen, Einar Wergeland — Knut Sivertsen.
252	83	—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM	1 3	8.06.5 (8.08.9)	Alf Cbr. Tørnøe, Aage Hjelm-Hansen, Erling Kersbergen, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
253	84	—	—	—	Sculler senior	VM	1 2	8.53.8 (9.16.2)	Carl H. Frønsdal. Bergen og Fana Roklubbers vandrepokal, 3. aksje, til odde og etc.
254	85	—	—	—	Åtter senior	VM	1 2	6.39.5 (6.39.6)	Ivar Tønseth, Karl K. Larsen, Lorentz W. Mobn, Paul Roll, Rolf Christensen, Leif Kr. Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien — Fritz Bischoff. «Victory-pokalen», 1. aksje.

255	86	7-8/7	Norgemesterskap	Horten	Dobb. sculler sen.	NM	1	1	tilkjent	Sterre M. Olsen, Carl H. Frønsdal. Bergens Rederifor- enings vandrepopal, 1. aksje.
256	87	—	—	—	Lettvekt junior	NM	1	2	7.18.0 (7.36.0)	Alf Chr. Tønøe, Aage Hjelm-Hansen, Erling Kersber- gen, Per Stoltz — Knut Sivertsen. Bergens Idrettskrets vandrepopal, 1. aksje.
257	—	—	—	—	Åtter junior	NM	2	6	6.13.3 (6.08.8)	Ivar Tønseth, Karl K. Larsen, Lorentz W. Mohn, Paal Roll, Rolf Christensen, Leif Kr. Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien — Fritz Bischoff.
258	88	—	—	—	Sculler senior	NM	1	2	7.37.0 (7.43.5)	Carl H. Frønsdal. Christiania Roklubs vandrepopal, 3. aksje.
259	—	—	—	—	Lettvekt senior	NM	2	2	6.53.3 (6.32.3)	Alf Chr. Tønøe, Aage Hjelm-Hansen, Erling Kersber- gen, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
260	—	—	—	—	Åtter senior	NM	4	6	6.12.1 (6.04.0)	Ivar Tønseth, Karl K. Larsen, Lorentz W. Mohn, Paal Roll, Rolf Christensen, Leif Kr. Larsen, Hilmar Rekk, Lars Lien — Knut Sivertsen.
261	20/7	Nordisk	Bagsværd Sø	—	Sculler senior	NoM	2	4	8.22.8 (8.15.4)	Carl H. Frønsdal.
262	21/7	Internasjonal	—	—	Sculler senior	—	2	—	—	Carl H. Frønsdal.
263	1/9	Nasjonal	Kristiansund	—	Innrigger junior	—	3	4	—	Hilmar Rekk, Karl K. Larsen, Rolf Christensen, Ivar Tønseth — Knut Sivertsen.
264	—	—	—	—	Innrigger senior	—	3	4	—	Hilmar Rekk, Karl K. Larsen, Rolf Christensen, Ivar Tønseth — Knut Sivertsen.
265	1/9	Internasjonal	Kjørbobanen	—	Lettvekt senior	—	2	—	—	Alf Chr. Tønøe, Per Stoltz, Erling Kersbergen, Gunnar Sevald — Fritz Bischoff.
1947:										
266	22/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	—	Innrigger junior	VM	3	5	8.05.7 (7.44.0)	Eiler Helén, Einar Wergeland, Eyolf Steen-Olsen, Karl K. Larsen — Fritz Bischoff.
267	89	—	—	—	Sculler senior	—	1	3	8.08.4 (8.15.2)	Carl H. Frønsdal. Sterre M. Olsens vandrepopal, 1. aksje.
268	90	—	—	—	Lettvekt senior	VM	1	4	8.08.7 (8.23.7)	Ivan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tønøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs vandrepopal, 3. aksje, til odel og etc.
269	—	—	—	—	Firer junior	VM	2	2	7.56.4 (7.49.3)	Paal Roll, Leif Kr. Larsen, Lorentz W. Mohn, Ivar Tønseth — Knut Sivertsen.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapprising	Bane	Løp	Om	Å	Tid	Mannskap
270	91	22/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Lettv. innrig. sen.	VM 1 2	8.33.5 (8.50.1)		Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs vandrepokal, 2. aksje.
271	—	—	—	—	Åtter senior	VM 2 3	7.04.3 (6.56.6)		Eiler Helén, Knut Steen-Olsen, Paal Roll, Leif Kr. Larsen, Eyolf Steen-Olsen, Karl K. Larsen, Lorentz W. Mohn, Ivar Tønseth — Knut Sivertsen.
272	—	2-5/7	Henley Royal Regatta	Henley	Sculler senior	2 11			Carl H. Frønsdal.
273	92	12-13/7	Norgesmeisterskap	Nordåsvannet	Lettvekt junior	NM 1 4	8.15.4 (8.20.1)		Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Carl H. Frønsdal — Knut Sivertsen. Bergens Idrettskrets vandrepokal, 2. aksje.
274	—	—	—	—	Åtter junior	NM 2 5	7.15.8 (7.05.0)		Eiler Helén, Einar Wergeland, Eyolf Steen-Olsen, Leif Kr. Larsen, Lorentz W. Mohn, Karl K. Larsen, Paal Roll, Ivar Tønseth — Fritz Bischoff.
275	93	—	—	—	Sculler senior	NM 1 2	8.03.2 (8.17.0)		Carl H. Frønsdal. Christiania Roklubs vandrepokal, 4. aksje.
276	94	—	—	—	Lettvekt senior	NM 1 4	7.26.6 (7.39.7)		Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Morgenavisens vandrepokal, 2. aksje.
277	—	—	—	—	Åtter senior	NM 5 6	6.45.5 (6.26.0)		Eiler Helén, Einar Wergeland, Eyolf Steen-Olsen, Leif Kr. Larsen, Lorentz W. Mohn, Karl K. Larsen, Paal Roll, Ivar Tønseth — Knut Sivertsen.
278	26/7	Nordisk	Horten	Lettvekt senior	NoM 3 3	6.54.2 (6.40.0)			Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
279	—	—	—	—	Sculler senior	NoM 3 4	7.30.5 (7.22.0)		Carl H. Frønsdal.
280	27/7	Internasjonal	—	Lettvekt senior	3 3	6.57.3 (6.48.0)			Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
281	—	—	—	—	Sculler senior	VM 3 4	8.02.3 (7.24.5)		Carl H. Frønsdal.
282	95	20/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Innrigger junior	VM 1 1	ikke rodd		Eyolf Steen-Olsen, Paal Roll, Karl K. Larsen, Ivar Tønseth — Fritz Bischoff. Vestlandske Konkurranseskrets vandrepokal, 1. aksje.

283	—	—	—	Firer senior	VM 2 2	7.35.1 (7.22.1)	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff.
284	96	—	—	Single sculler sen.	VM 2 2	9.15.9 (8.56.3)	Carl H. Frønsdal (<i>siret om VM, men nr. 2 etter Christania Roklub</i>).
285	—	—	—	Innrigger begyner	VM 4 4	8.50.8 (8.09.4)	Egil Hansen, Leif Søreide, Claus Grimstad, Olav Sivle — Fritz Bischoff.
286	97	—	—	Sculler begyner	VM 1 2	12.44.2 (13.23.4)	Ivar Tønseth, Bergens Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
287	—	—	—	Sculler begyner	VM 2 2	13.23.4 (12.44.2)	Paal Roll.
288	98	—	—	Lettvekt senior	VM 1 2	8.45.4 (8.52.3)	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz — Fritz Bischoff. Stavanger Roklubs pokal, 1. aksje.
289	17-18/7	Norgesmesterskap	Horten	Sculler junior	NM 4 4	9.22.7 (8.47.2)	Ivar Tønseth.
290	99	—	—	Sculler senior	NM 1 3	7.40.0 (7.44.5)	Carl H. Frønsdal, Christiania Roklubs pokal, 5. aksje, til odel og eie.
291	—	—	—	Lettvekt senior	NM 4 5	7.16.0 (7.13.6)	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Per Stoltz, — Fritz Bischoff.
292	100	—	—	Sculler, yng. jun.	1 1		Ivar Tønseth, Regattaforeningen for Hortenskippingenes pokal, 1. aksje.
293	1949: 29/5	Interklubb (Handicap)	Nordåsvannet	Innrigger ungdom	4 5	8.30.6 (8.08.4)	Bernt Raae, Aksel Irgens, Tor Christensen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Jan H. Bentzon.
294	—	—	—	Innrigger begyner	3 4	7.58.8 (8.06.8)	Roy Jensen, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Jan H. Bentzon.
295	101	12/6	Interklubb (Handicap)	Firer ungdom	1 5	7.35.1 (7.41.9)	Bernt Raae, Aksel Irgens, Tor Christensen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Knut Sivertsen. Bergen og Hordaland Rokrets sølvplakett, til eie.
296	102	—	—	Firer begyner	1 5	7.44.5 (8.06.5)	Roy Jensen, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Knut Sivertsen. Bergen og Hordaland Rokrets sølvplakett, til eie.
297	26/6	Vestlandsk	—	Innrigger junior	VM 3 3	9.00.2 (8.30.7)	Roy Jensen, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Carl H. Frønsdal.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapproing	Bane	Løp	Om	Å	Tid	Mannskap
298		26/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Firer ungdom	2	2	8.30.2 (8.23.5)	Bernt Raæ, Aksel Irgens, Tor Christensen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Fritz Bischoff.
299	103	—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM	1	2 8.39.4 (8.59.1)	Alf Chr. Tornøe, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Fritz Bischoff. Bergens Roklubs pokal, 3. aksje, til odel og eie.
300	104	—	—	—	Lettvekt senior	VM	1	1 ikke rodd	Alf Chr. Tornøe, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Fritz Bischoff. Stavanger Roklubs vundrepokal, 2. aksje.
301		9-10/7	Norgemesterskap	Horten	Lettvekt junior	NM	3	3 7.10.9 (6.55.8)	Roy Jensen, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Fritz Bischoff.
302		—	—	—	Firer ungdom		3	4 4.24.5 (4.12.0)	Bernt Raæ, Aksel Irgens, Tor Christensen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Fritz Bischoff.
303		—	—	—	Lettvekt senior	NM	3	4 8.04.5 (7.59.9)	Alf Chr. Tornøe, Thorbjørn Hansen, Engebret Opheim, Jan Skjoldal — Fritz Bischoff.
1950:									
304		11/6	Njords 60-års jub. interklubb	Sandviksbukten	Firer senior		2	2 4.57.1 (4.51.2) omroing etter død løp	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tornøe, Thorbjørn Hansen — Sophus Bratland.
305		—	—	—	Innrigger begynner		2	3 5.29.9 (5.29.8)	Terje Lien-Hansen, Herold Hansen, Thorvald Olsen, Einar Wergeland — Knut Sivertsen.
306		—	—	—	Innrigger begynner		3	3 5.30.0 (5.29.8)	Olaf Lunde, Haldor Knutsen, Alf Jensen, Justus Wilhelmsen — Carl H. Frønsdal.
307		18/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Lettvekt senior	VM	2	2 7.23.5 (7.20.0)	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tornøe, Thorbjørn Hansen — Per Stoltz.
308		—	—	—	Innrigger begynner	VM	3	3 8.02.0 (7.59.2)	Terje Lien-Hansen, Herold Hansen, Thorvald Olsen, Einar Wergeland — Carl H. Frønsdal.
309		—	—	—	Sculler senior	VM	2	2 8.00.2 (7.56.0)	Carl H. Frønsdal.
310		—	—	—	Innrigger junior	VM	3	3 8.09.9 (7.45.8)	Olaf Lunde, Haldor Knutsen, Alf Jensen, Justus Wilhelmsen — Per Stoltz.

311	—	—	—	—	Sculler junior	VM 2 2	9.32.1 (8.32.8)	Paal Roll.	
312	105	—	—	—	Sculler begyner	VM 1 1	ikke rodd	Paal Roll. Vestlandske Konkurranskrets vandrepokal, 3. aksje, til odel og eie.	
313	—	—	—	—	Åtter senior	VM 2 2	6.42.3 (6.37.3)	Olaf Lunde, Terje Lien-Hansen, Haldor Knutsen, Herold Hansen, Thorvald Olsen, Leif Bernestangen, Alf Jensen, Einar Wergeland — Per Stoltz.	
314	8-9/7	Norgesmeisterskap	Nordåsvannet	—	Firer uten, senior	NM 5 5	7.28.3 (7.00.5)	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Thorbjørn Hansen.	
315	—	—	—	—	Åtter junior	NM 2 3	6.57.8 (6.43.2)	Olaf Lunde, Haldor Knutsen, Paal Roll, Thorvald Olsen, Tor Christensen, Einar Wergeland, Engebreit Opheim, Ivar Tønseth — Fritz Bischoff.	
316	—	—	—	—	Innrigger begyner	3 4	8.25.7 (8.05.4)	Olaf Lunde, Thorvald Olsen, Tor Christensen, Einar Wergeland — Jan H. Bentzon.	
317	106	—	—	—	Dobbsculler jun.	NM 1 1	ikke rodd	Paal Roll, Ivar Tønseth, Sjøforsvarskommando Vestlandets vandrepokal, 1. aksje.	
318	—	—	—	—	Lettvekt senior	NM 4 5	7.47.5 (7.21.9)	Jan H. Bentzon, Johan H. Meyer, Alf Chr. Tørnøe, Thorbjørn Hansen — Fritz Bischoff.	
319	107	—	—	—	Dobbsculler sen.	NM 1 1	ikke rodd	Alf Chr. Tørnøe, Carl H. Frønsdal, Bergens Rederforenings vandrepokal, 2. aksje.	
320	3/9	Internasjonal	Kjørbo	—	Sculler senior	2 2	8.53.0 (8.36.5)	Alf Chr. Tørnøe.	
321	24/9	Interklubb	Nordåsvannet	—	Firer senior	2 2	—	Olaf Lunde, Thorbjørn Hansen, Alf Chr. Tørnøe, Jan Skjoldal — Finn Tørnøe.	
322	—	—	—	—	Innrigger senior	2 2	—	Carl H. Frønsdal, Herold Hansen, Thorvald Olsen, Justus Wilhelmsen — Finn Tørnøe.	
323	—	—	—	—	Firer begyner	2 2	—	Bernt Raæ, H. Nic. Wergeland, Hans Chr. Smith-Sivertsen, Tor Christensen — Jan Skjoldal.	
324	—	—	—	—	Åtter senior	2 2	—	Bernt Raæ, Thorbjørn Hansen, Olaf Lunde, H. Nic. Wergeland, Hans Chr. Smith-Sivertsen, Tor Christensen, Alf Chr. Tørnøe, Jan Skjoldal — Carl H. Frønsdal.	
1951:									
325	17/5	Interklubb	Vågen	—	Innrigger begyner	2 2	—	Bernt Raæ, Aksel Irgens, Herold Hansen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Ib Raæ.	

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapping	Bane	Løp	Om N	Å V	Tid	Mannskap	
326		2/6	Interklubb	Vågen	Innrigger begynner	2	2	3.59.2 (3.53.8)	Herold Hansen, Haldor Knutsen, Tor Christensen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Jan Skjoldal.	
327		—	—	—	Sculler senior	2	2	4.15.8 (4.04.2)	Alf Chr. Tørnøe.	
328		—	—	—	Firer junior	2	2	3.55.9 (3.48.2)	Bernt Raæ, Aksel Irgens, Einar Wergeland, Jan Skjoldal — Finn Tørnøe.	
329		—	—	—	Innrigger begynner	3	3		Arne Oksholm, Kjell Søgne, Olaf Andersen, Enok Hansen — Johan H. Meyer.	
330	108	17/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Lettvekt senior	VM	1	2	7.35.5 (7.35.8)	Bernt Raæ, Aksel Irgens, Alf Chr. Tørnøe, Jan Skjoldal — Jan H. Bentzon. Stavanger Roklubbs vandrepokal, 3. aksje, til odel og etc.
331		—	—	—	Innrigger begynner	VM	2	4	8.11.1 (8.07.1)	Arne Oksholm, Kjell Søgne, Olaf Andersen, Enok Hansen — Johan H. Meyer.
332		—	—	—	Sculler begynner	VM	2	10.55.9 (8.56.5)	Herold Hansen.	
333		—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM	2	2	8.30.8 (8.24.8)	Arne Oksholm, Kjell Søgne, Aksel Irgens, Enok Hansen — Johan H. Meyer.
334	109	—	—	—	Firer begynner	VM	1	1	ikke rodd	Herold Hansen, Haldor Knutsen, Tor Christensen, Hans Chr. Smith-Sivertsen — Carl H. Frønsdal. Bergens Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
335		—	—	—	Åtter senior	VM	2	3	7.03.3 (6.49.2)	Bernt Raæ, Herold Hansen, Hans Chr. Smith-Sivertsen, Einar Wergeland, Tor Christensen, Haldor Knutsen, Alf Chr. Tørnøe, Jan Skjoldal — Carl H. Frønsdal.
336		2/9	Internasjonal	Kjørbo	Firer begynner		3	3		Stein Bastiansen, Alf Anthun, Arne Oksholm, Enok Hansen — Knut Sivertsen.
337		—	—	—	Lettvekt junior		3	3		Stein Bastiansen, Alf Anthun, Arne Oksholm, Enok Hansen — Knut Sivertsen.
1952:										
338	110	2/9	Vestlandsk	Nordåsvannet	Sculler senior	VM	1	4(1)		Carl H. Frønsdal. Sverre M. Olsens pokal, 2. aksje.
339	111	—	—	—	Sculler begynner	VM	1(3)	4(1)		Olaf Andersen. Fana Roklubbs vandrepokal, 1. aksje.
340		—	—	—	Sculler junior	VM	4(2)	4(2)		Herold Hansen. Alle scullerløp ble rodd i et heat.

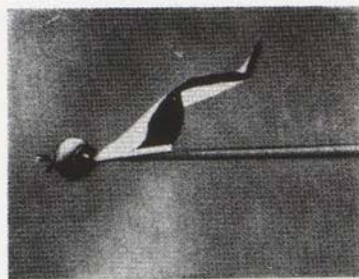
341	—	—	—	Innrigger ungdom	2	Arne Vangsnes, Egil Taule, Victor Nielsen, John Gardshol — Per Stoltz.
342	—	—	—	Firer ungdom	2	Bertil Kapstad, Finn Kvalvik, Fridtjov Irgens, Helge Borgen — Per Stoltz.
343	—	Landskampputtakn.	Kjørbo	Sculler senior	3	Carl H. Frønsdal.
344	—	Nasjonal	—	Sculler senior	3	Carl H. Frønsdal.
345	—	Norgesmeisterskap	Horten	Sculler senior	NM 4 4 8.33.9 (8.02.4)	Carl H. Frønsdal.
346 112	—	Rogaland krets	Limavatnet	Firer ungdom	1 2 3.41.7 (3.55.1)	Bertil Kapstad, Finn Kvalvik, Fridtjov Irgens, Helge Borgen — Per Stoltz.
347	—	—	—	Innrigger ungdom	2 3 4.22.8 (4.22.6)	Signar Bendiksen, John Gardshol, Dagfin Hjeltneland, Egil Taule — Gerhard Lie.
348 113	—	—	—	Innrigger begynner	1 3 8.29.7 (8.30.5)	Alf Pettersen, Nils Snøkkevik, Finn Haaskjold, Jostein Eggesbø — Gerhard Lie. A.s Maskinbussets pokal, 1. aksje.
1953:						
349	14/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Lettvekt senior	VM 2 2 8.14.0 (7.54.8)	Victor Nilsen, Arne Vangsnes, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Gerhard Lie.
350 114	—	—	—	Innrigger ungdom	1 3 (1) 8.02.5 (8.16.0)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjeltneland, Tor Schuman Olsen — Knut Sivertsen. Fana Roklubbs vandrepokal, 1. aksje.
351 115	—	—	—	Innrigger beg.	VM 1 (2) 2 (3) 8.16.0 (8.21.4)	Alf Pettersen, Haldor Knutsen, Jostein Eggesbø, John Gardshol — Gerhard Lie. Fanapokalen, 1. aksje.
352 116	—	—	—	Firer begynner	VM 1 1 ikke rodd	Victor Nilsen, Arne Vangsnes, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Gerhard Lie. Bergens Roklubs vandrepokal, 2. aksje.
352 117	—	—	—	Firer ungdom	1 1 ikke rodd	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjeltneland, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie. Fana Roklubs vandrepokal, 1. aksje.
354	4-5/7	Norgesmeisterskap	Nordåsvannet	Innrigger junior	NM 7 utslått i forsøksheat	Alf Pettersen, John Gardshol, Jostein Eggesbø, Haldor Knutsen — Gerhard Lie.
353 117	—	—	—	Innrigger ungdom	1 5 5.59.6 (6.09.5)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjeltneland, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie.
356	—	—	—	Innrigger begynner	3 5 8.52.2 (8.32.2)	Alf Pettersen, John Gardshol, Jostein Eggesbø, Haldor Knutsen — Gerhard Lie.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapping	Bane	Løp	Om Å	Tid	Mannskap
357	119	4-5/7	Norgemesterskap	Nordåsvannet	Firer ungdom	1 3	5.47.0 (5.53.8.)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Gerbard Lie.
358	120	30/8	Internasjonal	Drammens- elven	Firer ungdom	1 2	5.16.3 (5.21.3)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Gerbard Lie.
359	121	—	—	—	Innrigger ungdom	1 3	5.40.9 (6.04.0)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Gerbard Lie.
360	122	6/9	Rogaland Krets	Limavatnet	Innrigger ungdom	1 2	6.24.7 (6.36.4)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Per Stoltz. Regattaforeningen Limavatnets pokal, til eie.
361	—	—	—	—	Innrigger begynner	3 4	8.51.3 (8.30.2)	Alf Pettersen, Finn Kvalvik, Finn Haaskjold, John Gardshol — Per Stoltz.
362	—	—	—	—	Lettvekt senior	2 2	8.49.4 (8.48.3)	Victor Nilsen, Alf Chr. Tornøe, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Per Stoltz.
363	13/9	Kretsmesterskap	Nordåsvannet	Innrigger, åpen	KM 2 3	8.28.2 (8.26.6)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie.	
364	123	—	—	—	Lettvekt, åpen	KM 1 2	8.40.4 (9.00.5)	Victor Nilsen, Alf Chr. Tornøe, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Gerbard Lie.
365	124	—	—	—	Innrigger junior	KM 1 1	ikke rodd	Alf Pettersen, Finn Kvalvik, Finn Haaskjold, John Gardshol — Harald Taule.
366	125	—	—	—	Åtter gutter	1 2	4.44.1 (4.46.5)	Bernhard Lyng, Hans Dable, Tore Synnøve, Finn Hofstad, Hagbarth Hansen, Einar Arvidsson, Odd Dable, Ragnar Gjerdevik — Gerbard Lie.
1954:								
367	27/6	Vestlandsk	Nordåsvannet	Firer uten, senior	2 2	7.46.4 (7.55.8)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Irgens Hjelmeland, Tor Schuman Olsen.	
368	—	—	—	—	Innrigger junior	VM 2 2	8.56.4 (8.47.4)	Odd Dahle, Alf Waaler, Finn Haaskjold, Finn Kvalvik — Per Stoltz.

369	126	—	—	—	—	Lettvekt senior	VM	1	3	8.27.2 (8.43.0)	Victor Nilsen, Edvin Lian, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Gerhard Lie. «Lettvektpokalen», 1. aksje.
370		—	—	—	—	Lettv. innrig. sen.	VM	3	3	9.04.2 (8.45.8)	Victor Nilsen, Edvin Lian, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Per Stoltz.
371	127	—	—	—	—	Åtter senior	VM	1	3	7.01.8 (7.08.2)	Odd Dable, Finn Kvalvik, Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Alf Waaler, Finn Haaskjold, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie. Johan C. Petersen's minnepokal, 1. aksje.
372	128	—	—	—	—	Firer begynner	VM	1	1	ikke rodd	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland. Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie. Bergens Rokklubs vandrepokal, 3. aksje, til odel og etc.
373	17-18/7	Norgesmeisterskap	Horten	—	—	Lettvekt junior	NM	2	4	7.52.8 (7.48.8)	Victor Nilsen, Edvin Lian, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Gerhard Lie.
374		—	—	—	—	Åtter junior	NM	2	4	6.29.3 (6.26.8)	Odd Dahle, Finn Kvalvik, Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Alf Waaler, Finn Haaskjold, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie.
375		—	—	—	—	Firer uten, junior	NM	3	3	7.07.8 (7.00.3)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland. Tor Schuman Olsen.
376		—	—	—	—	Åtter senior	NM	5	5	6.28.0 (6.14.1)	Odd Dahle, Finn Kvalvik, Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Alf Waaler, Finn Haaskjold, Tor Schuman Olsen — Fritz Bischoff.
377	129	—	—	—	—	Lettvekt senior		1	1	ikke rodd	Victor Nilsen, Edvin Lian, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Gerhard Lie. «Bergenbuspokalen», 1. aksje.
378	5/9	Internasjonal	Limavatnet	—	—	Innrigger junior		2	3	8.13.9 (7.56.1)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland. Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie.
379	130	—	—	—	—	Innrigger begynner		1	2	8.22.9 (8.33.9)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie. Statanger Totalid-holdsforenings pokal, til etc.
380	131	12/9	Kretsmeisterskap	Nordåsvannet	—	Innrigger åpen	KM	1	2	7.59.6 (8.03.8)	Odd Dable, Helge Borgen, Signar Bendiksen, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie.
381	132	—	—	—	—	Åtter gutter		1	2	3.05.5 (3.08.1)	Harald Taule, Sverre Berentsen, Hagbarth Hansen, Hans Dable, Bernhard Lyng, Finn Hofstad, Kristian Røll, Ragnar Gjerdvik — Gerhard Lie.

Start nr.	Seir nr.	Dato	Kapping	Bane	Løp	Om N	Tid	Mannskap
1955:								
382	—	22/5	Propaganda	Odda havn	Firer åpen	2 2	2.47.4 (2.44.5)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Terje Nilsen.
383	—	—	—	—	Innrigger åpen	2 2	4.55.2 (4.45.4)	Signar Bendiksen, Helge Borgen, Dagfin Hjelmeland, Tor Schuman Olsen — Terje Nilsen.
384	—	—	—	—	Sculler åpen	2 2	3.24.0 (3.10.2)	Enok Hansen.
385	133	26/6	Vestlands	Nordåsvannet	Firer ungdom	1 2	6.09.0 (6.15.6)	Finn Hofstad, Hans Dable, Kristian Roll, Ragnar Gjerdvik — Gerhard Lie. Fana Rokklubbs vandrepoal, 2. aksje.
386	—	—	—	—	Innrigger junior	VM 2 2	7.59.8 (7.57.8)	Odd Dahle, Helge Borgen, Signar Bendiksen, Tor Schuman Olsen — Terje Nilsen.
387	—	—	—	—	Innrigger begynner	VM 2 2	8.37.8 (8.09.2)	Harald Deisz, Per Lerøen, Reidar Engelsen, Arne Jacobsen — Terje Nilsen.
388	134	—	—	—	Dobb.sculler senior	1 2	6.12.0 (6.49.8)	Bernbard Lyng, Enok Hansen.
389	135	—	—	—	Firer junior	VM 1 2	7.39.5 (7.51.9)	Odd Dahle, Helge Borgen, Signar Bendiksen, Tor Schuman Olsen — Gerhard Lie. Pelek-pokalen, 1. aksje.
390	136	—	—	—	Innrigger ungdom	1 2	7.18.8 (7.21.4)	Finn Hofstad, Hans Dable, Kristian Roll, Ragnar Gjerdvik — Gerhard Lie. Fana Rokklubbs vandrepoal, 2. aksje.
391	—	—	—	—	Innrigger ungdom	2 2	7.21.4 (7.18.8)	Nils Hedegaard Friis jr., Hagbarth Hansen, Bernhard Lyng, Sverre Berentsen — Terje Nilsen.
392	137	—	—	—	Lettvekt senior	VM 1 1	ikke rodd	Bernbard Lyng, Enok Hansen, Fridtjov Irgens, Egil Tanle — Terje Nilsen. «Lettvektspokalen», 2. aksje.
393	—	16-17/7	Norgesmesterskap	Horten	Innrigger junior	NM 2 7	7.20.4 (7.10.6)	Odd Dahle, Helge Borgen, Signar Bendiksen, Tor Schuman Olsen — Terje Nilsen.
394	138	—	—	—	Lettvekt junior	NM 1 5	7.04.6 (7.10.1)	Bernbard Lyng, Enok Hansen, Fridtjov Irgens, Egil Tanle — Gerhard Lie. Bergens Idrettskrets pokal, 3. aksje, til odde og etc.

395	139	—	—	—	Firer junior	NM	1	4	7.46.4 (7.51.7) omroing etter dødt løp	Odd Dable, Helge Borgen, Signar Bendiksen, Tor Schu- man Olsen — Gerhard Lie, Rogalandspokalén, 1. aksje.
396	—	—	—	—	Lettvekt senior	NM	2	4	8.15.3 (8.06.2)	Bernhard Lyng, Enok Hansen, Fridtjov Irgens, Egil Taule — Terje Nilsen.
397	11/9	Kretsmeisterskap	Nordavannet	—	Firer åpen	KM	2	2	—	Odd Dahle, Helge Borgen, Signar Bendiksen, Tor Schu- man Olsen — Gerhard Lie.
398	140	—	—	—	Firer ungdom	—	1	2	—	Finn Hofstad, Hans Dable, Kristian Roll, Ragnar Gjer- devik — Gerhard Lie.
399	141	—	—	—	Innrigger ungdom	—	1	2	—	Finn Hofstad, Hans Dable, Kristian Roll, Ragnar Gjer- devik — Gerhard Lie.
400	—	—	—	—	Innrigger ungdom	—	2	2	—	Nils Hedegaard Friis jr., Hagbart Hansen, Gunnar Hel- liesen, Sverre Berentsen — Terje Nilsen.
401	—	—	—	—	Dobb.sculler åpen	KM	2	2	—	Bernhard Lyng, Enok Hansen.
402	—	—	—	—	Åtter gutter	—	2	2	—	Terje Nilsen, Agnar Sundbotten, Steinar Gjertsen, Rolf Andreassen, Gudmund Hansen, Jan Pedersen, Hans Gertz, Tor Dale — Gerhard Lie.

Styret 1956. Fra venstre, sittende: Herman Hansen, viseformann og sekretær. Knut Sivertsen, formann. Enok Hansen, rosjef. Stående: Kjell Søggen, varamann. Per Stoltz, materialforvalter. Hans-Peter Seierstad, varamann. Alf Pettersen, kasserer.

Jubileumsboken og roklubbens støtter.

Vi driver en idrett uten inntektsgivende arrangements eller andre muligheter til å klare oss selv økonomisk, og vi er derfor nødt til å nyte godt av andres økonomiske disposisjoner. Det har aldri skortet på forståelse, våre ønsker er alltid oppfylt i så måte.

Spesielt på et felt er vi forretningsstanden stor takk skyldig: Trofast har den tegnet sine annonser i vår årbok, år etter år, ja, så sikkert og årvisst har det vært at flere av annonsørene også feirer jubileum i år. Vi hadde først tenkt oss en jubileumsbok fri for annonser, men vi fant det ikke riktig å svikte de trofaste på denne måte. Når vi utgir en virkelig fin og stor bok, da ville det ikke være pent av oss ikke å la dem være der med navnetrekkene, og når vi på de neste sider ser hvor godt det tar seg ut, er vi glad for dette.

Reklameverdien i klubbens publikasjoner er visselig ikke liten, det gjelder bare at hvert enkelt medlem gjør oppmerksom på forholdet ved innkjøp og ordreplasing. Neste gang du for eksempel bestiller en ny bro hos materialforvalteren, da er det bare å si at du så annonsen i jubileumsboken. Det skal ikke så mange broer til før annonsens kostende er innekket, og muligens kan vi sende ut årbøker i skinnbind med gullsnitt i kommende år.

Eller for å fortelle hva min kone gjorde. Etter at Plaza appelsinen opptratte i våre annonsespalter, har hun konsekvent kjøpt dette merke, og etter den mislykkete appelsinhøst i Spania i fjor, serveres der ikke appelsiner hjemme hos oss lenger! Agenten er imidlertid klar over annonseverdien, så vi finner ikke appelsinen, men firma-navnet på en av de neste sider.

Og slik kan vi fortsette. Skal du kjøpe bil eller båt, kan du nesten ikke unngå en av våre annonsører, det samme gjelder også i en rekke andre bransjer. Jamen er det bra at byens banker presenterer sine navnetrekk hos oss, så vet du hvor pengene kan lånes til alle innkjøp!

Våre årbøker og annonsører er blitt en del av vår klubb, en meget viktig del som i første rekke er med å vise vårt ansikt utad. Vi er glad for at vi får anledning til å vise dette ansiktet.

Hjertelig takk!

Formann.

A.S. **VARDE FABRIKKER**

JACOB KJØDE A/s
PARADIS

A. H. NAMTVEDT
BETRIKSEL

OVE ROLL

O.R.SAKFØRER

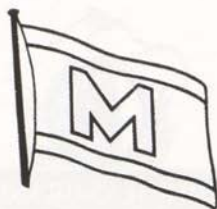
LEIF KR. LARSEN

C. DAHM's
INGENIØRFORRETNING A/s

P. Larsen
MØBELFORRETNING

B. M. Frønsdal & Søn A/s

J. Ludwig Mowinckels Rederi A/s

N. ISAKSEN A/s

A/s Norske Saltkompagni

BERGENS KREDITBANK A/s

Bergen Agent A/s

SKIPSMEKLERE

A/s Hørske Alliance

FORSIKRINGSSKAP

S. DREVELIN EFTF.

A/s L. C. NORDGREEN

O. B. ERIKSEN
ARBEIDSKLÆR

Godøysund Turisthotell

A.S HÆGGERNÆS VALSEMØLLE - BERGEN

**a
s Wallendahl & Søn**

& Wernøe & Gullbrandsen

A/S Knappe Huset

Byggmester Jørgen Fagerhaug

Storebrand
FOR SIKKERHETS SKYLD

BR. E. BRYNILDSEN A/S

Intersped^{A/s}
BERGEN

M. OLSEN ^{A/s}
MURMESTER

^L**TORNÖE**^{A/s}

OVERRETSSAKFØRERNE
J. WAAGE og JOHAN MEVATNE

HØYESTERETTSADVOKAT
ROLF VEDELER

^{A/s} **Nordgreen & Frønsdal**

B. FRIELE & SØNNER A/s

EINAR
A/s **HAUSVIK**

GERDT MEYER BRUUN A/s

ALT I TAUVERK OG FISKEREDSKAPER

International Farvefabrik A/s

BERGENS SPAREBANK

OPPRETTET 1823

a/s *Hansa Bryggeri*

NILS HEDEGAARD FRIIS

O.R.SAKFØRER

HALFDAN NAGELGAARD a/s

TORGET 15, BERGEN

ANKER-AGENTUR

JAN H. BENTZON

^{A/s} *Skjelbred* & CO.

URDALS SANDKOMPANI ^{A/s}

Roklubbens styrebilder er alltid fra :

FOTOGRAFMESTER HAREIDE

VETRLIDSALM. 1

BERGEN

Telefon 14 223 - Privat 52 732

^{A/s} P.G. **RIEBER** & SØN

Winge & Co.s Reisebureau ^{A/s}

J. J. Lersbergen ^{a/s}
RØR

BERGENS PRIVATBANK

^{A/s} Stoltz, Røthing & Co.

Jacob Schjøtt

JÆGER

J. O. JÆGER · AUTOMOBIL- OG MASKINFORRETNING · BERGEN

Theodor Olsens Eftf.

Sinar **BLAAUW**

T. Beyer
PAPIRVAREFABRIKK AKSJESELSKAP

M. H. Kielland & Co

K. HARDUS-OLSEN A/s

AGENTUR, KOMMISSJON, ASSURANSE

Thorsen & Amundsen Maskinforretning A/s

Bergens Skillingsbank A/s

**JACOB
NEUMANN**

best å gå til **BERSTAD**
J. BERSTAD A/S

SIGURD HOMSTVEDT

TRYGGVE GIERTSEN JR. A/S

BERGENS NOTFORRETNING

HELÉN NILSEN
AGENTUR

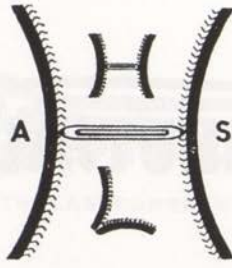
KYSTCOMPAGNIET A/s

Annonseplass betalt av en venn av klubben

TRYGVE TØNJUM

KOMMISSJON – CRAVEN 'A'
TELF. 11301

A/s POLYFOTO
DET NATURLIGE FOTOGRAFI

H. L. HOLLER A/S

HUSFLIDEN

BERGEN

A/s SILDEFISKERNES FABRIKKLAG

CARL KONOW A/S

Brødrene Wigand

FABRIKUTSALGET^{A/S}

Anton Antvedt A/S

OPTIKUS KROHN

TIDEL **J·C·KROHN & SØN A·S**

CARL HARTWIG A/s

DIDR. ANDERSEN & SØN A/s

TRELASTFORRETNING

15 OLYMPISKE SEIRE
36 EUROPAMESTERSKAP

Finn de Lange

Hj. Neumannsgt. — V. Torvgt.

Johnsen & Pedersen Sild-Export A/s

A & KLISJÉKUNST

MORTEN VON KROGH

O.R.SAKFØRER

ODD E. ANDERSEN

RØRLEGGER

 Auto 1923

Det er størst glede å seire når målsnoren er fra

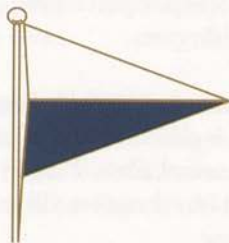
VISTEDS FABRIKKER A/S

BERGEN

BERGENS ROKLUB GJENNOM 50 ÅR

ROSPORTEN I BERGEN

1956 – 2006

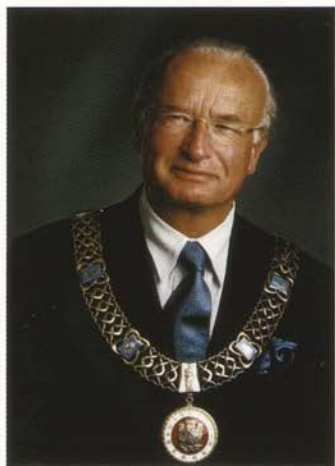

Utarbeidet av
H. NIC. WERGELAND

Utgitt den 22. mai 2006 i anledning
BERGENS ROKLUBS 100-ÅRS JUBILEUM

Bergens Roklub 100 år

Rosporten er en gammel idrett med lange tradisjoner. Båttypene som benyttes i dag kommer fra England, og var i idrettens spede begynnelse kontroversielle på Vestlandet. Dette fordi 1800-tallet var en epoke for nasjonsbygging der det typisk norske ble dyrket frem, noe som innebar at man i rosporten også konkurrerte med tradisjonelle norske båttyper som færing og seksæring. Etter hvert vant imidlertid de engelske båttypene hegemoniet i rosporten, noe som kanskje henger sammen med den internasjonale rosporten. Roing ble olympisk gren i 1900, og da ble det konkurrert i de engelske båttypene.

22. mai 1906 ble Bergens Roklub stiftet, og er således blant de eldre i Norge. I idrettsbevegelsens historie er roing en svært sentral idrett. I dag er det fem roklubber i Bergen, noe som innebærer at Bergen er et tyngdepunkt i norsk rosport. Bergens Roklub har fostret mange store roere opp i gjennom sine 100 år lange historie.

Et av problemene i dagens moderne samfunn er at folk sitter for mye i ro, noe som medfører dårligere helse. Dette har vi i Bergen kommune grepet fatt i med å lansere Bergen – en by i bevegelse, som er en plan for å få folk til å mosjonere mer både gjennom organisert og uorganisert aktivitet. Roing er i den sammenheng et meget godt alternativ, fordi det egner seg godt for alle mennesker fra de er 10-12 år gamle, og til de nærmer seg nitti. Roere får brukt hele kroppen i utøvelsen av idretten sin, og får samtidig rikelig med frisk luft.

Som ordfører vil jeg ønske dere i Bergens Roklub til lykke med jubileumsfeiringen, og lykke til i fremtiden med det viktige arbeidet dere gjør.

Bergen 20. februar 2006

Herman Friele (s)
Ordfører i Bergen

En hilsen til Bergens Roklubs 100 års-jubileum

Bergens Roklub var ved den første stiftelsen av klubben i 1879 en av våre første roklubber. Klubben var, på tross av en del problemer rett etter oppstarten, en viktig bidragsyter til dannelsen av Norsk Forening for Ro-Idræt i 1900, og etter nystarten i 1906 er klubben fra 1910 og utover med og blåser nytt liv også i det som senere skal bli Norges Roforbund.

I 1916 førte avskalling fra Bergens Roklub til dannelse av Fana Roklub og samme år var klubben aktiv i opprettelsen av Vestlandske Rokreds. En av klubbens tidlige formenn, Johan C. Martens (formann 1886 – 94), satt også i perioden 1910 – 14 som første leder av Norges Riksforbund for Idræt.

På regattabanen har klubben også satt spor etter seg med en rekke norgesmesterskap, først og fremst i første halvdel av 1900-tallet. Allerede under Landskapproingen i 1898 tok klubben sin første nasjonale seier, og senere ble Carl H. Frønsdal klubbens kanskje mest renommerte roer, med bl.a. en sølvmedalje fra prestisjetunge Henley Royal Regatta i 1947.

Noen av klubbens medlemmer er også blitt spesielt hedret, bl.a. fikk skipsreder Haakon J. Wallem i 1949 norsk rosports høyeste utmerkelse; Gullmedaljen.

Det er altså i høy grad en tradisjonsrik og vel fundert klubb som i 2006 feirer sitt 100-års jubileum, selv om de altså kanskje med god samvittighet kunne plusset på 26 år til. Dermed er klubben en viktig del av den linjen som ble dannet for over 100 år siden og som er grunnlaget for den norske ro-idrett vi ser i dag.

Norges Roforbund gratulerer jubilaranten hjertelig og håper den tidlige fasen av 2000-tallet skal bringe suksesser og opplevelser for Bergens Roklub som står i stil med de klubbens medlemmer opplevde i klubbens første leveår.

Oslo, 28.september 2005

Rolf Thorsen (s)
Formann Norges Roforbund

Gratulerer med jubileet

Som utflyttet Bergenser er det både en glede og ære for meg å bli forespurt om å skrive en hilsen i anledning klubbens 100 års jubileum.

For Bergens Roklub, som en av de eldste og mest tradisjonsrike klubber, har det naturligvis vært både opp og nedturer, men klubbens sjel har blitt bevart også gjennom tunge perioder.

Klubben fikk på et vis et nytt liv etter etableringen ved Nordåsvannet hvor man klarte å rekruttere yngre og svært aktive medlemmer som skapte ny og givende sportslig aktivitet.

De senere årtier har klubben drevet svært omfattende og godt tilrettelagt arbeid for yngre utøvere som har bidratt til en bred juniorstall som har hevdet seg med glans både nasjonalt og internasjonalt. Bak denne satsingen har det stått mange svært

engasjerte og dyktige ledere og foreldre som har vist et sterkt engasjement også for det arbeid som forbundet har drevet, spesielt på juniorsiden.

Det var også positivt å oppleve at det var en yngre kvinne som stod i spissen for gjenoppbyggingen som fant sted ved Nordåsvannet. Det ble vist et engasjement og en arbeidskapasitet som var enestående, og det ble etablert en veldig tett og positiv kontakt med forbundet i denne perioden.

I det klubben nå runder 100 år er det på nytt en yngre kvinne som står i ledelsen for en blomstrende aktivitet med mange unge og lovende rotalenter. La oss håpe at noen av disse kan utvikle seg til roere på internasjonalt toppnivå. Talenter og muligheter er definitivt til stede hvis man vil gripe dem. En glede har det også vært å registrere den store innsats som en rekke av klubbens medlemmer har bidratt med i forbindelse med etableringen av regattabanen og regionsanlegget på Voss. Det har så definitivt vært en solid tilvekst til hele Ro-Norge at det er bygd opp en regattabane som hyppig har samlet våre klubber til flotte NM-arrangementer og Norges Cup regattaer i en herlig sosial og vennskapelig ramme.

Sporadisk har representanter fra klubben vært med i forbundsstyret og arbeidet på sentralt hold. Vi skulle gjerne sett at vi i større grad kunne dra nytte av den store entusiasme og pågangsmot som bergenserne besitter og at vi i årene som kommer også får se flere fra Bergens Roklub i forbundsstyret og andre sentrale organer.

Så gjenstår det å ønske en særdeles aktiv og oppegående jubilant lykke til med 100 års jubileet og håper dette blir en sterk stimulans til ytterligere vekst og utvikling for Bergens Roklub.

Mange hilsener

Kjell Emblem (s)

Generalsekretær i Norges Roforbund

Bergens Roklub stiftet 22.mai 1906.

Til Bergens Roklub's 50-års jubileum 22.mai 1956 utga vi boken

"ROSPORTEN I BERGEN 1879 – 1955 BERGENS ROKLUB GJENNOM 50 ÅR"

Boken beretter om rosportens inntreden og tilpasning i det bergenske idrettsmiljø og berører i stor grad utviklingen av rosporten i Bergen og forsåvidt også på Vestlandet.

22.mai 2006 feirer Bergens Roklub sitt 100-års jubileum, og ett av mange ønsker er å videreføre en tradisjon, ajourføre historien om "Rosporten i Bergen" og forsøke å bevare de gode roer-tradisjoner som klubben søker å være en eksponent for.

Vi har valgt å dele denne boken i to avdelinger:

Første avdeling er et opptrykk av *Knut Sivertsens* store arbeid fra 1956 med en samlet og detaljert beskrivelse av de første 50 år.

Annen avdeling vil videreføre/ajourføre klubbens historie frem til i dag. Etter at vi fikk skapt vårt nye fine anlegg på Langaneset i Skjold-bukten i Nordåsvannet har aktivitetene etterhvert kommet i siget.

En ny æra ble innledet og klubben reiste seg utrolig raskt fra sportslig dvaletilstand til et sentrum for sportslig aktivitet både i bredde og topp. Bredden har økt jevnt og sikkert og som en spin-off har resultater i topp, eller bortimot topp, blitt en naturlig konsekvens.

Noen år med markert fremgang, andre med bølgedaler, har bragt Bergens Roklub frem til et nivå på høyde med de beste klubbene i landet.

Vi har merket, og merker ennå, fraværet av rekruttering i perioden 1965 – 1979. Mest merker vi dette når det gjelder folk på tillitsvern-nivå. Det har tidvis vært nesten umulig å finne kvalifiserte styrer, men takket være noen få "gamle" men helfrelste medlemmer, har etterhvert tillitsmann-kabalen gått opp og kontinuiteten i styrene har de siste 10-15 årene vært meget god. Grunnlaget ligger der for fortsatt å holde klubben vår på nivå med de beste i landet.

I klubben snakker vi fra tid til annen om å være "bitt av robasillen". Da pådrar man seg en "sykdom" som for svært mange aldri leges, men varer livet ut. Har man først lært å ro en smekker ultralett kapproingsbåt har man fått oppleve en følelse av å beherske egne krefter og kropp i kombinasjon med avansert utstyr slik at en sculler flyr over vannet i perfekt balanse. I en lagbåt forsterkes følelsen vår når et godt samrodd lag får koordinert kraftinnsats og presisjon. Hvert tak sitter fullstendig samordnet og gir maksimal effekt.

Miljøet vi ferdes i er fritt for støv, støy og eksos. Gi oss så en lun sommerdag med sol og flatt vann så opplever vi trenings/mosjonsøkter som gir en veldig god magefølelse.

Rett nok gir det også trøler i hendene, kan hende blemmer på sitteredskapen og såre muskler, men vi vet at det går over. Noen turer til så går det bedre etter hvert.

Det gir en litt spesiell følelse å komme i klubbhuset, især hvis man går etter nesene. Garderoben har sin egen "snek", båthallen en annen men like karakteristisk, men i likhet med en kjær gammel melodi strømmer de gode minnene på.

Opplever man noe av dette, er man "bitt av robasillen".

Mange av oss har vært det.

Dette er en av hovedgrunnene til at Bergens Roklub fortsatt eksisterer. Denne bok inneholder, meget fortjent, navnene, ja sågar bilder av en skare mennesker som har slått ring om sin klubb i gode og onde dager. Særlig de onde da alt så mørkt ut for fremtiden. Hadde de "smittebærende" visst hvilken "ørkenvandring" de la ut på, ville det kanskje ikke stått et prektig klubbhus på Langeset ved Nordåsvannet i det 21. århundre.

Det er dyrt å drive roing. Investeringer og vedlikehold løper opp i formidable summer sett opp mot antall aktive roere. Båter koster i 2004 fra kr. 25.000,- til kr. 250.000,- og årer ca kr. 5.000,- pr. par. Et klubb/båthus med god plass må man ha, og det må være stort når en 18-20m lang åtter skal inn og lagres trygt. En flåte av scullere og firere krever sitt, blir det for trangt er det lett å skade andre båter under ut- og innbæring.

I utgangspunktet må det altså til med et hus i størrelse 600 kvm grunnflate men skal det hele fungere bør vi ha et klubblokale hvor vi kan samles til arbeide og fest. Garderober, dusjer, verksted og styrerom må selvsagt være integrert. Dernest er det opp til medlemsmassen å skape klubbmiljøet som stimulerer til videre utvikling. Utover i denne bok skal vi se, i hvert fall mellom linjene, at vi er kommet meget langt i løpet av de siste 25 år med å få en mengde brikker i puslespillet på plass.

To sentrale personligheter: Gerhard (Geggen) Lie (t.v.) mangeårig race-cox og instruktør og Tor Schuman-Olsen, mangeårig stroke.

B.R. RÅDET:

Bergens Roklubs råd består av:

- Klubbens æresmedlemmer
- Innehaverne av ærestegnet
- Tidligere formenn
- Innvoterte, spesielt interesserte medlemmer

Rådet ble konstituert 12. september 1947 med 13 kvalifiserte medlemmer tilstede.

Rådet velger selv sin ordfører og varaordfører for 3 år ad gangen.

Rådet ledes av "ordfører i rådet" og som første sådanne ble valgt Bernhard M. Frønsdal jr. (1947-50)

Senere ordførere har vært:

1950 – 56	Olav Fosse	1980 - 91	Ivar Tønseth
1956 – 59	Ove Roll	1992 - 94	Sverre Berntsen
1959 – 74	Ivar Borge	1995 - 97	Ragnar Gjerdevik
1974 – 80	Erling Kersbergen	1998 -	Per Sætre

Rådet skal bistå styret i spesielt vanskelige spørsmål og situasjoner. Rådet har avgjørende myndighet i disposisjoner som gjelder fast eiendom og formuesforvaltning, og binder styret i slike saker.

Møteinnkallelse skal gi 8 dagers varsel og Rådet er beslutningsdyktig ved sitt fremmøte.

Båttransporten er ankommet et sted på Østlandet.

Rådet avgir ved driftsårets slutt sin "Rådets rapport" til styret som skal ta denne med i "Årsberetningen" (fra styret til generalforsamlingen).

I perioden fra midt i '60-årene og hele tiden gjennom prosessen med prosjekt "Nytt klubbhus" har Rådet vært, i mye sterkere grad enn normalt, i inngrep med klubbens løpende normale liv. Det er jo klart at det til stadighet dukket opp spørsmål som Rådet måtte ta stilling til, så det ble nødvendig med et tett samarbeid mellom råd og styre.

Det skulle vise seg at dette fungerte utmerket og bidro sterkt til de resultater vi skulle se etter hvert utover i '80-årene og helt frem til i dag.

Det hersker ingen tvil om at vi trenger Rådet, bl.a. også som klubbens våkne samvittighet, men også som den ressursbank det vitterlig er.

Møhlenpris 1956 – 1965

Klubbens arkiver ligger noe tilbake å ønske, men heldigvis finnes bl.a. en gammel styreprotokoll som inneholder likt og ulikt.

Mange faktiske opplysninger kan plukkes opp, men for denne boks redaktør (med medlemskap fra 1946) er det alle navnene på medlemmer, som har satt spor etter seg, som vekker gode og ofte vemodige minner. Noen få, kanskje en håndfull, er fremdeles blant oss mens flesteparten har vært borte i noen få eller opptil mange år.

En fellesnevner er den plass de har i Bergens Roklub's historie og ikke minst det grunnlag de skapte for tradisjoner og tilhørighet til klubben. Jeg tror vi her snakker om Bergens Roklub's sjel, om hengivenhet til rosport og egen klubb.

Uten karer som *Ove Roll*, "*Benna*" og *Calle Frønsdal*, *Knut Sivertsen*, "*Lange-Leif*" *Larsen*, *Alf Chr. Tømøe*, *Per Stoltz*, *Fritz Bishof*, *Erling Kersbergen*, *Ragnar Visted*, *Johan Helmich Meyer*, *Ivar Tønseth* og mange, mange flere hadde neppe klubben eksistert i år 2000.

Allerede før 1956 ble spørsmålet om flytting til Nordåsvannet reelt diskutert da forholdene for roing fra Møhlenpris stadig ble vanskeligere. Sterk økning i motorbåttrafikken og stadig reduksjon av banelengde i Store Lungegårdsvann var hovedproblemer.

Aktiviteten i perioden 1956 – 1965 var stor selv om store resultater på regattabanen uteble. Mange medlemmer kom og gikk og det erindres at vi ved en anledning mønstret 29 roere

Vår ungdoms-firer og innrigger fra 1956.

Fra v.: *Gunnar Helliesen*, *Hans Dale*, *Kristian Roll* og *Sverre Bermtsen*.

I midten cox *Math. Florentz*, bak *Ove Roll* – trener og rosjeff.

Sted: *Christiania R.K.*, "*Kongen*", Oslo.

Laget vant uoffisielt NM i ungdomsklassen og ellers alt de startet i denne sesongen.

Vi ankommer Stavanger med «Nattruten».

Fra venstre: Helge Borgen, Finn Sandrup, Tossa Schuman-Olsen, Alf Pettersen, Kiss Tornøe.

Båtene var "reisegods" på øverste dekk helt akterut.

på vannet samtidig. Økonomien var konstant presset og en gjenganger i styrereferatene var treg kontingentinngang. Dette var i mange år praktisk talt eneste inntektskilde, noe som resulterte i at roerne selv måtte betale for regattadeltagelse (bortsett fra startkontingent) av egen lomme.

For å prøve å styrke økonomien ble det arrangert danseaftener og man kom så smått igang med utleievirksomhet til selskaper og møtevirksomhet. Materiellbehovet, spesielt nye båter, ble stort sett finansiert ved gaver, mens årer og vedlikeholdsmateriell ble dekket over klubbens driftsbudsjett.

I perioden 1946 – 1965 var vi kjempeheldige med de to båtmenn/vaktmestre, *Sverre Raunholm* etterfulgt av *Marthin Pedersen* som mestret alt innen materiellreparasjoner på en utrolig effektiv måte.

Når vi skulle til store regattaer på Østlandet eller Stavanger var vi henvist til jernbane eller sjøtransport. Båtene ble kjørt med lastebil med provisoriske båtstativer til stasjonen eller "Nattrute"-kaien og roerne fulgte med, ofte med båter og årer som reisegods som var gratis, også med NSB hvor vi måtte ha to flakevogner etter hverandre når vi hadde med årter.

Men frem kom vi og tilbake også stort sett med båtene i god behold takket være endel flaks og rutinert båtbehandling. Guttene lærte betydningen av ordet "båtsjau".

Da som nå var det et stort, men forklarlig problem, at de fleste aktive race-roerne falt fra i 19-21-års alderen etter endt artium og studiestart utenbys. Dette bedret seg noe da Universitetet i Bergen begynte å gjøre seg gjeldende, men altfor mange talenter "gikk tapt". Men ungdommen måtte tenke utdanning og fremtid, roing var såvisst ikke noe "levebrød", den gang som nå. Fenomenet er slett ikke spesifikt for B.R. men en gjenganger i alle norske roklubber. Endel av våre medlemmer kom tilbake til Bergen etter endt utdanning og fant veien tilbake til klubben som aktive, mosjonister eller tillitsmenn.

Men la det likegodt være sagt med det samme:

Den beste gaven klubben kan få til 100-års-jubileet er at "gamle" medlemmer kommer tilbake og tar et tak med i å bygge Bergens Roklub enda større og sterkere.

Første avdeling av denne bok er avsluttet ved årsskiftet 1955/56, slik at omtalen av 50-års-jubileet naturlig hører hen innledningsvis i 2.avdeling.

St. fra v.: Kr. Lepsøe (Fana Rk.), Knut Sivertsen, Fritz Bischoff, N.N.

Sitt. fra v.: Bernh. M. Frønsdal, Olav Fosse, Jacob de Rytter Kielland, Math. Florentz, N.N., Leif Sendresen (Chr.A.Rk.), Gunnar Schjøll (N.R.).

BILLEDKAVALKADE FOR 50 ÅRS JUBILEET 22.05 1956

Fra v.: Cornelius Smit, Herman Holler, Sofus (Bamse) Bratland, Dagvin Opheim, Haakon Blaaug

Sitt fra v.: Jacob de Rytter Kielland, Helen Nilsen, Johan Gran, Trygve Blaaug

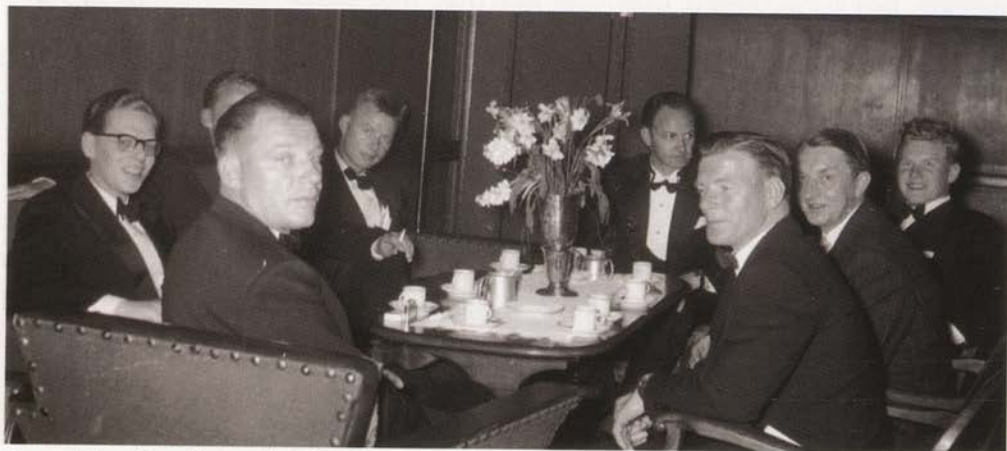
Fra v.: Fritz Bischoff, Bjørn Blytt, Audun Frønsdal, Alf Chr. Tømoe, Jacob Hysing-Olsen.

Fra v.: Bernh. M. Frønsdal, H. Nic. Wergeland, Per (Stilken) Stoltz.

Nærmest: Bjørn Blytt d.y., N.N., Jan Pedersen, Enok Hansen, Marthin Pedersen (vaktmester/båtmann ca 1950-1967).

Fra v.: Hans-Petter Sejerstad, Odd Dale, N.N., Kjell Søgne, N.N., Alf Pettersen

1956

B.R. har tradisjon for aldri å la en spesiell anledning gå upåaktet hen. Så også med 50-årsjubileet den 22.mai 1956. En stilig gallamiddag ble arrangert i Grand Cafe's selskapslokaler med gjester fra fjern og nær: Norges Roforbund v/ *Gunnar Schjøll*, Bergens Idrettskrets, Fana Roklubb v/*Kr. Lepsøe*, Bergen & Hordaland Rokrets v/denne boks redaktør, Christiania Roklub v/*Leif Sendresen*.

Maten var selvsagt utsøkt, talene mange og gode og kveldens toastmaster, *Ragnar Visted*, presenterte egen sang til B.R.

Regnskapet for dette året balanserer med kr. 9 232,71 og ca 1/3 av inntektene var resultatet av innsamling blant medlemmene til jubileet. Medlemstallet i 1956 var 305, hvorav 1/3 aktive årlige betalende. Vi var Norges 3.største klubb.

Årets Norgesmesterskap, med *Tryggve Giertsen* (Fana Rk.) som myndig regissør, og *Regattakomiteen Nordåsvannet* som arrangør, gikk på Nordåsvannet. I forkant hadde *Fana Roklubb* lagt tilrette for at våre lag kunne trene på Nordåsvannet da forholdene på Møhlenpris stadig ble dårligere.

I forbindelse med 50-årsjubileet ble hele seks medlemmer tildelt høyst fortjente ærestegn. (se B.R.'s ærestegn s. 40)

Under *Knut (Sivve) Sivertsens* formannskap fortsatte aktiviteten og vi fikk en sesong som var høyst tilfredsstillende.

Dessverre har ikke rosjeften tatt med turstatistikk i sin årsberetning men det var mye folk på vannet og god deltagelse i en rekke regattaer.

Årets overskudd kr. 226,28

På generalforsamlingen 11.12.56 ble *Knut Sivertsen* utnevnt til klubbens 7.æresmedlem for sin mangeårige innsats som instruktør, cox, formann og ikke minst redaktør av 50-årsjubileumboken. Høyst fortjent!

1957

Dagvin Opheim overtar som formann med *Kiss Tornøe* som viseformann og kasserer. Dagvin forble medlem til sin død og feiret sin 90-årsdag med huset fullt av gamle roervenner i det nye klubbhus ved Nordåsvannet. *Kiss* er i 2004 fremdeles aktivt medlem i 4-rer-banden.

Årsberetningen rapporterer om stor aktivitet med 1717 turer og båtene på vannet 614 ganger. Det typiske treningsbildet i 50-årene er roing i lagbåter, firer +, halvutrigger, innrigger og åtter. Følgebåt var mangelvare så all instruksjon foregikk fra coxe-plassen. Klubben disponerte bare 1 single- og 1 dobbeltsculler på konkurransenivå.

Ove Roll takket av etter to år som president i *Nordisk Roforbund* og ble tildelt Norges Roforbunds gullmedalje. Tilsvarende heder kom også fra *De Svenske* og *Finske Roforbund*.

Nordisk Roforbund hadde en bred plass innenfor ro-sporten i Finnland, Sverige, Danmark og Norge bl.a. som arrangør av *Nordisk Mesterskap* som alternerte mellom landene.

I 50- og 60-årene var landene representert med rene klubblag og det var en stor ære å bli nominert av Norges Roforbund. *Nordisk Mesterskap* hang nesten uoppnåelig høyt.

Regnskapet for 1957 viser totale driftsutgifter med kr. 7.610,- og et underskudd på kr. 1.530,. Det nye år starter med kr. 853,- i kassen.

Ny tomt ved Nordåsvannet er stadig et aktuelt spørsmål men vi savner det helt gode forslaget til lokalisering.

Math. Florentz, Ove Roll, Knut Sivertsen i 50-års jubileet. Roll og Sivertsen er gjennom en 30-40 års periode to av klubbens mest betydelige medlemmer.

1958

Dagvin Opheim fortsetter som formann. Året ble preget av mange tilbakeslag. Sesongen startet med stor aktivitet og optimisme, bl.a. fordi vi hadde Roforbundets rikstrener *Gunnar Fredrikson* fra *Christiania Roklub "tillåns"* i en uke. *Gunnar Fredrikson* var en av de virkelige entusiastene i norsk rosport og hadde en enestående evne til å komme på bølgelengde med ungdommen. Mannskapene gjorde kjempefremgang under hans instruksjon som kunne omfatte opp til 7 firerlag pr. kveld.

Ved sesongstart 1958 ble 18 nye medlemmer tatt opp. Blandt disse finner vi idag igjen *Rolf Pedersen* (14). Et problem som red oss som en mare i flere år var taket som lekket. Flate betongtak i Bergen er ingen god løsning. Et mislykket forsøk på å tette med asfaltkomposisjon førte til at vi besluttet å bygge et reist gavltak for å få problemet endelig løst. Samtidig fikk vi endelig på vannet en instruksjonsbåt. Flatbunnet og med 10HK påhengsmotor gikk den "styggfort", 20 knop.

Nedturen startet som følge av at *Norges Roforbunds* ting hadde vedtatt å flytte NM til etter sommerferien. (Horten 2. og 3.august).

Det ble helstopp i treningen i juli og det viste seg at lagene falt fra hverandre i løpet av sommerferien. Den begrensede deltagelsen og resultatene i NM viste klart at oppkjøringen til de store mesterskap ikke var god nok. Mannskapene var simpelthen for dårlig trent og for lite samrodd.

Sesongen forøvrig ble hemmet av uvanlig mange havarier og skader på båter og årer.

Rådet stilte kr. 4.000,- til disposisjon til reparasjon av taket.

Regnskapet viser en total utgiftsramme på kr. 7.246,- og et underskudd på kr. 695,-.

Forøvrig viser styreprotokollen stor aktivitet på forsommeren. Til Vestlandsmesterskapet melder vi på 23 aktive.

Klubbens medlemstall er 281 pr. 30.09.58, etter tilgang av 33 og avgang av 8, medlemmer.

1959

Dagvin Opheim har fortsatt kommandoen med *Kiss* som rosje. *Nikken Wergeland* kom for 2.gang inn i styret selv om han i flere år hadde vært, og fortsatte, som formann i Hordaland Rokrets. (i alt 10 år)

Sesongen ble høyt opp og langt ned. Roforbundet insisterte på å avvikle NM etter ferien. (Horten 8.august.) På samme måte som ifjor falt lagene fra hverandre slik at vi i Horten var representert med 1 – en – singlesculler jr., *Hans K. Dahle*, som også er medlem av styret og hovedtrener/leder for innendørstreningen før sesongen.

Aktiviteten frem mot sommeren er meget god og rekrutteringen tilfredsstillende. Klubbkapproingen 12.09 ble meget vellykket med 4 firerlag i kamp om den blå åre og 2 åttre over banen i skarp konkurranse.

På våren, kort tid etter at vi var kommet skikkelig igang, fikk vi plutselig og helt uventet en henvendelse fra en journalist i "Dagbladet" som gjerne ville besøke oss og skrive en artikkel om Bergens Roklub. Vi burde ha avvist mannen, men *Dagvin* og forfatteren av denne bok ble enige om å ta imot. Det ble en lang og hyggelig prat som vi husker meget godt, men hyggen forsvant opp i røyk. (A)-vismannens konklusjon var at Bergens Roklub var et dødt skall som ble båret oppe av enkelte gamle menn, "som med mer ærgjerrighet enn talent ønsker å skaffe seg tillitsverv innen idretten og som går hen og starter klubber for å skaffe seg dette". Med andre ord: Klubben var til for å tilfredsstille tillitsmennenes personlige ambisjoner, ikke omvendt. "Dagblads"-journalisten får mene hva han vil, men det er neppe en sportsjournalists oppgave å dele ut slag under beltestedet og belaste en hårdt arbeidende klubb med så til de grader negative holdninger.

Vel, vi valgte å tie hele saken ihjel og fortsatte med vårt. Og som det fremgår av denne bok fortsatte vi ufortrødent med å gjøre vårt uten å vite hvilke skjær som lå i sjøen de neste 10 årene. Vi var glade i klubben og mente vi forvaltet verdier og tradisjoner som måtte opprettholdes for fremtidens ungdom.

Historien om Bergens Roklub viser at det skulle mer enn en "bladfyk" fra Oslo til for å ta rotta på oss. Den neste 10-årsperioden beviste at vi hadde så mye styrke og ressurser av ulike slag at vi kunne mestre hindringer som ville tatt knekken på mange.

Men det ble stadig mer åpenbart at vi måtte vekk fra Møhlenpris og at ønskemålet måtte være ett eller annet sted ved Nordåsvannet.

1960

Dagvin sa takk for seg etter tre år som formann og *H. Nic. Wergeland* overtok. En hovedsak (blant flere) var å få endelig skikk på tak-lekkasjene. Det ble besluttet å reise et mønetak, blindloft, og arbeidet ble utført av vårt medlem murmester *Leif Kr. Larsen* med verdifull assistanse fra *Per Stoltz*. Dermed var det kapitelet avsluttet. Forøvrig ble en hel del utvendig og innvendig oppussingsarbeid gjennomført. *Gunnar Bergman* (Olsen) kommer for første gang med i styret og der skulle han bli å finne i 19 år. *Gunnar* ble en av de trofaste sliterne som med lav profil ydet en uvurderlig innsats for sin klubb.

Dessverre har vi ikke turstatistikk for 1960 men aktiviteten var veldig god med mer enn 30 aktive og et klubbmesterskap med 3 åttre på vannet samt 3 lag i "Blå-åre"konkurransen og 5 båter i "Skredderen".

Regnskapet balanserer med kr. 5 246,47 og kr. 112,80 i overskudd.

1961 – 1964

Generalforsamlingen 23.01.61 fikk ikke valgt ny formann så ekstraordinær generalforsamling 13.03.61 måtte til for å få komplett nytt styre på plass, men til gjengjeld viste det seg at sivilingeniører kan brukes til så mangt, bl.a. roklubbformann. *Finn Sandrup* ble vår nye leder, et verv han skjøttet på topp i 4 år. Vanskelighetene var mange, den største var kanskje mangelen på kandidater til styret og routvalget. Førkrigsgenerasjonen la opp og hele styret både i 1960, 1961 og senere var av etterkrigsgenerasjonen.

Gunnar Bergman gratuleres med jr.NM av Jacques Michelet. Nordåsvannet 1961.

Et annet problem ble at de nye, unge tillitsmenn ikke var etablert langsiktig og forsvant, uforutsett, til militærtjeneste eller flyttet fra Bergen ja sågar frå landet. Det er da imponerende at aktiviteten var på bortimot rekordnivå.

For i det hele tatt å få valgt inn ny formann og nytt styre valgte man vekk prinsippet om at enhver kandidat må være forespurt på forhånd og ha erklært seg villig til å påta seg verv.

Dette prinsipp så man bort fra for året 1961 og konsekvensene av denne bjørnetjeneste overfor *Finn Sandrup* slet vi med helt til og med 1964.

Finn ble valgt uten å være klart spurt på forhånd. En rekke av styremedlemmene dunstet bort i løpet av de fire årene og tilslutt satt *Finn* igjen alene både med arbeidet og ansvaret. Det ble innkalt til generalforsamling den 16.desember 1964 og fremlagt en årsberetning for årene 1962, 1963 og 1964.

Det fremlagte regnskap for de 3 siste årene viser et underskudd på kr. 3.864,- og en total utgiftsramme på kr. 15.700,-. Men verre er det at formann og kasserer har forskuttert av egne midler tilsammen ca. kr. 2.000,-.

Det er vanskelig å forstå, men må bare

konstateres, at Rådet ikke har grepet inn, men "la gå", dette ligger over 40 år tilbake i tid så vi lar glemselen legge et slør over det hele.

Det står respekt av *Finn Sandrups* opptreden og innsats i denne perioden. Mange, kanskje de fleste, ville ha tatt sin hatt og gått. Det er imidlertid ikke *Finn*'s stil å fantegå. Han så nok at klubben balanserte farlig nær kanten av stupet og kunne ha gått "nedenom og hjem". Et lysglimt holdt gløden vedlike:

Først og fremst – Styret og Rådet hadde endelig fått det første napp på ny tomt ved Nordåsvannet:

Langaneset, som skiller Skiparviken/Skjoldbukten fra Steinsviken skulle bli svaret på våre håp og drømmer. Endelig ante vi at muligheten lå der for å skaffe oss selve drømmetomten. Den strategiske beliggenhet passet oss glimrende, tomten var stor nok til å gi plass for hus,

parkeringsplass for biler, ditto for båter og et kjempemessig kaianlegg murt i hugget granitt. *Per Stoltz* uttalte første gang han fikk se det: "Vi kunne ikke ha bygget denne kaien i dag for 100.000,- kroner".

At det i 1965 i det hele tatt skulle finnes en tilgjengelig og velegnet sjøtomt noe sted ved Nordåsvannet var nærmest utenkelig. At vi fant denne tomten og etter hvert fikk manøvrert oss i posisjon til å overta den er flaks, kjempeflaks, kombinert med gode krefter (les ressurser), sterke forhandlere med gode kontakter de rette steder og sist men ikke minst, Bergens Roklubs egen styrke, kapasitet og indre dynamikk.

Vi kunne gjerne utdype dette litt, sette ut en del navn og være mer detaljert, men det kan lett føre til at bildet blir fortegnet. Noen navn står imidlertid så sentralt at de må og bør nevnes fordi de er av helt avgjørende betydning for den videre utviklingen. Først og øverst plasserer vi *Jacob L. Berstad*, ordfører i gamle Fana Kommune (H), en sann venn av B.R. og en forkjemper for idrett (han var formann i Brann). Med seg hadde han *Gudny Larsen*, Norges første kvinnelige rådmann. Det faktum at *Gudny Larsen* var gift med vår egen *Leif Kr. (Langeleif) Larsen*, gjorde ting langt lettere. Vi var på talefot.

Det skulle enda ta tid og det skulle kreve tålmodighet og innsatsvilje før ting begynte å komme på plass og utvikle seg. Først i 1971, altså 6 år senere, ble eiendommen "Lynghaugen" (på kartet benevnt Langeset), skjøtet over til Bergens Roklub, som "bona fide" eiendom. Men det utrolige var at eiendommen i praksis viste seg å bli selvfinansierende idet hovedhuset med tomt (ca. 2 mål) var uten interesse for B.R. og kunne skilles ut og selges for mer enn vi hadde gitt for hele eiendommen.

Status på nyåret 1965 var jo nå at vi hadde et konkret opplegg hvor alle krefter kunne settes inn etter at vi i nesten 10 år hadde vært klar over at klubbens fremtid var avhengig av en total miljøendring. Vi hadde det som i første omgang skulle til: penger, medlemmer med kompetanse, materiell og pågangsmot. At det ennå skulle ta 14 år før et nytt anlegg kunne innvies visste vi, i 1965, heldigvis ikke.

1965 ga oss nytt styre med *Finn Hofstad* i spissen. Et komplett styre ble også organisert. Den daglige aktivitet gikk i vante spor og det er ikke mye å berette i årene frem til 1969 da tiden på Møhlenpris definitivt var over. *Finn Hofstad* ble sittende som klubbens formann helt frem til 1979 og som sådan fikk han æren av, på klubbens vegne, å undertegne skjøte og kontrakter, avtaler og andre dokumenter. Men den daglige aktivitet- og ambisjonsnivå dalte sakte men sikkert inntil den i 1969 nådde bunnen.

Mange fryktet at vi skulle bli der, at vi ikke kunne klare å komme på (regatta-)banen igjen. Røster hevet seg for like godt å slå oss sammen med Fana, men de ble fort hysjet ned igjen. Vi var ikke død ennå, det lå fremdeles noe der nede og murret. Bergens Roklub nektet kort og godt å oppgi ånden.

Men noe nærmest mirakuløst måtte skje, og det skjedde...

Statistikken for 1965 viser at det ble rodd 2214 turer med *Gunnar Bergman* (rosjefen) på topp med 147 treningsturer. 16 medlemmer hadde mer enn 50 treningsturer.

Det er stadig liv i klubben selv om de store resultater uteblir. Lyspunktet er *Gunnar Bergman* som i år ble seniorroer i single-sculler og bl.a. representerte Norge i landskamp mot Sverige etter at han ble Norsk Mester i jr.

Forhandlinger ble innledet med *Friederich Pirsch* Berlin, om levering av en sculler, spesialsydd til *Gunnar*. Båten fikk, naturlig nok, navnet "Gunnar". Idag henger den under taket i klubbsalen.

Oppbrudd på Møhlenpris

Året 1965 kunne blitt skjebneåret for Bergens Roklub. Istedet ble det et merkeår, en milepæl som markerte en sped start på en ny og moderne tid. Tid skulle det ta, innsatsvilje, tålmodighet og klubbkjærlighet fra den dagen i 1965 da Bergen Kommune sa opp leiekontrakten for Søre Møhlenprisvei 6a. Man forlangte en ryddet tomt tilbakelevert uten kompensasjon eller erstatning.

Naturlig nok virket det som en kraftig kalddusj på styret og medlemsmassen og aktiviteten gikk mer og mindre i oppløsning. Våre gode venner i *Fana Roklubb* tilbød oss hjelp, bl.a. kunne de som ville trene ut fra Fana's anlegg i Nordåsvannet og eventuelt starte i stevner i B. R.'s navn.

Etter mye om og men ble huset i 1969 tømt for alt vi kunne bruke i et fremtidig anlegg og alle båter og årer samt diverse annet ble kjørt til lager i Fjøsangerveien i den nedlagt reperbanen (som brente sist på 90-tallet) til Fagerheim Fabrikker – Johan Hansens Sønner A/S (senere NOFI).

Det skulle samle seg tykke lag med støv før dagen kom, 10 år senere, da båtene endelig kunne komme "hjem til mor" og få skikkelig stell og pleie.

Så vidt vi kan finne ut har vi ennå ikke betalt husleien fra denne perioden.

Det prektige betonghuset, 30 år gammelt, ble knust av en mobilkran med kanonkule i en lang kjetting og omgjort til fyllmasse. Massevis av gode klubbminner hang igjen i støvskyene: Minner om kalde våte treningsøkter, sol og flatt vann på Puddefjorden og Lungegårdsvannet, badeturer til Oldernes og Florvåg. Men først og fremst gode venner på trening og fest. Terging (i all vennskapelighet) i garderobe og badstu og stolthet over den tilhørigheten man hadde til en flott klubb.

Klubben tok i bruk sitt nybygde klubbhus i Damsgårdssundet beliggende mellom den gamle Møhlenpriskaien og Puddefjordsbroen, rett foran gamlehemmet, i 1939.

Huset ble reist på tomt festet fra Bergens Kommune på det som den gang var kommunens standard betingelser. Vår plassering var et element i en omfattende reguleringsplan for Damsgaardssundet/Puddefjorden som bl.a. inkluderte tomter til Bergen Kajakklubb, Båtlaget Ran og Bergens Seilforening. Planen ble vedtatt midt på 30-tallet.

Vårt problem kom på banen brått og sjokkartet da vi i 1965 mottok oppsigelse av festekontrakten som var inngått med kommunen og som hadde 3 avgjørende klausuler:

1. Oppsigelsesfrist 9 måneder
2. Hvis huset ikke kan inkorporeres i de nye planer skal tomten leveres ryddet, huset fjernet og alle bygningsrester kjørt bort.
3. Kommunen avviste blankt enhver form for erstatning.

Huset, i to etasjer, bygget i armert betong og i førsteklasses vedlikehold ble taksert til ca kr. 350.000,- i det daværende marked. Våren 1970 ble huset revet og tomten ryddet til en pris av kr. 38.000,- som i sin helhet ble dekket av klubben.

Etterhvert hadde dyktige og sterke krefter vært i sving og klart å forhandle en billighets-erstatning fra Bergens Kommune på kr. 300.000,-.

Et klubbhus blir til

Bergens Roklubs styre og råd hadde hele tiden etter nedleggelsen på Møhlenpris hatt hånd om klubbens disposisjoner i arbeidet med å få istand et nytt sted å være.

Faksimile av skjøtet:

Kfr.
S K J Ø T E.

Dagbok nr 1842/21

Hempelområde kr. 1300,-

Fana kommune skjøter og overdrar herved eiendommen Nordås, gnr. 121, bnr. 339 i Fana til Bergens Roklubb.

Kjøpesummen utgjør kr. 130.000.- etthundreogtrettitusen - som er betalt.

Salget skjer på kommunens vanlige vilkår:

1. For bebyggelse på parsellen gjelder bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Fana kommune med de særbestemmelser som er nevnt nedenfor.
2. På parsellen må det ikke drives håndverk eller hjemmeindustri som gjennom røk, lukt, støv eller på annen måte forurenser

Fana formannskap, Nesttun, den... 5/3..1971

RETT KOPILUTSKRIFT ATTESTERES
Gebyr er betalt med kr. 131,-
BERGEN BYFOGDEMBETE, den 8/2-01
UBETALD

Jacob L. Berstad
Jacob L. Berstad
ordfører

I mars 1971 ble det valgt komiteer således:

BYGGEKOMITE

Per Stoltz

Johan H. Meyer (formann)

Finn Hofstad (klubbens formann)

Erling Kersbergen

Ove Roll

Ivar Tønseth

Audun Frønsdal

Knut Sivertsen

Senere ble valgt:

Sivilarkitekt Helge Borgen (som utførende arkitekt)

Siviling, Finn Sandrup (som teknisk konsulent)

FINANSKOMITE

Ivar Tønseth (formann)

Johan H. Meyer

Knut Sivertsen

Erling Kersbergen

Hans-Chr. Pettersen

Aksel Irgens

Kjell Espelid

Sigurd Homstvedt

Byggekomiteen gikk inn i en langvarig og energikrevende prosess som ble holdt oppe av en aldri sviktende kjærlighet til klubben og en masse stahet. Fanebæreren var utvilsomt *Johan Helmich Meyer* som bl.a. etterlot et velordnet arkiv fra hele prossessen. Han ga aldri opp og var et oppkomme av kreativitet, handlekraft og inspirasjon for hele komiteen. Det som videre skjedde, i kronologisk orden, og i grove trekk var:

Mars 1971

5/3-1971 ble Langeset gnr.121 bnr. 339, i Skjoldbukten skjøttet over fra Fana Kommune til Bergens Roklub for kr. 130.000,-. Tomteareal 4.330 kvm.

Februar 1972

Påstående hus "Lynghaugen", på haugen øst for nåværende klubbhus, med tomt ca. 2.000 kvm, ble skilt ut og solgt for kr. 200.000,-. (Eiendommen var i meget dårlig forfatning.)

Ble i 2003 solgt for kr. 10 mill.

Gjennomarbeidet kalkyle pr. 72 konkluderte med nytt hus for kr. 850.000,-.

På dette tidspunkt disponerte klubben en egenkapital på kr. 262.000,-.

Tiden (les årene) fra 1973 og fremover ble litt av en ørkenvandring med bearbeiding/løsning av en lang rekke problemer av teknisk/økonomisk/juridisk art, såsom vei (naboprotest) vann og kloakk. Videre prosjektering, utredning og kalkyler som stadig måtte oppjusteres. Det ble søkt om tilskudd av tippemidler og tigget penger overalt hvor der kunne være kr.1,- å finne. Byggetillatelse måtte ordnes og senere også byggeløyve. Byggemelding ble sendt til Fana Kommune 9/2-1973 men det tok vel 5 måneder før Fana Kommune reagerte med å stille spørsmål som tok tid å besvare. Bergen Kommune, Fritidsseksjonen trengte 2 år's reaksjonstid på søknad om støtte.

Utover i 1975 har Bergen & Omland Friluftsråd og Bergen Kommune samt Fritidsseksjonen kommet på banen og spesielt vårt gamle medlem *Tore Alfstad*, dengang konsulent i Fritidsseksjonen, viste evne og vilje til å få ting på rett plass så det ble flyt i utviklingen.

I denne sammenheng må nevnes at vårt medlem *Ove Roll* spilte en sentral rolle i forhandlingene med myndigheter og banker. (Ove's modus operandi. Lav profil, høy effektivitet).

Parallelt med foranstående er det blitt forhandlet frem et større lån med garanti fra Bergen Kommune, så et langt steg i retning av fullfinansiering er gjort. (kr. 875.000).

Rådsmøte 9.mars 1976 ga endelig "grønt lys" for byggestart. "Vi har på langt nær nok penger til å fullføre prosjektet. Muligens gir vi oss ut på et nytt Grieg-hall prosjekt", bemerket alltid nøkterne *Ove Roll*. "Men det egentlige spørsmål er: Nå eller aldri. "Være eller ikke være". *Det er et spørsmål om Bergens Roklubs fortsatte eksistens.*

Det viste seg at en del detaljer, bl.a. veirett og adkomstvei ikke var på plass, så et helt år gikk med før anbudsinnsendelse kunne sendes ut 28/3-1977.

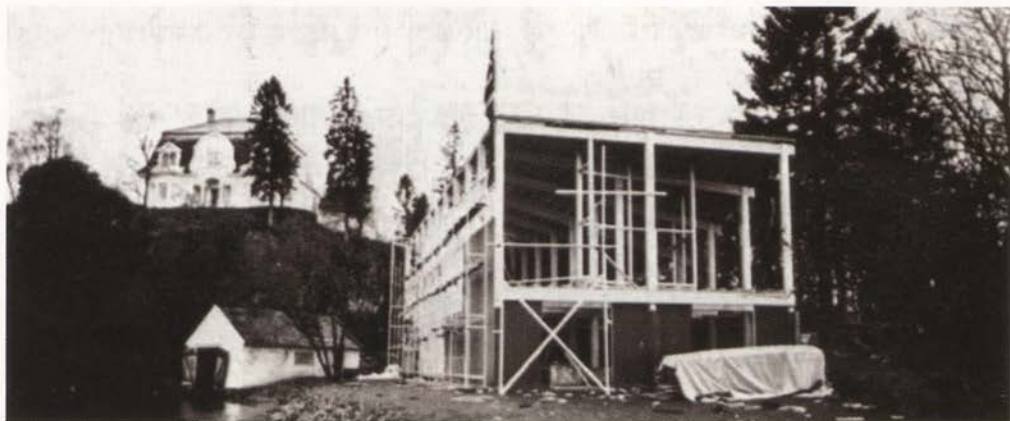
I mai 1977 var revidert kostnadsramme blitt til kr. 2.2 mill.

Kranselaget fant sted 9/11-1977

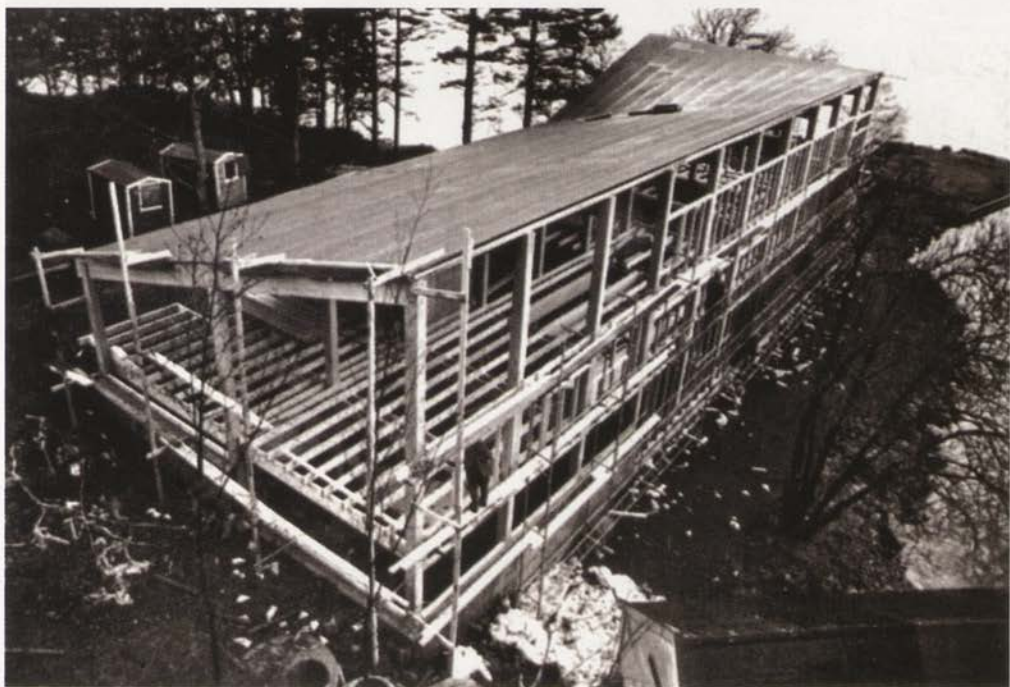
Huset ble ferdigstilt og overtatt 1979

Innvielsesfesten 18/4-1980 fant sted på dagen 100 år etter at den første Bergens Roklub ble stiftet.

I perioden 1965-1978 var Norge inne i en sterk prisstigning, spesielt innen bygg og anlegg. Når vi ser på utviklingen, bl.a. i våre egne regnskaper, er det ingen overdrivelse at alle forsinkelsene innenfor vår egen prosjektutviklingsperiode fordyret vårt klubbhus med mer enn

Kranselag.

100 %. Hadde vi visst dette i forkant er det vel tvilsomt om klubben hadde begitt seg inn på et såpass ambisiøst prosjekt.

Men heldigvis – ingen av oss kunne se lenger inn i fremtiden den gang enn i dag.

Epilog:

Finanskomiteen, bestående av *Johan H. Meyer* og *Ivar Tønseth m.fl.* la listen svært høyt da de påtok seg å fullføre finansieringsprosessen. Klubbens drift kunne ikke bære renter og avdrag på pantelånene så disse måtte vekk. Det tok dem 5 år å skaffe tilveie penger nok slik at Bergens Roklub kunne sitte med eiendes og gjeldfritt hus og grunn fra 1984.

Fire glade gutter og et flunkende nytt klubbhus: Fra v.: Per Sætre (formann), Johan Helmic Meyer, Ivar Tønseth og Knut Sivertsen. Tilfeldigvis er alle fire æresmedlemmer. (Foto: BT)

1979–1984

Ny giv ved Nordåsvannet

Det første styremøte i nytt hus fant sted 25.oktober 1978.

Styret, bestående av Finn Hofstad, Per Sætre, Gunnar Bergman, Bjørn Lampe, Fredrik Konow, Ragnar Gjerdevik og Erling Thorbjørnsen, hadde formidable oppgaver å gi seg i kast med. Det viktigste var å få på plass ny vaktmester/båtmann slik at drift av hus og systematisk oppgradering av treningsmateriellet kunne komme igang.

I løpet av vinteren hadde vi fått 6 søknader om båtmann/vaktmesterjobben og det (for B.R.) lykkelige valg falt på Harald og Kari Knudsen (med sønn Bertin Larsen som den gang ble klubbens yngste medlem, 10 år gammel). Kontrakt ble inngått 19/2 – 1979. Harald, utdannet rørlegger, tok fort tak i problemene med energi og kreativitet. Kari tok seg av huset som til alle tider var rent og ryddig.

Første målsetting var å få fire båter klare til årets sesong. Båtparken hadde, som nevnt annetsteds, ligget på lager i 10 år, men da de akkumulerte lag av støv og skitt var blitt vasket av, viste det seg at vi her hadde mye å gå på (for ikke å si ro i).

Kari og Harald Knudsen. I 11 grunnleggende år var de med og bygget den nye klubben.

Grovt sagt eide vi ca 29 båter med bl.a.

- 2 Pirsch åtter på topp
- 4 4-rer med styrmann lett og tungvekt
- 1 4-rer u/styrmann
- 4 Innriggere
- 1 Dobbelsculler
- 3-4 Scullere
- 1 toer turbåt

og vi hadde en stor samling Ayling-tre-årer og diverse annet tilbehør.

I det stille ble det lagt en ny taktikk, en 3-trinns dugnadsrakett ble lansert. Den hadde følgende oppbygging:

- Kast jakken, brett opp skjorteermene
- Spytt i nevene
- Sett i gang

I løpet av de neste 2 år ble alle båter grundig overhald og pusset opp, ikke minst takket være stort dugnadsinnsats.

Vi var i gang!

Og siget på skuta "Bergens Roklub" økte sakte men sikkert...

1979:

- Ny flytebrygge kom på plass. Den skulle, viste det seg, holde i 23 år.
- På styremøte 29/9-1979 ble 36 nye, unge medlemmer tatt opp.

Av disse har 9 satt spor etter seg. De er fremdeles medlemmer, har hatt sine aktive år med gode resultater og har tatt sin tørn i en lang, lang rekke tillitsverv, med 4 av dem som formann etterhvert.

- Det ble tatt høyde for å skaffe oss 5 nye plastscullere med årer
- Møblering av huset med henblikk på utleie og andre inntektsgivende aktiviteter begynte å komme på plass. Dette ble oppptakten til den utleievirksomhet som skulle bli klubbens økonomiske ryggrad de neste 25-30 år.

I styreprotokoll fra 12/11-1979 finner vi for første gang *Per Sætre som formann*. *Finn Hofstad* fikk avløsning etter 15 år som formann. Han ble en hovedaktør i perioden da det nye huset ble til og klubben tildelte ham et meget fortjent ærestegn i 1984.

Erling Kersbergen satt fortsatt som ordfører i Rådet og engasjerte seg sterkt. Det var klart at det nye huset måtte utnyttes optimalt for å få økonomien til å gå i hop, m.a.o. utleievirksomhet var tingen å satse på. Men skulle dette kunne gjennomføres måtte vi ha det nødvendige utstyr: møbler, kjøkkenutstyr, dekketøy. *Erling* fikset og organiserte og etter hvert kom tingene på plass. Hvor pengene kom fra vet ingen (forresten var det ingen som spurte heller). Men tingene kom på plass og etter hvert ble det såpass tak i utleievirksomheten at den ble en betydelig faktor i klubbens økonomi. I de siste 10 – 15 år er leieinntektene brutto ca. kr. 200.000,- pr. år.

Per Sætre viste seg raskt som "et funn" for klubben. En energibunt med et oppkomme av

(nesten bare) gode ideer. Vi kommer mer detaljert inn på Per's meritter annet steds i denne bok.

Jarle Nordås og brødrene Tor og Jan Bru meldte seg inn i klubben og dette ble starten på en rekruttering fra nærområdene Skjold, Nordås og Sørås med spredning videre mot Rådalen og Nesttun. Det viste seg at denne rekrutteringen skulle få en helt avgjørende betydning for klubbens videre utvikling.

Under planleggingen av det nye klubbhuset ble det tidlig klart at huset måtte tilrettelegges for kvinnelig aktivitet. Gamle medlemmer "gren på nesen", kvinnelig konkurranseroing var en bitter pille å svelge for gamle roere. Men selv de beste kan ta feil og integreringen av jentene, skal det vise seg, ble av uant betydning for vår videre utvikling.

Fra v.: Sverre Bermtsen, Haarald Aase, Kari Knudsen, Leif Kr. Larsen.

Fra v.: Harald Aase, Leif Kr. Larsen, Ragnar Visted, Lorentz Wesenberg Mohn. Bak t.h. Dagvin Opheim. Bakerst H. Nic. Wergeland.

Damene kommer!

Damenes inntog startet med *Tone Nordås* og etterhvert fikk hun følge av flere og flere. Raskt svingte de seg opp til topps både nasjonalt og internasjonalt og de har satt dype spor etter seg i den utviklingen vi har opplevd i årene som følger. Den viktigste konsekvensen er en positiv forandring av miljøet. I Bergens Roklub var det et nytt og stimulerende element at man nå også traff jenter der. Det er ikke få varige forhold som startet der nede i Skjoldabukten og vi ser etterhvert resultater i form av en nyrekruttering som sikrer neste generasjon.

En rekke kvinnelige formenn og tillitspersoner er allerede (i 2004) et faktum og dette er en trend som biter seg fast, for jenter/damer i dag i alle frivillige organisasjoner gjør svært ofte en bedre jobb enn guttene.

Så det var litt av et skred unge *Tone Nordås* utløste. Først og fremst måtte klubbens lover endres, kvinnelige medlemmer kunne ikke gå i båt, så her måtte en lovendring integreres. Dernest måtte instruksjon, trening og oppfølging organiseres og endel nytt materiell anskaffes. Men det er i dag utenkelig å drive en roklubb som ikke er kjønnsmessig integrert. Vel jenter, takk for at dere kom, takk for at dere ble, og vennligst ikke gå ifra oss. Dere har selv bevist at dere hører hjemme her, vi trenger dere som aktive utøvere av rosporten og vi kan ikke unnvære dere i den daglige drift av klubben.

1980

Utleie av klubbhuset står nå sentralt. Tilbud til markedet er kr. 700,- + vask. Et forsøk på å arrangere diskotek med salg av forfriskninger ga negativt resultat, så en videreføring av et slikt prosjekt ble lagt til side.

Den offisielle innvielse av Bergens Roklub's nye hus fant sted 18.april 1980 med pressekonferanse kl. 12.30 og mottagelse for ordfører, andre klubber og spesielt inviterte kl. 18.30. Ordfører Eilert Eilertsen fikk det ærefulle oppdrag å klippe den blå/hvite snoren. *Leif Larsen* hadde støpt fundament og reist den flotte flaggstangen som ennå står der.

Så vidt vi kan huske var flaggstangen en gave fra *Per Stoltz* (se våre æresmedlemmer) kombinert med Langaleifens innsats med montering.

Økonomien var og er styrets kroniske hodepine, så mye tid og innsats gikk med til å mase på kontingenten som var en av klubbens vesentlige inntektskilder. Våren 1980 hadde vi, (etter sanering), 150 medlemmer, hvorav 58 livsvarige. Medlemstallet har i over 40 år holdt seg forbausende stabilt selv om antallet livsvarige av naturlige grunner synker år for år.

For å integrere handikapp-idrett i klubben ble det tatt kontakt med Norges Idrettsforbund ved de handikappedes egne organisasjoner og det ble avholdt en helgesamling i klubben. Det var stor deltagelse fra de lokale handikap-idretts-avdelingene og fra Nordåstunet. Med for å hjelpe oss kom 4 representanter fra Oslo, med spesielle kajaker og kanoer for å rettledi og vise. Dessverre ble det med dette forsøket til tross for flere invitasjoner fra vår side.

I løpet av 1980 er en fastere kontakt etablert med Vestlandske krets av Norges handikapforbund med henblikk på å gjøre klubbhus og anlegg tilgjengelig og tjenlig for handikapidrett. NHF disponerer en god del midler og er istand til å dekke kostnadene for de spesialinnredninger som trengs (handikap-toalett, dusj og adkomst).

Økonomisk status for huset er pr. 31/12-1980 at det gjenstår kr. 250.000,- før vi sitter med gjeldfri eiendom. Av dette er det mulighet for at Handikapforbundet kan delta med kr. 150.000,-.

Fra venstre: Dagvin Opheim, Ragnar Visted, Ivar Tønseth.

Bergens ordfører Eilert Eilertsen erklærer det nye klubbhus for offisielt åpnet.

Johan Helmic Meyer og Ivar Tønseth. Gode venner og en suveren finanskomitè.

Budsjett for 1981 balanserer med sum kr. 34.400,- hvorav "Eget anlegg" alene er ført opp med kr. 25.000,- i utgifter (strøm, forsikring og kommunale avgifter), mens leieinntekt er oppført med kr. 10.000,-.

Bjørn Lampe

Tidlig på 60-tallet dukket Bjørn opp og gled smertefritt inn i miljøet av ungdomsroere med bl.a. Per Sætre, Ragnar Gjerdevik, Sverre Bermtsen, med mange flere. Bjørn viste seg å bli blant de få som ble skikkelig "bitt av robasillen", noe som førte til gode år som aktiv roer og mange, mange år som tillitsmann av den sorten som stadig gjør litt mer enn sin plikt og har orden og strekk på tingene rundt seg. Fremdeles (2005) er Bjørn fondsforvalter i Bergens Roklubs Råd hvor han vokter over klubbens fonds og renteavkastning.

Bjørn Lampe er, sammen med bl.a. ovenfor nevnte, en del av ryggraden (ja vi har lyst til å si "adelen") i Bergens Roklub.

I perioden 1978-1989 satt Bjørn i styret, noen år som materialforvalter, men mesteparten av tiden i det viktige vervet som kasserer.

Til sesongen 1980 ble det innkjøpt 2 plast singlescullere fra Arne Hasle, Askim, men ved ankomst viste det seg at de var sterkt transportskadet. Vår assurandør var romslig, kondemnerte begge og betalte full erstatning. To nye båter ble bestilt, de skadde båtene overtok vi

og etter stor innsats fra båtmann og styre (matr.forv.) Ble de satt i fullgod stand. Plutselig var båtparken økt med 4 nye singlescullere som fikk navnene:

"Stilken", "Dagvin", "Kessa" og "Helmic".

Vi har etterhvert kommet bra i inngrep med saker utenfor vår egen klubb med representasjon til styret i Bergen og Hordaland Rokrets.

Møter med Fana Roklubb angående regattabanen på Nordåsvannet er gjennomført.

1981

Jubileumsår igjen. Syttifem år ble feiret med stilig bankett i klubbhuset og med deltagere i alle aldre. Under *Per's* faste og effektive styre konstaterte vi solid fremgang på alle plan og et stort steg i riktig retning. Ja, skuta fikk stadig opp flere seil (les årer) og var utvilsomt kommet i siget.

Vårt æresmedlem *Knut (Sivve) Sivertsen* gikk bort i år. Med mer enn 50 års medlemsskap har han satt dype spor som aktiv, race-cox og administrator. Man kan trygt si at klubben var hans annet hjem.

Ivar Tønseth overtar ordførerklubben i B.R.'s råd etter Erling Kersbergen, noe som ikke svekker Rådets innsats. Ivar bevarte sin gamle kjærlighet til Bergens Roklub så lenge han levde.

Rådet hadde i 1981 en kontantbeholdning på ca kr. 100.000,-, plassert i bank til 10 % rente. Et forslag om plassering i privat finansinstitutt til 17 % ble gjennomført. Ett år senere blinket en rød lampe og plasseringen ble krevd innfridd. En uke etter tilbakebetalingen gikk finansinstituttet konkurs.

1982

Så tidlig som i 1960 finner vi *Ragnar Gjerdevik* som styremedlem (kasserer) og navnet hans går igjen i styrene en lang, lang årrekke. Dette året overtar han formannsklubben og kommandoen.

I de 13-14 årene klubben hadde ligget brakk var det jo naturlig nok ingen rekruttering og på sikt medførte dette en stor svikt i rekrutteringen av tillitsmenn. Vi visste ikke at vi hadde en liten men hård kjerne av etterkrigsroere som aldri hadde glemt hva B.R. hadde betydning for dem, og som nå var villige til å gi noe tilbake til klubben.

En av disse er *Ragnar Gjerdevik*.

I 1982 ble nye steg tatt i utviklingen av klubben

High-lights:

- Første gang vi deltok i NM for senior og junior i klubbens nyere historie
- Ny påhengsmotor
- Ny dobbeltsculler ("Ivar")
- Tilkobling til kommunalt vannverk
- Stor deltagelse i pinseleir på Litlabø (i regi av Hordaland Rokrets)
- Avtale undertegnet med Handicap-idretten

Regattainnsatsen har vært stor. Vi deltok i 8 kapproinger og det bemerkes at en av de aktive var *Ola Flesland*, et navn som dukker opp senere i denne beretning. *Ole K. Røstum* deltok i junior NM og *Bertin Larsen* deltok i HJC i samme regatta.

Klubben har nå 127 medlemmer.

Båtdåp. Inger Marie Gjerdevik doper 1x "Ragnar". Behørig bevitnet av fra v.: Per Sætre, Bjørn Lampe og Ragnar Gjerdevik.

Tone Nordås Norgesmester senior damer L/V 1986.

1983

Ragnar fortsetter som formann. Han har med seg et meget sterkt styre og en masse godt arbeid er nedlagt.

Gunnar Bergman hylles fortjent for sin innsats i styret sammenhengende fra 1959, i alt 19 år. Klubbrekord!

Kristin Risa er blant årets nybegynnere. Vi skal komme til å se mye til henne i fremtiden.

En sesong med ekstraordinært stor aktivitet er til ende. Det ble rodd hele 1512 turer (mot 915 i 1982) og båtene var på vannet 900 ganger! Følgébåten har skapt mye problemer, men nå er ny båt underveis, likeledes nye scullerårer som har vært mangelvare.

Nybegynner-rekrutteringen har vært for svak, men det retter seg nok.

En regatta i egen regi, "Bergensregattaen" over 1000m, ble avviklet i Steinsviken med heder. Forøvrig har vi deltatt i 10 regattaer med ialt 82 starter.

Vi deltok i junior NM på Årungen i 4- (Jarle Nordås, Tor Bru, Bertin Larsen og Erik Henneli) og på Vestlandsmesterskapet i Stavanger.

I verdensmesterskapet for veteraner hadde vi 2 deltagere, Gunnar Bergman i singlesculler og Gunnar og Jan Kr. Synnevåg i dobbel.

Nok et år med positiv utvikling.

I årsberetningen for 1983 finner vi, for en gangs skyld, en oversikt over båtene vi har i huset.

Den omfatter ialt 20 båter, således:

- 3 stk åtterer
- 5 stk firere
- 2 stk innriggere
- 1 stk tur/instruksjonstoer
- 2 stk dobbeltscullere
- 7 stk singlescullere

HJB 2X. Norgesmestre Nordåsvannet 1984. T.v.: Bertin Larsen og Jon Røstum.

1984

Et merkeår for Bergens Roklub

Det skjedde mange store, ja sensasjonelle ting i år, og størst av alt: klubben fikk etter 78 års eksistens sin første kvinnelige formann.

Tone Nordås

Da Tone kom til klubben i 1980 hadde vi nettopp vedtatt en endring i lovene som åpnet adgang for *kvinnelige aktive* medlemmer. Dette var en konsekvens av reglene for tildeling av tippemidler, nemlig at vi måtte legge tilrette for damer.

Tone hadde allerede et år bak seg som styremedlem og viste seg fort å være stillingen voksen. 22 år gammel ble hun tidenes yngste formann. Sammen med gode ønsker fikk hun med seg følgende råd fra *Knut Sivertsen*: "Ikke la deg kue av varamennene, særlig ikke din far".

Og så begynte tingene å rulle:

- En weekend-samling første helg i mai, oppfulgt av brosjyrer i postkassen satte skikkelig fart i rekrutteringen
- Pinseleir på Litlabø, Stord, med ialt 35 deltagere
- Ny oppvaskmaskin og supplering av servise opp til 100 personer kom på plass
- Årets junior NM gikk på Nordåsvannet
- En god sesong ga oss bl.a. våre første uoffisielle Norgesmesterskap etter oppstarten på Nordåsvannet. *Jon Røstum* og *Bertin Larsen* vant HJB 2x
- Rojournalen viser 2566 turer (mot 1522 i '83) – REKORD! Båtene har vært på vannet 1636 ganger (911)

Tone Nordås slik mange av oss husker henne.

Familien Einar Nordås

I 1980 passerte vi en milepæl, og på den stod det *Tone Nordås*. Nederst i Nordåsdalen vokste hun opp, og det nye idrettsanlegget like borte i veien pirret hennes nysgjerrighet til de grader, at hun tilslutt ikke kunne styre seg og banket på. Dette førte til uante konsekvenser. *Tone* ble klubbens første kvinnelige konkurranseroer, hun ble Norsk Mester i single-sculler L/V og hun ble Bergens Roklubs første kvinnelige formann (1984 – 1986).

Tone Nordås Haglund ble tildelt ærestegnet 9/11-1993, høyst fortjent. Og ikke nok med det: Hun drog med sin yngre bror *Jarle*, som med mer enn 25 års medlemsskap, aktiv konkurranseroer, formann (1992 og 1996), og stadig tilstedeværende i hverdag og fest. Pappa *Einar Nordås* med kone *Gunvor* ble solide støttespillere for styret gjennom en årrekke.

Det er arrangert to weekend-samlinger, en om våren for etablerte roere hvor *Rolf Sæterdal* instruerte og en om høsten hvor VM/OL-vinneren *Frank Hansen* viste rigging/trimming av båter, samt 2 økter pr. dag på vannet lørdag og søndag.

Regattadeltagelser er ialt 13 med tilsammen 112 løp. Mange navn som i senere år herjet regattabanene dukker opp, bl.a. *Kari Wie*, *Petter Wie*, *Hilde Eva Brügger*, *Ingrid Haldorsen*, *Kristin Risa*, m.fl. *Tone* rakk imponerende 68 turer ved siden av alt annet som skulle gjøres. Hvordan fikk du det til *Tone*? Bodde du i klubben?

Regnskapet viser totale inntekter på vel kr. 80.000,- og et underskudd på kr. 864,-. Leieinntektene er på kr. 37.500,- (kr. 34.200,- året før).

DJA2X Norgesmester 1985. Hilde-Eva Brügger/Ingrid Haldorsen.

1985

Det fortsetter på riktig kurs for B.R. nå. *Tone Nordås'* årsberetning er sterk og et par spesielle poeng må fremheves.

- Finanskomiteen ledet av *Johan H. Meyer* og *Ivar Tønseth* meddeler at klubbhuset nå er fullfinansiert og gjeldfritt. Imponerende! Og en stor lettelse for styret nå og i fremtiden.
- En annen milepæl er innlemmelsen i båtparken av en ny dobbelfirer "Ove Roll", verdi kr. 50.000,-. I tillegg kommer dobbeltsculler "Langaleifen" og en singlesculler "Raggen". Ny påhengsmotor som gave fra "old-boys" gjør sammen med nye båter livet lettere og fremtiden lysere for styret.

Ja *Tone's* årsberetning lyser av optimisme, men det er først og fremst et resultat av særdeles god jobbing, sterkt styre og en utrolig fin oppfølging fra eldre roere som instruktører samt entusiastiske foreldre. Til årets NM-junior-mesterskap på Stokkavannet i Stavanger reiste vi med 26 aktive og nesten like mange "bomlere". ("Bomler" er et godt gammelt roeruttrykk, det er kort og godt B.R.'s fan-klubb).

Vi arrangerer årets Vestlandsmesterskap med solid suksess sportslig såvel som økonomisk. Overskudd vel kr. 10.000,-

Gleden var enorm da vår DJA 2x tok gull i NM ved *Hilde-Eva Brügger* og *Ingrid Haldorsen*. NM-løpet gikk lørdag og jentene vant med vel 3 sek. Imidlertid forårsaket uoppmerksomme dommere protest som skyldtes at to lag markerte "ikke klar til start". Protesten ble tatt til følge, så *Hilde-Eva* og *Ingrid* måtte forsvare sitt mesterskap om søndagen, noe de (selvfølgelig) gjorde med glans.

Styret (les *Tone*) klarte å få istand en avtale med OL-VM veteranene *Frank* og *Alf Hansen* som trimmet roerne, spesielt i single og dobbelsculler på vårparten og i forbindelse med forsommer-regattaen 11. og 12.mai '85.

Tilgjengelighet på instruktører og båtmateriell resulterte i rekordoppslutning i treningen. Det ble rodd 2532 turer og båtene var på vannet 1857 ganger. Singlesculler "Dagvin" toppet statistikken med 333 turer, 1x "Helmich" har 237 turer, 2x "Langaleifen" 200.

Syv medlemmer hadde over 110 turer med *Bertin* på topp med fantastiske 200 turer. *Hilde-Eva* 186, *Ingrid Haldorsen* 166, *Jon Røstum* 157, *Terje Fiskerstrand* 127, *Frode Brurås* 121, *Ole Kjetil Røstum* 112. Men like imponerende er det at årets formann og rosje, *Tone Nordås*, hadde 95 turer. Tredivet medlemmer hadde mer enn 25 turer. Snakk om bredde! Månen har vi aldri sett i vår klubb.

En hurtigarbeidende, frivillig komité konsentrerte seg om penger til den nye 4x. Den jobbet raskt og effektivt, ja så til de grader at de ikke klarte å stoppe i tide. Vips var det også penger til en ny påhengsmotor.

Regnskapet pr. 30.09.85 viser en balanse på strøket over kr. 200.000,- med overskudd kr. 1.658,-. Leieinntekt er kr. 47.300,-, en økning på kr. 10.000,- fra året før.

Den 20.april hadde vi vært i eget og (nå nesten gjeldfritt) hus i 5 år. Det måtte feires, og det ble det, med rømmegrøt og spekemat til kuvertpris kr. 50,-.

Når vi ser på årets styre er 3 av de syv fra "Nordåsvannsgenerasjonen". Det er intet mindre enn imponerende at klubben har fått frem en ny generasjon tillitsvalgte på bare 5 år. Bekymringene omkring dette problem var ubegrunnet, særlig takket være familiene *Nordås* og *Bru*.

Vi snakker nå om: "Ny giv ved Nordåsvannet" er et faktum, og dette kan bare gå én vei. Oppover. Nesten like bratt som Nordåsdalen.

Norsk Kollektiv Pensjonskasse A/S

Hovedkontor: Lars Hillesgt. 22, Bergen – Postb. 4300, 5013 Nygårdstangen – Tlf.: (05) 32 10 20
Avdelingskontor: Kronprinsensgt. 9, Oslo 2 – Postb. 1518, Vika, Oslo 1 – Tlf.: (02) 42 94 55

BANKGIRO: 3625.07.76475
5201.05.46184
POSTGIRO: 5 69 38 09

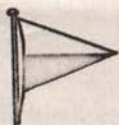
Bergen Roklub
v/Ivar Tønseth
Postboks 190
5051 NESTTUN

Bergen, den 11. juni 1985
Finans/RM

Pantelån nr. 21661 A - kr.80.000,-

Vi kan herved bekrefte at ovennevnte pantelån på kr.80.000,-
pr. i dag blir innfridd gjennom Kreditkassen ifølge avtale.

pr.pr. NORSK KOLLEKTIV PENSJONSKASSE A/S

BERGENS ROKLUB

(STIFTET 22. MAI 1904)

MEDLEM AV NORGES ROFORBUND – TILSLUTTET HORDALAND IDRETTSKRETS OG BERGEN OG HORDALAND ROKRETS

Nesttun, 4. juni 1985.

Til

Medlemmene av Finanskomitéen for fullfinansiering av klubbhuset,
Bergens Roklubs Råd og Styre.

Den 11. juni 1985 blir en merkedag i Bergens Roklubs nyere historie.
Vårt klubbhus som vi bygget for ca. 2,5 mil. kr. vil denne dag
bli gjeldfri.

Vi synes dagen skal markeres og at de som har befordret resultatet
skal møtes til en liten festlig sammenkomst.

Vi inviterer derfor til en mottakelse i klubblokalene

Harald Skjoldsvei 77,

tirsdag 11. juni kl. 1900 – 2100.

Vi serverer en velkomstdrink, kaffe og snitter og long drinks.

Den spesielt opprettede finanskomité av 1978, bestående av bl.a.

Kjell Espelid, Sigurd Homstvedt, Axel Irgens og Hans Chr. Pettersen
og som særlig medvirket til gjennomføringen av sluttfinansieringen
er spesielt velkommen. Vi arrangerer en omvisning for dem som ennå
ikke har sett huset.

Videre innkalles Rådet og styre.

Der vil bli gitt en kort orientering om husets finanser og
klubbens sportslige utvikling.

Serveringen tatt i betraktning og for dem som ikke arrangerer egen
transport kan vi tilby å hente og bringe med roklubens egne krefter.

Det er ønskelig med påmelding både for fremmøte og transportønske:

Knut Sivertsen, tlf. 320988 etter kl, 1800, eller

Ivar Tønseth, kontor 133810 – privat 135626.

Vi håper flest mulig kan komme og vi ønsker vel møtt.

BERGENS ROKLUB

Ivar Tønseth

ordfører for Råd og Finanskomité

1986

Bergens Roklub er blitt 80 år. En gammel klubb, javel, men "som en ungdom frisk" og med en usedvanlig jente på coxeplassen. *Tone* som i år er blitt *fru Haglund* ledet løpet også dette året, boblende av initiativ og kreativitet.

Det gjentas, nesten til kjedsommelighet, at "Det er roing vi driver med". Rosjefen har 34 aktive i "stallen" og rojournalen viser over 2000 turer også i år. Båtene var på vannet ialt 1546 ganger. Rosjef var *Jarle Nordås* som fikk oppleve at søster *Tone* ble Bergens Roklub's første senior kvinnelige norgesmester – i singlesculler lettvekt. *Bertin Larsen* og *Jon Røstum* tok NM-gull i HJA 2x med 6 sekunders margin. Dette kvalifiserte til deltakelse i Nordisk mesterskap for junior, for første gang i klubbens nyere historie.

Både båthussjef og materialforvalter rapporterer om en sesong uten store overraskelser, særlig er materiellet godt tatt vare på, ikke minst takket være *Harald Knudsen* (båtmann). I forbindelse med klubbens 80-års-jubileum ble det 3.november arrangert en fest med 80 deltagere i eget (gjeldfritt) hus. Et høydepunkt var tildeling av 7 nye ærestegn.

Kiss ble innkjøpt fra Stämpfli i 1986.

Tone har nå regjert i 3 år og avslutter sin formannsperiode i samme stil som hun har holdt i disse 3 årene. I hennes siste, og som vanlig, omfattende og velskrevne årsberetning tilkjennegir hun sin uforbeholdne kjærlighet og tilhørighet til klubben. Hun takker for alt klubben har gitt henne. Vi takker henne tifoldig for alt hun har gitt oss tilbake. Måtte hun bli den inspirasjon som klubben trenger for å utvikle seg i årene som kommer, en utvikling som skal gjøre oss til den beste i Norge.

Det hører med til sagaen om *Tone Nordås Haglund* at hun ikke helt kunne trekke seg tilbake etter 3år som formann. Neida! I 1986 stilte hun seg til disposisjon for styreverv i Norges Roforbund. Her ble hun sittende til 1990 med spesielt ansvar for utdanning og rekruttering.

Tusen takk! vesle *Tone* fra Nordåsdaalen.

Overskudd i 1986 ble kr. 24.900,-.

1987

Den første formann som så å si "ble hentet inn fra gaten" overtok roret i 1987. Det ble et lykkelig valg for B.R. da *Hans Bru* overtok.

I og for seg var det utenkelig å ha en formann som manglet "roerbakgrunn", men *Hans* skred til verket med glød og kreativitet samt to sønner *Jan* og *Tor* som aktive roere.

Hans Bru viste seg også å være en miljøskaper, og det ble triveligere å ferdes i klubben, hele året. Tidlig engasjerte *Hans* seg i arbeidet i Rokretsen, og bane og båthus på Voss ble hans hjertebarn. Det er neppe å overdrive at uten *Hans Bru's* innsats hadde ikke banen på Voss eksistert. Men så er det da en uforglemmelig opplevelse for en gammel roer å komme til Voss en stille, blank sommerdag med en stor, oversiktlig båtplass, hotellene som perler på en snor langs stranden og Albano-anlegget som et oppstilt paraderegiment på et blankt Vangsvann. På tross av stor aktivitet ble det få medaljer av edelt metall å hente hjem, men vi startet i 10 regattaer med mellom 10 og 35 roere i hver.

Hvordan de fikk det til har vi ikke helt fått klarlagt, men tidlig på året hadde vi en rimelig brukbar båthenger i tunet. Vognen var en kraftig Tysse-henger med boggi, og båtstativet ble sveiset opp og montert på Bergen Yrkesskole. Hengeren var av den smale typen omtrent med bredde som en personbil. Den gjorde det mulig å komme seg frem og tilbake til

Østlandet og tjente oss vel i mange år. Den var også med til England i 1987.

Under et utlån i forbindelse med et kajakk-stevne havnet den i grøften og chassiet ble vridd og aldri skikkelig reparert. Dette gjorde slepet ustabilt og den slet utrolig mye på dekkene. Det var litt med "hertet i halsen" at vi drev og kjørte land og strand rundt med roere som passasjerer i trekk-vognen og gleden var stor i år 2000 da vi fikk ny henger.

Tur til England

Et desidert høydepunkt i sesongen var turen til England 3.-15.juli. Ni og tyve roere og ledere drog med "Jupiter" via Newcastle med Nottingham som første mål, hvor vi hadde vannski og elvepadling i tillegg til roing. Deretter var det besøk i Henley hvor vi alle hadde billetter til en Enclosure (et avlukket publikumsområde like ved mål). Det få visste var at det var påbud om slips for herrene og det var svært varmt. Vi hadde deretter flere dager sammen med roerne i Hexam inkludert en uformell regatta. Vi bodde da på en landbrukshøyskole, og maten var så som så. Turen ble avsluttet i Newcastle etter regattadeltagelse i Burwick upon Tweed på grensen til Skotland. *Jon Røstum* vant sen. 1x og *Kari Wie* vant DJA 1x foran *Kristin Risa*. En stor takk må rettes til *Per Barek* som mestret hengerkjøring på feil side av veien.

Det var ikke like lett for alle de unge å finansiere Englands-turen og vi vet at *Langeleif* spanderte for én deltager som hadde gjort seg spesielt fortjent til å være med.

Rosjef *Erik Henneli* beretning viser at det ble rodd i alt 1867 individuelle turer og at båtene var på vannet 1455 ganger. *Bertin Larsen* topper listen med 146 turer. Formannens årsberetning forteller at vi var sentrale da *Voss Roklubb* dette året ble en realitet. Vi var teknisk ansvarlig for Internasjonal regatta "Voss i sentrum" med deltagelse fra 14 klubber og 3 nasjoner med i alt 150 deltagere. En god oppkjøring til neste års NM i regi av *Hordaland Rokrets*.

Hexam Boatclub. Vi ser bl.a. *Jon Røstum*, *Hans Bru*, *Kari Wie*, *Kristin Rise*, *Arild Henneli*, *Frode Brurås*, *Petter Wie*, *Knut Barek*, *Sindre Røstum*, *Stein Roar Grasdal*, *Marianne Wie*, *Ole Harald Halvorsen*, *Knut Henrik Andreassen*.

Medbrakte doninger fra Norge ble mesterlig håndtert på «gal side av veien» av Per Barek. Her er ankomst til Berwick-Regattaen.

Vår engelske bussjåfør Neil og vår maskot Marianne Wie som i 2006 overtar vaktmesterjobben sammen med sin mann, Martijn Pieter Tol.

Klubben hadde fremdeles egen minibuss og denne alene kostet oss ca kr. 24.000,- i rene driftsutgifter. Den var belånt i Bergen Bank med kr. 80.000,-. Jubileumsfesten i 1986 kostet litt i meste laget (underskudd ca kr. 13.000,-) så her ligger noe av forklaringen på årets underskudd på kr. 33.500,-. Enda en nøtt å knekke for det nye styret.

Kristin Risa (t.v.) og Kari Wie har fått to engelske gutter med seg i båt i Berwick.

Bergensroere i sammensatt åtter i Berwick. Jan Bru, Knut Barek, Roald Wie, Jon Røstum.

1988

Hans Bru ble gjenvalgt som formann for 1988 og fortsatte sin helhjertete innsats.

Hordaland Rokrets hadde fått tildelt årets NM for senior og junior og regattaen ble lagt til den nye banen på Voss. Historisk!

Siste NM på Nordåsvannet i regi av Regattakomiteen Nordåsvannet var i 1984. Dette er første NM på Norges nye regattabane og *Hans*, tett fulgt av en skare hjelpere fra hele *Hordaland Rokrets*, var høyt og lavt. De rodde i land en særdeles vellykket regatta, bl.a. takket være innleiet ALBANO-anlegg fra Kongsvinger RK. Det blir nok lettere å få tildelt arrangementer på Voss etter dette.

Vi tok gull i NM i jr. 4-rer uten styrm. Laget som besto av *Petter Wie*, *Knut Barek*, *Axel Bull* og *Sindre Røstum* representerte også Norge i Nordisk Mesterskap i Sorø, Danmark. *Cecilie Tindlund* var med som reserve for jentelagene.

Det ble mange gode regattaer for oss i 1988. "4-rer uten-laget" er nevnt. *Bertin*, *Stein Ivar Gravdal*, *Petter Wie*, *Cecilie Tindlund*, *Tone N. Haglund* og *Jon Røstum* hadde gullmedaljer med hjem fra ulike regattaer.

I Veteran-VM i Skotland var det *Gunnar Bergman* og *Kjell Sandvik* som viste klubbens farger.

Ny åtter

Høydepunktet i år må være den nye "Åtteren", "Jan H." etter Jan Henrik Bentzon, pris kr. 120.000,-. Det er ca 50 år siden gamle "Finn" kom i hus på Møhlenpris. En milepel, et godt skritt videre for Bergens Roklub.

Gudfar og donator Jan Henrik Bentzon var på plass til jomfruturen til åtter "Jan H." Cox Gisle Røstum, stroke Petter Wie, Sindre Røstum, ErikLoy, Knut Henr. Andreassen.

Regnskapet viser at leieinntektene nå gir mer enn dekning for alle driftsutgifter på huset. Kommunen taper oss for kr. 12.000,- i skatt og avgifter og vil ikke ettergi eiendomsskatten. Årets underskudd er akseptable kr. 2.900,-.

For å avhjelpe mangelen på scullere ble to båter ("Ragnar" og "Tone") leaset fra Stämpfli og øremerket til bruk for Bertin og Jon Røstum. Begge båter ble senere kjøpt av klubben.

For mangeårig og spesiell innsats utnevnte generalforsamlingen Leif Kr. Larsen, Jan H. Bentzon og Ragnar Visted som nye æresmedlemmer.

1989

Erik Henneli overtok kommandoen for dette året og fikk bl.a. med seg Kari Wie som rosje. Begge tilhører Nordåsvannsgenerasjonen og har allerede bak seg flere år som konkurranse-roere.

Cecilie Tindlund tok hjem gull fra NM på Jonsvannet i Trondheim i DJA 1x.

Gunnar Bergman og Kjell Sandvik sammen med Svein Monsen og Rolf Olsen (Fana) vant Veteran-OL i Danmark i dobbel-firer. En av de beste prestasjoner i B. R.'s 100-årige historie.

En blid Bertin Larsen på Bagsverd Sø i 1989 etter seieren i HSB1x – Københavnregattaen.

Rosjefen har valgt å omtale alle aktive kun med fornavn, noe som har skapt endel hodebry for klubbens historiker, men vi har deltatt i 11 regattaer i år og tatt hjem ialt 11 førsteplasser. Sterkt!

Det er rodd 1911 turer med *Cecilie Tindlund* på topp med fantastiske 240 turer. *Bertin Larsen*, *Sindre Røstum* og *Henrik B. Andreassen* har godt over 100 turer hver. Båtene har vært brukt 1272 ganger.

Klubben eier nå 19 båter.

Regnskapet viser et underskudd på kr. 15.700,- etter at bilen er solgt og restlånet på denne er innfridd i Bergen Bank.

Leieinntekten fra huset nærmer seg kr. 100.000,-. Totalomsetningen i år passerte kr. 300.000,-.

Et høyst tilfredsstillende år og den positive trenden er her fremdeles.

1990

Ove Tvedt overtar formannsvervet. Det skulle bli et år med mye motgang. Litt opp og ned går det alltid i denne verden, og fremdeles vokser ingen trær inn i himmelen.

Problem: Vårt eminente vaktmesterpar *Kari* og *Harald Knudsen* synes 11 år var nok. En grunnleggende og avgjørende epoke for klubben var kommet til veis ende. Styret fikk en krevende og vanskelig ekstrajobb med å finne den rette til å overta blant 35 søkere.

Familien Harald Knudsen

Som nevnt tidligere i boken ble ekteparet *Harald* og *Kari* ansatt som båtmann/-vaktmester-par da det nye klubbhus ble tatt i bruk. *Harald* (som av yrke er rørlegger) og *Kari* gikk til jobben med entusiasme. Han mestret fort alle problemer med å få huset til å fungere og takket være ham ble båtene raskt sjøklare. Orden rådet i hele anlegget og en vilter gjeng nybegynnere ble holdt behørig i ørene. *Kari* holdt huset i topp stand til enhver tid og engasjerte seg administrativt som styremedlem i Hordaland Rokrets, hvor hun også gjorde en fremragende jobb. I 11 grunnleggende år var de en del av selve ryggraden i B.R.

Hva deres innsats betød for styret kan man lett tenke seg. Hus og materiell ble vel ivaretatt og der var mer enn nok å gjøre, hele året. Men *Harald* og *Kari* hadde tingene under kontroll så styret kunne konsentrere seg om alt det andre som skulle til for å rehabilitere en roklubb som hadde vært på kanten av å forsvinne.

Harald og *Kari* var sentrale i utviklingen av det nye miljø som begynte å vokse frem i Skjoldbukten og de var med og grunnla den stil og tradisjon som vi setter så stor pris på.

Problem: Styret hadde gjort avtale med 3 trenere for sesongen. En forsvant allerede 1.mars og nr. 2 "fantegikk" noen dager senere. Vi sto igjen med *Terje Fiskerstrand* som imidlertid skulle ut i militærtjeneste. Resultatet ble en tilnærmet kollaps, motivasjon og inspirasjon dunstet vekk. *Rosjef Jarle Nordås* fikk ingen lett jobb og aktiviteten sank dramatisk til 941 turer med *Anders Fiskerstrand* på topp med 102 turer. Båtene ble brukt 637 ganger, nøyaktig halvparten av fjoråret.

Båtparken er nå kommet opp i 26 båter. Styret har prestert to store fremskritt idet de har fått fart i arrangementsutvalget bestående av *Roald Wie*, *Einar Fimreite* og *Rolf Pedersen*.

Bertin og Kari. Klubbens mest elegante ektepar.

Disse har tatt seg av bemanning til regattaer, båttransport og alle detaljer med reiser til regattaer. I alt har de organisert 10 reiser, hvorav 6 med overnatting, flere i samarbeid med Fana Rk.

Et økonomi-utvalg har også vært iherdig og effektivt på banen med utlodninger, kake-lotterier og salgsbod på Festplassen 17.mai:

Per Barek, Bjørn Lampe og Roald Wie. Alle disse fortjener en hjertelig takk for effektiv innsats.

Klubbens bil er nå en saga blott og alle forpliktelser med denne er oppgjort.

Regnskapet viser totale inntekter på kr. 265.000,- og et underskudd for 1990 på vel kr. 5.000,-

1991

Under Hilde-Eva Brügger`s formannskap kan vi konstatere innledningen til en oppgangstid som holdt seg jevnt og sikkert frem til og forbi tusenårsskiftet.

Fra Hilde-Eva`s fyldige og velskrevne årsberetning fikk vi lyst til å sakse følgende: "Klubbens økonomi har vært tilfredsstillende. Økte leieinntekter på huset samt reduserte utgifter til bl.a. reiser har bragt oss vel i havn...

Jeg vil gjerne få takke foreldrene til våre roere for deres innsats i klubben. De stiller alltid opp når arbeid må utføres. De er også alltid disponible for å transportere både roere og båter til regattaer. Uten deres hjelp vil det være meget vanskelig for oss å delta på så mange regattaer som vi har gjort...

Vi har et godt miljø i klubben og alle tar godt vare på hverandre. Dette skaper trivsel og trekker medlemmer til klubben, hvor eldre og unge roere kan omgås på en fin og lærerik måte. Det ligger store mengder trening bak et godt resultat på regattabanen. For å delta på all denne treningen må man ha et godt sosialt miljø rundt seg og et godt samhold og samarbeid som gjør at vi trives her i klubben.

Resultatet er at roerne våre alltid representerer klubben på en meget fin og positiv måte når de reiser på regattaer. Tar vi godt vare på klubben og det fine miljøet vi har, samtidig som vi tilrettelegger forholdene for videre satsing for alle våre roere tror jeg vi kan glede oss til mange fine rosesonger for Bergens Roklub."

Du fikk så rett, Hilde-Eva. Du "fyrte under" så skuta vår fikk sig til å holde i mange år. I skrivende stund er det 15 år siden ovenstående ble forfattet. Du satte spor etter deg!

I 1991 deltok vi i 17 regattaer med mange gode plasseringer. Navn som begynner å bli gjengangere i resultatlisten og som i påfølgende år stadig er tilstede omfatter bl.a. Geir Einar og Mariann Fimreite, Marianne Wie, Rikke Tittel, Øivind Mjelde, Anders Fiskerstrand, Pål Sætre, Thomas Hundven og mange flere.

Rojournalen viser Anders Fiskerstrand på topp med 145 turer, Mariann Fimreite (139), Øivind Mjelde (124) og Rikke Tittel (100).

Regnskapet viser et overskudd på kr. 6.828,- (mot underskudd på kr. 5.129,- året før) – leieinntektene passerer kr. 160.000,-, en økning på ca kr. 50.000,- fra året før.

Familien Einar Fimreite

Einar kom inn i styret i 1992 som et friskt pust og markerte seg raskt som et oppkomme av ideer og effektivitet med å sette dem ut i livet. Mesteparten handlet om økonomi og det lå masse slit med å få istand salgsbod på 17.mai og i forbindelse med Cutty Sark regattaen i 1993, hvor vi også hadde grillfest og dans på Fisketorget. Plutselig strømmet det penger inn i kassen så den økonomiske situasjonen for klubben ble dramatisk forbedret.

Einar ble sittende i styret t.o.m. 1995 og levde og åndet for klubben hele tiden.

Geir Einar og Mariann fortsatte med konkurranseroing og tok senere sine tørner som trenere.

En del større arbeider ble gjennomført bl.a. utvidelse og oppgradering av treningsrommet og anskaffelse av 2 nye Consept II romaskiner.

I 1992

kom Per Sætre tilbake til styret under Jarle Nordås' fomannskap og i '93 overtok Per formannsklubben for 2.gang. Bertin og Kari overtok som vaktmesterpar.

Våren 1992 ble Anders Fiskerstrand og Pål Sætre tatt ut som reserver på juniorlandslaget til Nordisk Mesterskap, en stor inspirasjon for styret og det aktive klubbmiljøet. Bertin Larsen tok ansvaret for elitetreningen og har mye av æren for dobbeltscullerens, med Pål Sætre og Thomas Hundven utvikling og resultater i de påfølgende årene.

Vi gikk nå inn i en periode som virkelig svingte. God rekruttering, nye talenter som oppnådde topp resultater, nytt materiell av topp klasse og en stabil økonomi.

Fantasi, energi og optimisme kombinert, kan ofte føre til overraskende resultater. Styret i 1992 med Per Sætre og Einar Fimreite i spissen unnfanget den underfundige ide at Cutty Sark

Tall Ships Race som skulle fylle Vågen i Bergen i mange dager hadde potensiale for å tjene raske og gode penger. I første omgang var det kaffe/vafler og jordbær og en noe provisorisk salgsbod ble rigget til på Bradbenken. Einar gikk i skytteltrafikk med vaffelrøre i digre spann og omsetningen gikk unna alt vi orket. B.R. v/Per tok på seg å arrangere tautrekkingskonkurranse mellom skipsmannskapene, noe som ble referert direkte i T.V. så Per ble Norges-kjendis for noen dager.

Som takk for god jobb fikk vi låne Fisketorget en kveld til brosteinsball og grillfest. Bertin Larsen rigget til en kjempe flatgrill og solgte grillmat med salat i gigantiske mengder. Hele opplegget gav oss et netto overskudd på kr. 40 – 50.000 kroner og rettet opp vår skrale økonomi for flere år fremover.

Einar Fimreite fikk samtidig laget et "salgstelt" på rørstativ som var i bruk på Festplassen flere 17.mai'er. Teltet er fortsatt intakt, men det er dessverre en del år siden det sist var i bruk.

1993

Dette året var første gang vi hadde mannskaper som kvalifiserte til deltagelse i jr.-VM, Pål Sætre og Thomas Hundven.

Formann Per tok sjansen på at finansiering lot seg fikse og fikk fremskaffet en rålekker Stampfli dobbeltsculler til disse to. Denne båten var nærmest som et flaggskip og bragte oss mye glede og ære. Og navnet? "PER" selvfølgelig!

Gunnvor Wesenberg Mohn døper 2x "Lorentz" assistert av sin mann og klubbens kasserer.

Norgesmesterskapet ble avviklet på Voss i et nært samarbeid innen Hordaland ro-krets. For vår del ble både dette og de øvrige regattaene i sesongen en stor suksess. Rekrutteringen er god og gir optimisme for fremtiden. Sesong-topp er dobbeltsculleren vår med Pål Sætre og Thomas Hundven i jr.-VM på Årungen.

Trenerteamet har bestått av Bertin Larsen, Tor Bru, Øyvind Mjelde og Jarle Nordås. Takk for topp jobb!

Det samme kan sies til Kari Wie- og Bertin Larsen. Vaktmester/båtmann-funksjonen er ivaretatt til vår fulle tilfredshet.

1994

Per er en usedvanlig ryddig og inspirerende leder som det var gøy å jobbe sammen med. Eller som Per sier i årsberetningen for '94: "... jeg vil berømme styremedlemmene for meget godt arbeid i dette året. Styret har vært et team som har fungert glimrende ...".

Året 1994 skulle bli et merkeår da det skjedde mange ting som skulle få den største betydning langt inn i neste millenium.

Der og da var det ingen sensasjon at en lang tynn 16-åring dukket opp for å begynne å ro, men når vi nevner at navnet var *Krohn-Hansen*, vil det i ettertid ringe i en og annen bjelle. *Christian* viste seg å være et klart talent som raskt utviklet både skulderbredde og corpus. Dessuten "forløste" han sin egen familie til mangeårig aktiv innsats, noe som blir nærmere beskrevet senere.

Sterke navn var også *Thomas Hundven*, *Pål Sætre*, *Erik Færevåg* og *Anders Fiskerstrand*.

Og trenden holdt seg år etter år. Sterke og handlekraftige styrer, god økonomi, fornyelser i båtpark og årer og ikke minst et stadig mer trivelig miljø. Gamlekarene hang med og logget fra 7-8 til 15-16 turer i året. Rekrutteringen var meget god. Foreldrene til de aktive kom stadig sterkere på banen og stilte opp med kjøring til regattaer både på Øst- og Vestlandet, og det ble stadig lettere å få innsats når store og små dugnader skulle gjennomføres.

Fra midten av 90-årene ser vi også at "Nordåsgenerasjonen" kommer mer inn i styre og stell i klubben, noe som borger for lettere tider og kontinuitet.

Internasjonalt fikk vi litt av et gjennombrudd idet 5 av våre medlemmer ble tatt ut til Norges Roforbunds åtter i Nordisk Mesterskap for junior. De fem var: *Anders Fiskerstrand*, *Erik Færevåg*, *Johan H. Stuhr*, *Fredrik Wiik* og *Geir Einar Fimreite*.

Tore Øvrebø ansettes på deltid og tar det overordnede ansvar for elitetrening og treneropplæring høsten 1994. Dette medførte at Bergens Roklub ble registrert i Foretaksregisteret. Regnskapet for 1994 viser en kassabeholdning på over kr. 96.000,-. Leieinntektene økte til kr. 209.000,-, og æren for dette tilfaller *Bertin* og *Kari Larsen*, vårt energiske vaktmesterpar.

Gunnar Bergman

er utvilsomt et av Bergens Roklub's mest markante medlemmer gjennom de siste 50 år. I 1957 kom han til klubben. De første årene satt han i lagbåter, men etterhvert var det single-sculler han rendyrket og allerede i 1962 anskaffet klubben en topp Pirsch-båt spesielt for *Gunnar* og den fikk hans navn. I mange år har båten hengt som dekorasjon under taket i klubbsalen. I alle år har *Gunnar* vært aktiv skiløper, og har utallige starter i Kvamskogen rundt og Skarverennet men det er først og fremst roingen som er hans "greie". Det er ikke tvil om at han er den som har brukt klubbens treningsfasiliteter mest, og takket være sin glimrende fysikk, mestret han og legene en alvorlig hjerteoperasjon for noen år siden.

Gunnar er beskjedent av natur, men når man studerer klubbens arkiv har han vært å finne i mange år som en av våre mest solide støttespillere. Så tidlig som i 1960 er han for første gang i styret, som rosje, deretter som kasserer i '61 og rosje igjen i '65. I "dvale"-perioden 1969-1978 satt han i styret for så å komme på banen igjen som rosje i 1978 og '79. Deretter var det det uhyre viktige og krevende vervet som materialforvalter i 1980 og '81.

I alt ble det 19 år i styreverv kombinert med aktiv roing. Fra "gjenfødselen" for klubben i Skjoldbukten og frem til årtusenskiftet satset *Gunnar* hardt på elite veteranroing på internasjonalt nivå.

- Hvor mange starter i internasjonal veteranroing har du *Gunnar* ?
- Vet ikke nøyaktig, men jeg har 8 gullmedaljer i single/dobbel-sculler og dobbel-firer. Dobbel-sculler og dobbel-firer har vært rodd med ulike partnere som *Rolf Olsen*, *Kjell Sandvik*, *Svein Monsen* og *Jan Kr. Synnevåg*.

Det hele startet i 1980 i Kärtemünde i Danmark og fortsatte med dobbel-sculler sammen med *Rolf Olsen* i Heidelberg, Tyskland, med 1 gull – senere ble det 1 gull i Praha og 3 gull i Sverige i 1x, 2x og 4x.

1988 i Strathclyde, Skottland gav gull i 1x og i 4x sammen med *Svein Monsen* og *Rolf Olsen*, *Fana Rk*. Det var den gangen vi fikk knekket baugen på 4x "Ove Roll" og måtte reparere med tape som ble panikkorganisert ved en 4 km sykkelturn på en lånt damesykel. Heldigvis var vi innenfor synsvidde av starteren som holdt igjen starten i mer enn 2 minutter.

I den tidligere omtalte dvaleperioden opprettholdt *Gunnar* som vårt eneste medlem aktiviteten. Takket være strålende kollegial opptreden fra *Fana Roklubb* fikk han ha sin båt på Langeholmen. I 1978 kom han tilbake der han hørte hjemme. Skal vi se på *Gunnar Bergman*'s totale innsats for Bergens Roklub gjennom 50 år kan vi bare si at det er ikke mer enn en håndfull som rekker han "til skulderen", vi skulle gjerne hatt mange flere *Gunnar*-re.

Ragnar Gjerdevik

Poteten kan brukes til så mangt og det kan også *Ragnar Gjerdevik* (sammenligningen stopper her). Sammen med mange andre Møhlenpris-gutter kom han i klubben i 1952 og gikk etterhvert inn på fast plass på lettvektslaget. Senere ble det også mye konkurranseroing i dobbel- og singlesculler. Men de dypeste spor har *Ragnar* satt etter seg som tillitsmann. Første gang vi finner ham i styret er i 1965 og der skulle han bli sammenhengende frem til 1988, i alt 21 år. *Rekord!* Han har innehatt alle tillitsverv, også formann i '82 og '83. Etter at han gikk ut av styret i 1988 har *Ragnar* i en periode vært Rådets ordfører og er fremdeles (i 2004) formann i ærestegnskomiteen.

Ragnar sier selv at klubben har gitt ham så mye helt fra de første aktive år at han av lyst og hengivenhet gjerne gav noe tilbake. Ingen andre i klubben kan oppvise en lignende merittliste og det er ingen tvil om at *Ragnar* er en av de helt sentrale personer som loset klubben gjennom kriseår og gjenreisingsperiode. Det har kostet: Tid, innsats, beinhard jobbing og det faktum at han i mange år har bodd på Garnes gir sikkert rekord i kjøring i klubbssammenheng.

Men han skal dele noe av denne hyllest med sin bedre halvdel *Inger Marie*. Flittig og blid deltager ved alle festlige anledninger har hun raust vært villig til å dele *Ragnar* med oss.

Alle vi andre medlemmer av Bergens Roklub gjennom de siste 54 år er *Ragnar Gjerdevik* dypt takknemlig. Uten folk som han hadde klubben neppe eksistert i 100 år.

Det er først når man begynner å lage en samlet oversikt over klubbens liv gjennom årene at man også blir oppmerksom på de indre krefter som har holdt liv i og videreutviklet klubben. Da kommer det også frem hva det enkelte spesielle medlem har betydd.

På generalforsamlingen i 2006 ble *Ragnar Gjerdevik* utnevnt til æresmedlem.

Festdag med dåp av tre nye Stämpfli-båter: Assistert av en usedvanlig blid formann Per Sætre, døver Aud Berentsen "Sverre".

1995

Sesongen 1995 byr på flere "high-lights":

- Finansierte direkte over driften fikk vi nye båter. 2x "Nikken" 1x "Bjørn" og "Sverre" ble kjøpt fra Stämpfli.
- Utredningskomite` for utvidelse av klubbhuset kommer igang med Per Sætre som formann og Finn Sandrup som teknisk konsulent.
- Nok et år med sterkt regnskap.
- Gode sportslige resultater på linje med forventningene vi hadde før sesongstart.

Mossen Tørnøe døver vår nye dobbeltrimmer (fra Arne Hasle) "MOSSEN". Båten er fullfinansiert av Alf Chr. Tørnøe.

Årets medaljegrossister ble Marianne Wie, Erik Færevåg, Thomas Hundven, Birthe Kvamme, Lene Hundven, Pål Sætre, Gunnar Bergmann, Christian Krohn-Hansen, Jacob Kryvi, Peter Kryvi jr. og Tor Wigum.

Erik Færevåg deltok i Jr. VM i 4x.

Det går den riktige veien for klubben. Eliteaktivitet og rekruttering er i stigning. Økonomien er tilfredsstillende og materiellet er fornyet og modernisert.

Komiteen for utvidelse av huset, bestående av Finn Sandrup, Nic. Wergeland, Thv. Holm og Per Sætre fremla rapport for generalforsamlingen 1996 med detaljerte og komplette tegninger utarbeidet v/Finn. Prosjektet strandet fordi klubben ikke kunne klare et så stort økonomisk løft.

1996

Jarle Nordås overtok formannsklubben (for 2. gang) i 1996.

High-lights:

- Bertin og Kari avløses av Inge og Monica Solheim som vaktmesterpar.
 - Dobbel-trimmer "Mossen" entrer båtparken og blir fort en av våre mest populære båter. Båten er en gave fullfinansiert av Alf Chr. (Kiss) Tømoe. Levert av Hasle. Pris kr. 27.000,-
 - Samarbeidsavtale om utleie inngås med Fana Catering & Selskapsservice.
 - Ny instruksjonsbåt m/motor.
- "Følgesvennen" ble innkjøpt (leverandør: Motor Drange)

Inge og Monica ga oss også 5 år med flid og dyktighet. Mange kompliserte båtreparasjoner ble gjort i deres tid.

90-ÅRS JUBILEET 22.05.96

Fra v.: Thomas Hundven, Chr. Krohn-Hansen, Tor Wigum, Lene Hundven.

- 90-års-jubileum ble behørig markert med en stilig bankett i Fana Caterings lokaler i Kilden. Busser bragte oss til klubben hvor kaffe avec ble inntatt og ved midnatt skapte et storslått fyrverkeri lys og salutt over Nordåsvannet. Dansen gikk til det lysnet av dag og det sies at det ble satt ny klubbrekord i øl-konsum.

Fra v. og rundt: Øyvind Mjelde, Tor Bru, Fru Føyner, Petter Wie, Geir Einar Fimreite, Anders Fiskerstrand.

Fra venstre bildehjørne: Gunnvor & Lorentz Wesenberg Mohn, Alf Chr. Tomøe, Gerd & Calle Frønsdal, Paal Wergeland (profil) og nakken til Nikken.

- Christian Krohn-Hansen bragte oss det første Nordiske Mesterskap da han sammen med Lars Erik Hegna fra Porsgrunn RK vant HJA2x i Sorø, Danmark.

Men det viktigste som skjer dette året var at familiene Krohn-Hansen og Mangerud Flesland mønstrer på for alvor.

Fra v.: Lillemor & Einar, Alice & Nikken og Paal Wergeland.

Christian Krohn-Hansen var allerede etablert. Nå fulgte hans søstre, tvillingene Lise og Nina samt Synnøve Mangerud Flesland med pappa Ola.

Med på lasset kom Jan Krohn-Hansen for første gang i styret, fru Grethe sluttet også opp (ekspert vaffel-steker og kakeleverandør) og farfar Sigurd var også å se på dugnadene.

Dette er innledningen til en ny epoke (les gullalder) i klubbens historie og skulle føre til uante konsekvenser i de neste 8-10 år.

1997

Thomas Hundven og Pål Sætre.

og Lise Krohn-Hansen, Synnøve Mangerud Flesland, Camilla Wiik, Julie Stølen, Charlotte Gjessing, Ingrid Setsaas m.fl. begynner å vise muskler, noe vi skulle få glede av mange år fremover. I noen grad trakk dette mange nye gutter (eller omvendt) til klubben, og i årenes løp har dette også ført til varige forhold noe som borger for fremtidig rekruttering fra neste generasjon.

Ola Flesland tok kommandoen i 1997 og det ble gøy å sitte i styre og stell da forholdene nå lå vel tilrette.

Det var grunn til å se med optimisme på de nærmeste årene med det grunnlaget som etterhvert hadde stabilisert seg: God rekruttering, stabilisering av medlemsmassen, modernisering av materiellet og tilfredsstillende økonomi.

Det skulle vise seg at denne trend skulle holde seg i flere år og vårt nærvær på regattabanene ble stadig sterkere.

Ofte deltok vi i regattaer med over 20 aktive, ja ved et par anledninger kunne heatene se ut som klubbkapproing i Bergens Roklub. Jentene begynte nå å komme skikkelig i siget. Grunnlaget var lagt av Tone Nordås, Cecilie Tindlund og Ingrid Haldorsen. Senere dukket det opp navn som Kari Wie (Larsen), Mariann Fimreite, Rikke Tittel, Birthe Kvamme, Lene Hundven og Marianne Wie.

Så følger neste alderstrinn i oppgatte spor. Tvillingene Nina

High-lights:

- *Thomas Hundven* og *Christian Krohn-Hansen* er de første deltagere i Nations Cup i B.R.'s historie. I Milano ble h.h.v. 11.plass i Sen. 1x og 15.plass i Sen. 2x.
- Flytevester og ny sikkerhetsinstruks utarbeidet av *dr. Peter Kryvi* ble innført.
- En ung mann med navn *Svein Urban Ringstad* dukket opp og ble premiert som årets nybegynner.
- Treningsrom utvidet og oppgradert.
- Vi deltok i økonomidugnaden som skulle "redde" Norges Roforbund.

Det største problemet i år som ifjor har vært mangel på trenere/instruktører. Dette går i bølgedaler.

Per Sætre

Meldte seg inn i klubben i 1964. Det ble en relativt kort periode med aktiv roing før klubben gikk inn i bølgedalen som skulle vare i mer enn 10 år, men *Per* var merket av robasillen for livet. Han hadde vel smittet sin sønn *Pål* også, så da B.R. gjenoppsto i Skjold-bukten fant *Per* veien tilbake til sin gamle forelskelse, med *Pål* på slep.

I 1978 dukker han opp igjen i styret som viseformann og for 1980 og 1981 er han på plass som formann. Nå ble det skikkelig fres i tingene noe som fremgår av avsnittet fra samme periode. *Per* var en usedvanlig dyktig leder, full av idéer, sans for tradisjon og evne til å lede effektive styrever. Samarbeidet gikk på skinner. *Per* var den siste formann av Møhlenpris-generasjonen og var, ved siden av *Ragnar Gjerdevik*, grunnleggende for dannelsen av den nye Nordåsvann-generasjonen. På denne måte ble han helt sentral i gjenreisningen av Bergens Roklub. For å toppe verket stilte *Per* igjen opp som formann i 1993 og satt til og med 1995, en periode som medlemmene ser tilbake på med glede. Kjempe tak ble, under hans ledelse, gjort for å stabilisere økonomien, fornyelse av materiell, rekruttering og resultater på regattabanene nasjonalt så vel som internasjonalt.

Per har nå i en årrekke vært ordfører i Rådet for Bergens Roklub og følger livet der med argus-øyne. Man kan trygt si at han representerer klubbens våkne samvittighet. Det var høyst fortjent da generalforsamlingen 2006 utnevnte *Per Sætre* til æresmedlem.

Bertin og Kari Wie Larsen er et spesielt koselig kapittel for seg i B.R.'s historie. *Bertin* kom i klubben 11 år gammel da foreldrene overtok som vaktmesterpar i 1979. *Kari Wie* med foreldre *Roald* og *Randi* samt bror *Petter* kom til klubben midt på 80-tallet, mens lillesøster *Marianne* kom i klubben i 1987. *Roald* og *Randi* stilte opp for styret i en årrekke mens *Petter* og *Kari* fort ble satt inn i klubbens elitestall sammen med *Bertin*.

Etterhvert skulle det vise seg at det ikke bare var roing de to sistnevnte drev med der nede på Langeset. Det hele utviklet seg til å bli en lykkelig allianse som sikret oss en ny generasjon rekrutter, det skaffet oss et fremragende vaktmesterpar 1992 – 96, og deres innsats når det gjaldt utleievirksomhet stabiliserte vår økonomi i en årrekke. Og ikke nok med det! I år 2003 fikk deres datter *Cathrine* nybegynnerprisen, 12 år gammel. Er det rart at vi ser på Bergens Roklub's fremtid med optimisme?

I en årrekke har *Bertin Larsen* fungert som vår elitetrener, spesielt for single- og

dobbelscullere. Dette på tross av at han som fast ansatt i oljeindustrien til stadighet er 14 dager offshore. Men begge ektefeller er alltid der for roklubben i arbeid og fest. Kari er sentral i festkomitèen for 100-års-jubileet.

Det skulle undre oss om ikke *Bertin* og *Kari Larsen* blir å finne blant våre kjernemedlemmer i mange, mange år.

VETERANROING

At godt voksne, ja sågar eldre roere organiserer seg og setter båt på vannet er en gammel tradisjon i vår klubb. Aktiviteten har hatt mange, tildels uærbødige, navn som er blitt sett på som en viktig del av klubbens indre liv. På slutten av 40-tallet og mesteparten av 50-årene hadde vi "mumielaget" som besto av aktive roere fra slutten av 1920 årene. Navn som går igjen er *Olav Fosse*, *Dagvin Opheim*, *Johan Gran* og *Helen Nielsen* med sistnevnte som uttrettelig pådriver. Hadde en av de faste forfall var Helen straks på telefonen for å finne reserve. De ville ikke gå glipp av den ukentlige turen i sommerhalvåret og så lenge som

Tradisjonell tirsdagstur. Laber bris, reglementert klubbantrekk. 12 grader i luft og vann.

«Finn Borchgrevinck» trilles ut av Alf Chr. Tømøe, H. Nic. Wergelnd og Lorentz W. Mohn. (Gunnar Bergman kontrollerer i bakgrunnen).

Foto»BT»

... og sjøsettes.

Foto»BT»

Laget fra baug: Alf Chr. Tornøe, Lorentz W. Mohn, Leif Kr. Larsen, Carl H. Frønsdal (stroke), H. Nic. Wergeland (cox).

Foto»BT»

Foto »BT»

Vi ror uansett vær. Bemerkt ny flytebrygge bygget på dugnad. Konstruktør Rolf Pedersen.

mulig utover høsten. Aktiviteten døde hen etterhvert mot slutten av 60-årene både p.g.a. forholdene på Møhlenpris og "mumienes" økende alder. Men et innslag av stor verdi var det i det daglige klubbbliv.

Veteranroingen lå nede helt frem til et nytt initiativ kom omkring 1990. Ideen ble satt ut i praksis av *Leif Kr. Larsen (Langaleifen)* som ble selvoppnevnt kaptein på laget og uttrettelig pådriver. I de neste 10-12 årene ble det praktisert fremmøte hver tirsdag hele året rundt med roing i sesongen såsant været var bra og sjø-og lufttemperatur var over 12 grader.

Gjengen, som tiltok seg navnet "4-rer banden" besto av *Erling Kersbergen, Calle Frønsdal, Lorentz Wesenberg Mohn* og "*Leifen*" var meget stolte da gjennomsnittsalderen passerte 80 år. Etterhvert ble den supplert med *Alf Chr. Tørnøe, Ivar Tønseth* og *H. Nic. Wergeland*. Det har tidvis skortet litt på båtaktiviteten dels p.g.a. dårlig vær, dels forbigående helsemessige årsaker, men også savnet av entusiasten *Langaleif* som gikk bort i 2002.

1998

Dette året, under *Ola Fleslands* effektive ledelse, ble et nytt år med fremgang og utvikling. Hele året, også vintertreningen, preges av stor aktivitet både i bredde og topp med bl.a. ukentlig svømmetrening og vinterhelgetur til *Mjølfjell*.

Det har krydd av aktiv ungdom i klubben.

Båtdåpsdag er festdag!

Tre prektige Stämpfli-båter skal døpes:

2x av gudmor *Alice Wergeland*

1x av gudmor *Aud Berentsen*

1x av gudmor *Ragnhild Lampe*

En glad og stolt formann *Per Sætre* assisterer.

Kasserer Nikken og formann Ola Flesland har tatt turen til NM på Voss for å se at alt går riktig for seg.

Gruppen Junior D og C i alder 11-14år består av ca 20 aktive hvorav 8 debuterte i årets første regatta i Kvinnherad. Nesten 2/3 av disse er jenter. Styrets målsetting er at tyngden av disse vil gjøre seg gjeldende på regattabanene i årene som kommer.

Junior A og B-stallen (15-18år) har i øyeblikket 9 aktive hvorav fire gutter på elitenivå, Tor Wigum, Christian Krohn-Hansen, Thomas Hundven og Pål Sætre.

I NM på Voss stilte vi i dobbelfirer senior uten å nå opp. Noe av forklaringen er at firer "Bissen", som ble omrigget til dobbelfirer, er for lett for et relativt voksent lag. Dette laget besto av Thomas Hundven, Christian Krohn-Hansen, Tor Wigum og Pål Sætre.

Forøvrig finner vi en rekke navn blant årets debutanter som ble kjernemedlemmer i årene som følger, som for eksempel Lise og Nina Krohn-Hansen, Synnøve Mangerud Flesland, Julie Stølen, Rebecca Singdahlsen, Peter jr. og Jacob Kryvi og Charlotte Gjessing m.fl.

Så grunnlaget ligger for en flere-års periode med oppgang og fremgang for vår kjære klubb. Trenerteamet har vært sterkt og består av formannen Ola Flesland, Lene Hundven, Siv Kari Fiskerstrand, Ken Morten Gundersen, Jarle Nordås, Gunnar Eidsheim, Anders Fiskerstrand, Heinrich Stuhr og Sindre Røstum. I høstsesongen kom i tillegg Bertin Larsen, Peter Kryvi jr., Thomas Hundven og Christian Krohn-Hansen inn som trenere. Alle fortjener honnør og tusen takk.

Aktiviteten har vært meget stor og uten tvil er miljøet inne i en positiv utvikling. Svært mange foreldre viser økende interesse og er et uunnværlig innslag i alt som har med klubben å gjøre. Men hovedæren for den solide fremgangen tilfaller formann Ola Flesland som har nedlagt et kjempearbeid til klubbens beste.

Takk skal du ha Ola Flesland.

Noen poengplukkere i NC 1998. Fra venstre: Mariann Wie, Thomas Hundven, Birthe Kvamme, Pål Sætre, Erik Fossum Færevåg, Christian Krohn-Hansen. Foran: Petter Kryvi jr., N. N., Lene Hundven. Albanoanlegget klart synlig på blankt Vangsvann.

1999

Etter to år ('97 og '98) med Ola Flesland som formann overtok Jan Krohn-Hansen vervet. Det var et pent dekket bord han kom til, for de foregående årene var det bygget for og satset på fremtiden. Og det skulle bli en fremtid som det sto respekt av. Rekrutteringen var på topp, vi kunne ikke makte å håndtere flere aktive og våre tilvoksende medlemmer gjorde seg stadig mer gjeldende på elitenivå.

High-lights:

- Ny dobbeltfirer "Rolf" fra Stämpfli er anskaffet. (Den har vårt mangeårige medlem Rolf Pedersen som navngiver)
- De aktive takket for båten med å gi oss Norgesmesterskap i dobbeltfirer junior på Årungen (Petter Kryvi jr. og Jacob Kryvi, Reidar Aralt og Tor Wigum).
- Nye stablestoler m/stofftrekk, 45 stk., er anskaffet.
- Plassen utenfor båthall er asfaltert takket være Ivar Tønseth og "gamlekarene".
- Klubbhuset er ferdigbeiset 2 strøk. Kjempeinnsats fra en stor dugnadsgjeng.
- Reidar Aralt kom til B.R.
- Tor Wigum og Reidar Aralt klarte i HJA i Plovdiv, Bulgaria, å besette 9.plass i Jr-VM og 2.plass i Nordisk.
- Samme gutter tok 3 gull i NM: HJA 4x, HJA 2x og HJA 2-,

Fra venstre: Tor Wigum, Reidar Aralt, Jacob og Peter Kryvi jr.

Christian Krohn-Hansen studerte i Glasgow ved University of Strathclyde i 2000 – 2002. Meget fornuftig søkte han kontakt med ro-miljøet ved universitetet og havnet etter hvert på prestisjeplassen som stroke på åtterlaget. Her følger hans egen konsentrerte beretning fra denne perioden i hans liv:
Et eksempel til etterfølgelse!

Som trenere har fungert: Bertin Larsen (for eliten), Heinrich Stuhr, Christian Krohn-Hansen, Jarle Nordås og Lene Hundven. Ikke minst har denne gjengen lagt grunnlaget for de påfølgende årenes suksesser på regattabanene rundt i inn- og utland.

Vel Rodd Jan! i ditt første formannsår og hva så med det neste?

Vårt store mål og drøm ble innfridd

VI VANT NORGESCUPEN 2000

og kan vel da med tradisjonell bergensk beskjedenhet kalle oss Norges beste roklubb.

Christian Krohn-Hansen.

2000

Under *Jan Krohn-Hansens* fortsatte formannskap og med *Lene Hundven* som rosjeff fikk vi et år med stor aktivitet og ny topp i resultater.

Materialforvalters rapport beretter om bygging av ny flytebrygge (stordugnad). Den er 16m lang og satt sammen av 3 kassetter (+landgang) leddet sammen. Materialkostnader ca kr. 20.000,-. Videre har vi fått i gave en flunkende ny båttilhenger. Stor og solid på boggi-understell tar den ca 30 båter i 4 høyder. Vi kan nå ta med båter fra andre klubber i Hordaland og derved redusere våre egne transportutgifter.

Rosjefen rapporterer om stor bredde og mange starter, ikke minst internasjonalt. Som representanter for Norge har vi startet i Ratzeburg, Sorø og København. I vår på Årungen fikk vi gull i HJC 1x v/*Henrik Tellefsen*, DJC 2x v/*Ingrid Setsås* og *Charlotte Gjessing*, DJB 2x v/*Julie Stølen* og *Nina Krohn-Hansen*, DJB 1x v/ *Synnøve Flesland*, DJC 1x v/*Charlotte Gjessing*, DJB 2x v/*Synnøve Flesland* og *Lise Krohn-Hansen*.

Tor Wigum og *Reidar Aralt* deltok i Nations Cup for senior, begge i hver sin 2x.

I alt ble det rodd 850 turer (hvorav ca 40 av 4-rer-banden) og båtene var brukt 604 ganger. Regnskapet viser leieinntekter på over kr. 200.000,-, og en total utgiftsramme på kr. 364.000,-

Underskudd var kr. 7.731,-.

For 2001 budsjetteres med inntekter på kr. 454.000,-.

Poengsankere på Ulvenvannet i Os.

Fra venstre Øyvind Mjelde, Anders Fiskestrand, Pål Sætre, Thomas Hundven.

Utdrag fra NR's årsberetning for 2000:

NORGES CUP I ROING 2000

(Kilde: Norges Roforbunds årsberetning for 2000, side 32)

I år har det vært en liten revolusjon i Norges Cup. Sesongen begynte som den pleier – etter to regattaer hadde Christiania Roklub tatt ledelsen. Men så våknet kamplysten på den andre siden av langfjella, og resten av sesongen ble en iherdig kappestrid mellom Bergens Roklub og Fana Roklubb.

Deltagelsen i Norges Cup regattaene har variert gjennom sesongen. Særlig etter ferien savnet vi mange klubber på regattabanen. Avslutningsregattaen foregikk imidlertid i et praktfullt sommervær på Ulvenvannet i slutten av september. De klubbene som ikke deltok kan bare angre!

Utdrag av Norges Roforbunds årsberetning for år 2000:

"Etter den endelige opptellingen av poeng ble det til slutt klart at Bergens Roklub hadde vunnet en klar seier i årets Norges Cup. Følgende roere har bidratt til Bergens seier:

Tor Wigum	Rebecca Singdahlsen
Reidar Aralt	Charlotte Gjessing
Petter Kryvi	Anne Tine Halvorsen
Jørgen Opsahl Tellefsen	Ingrid Setsaas
Christian Tellefsen	Lise Krohn-Hansen
Henrik Tellefsen	Nina Krohn-Hansen
Svein Ringstad	Synnøve Flesland
Øyvind Moster	Julie Stølen
	Vilde Godø

Den fullstendige resultatlisten ser slik ut:

1	Bergens Roklub	84
2	Fana Roklubb	75
3	Christiania Roklub	45
4	Stavanger Roklub	28
5	Norske Studenters Roklub	27
6	Trondhjems Roklub	18
6	Aalesunds Roklub	18
8	Bærum Roklubb	16
8	Horten Roklubb	16
10	Voss Roklubb	11
11	Os Roklubb	10
12	Kristiansand Roklubb	6
12	Kvinnherad Roklubb	6
12	Sandefjord Roklubb	6
15	Sarpsborg Roklubb	5
16	Namsos Roklubb	1

Vi gratulerer Bergens Roklub med seieren.

For Banedommer- og regattautvalget

Per Bønsnæs "

Universitetsroing i Skottland

Av Christian Krohn-Hansen

Jeg vil med dette gi en rask liten skildring av hvordan det var å drive med universitetsroing da jeg studerte i Glasgow perioden august 00 til juni 02.

Universitetsroing er ganske utbredt i Storbritannia generelt, ikke like mye i Skottland som i England, men det finnes vel allikevel ingen universiteter i Skottland uten eget rolag. Universitetet jeg gikk på het University of Strathclyde, og lå midt inne i sentrum av Glasgow. Til sammen i roklubben var vi 45-50 stykker, omtrent halvparten av hvert kjønn. Klubbhuset, som for øvrig var utgått på dato for lenge siden, lå nede ved elven "Clyde", som renner gjennom Glasgow. Det var på denne elven roingen foregikk. En rimelig dritten og svingete elv, der strømmen kunne være svært sterk når regnet slo til som verst (noe det gjorde faktisk oftere enn det gjør i Bergen tør jeg påstå). Uansett, det var nå her vi trente, og man ble raskt vant til forholdene. Det var i all hovedsak en-åres båter som ble rodd i klubben, dette gjelder for så vidt for de aller fleste universitetene. Med da åtter som flaggskipet. Åtterlaget mitt bestod for det meste av skotter, men det var også en og annen utlending som klarte å lure seg med. Der i blant Geir Lohne fra Horten Roklubb, som jeg studerte med. Vi to gikk under tilnavnet "the vikings" og satt på stroke og 7'ern i båten. Jeg kan vel ikke akkurat påstå at det var et vanvittig bra nivå på båten, men det var slett ikke så gale heller.

Treningsmessig så holdt vi stort sett på 5 dager i uken. De definitivt tøffeste øktene fant sted kl. 0800 lørdag og søndag morgen. Som student kunne man jo ikke akkurat sitte hjemme og se på tv en fredags og lørdagskveld, så når man da ramler inn døren rundt kl. 0400 på morgenen og skal på trening igjen kl. 0800, så ble det litt tøft til

tider. Men, på trening måtte man, ellers var det rett ut av laget, så det var bare å stille.

Ellers så dro vi på regattaer litt rundt omkring i Skottland, der vi rodde mot både andre universiteter og lokale roklubber. En og annen seier ble det visst også.

Det jeg husker best fra roingen der borte er da vi rodde i "Tideway", den største åtter regattaen i Storbritannia. Regattaen foregår, på elven "Thames" som renner gjennom London, i april hvert år. Distansen er på ca 3.5km, og er den samme som Oxford og Cambridge ror i det svært så prestisjefylte "Boat Race" som holdes hvert år i mars. Vi stilte med åtter i "Tideway" våren 2001, sammen med om lag 450-500 andre åtter. Det var et syn man definitivt ikke ser i Norge. Båtene starter fortløpende, med ca 10 sek mellomrom. Start rekkefølgen er i henhold til det resultatet man fikk i regattaen året før. Det er helt klart et poeng å få et så tidlig startnummer som mulig, så slipper man å måtte passere en haug med båter underveis. For det blir lett litt kollisjoner mellom båtene på en smal elv. Cox'en er ekstremt viktig i slike løp. Med en dyktig cox kan man tjene mye tid, for det gjelder å finne den linjen i elven der strømmen er sterkst. Vi hadde trent godt før regattaen, og rodde i hvert fall rimelig bra gjennom de 3.5 kilometerne. Det ble en 56 plass, og best av de skotske lagene. Dette var vi godt fornøyd med, og det ble behørig feiret senere på kvelden. Vinneren av løpet var, kanskje ikke så veldig overraskende, den engelske landslags åtteren som tok gull i Sydney.

Det er noe spesielt med å ro i Storbritannia i forhold til i Norge. Det er så vanvittig mange flere som holder på med det, og utrolig mange flere som ikke holder på med det, men som allikevel har en interesse for sporten. De som eventuelt av en eller annen grunn måtte finne på å flytte til Storbritannia er herved oppfordret til å melde seg inn i en roklubb asap.

2001

Under Jan Krohn-Hansens fortsatte formannsskap opprettholdt klubben koken og utviklet seg videre i positiv retning med det som kort og godt må kalles en kjempesesong.

Årsberetningen forteller at Reidar Aralt er vår første roer som har deltatt i et offisielt senior VM (senior VM innført i 1962). Norgesmesterskapet på Voss, et særdeles vellykket arrangement, gav B.R. følgende plasseringer:

- **Gull** HJA 4x til Christian Tellefsen, Jørgen Opsahl Tellefsen, Peter Kryvi og Svein Urban Ringstad.
- **Gull** DJA 4x til Synnøve Mangerud Flesland, Charlotte Gjessing, Ingrid Setsaas og Birgitte Røksund.

Videre tok vi **sølv** i:

SEN 1x v/Reidar Aralt (Bare slått av Olav Tufte som i 2002 ble verdensmester i 1x).

SEN 2x Reidar Aralt og Tor Wigum

DJA 2x Julie Stølen og Synnøve Mangerud Flesland

Med Bertin Larsen som hovedtrener (og leder av routvalget) har vi fått toppresultater og ialt 6 deltagere på landslaget i Nordisk Mesterskap. Videre har våre eliteroere trukket i landslagsdrakten i Hamburg, Wien, München, Luzerne og St. Petersburg. Det ble ingen medaljer av det, men det er en sterk innsats som gir store muligheter fremover.

Reidar Aralt i Lucern, Sveits, 2001 Senior VM satt på Norges 4- og ble nr. 13.

Reidar og Tor er rykket inn i eliten i Norges Roforbund og deltok på treningsleir i Kroatia og Reidar ble også uttatt til treningsleir i Sør-Afrika 01. – 20. april - 2001.

Christian Tellefsen og Peter Kryvi jr. vant Nordisk mesterskap i HJA 4x sammen med Lars Erik Jansen fra Os og Nils Petter Bere fra Voss.

Jentene har hatt en kjempesesong (NM i DJA 4x) men har hatt lite eller ingen oppmerksomhet fra forbundet. På tross av dette er de motiverte og står på så vi får nok høre mer fra den kanten etter hvert.

Det ble 2. plass i Norgescupen i år (etter Trondhjem Roklubb) og det spørs om vi fortsatt skal satse på NC. Det koster mye mer i startkontingenter enn det premiepengene dekker. Det er utvilsomt ønskelig med Norgescup, men premieringen må bli mye bedre.

Administrativt ble sesongen spesiell etter at formann Jan ble beordret utenlands (U.S.A.) og sekretær Jarle flyttet fra byen. Styret satt igjen med 5 medlemmer som måtte dele arbeidet mellom seg. Sverre Gjessing overtok som fung.formann. Men vi hadde allerede fått oppnevnt et

- Routvalg leder Bertin Larsen
- Økonomiutvalg leder Tom Tellefsen

Routvalgsleder sammen med 6-7 trenere hadde mer enn nok med å holde styr på 25-30 ivrige håpefulle.

Vintersamling, weekend på Geilo, ble arrangert for 4.gang takket være hytte-gjestfrihet av familiene Tellefsen og Stølen. Som alltid er dette en topp opplevelse for de yngre aktive og stimulerer det interne samhold og dermed hele klubbmiljøet. Tusen takk for oss!

Vårt vaktmesterpar gjennom 5 år, Monica og Inge Solheim, takket av og et utvalg bestående av Per Sætre, Sverre Gjessing og Nikken Wergeland fikk den vanskelige jobben å velge nye blandt 6 søkere. Tilslutt måtte vi skjære igjennom og landet på Johan Heinrich (Henrik) Stuhr med samboer Christine Gran Kløtveit. Som vanlig er verden liten, Christine er niese av Randi Sivertsen, konen til Knut (Sivve) Sivertsen.

Et høydepunkt i året er at 3 nye scullere er tilført båtparken, "Bertin" og "Jarle" fra Stämpfli og "Calle" fra Ayling, London.

Årungen 2001. HJA4x i Nordisk vunnet av Christian Tellefsen, Peter Kryvi jr., sammen med Erik Jansen (Os Rk.) og Nils Petter Bere (Voss Rk.)

I løpet av sommeren tiltrådte Terje Setsaas styret, noe som forsterket kollegiet og lettet på presset.

Mye annet har skjedd dette året, bl.a. ble to nye 300 liters varmtvannsberedere montert. De gamle var "utbrent" og den ene er fjernet og dumpet. Takket være en raus gave fra Kiss Tornøe kunne denne helt nødvendige utskifting (kostnad ca kr. 27.000,-) gjennomføres uten belastning på driftsregnskapet.

Det ble rodd totalt 789 turer og båtene ble brukt 518 ganger. Rostatistikken viser Jørgen Opsahl Tellefsen og Synnøve M. Flesland på topp med 81 turer hver.

Sesongen har vært travel. Mye er gjort og mye er kommet på plass. Mange foreldrepar har gitt oss uvurderlig assistanse på dugnader og i forbindelse med regattaer nært og fjernt. Styret takker dere alle. *Uten dere hadde det ikke gått!*

Det hører også med i klubbens historie at denne boks forfatter H. Nic. Wergeland ble utnevnt til æresmedlem (ufortjent mener han selv) på årets generalforsamling.

Norgesmesterskapet 2001 ble arrangert på Voss 8-9 sept. Igjen et fellesprosjekt mellom kretsens klubber under ledelse av Bjarne Hadler-Olsen (Fana), og de tradisjonelle støttespillerne. Et helt igjennom vellykket arrangement, ikke minst fordi vi hadde fått værgudene med på laget.

For andre gang i Nordås-perioden stilte vi med herre-åtter, men man kan ikke forvente medaljeplass med bare 1 treningstur i forkant.

Klubben er kommet på internett (www.bergens-roklub.no) takket være stor innsats av Ola Flesland (og hans svoger). Håpet er å kommunisere med medlemmene uten bruk av postverket. Ola's svoger, Asbjørn Mangerud, har gjort

Heinrich Stühr og Christine Gran Kløvtveit vaktmesterpar....2006. Heinrich var i en årrekke hovedtrener for jentene. Christine er niece av Randi Sivertsen, Sivve's kone. Verden er ikke større.

en superjobb med tilretteleggelsen på internett. Vi er han stor takk skyldig for dette. Det sies at "du kan leie hesten til vannet, men du kan ikke tvinge den til å drikke". Lett omskrevet kan man vel si: Du kan sende så mye på e-mail du vil, men du kan ikke tvinge mottakeren til å lese.

Men mye kommunikasjon mellom styremedlemmer og med Roforbundet og andre går nå via nettet, så får videreutviklingen komme etter hvert.

Dynamikken er tilstede. Mye skal og må gjøres. Bergens Roklub har potensialet til å bli på toppen i norsk ro-sport.

2002

Sverre Gjessing overtok etter Jan etter at han hadde fungert som formann da Jan ble beordret til tjeneste i USA. Nytt av året ble at Terje Setsaas overtok kasserer-vervet etter Nikken (som hadde sittet i 10 år), da det var på tide å modernisere vårt regnskapsopplegg. Terje gjorde en kjempejobb, (godt assistert av revisor Terje Fiskerstrand), noe vi vil ha glede og nytte av langt inn i fremtiden. Styret får et effektivt styringsverktøy, bl.a. vil man ved et par tastetrykk kunne få oversikt over hvorledes faktiske inntekter/utgifter harmonerer med budsjett.

Ekstraordinær generalforsamling ble avholdt 16.02.02 etter at ordinær generalforsamling 2001 hadde vedtatt forslag fremsatt av Per Sætre om tillegg til Bergens Roklubs lover sålydende:

"Av styrets 7 representanter skal minimum 3 av styremedlemmene ha vært roere eller aktive i klubben gjennom minimum 4 år. Hvis den valgte formannen har vært aktiv i klubben kreves at minimum 2 av styremedlemmene velges fra klubbens medlemmer." Dette ble vedtatt inkorporert i klubbens lover.

Sesongen 2002, med Ola Flesland som rosjef, har vært meget god. Det er rodd 780 turer med Synnøve M. Flesland på topp med 107 turer.

Våre mannskaper har deltatt i 5 internasjonale regattaer i Litauen, Spania, Finland, Tyskland og Belgia med norske farger på åreblad og drakter.

Tor Wigum tok gull i 2x sammen med Morten Adamsen, Drammen R.K. i U23 i Ratzeburg. (En av B.R.'s beste plasseringer noensinne). Morten deltok i Athen-OL 2004.

Reidar Aralt var vel etablert i Roforbundets elite-stall men fikk sesongen spolert av helsemessige grunner.

Christian Tellefsen og Jørgen Opsahl Tellefsen har hatt en storsesong i HJA med bl.a. seier i Nordisk Mesterskap i HJA4x og deltakelse i junior-VM på lag med Steinar Holøs (Sarpsborg) og Ørjan Dale (Fana). I jr.-VM som gikk i Litauen var ambisjon nr.1 å slå danskene, hvilket de gjorde. Det ble tilslutt 2.pl. i B-finalen og altså 8 pl. totalt av 24 startende båter.

Mange flere fra vår egen elite har hatt en kjempesesong. Nevnes spesielt må Synnøve Mangerud Flesland, Henrik Tellefsen, Håvard Moster, Martin Jansen, Dag Bråtveit, Charlotte Gjessing, Julie Stølen og sist men ikke minst Birgitte Røksund, vårt nye stjerneskudd. Hun kom til klubben i 2001 og logget det året inn 24 turer i rojournalen. I 2002 er hun registrert med 75 turer og seier i NM i DJA 2x (med Synnøve M. Flesland) og i DJA 4x (Charlotte Gjessing, Julie Stølen, Birgitte Røksund og Synnøve M. Flesland). Vinteren 2003 kom Birgitte inn på landslaget til Norges Skiskytterforbund til junior verdensmesterskapet. I tillegg vant Jørgen Opsahl Tellefsen og Christian Tellefsen HJA 2x i NM.

I Norges-cupen ble vi nr. 2, slått av Aalesund Rk, 178,8 mot 172 poeng. Tredjeplassen hadde 107 poeng ...

Mye mer kunne skrives om sesongen 2002, en av de beste i klubbens nyere historie.

Vel rodd Ola!

Båthussjefen beretter at situasjonen i kjøkkenet nærmest er prekær. Vi må ha inn ny oppvaskmaskin og hele kjøkkenavdelingen med tilstøtende rom må oppgraderes kraftig hvis utleiefrekvensen skal opprettholdes. Huset er jo nå 23 år gammelt og såpass intenst brukt at vedlikehold etterhvert må påregnes.

Synnøve Mangerud Flesland. Ett av våre aller største talenter.

2003

Jan Krohn-Hansen kom tilbake etter sin ett-år lange beordring utenlands (U.S.A.) og gikk til vervet med kreativitet og tyngde. Dessverre ble hans arbeidsopplegg av en slik karakter at vi mesteparten av tiden fant ham i Oslo. Dette gjorde arbeidet i styrekollegiet meget vanskelig og oppstykket, men på tross av dette fikk vi sportslig kanskje den beste sesong siden 1980. Noen smertelige tilbakeslag fikk vi oppleve idet to av våre beste roere, Reidar Aralt og Henrik Tellefsen fikk alvorlige helseproblemer og måtte trappe kraftig ned. Trenerene forøvrig: Bertin er elitetrener og produserer treningsprogram og annet, Kristin Risa, Heinrich Stuhr, Anders Fiskerstrand, Gunnar Eidsheim, Ola og Synnøve M. Flesland, Nina, Lise og Christian Krohn-Hansen har alle ytt sitt slik at årets trenerdekning har vært den beste på mange år.

Og de fikk se resultater av sin innsats: 5 gull i NM!

I NM ble det gull til Synnøve M. Flesland 3 ganger (i DJA 1x, 2x og 4x). Hun er klart Norges beste DJA roer.

Svein U. Ringstad ble vår første senior norgesmester (i HSA1x L/V) siden Tone Nordås i 1983, og på herresiden må vi tilbake til 1955 (lettvekt 4rer). Svein er fremdeles HJA-roer. DJA 4x-laget besto av Nina, Birgitte Røksund, Lise og Synnøve.

Norges-cupen er ikke prioritert. Det er for dyrt å legge listen til topps, men vi ble en god nr.2.

Rostatistikk

I alt har nærmere 50 roere vært aktive i denne sesongen, klart en ny rekord å notere.

Er vi ikke "schtilige" i våre nye ureglementerte rosa capser. NM DJA4x Årungen 2003. Jan Krohn-Hansen foran. Fra v.: Synnøve M. Flesland, Nina Krohn-Hansen, Birgitte Røksund, Lise Krohn-Hansen.

Klubbhuset

Klubbhuset er etterhvert blitt 24 år gammelt, og selv om det har vært meget tilfredsstillende vedlikeholdt uten de store utgiftssjokk, er det klart behov for å følge med i tiden. Utleievirksomheten er selve ryggraden i klubbens økonomi og samarbeidsavtalen med *Fana Catering & Selskapsservice A/S v/Dag-Erik Dalslett* og *Sonja Olsen* inngått i 1996 har sikret oss en inntekt på ca. kr. 200.000,- pr. år i de senere årene.

I de siste to årene har det vært åpenbart at oppvaskmaskinen bare *må skiftes ut* og det er sterkt ønskelig å få nye arbeidsbenker, mer plass, og nytt vegg- og gulvbelegg i kjøkkenet. Styret drog saken igang tidlig på nyåret 2003. Badstuen ble demontert. Vegg mellom klubbsal og damegarderober ble revet og halve dusjrommene ble integrert i kjøkkenet. En meget pent brukt oppvaskmaskin og diverse benker i rustfritt stål, fra en bedrift som la ned, ble montert. Nytt, lekkert gulvbelegg ble lagt, og veggene ble panelt opp i 2 m høyde med baderomspanel. 450 dugnadstimer ble nedlagt, det ble jobbet 6-8 helger + mange ukedager og kvelder av 3-4 mann, ja enkelte helger var opp mot 15 medlemmer i innsats.

Resultatet ble strålende, ikke minst fordi *Fana Catering* stilte en gedigen, moderne bardisk til disposisjon. Mange medlemmer stilte opp med *Terje Setsaas* i spissen. Han ble selve generalen for jobben og ga seg ikke før den var vel i havn. Andre som ydet en uvurderlig innsats var *Jan Pedersen*, *Per Sætre*, *Gunnar Bergman*, *Jan Krohn-Hansen*, *Tom Tellefsen*,

Sagaen om Svein Urban Ringstad f. 10.08.85 starter her på Askøy i 1997, 12 år gammel.

Ikke overraskende ble han i 2003 Norsk Mester i single-sculler elite lettvekt.

Heinrich Stuhr, Kaj Wigum, Jarle Hundven, Inge Solheim, Ola Røksund; Nikken, ble rett som det var observert i støvskyene. En rekke koner og gutter og jenter av yngre årgang var med da hele 2.etasje ble vasket ned etter en strålende utført kjempedugnad. Litt etterarbeid gjenstår og til våren må taket nøye inspiseres og eventuelt behandles, men det spørs når vi får råd, for det som er gjort kostet forskrekkelig mye penger og etterlater året 2003 med et underskudd på over kr. 70.000,-.

Rojournalen forteller at det ble rodd 872 turer og båtene var på vannet 644 ganger. Rekrutteringen har vært meget god med en tilgang på ca. 30 nybegynnere. Ca. 20 roere har vært i full trening denne sesongen.

Svein U. Ringstad og Synnøve Flesland topper tur-statistikken men med det store antall aktive kan man stille spørsmål om hvorvidt rojournalen blir fulgt opp. Den er eneste grunnlag for statistikk over den virkelige aktiviteten i klubben.

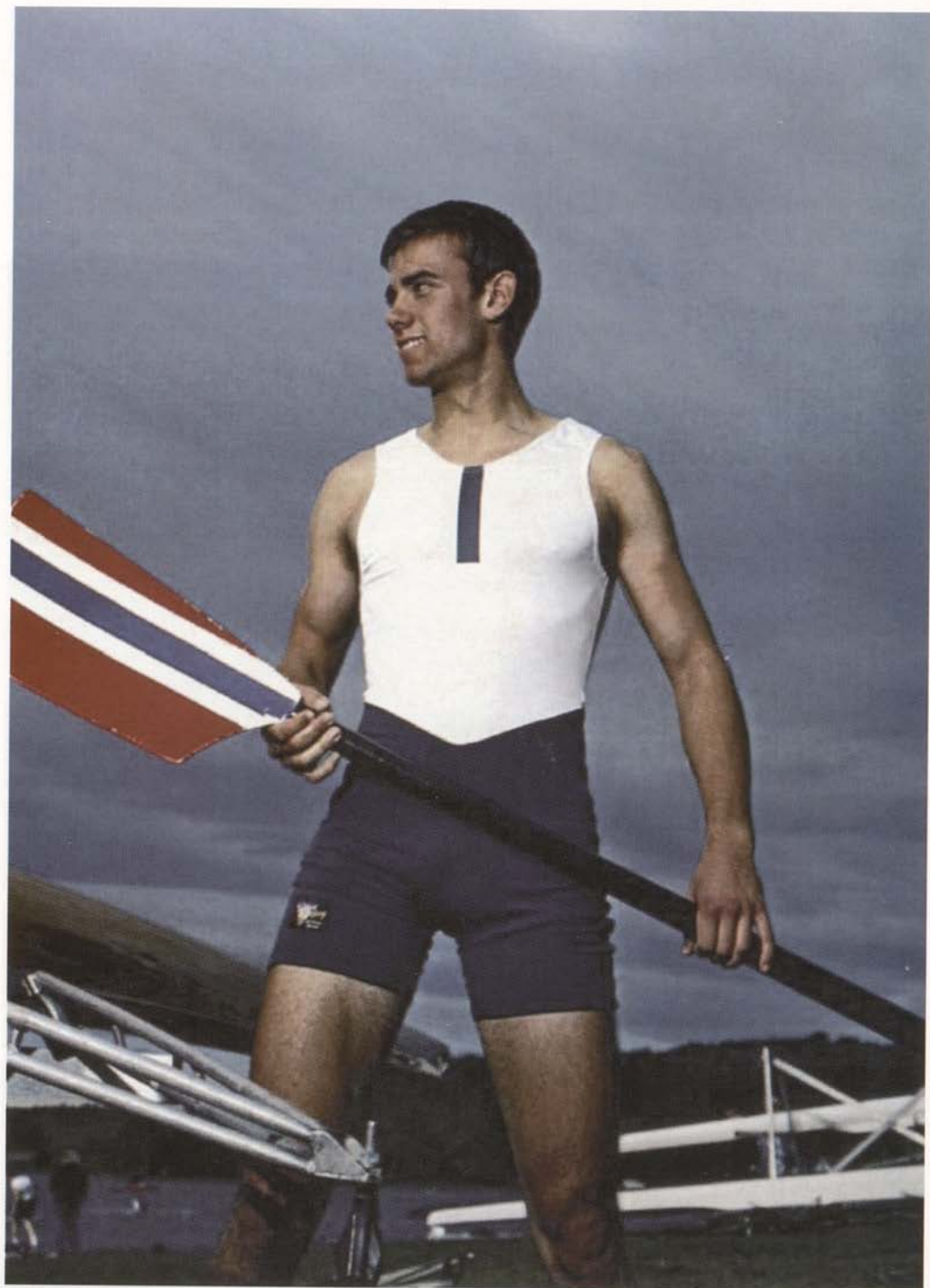
Noen nye og spennende navn har dukket opp i år og som vi håper å se mye til i årene som kommer. Det dufter tradisjon av navn som Cathrine Wie Larsen, (13 år – 38 turer) datter av Bertin og Kari. Søstrene Julie og AnneKathinka Tellefsen Opsahl og fetteren Fredrik Tellefsen har vel også en tradisjon å forsvare. Øystein Berge hadde 6 turer ifjor og 41 i år og fikk være med på romjulsamlingen på Idrettshøgskolen sammen med Svein.

Alice Wergeland i sving i salgsboden på Voss sammen med Merete Hefte fra Kvinherad Rk.

På Årungen i 2005. Svein tok like godt 17år gamle Kristoffer Brun med i en dobbeltsculler og sammen tok de overlegent NM i HElite 2x4v. Foto: Hans Jørgen Brun.

Fotografmester Hans Jørgen Bruns studie av en topptrenet 20år gammel veteran. Klubbdrakten er B.R., åren det norske landslaget. Svein har sittet på stroke-plass i en rekke firere og åttete de siste årene. (Bilde fra kalenderen).

Ola Flesland

Kom i klubben i 1982 og som naturlig var den gang, var det single-sculler som ble hans preferanse. I studietiden rodde han aktivt i Trondhjem Rk. og Kristiansand Rk. for så å komme tilbake til oss i 1996. Nok et medlem frå Nordåsvann-generasjonen stilte opp og for 1997 - '98 hadde vi for første gang en akademiker, med dr.scient-grad, som formann. Ola er en ryddig og kreativ kar som blandt mye annet fikk B.R. på Internett med mailadresse og egne Web-sider.

Med seg i hånden, hadde han *Synnøve Mangerud Flesland* som, sammen med bl.a. tvillingene *Krohn-Hansen*, utviklet seg til Norges beste dobbel-firer lag tidlig på 2000-tallet. Det er grunn til å tro at Ola og *Synnøve* vil være sentrale i B.R.'s fremtid, i hvertfall er det vårt håp. *Synnøve* er i 2003-04 klart Norges beste kvinnelige utøver av rosporten i paråret båt.

Familien Krohn-Hansen

Jan overtok formannsvervet i 1999. I ryggen hadde han sin kone *Grethe* og inspirasjon hentet han fra sin sønn *Christian* og tvillingene *Lise* og *Nina*. Bestefar *Sigurd* lå alltid på lur om det skulle være noe dagnad på gang. Familien bodde så å si i gangavstand fra klubbhuset og i nabolaget fantes roere i alle aldre som tildels brutalt ble sparket igang når store ting sto på. Hvis vi skulle ha arrangert klubbmesterskap i vaffelsteking og kakebaking, ville fru *Grethe* vært storfavoritt.

Jan Krohn-Hansen tok raskt og effektivt fatt i sakene, skapte glimrende forhold og ånd i styrekollegiet og holdt hele tiden fokus på "det er roing vi driver med". I hans tid, som varte t.o.m. 2001, var dette ledestjernen.

Bergens Roklub er familien *Krohn-Hansen* stor takk skyldig. Dere videreutviklet miljøet og det vil sikkert merkes i mange år fremover.

2004

Kristin Risa ble et lykkelig valg til ny formann og har ledet klubben gjennom nok et år med stor aktivitet og fremgang. Dessverre mistet vi 5 av våre beste junior-A roere etter forrige sesong, noe som gjenspeiler seg i årets medaljehøst og pokalfangst.

Men her er likevel lyspunkter!

Svein Urban Ringstad kopierte fjorårets bragd og vant single sculler senior L/V og napp nr.2 i klassens digre vandrepokal. Margin 7 sek.! Han er stadig aktuell for landslaget og er i Forbundets rekrutteringsgruppe til elitelaget.

Det samme er *Inger Anne Halrynjo* fra Voss, nå student i Bergen. Hun klarte en fin 5-plass i D2X i U-23 VM. Et respektabelt resultat i klubbens nyere historie.

Aktiviteten i det daglige med nesten 50 aktive, hvorav ca. 22 nye av året gir grunn til optimisme for de nærmeste årene.

Sædeles gledelig er det at styret igjen har fått organisert ro-skole samt pinseleir på Voss. Bergens Roklub stilte med 30 deltagere og Fana Roklub med 10. Opplegget ble en suksess og inspirerer til gjentakelse neste år. Resultatene vil fort bli synlige på regattaene neste sommer.

Styrets årsberetning for 2004 er absolutt blottet for selvsykry så man må ta noen dykk her og der mellom linjene. Men da blir det etterhvert åpenbart hvilken fremragende innsats *Kristin & Co.* har gjort. En noe bekymringsfull økonomi året før (etter den store ombyggingen i '03)

er et tilbakelagt stadium og årets regnskap er gjort opp med overskudd, stort kr. 88.000,-. Da er dobbelt-sculler fra Filippi, Italia ("Jan"), betalt og 2 nye single-scullere ("Ola" og "Kiwanis") satt i ordre.

Året 2004 er nok et år med klar fremgang for vår kjære klubb (selv om bedre resultater fra regattabanene hadde vært kjærkomment), og vi sitter med så mye potensiale at vi bør kunne se på fremtiden med optimisme. Årsberetningen melder at medlemstallet pr. 31.12.04 er 137, en liten fremgang.

På årsmøtet stilte 31 medlemmer. Nytt styre ble valgt med *Kristin Risa* i spissen. Håper de får arbeidsro og mye god hjelp fra vårt eget miljø.

Noen konkrete tiltak med henblikk på klubbens 100-års jubileum i 2006 er gjort:

- en jubileumskomite er nedsatt og har allerede vedtatt en ramme om feiringen
 - og en mindre gruppe jobber med prosjekt "jubileumsbok", bl.a. finansieringen av denne.
- Så det "rører på seg" både her og der, og hvis lykken står oss bi, kan det hende at det å bli 100 år kan bli det løft vi trenger for å bli større og enda bedre.

2005

Formannens og rosjefens beretninger for 2005 er hyggelig lesing. Rekordstor treningsaktivitet, sterk innsats i regattaer og nye båter er stikkord. Det er rodd 2144 individuelle turer med *Inger Lise Strønen* med 175 og *Marthe Kryvi* med 169 på topp. Båtene har vært på vannet 1212 ganger.

Høydepunktene i NM var selvfølgelig at *Svein Urban Ringstad* for 3.år på rad ble Norsk mester i herrer elite lettvekt single-sculler, og at han sammen med *Kristoffer Brun* (17), tok mesterskapet i H El L/V 2x. Men det står også respekt av *Kristoffers* og *Jørgen Liens* sølv-medalje i HJA2x.

Begge mesterskap ble tatt i våre, av året, nye Filippi-båter 2x "Jan" og 1x "Kiwanis". HJC 1x ble vunnet av *Fredrik Wie Soltvedt* med *Christian W. Dommerby* på 2.plass. I HJB4 – ble det 1.plass. Vi stilte med 8-tter lag både i DJA8+ og HJA8+. Plasseringer h.h.v. 2. og 4.plass. I NM startet vi i 46 løp med i alt 34 aktive roere. I Årungenregattaen startet vi i 21 løp og i Vangsvannregattaen i fantastiske 71 løp.

Internasjonalt var vi på N.R.'s kombilag i København, Sorø, U-23 VM i Amsterdam og Baltic Cup.

Norges-cup var delvis prioritert. (Vi bør se nærmere på dette nå når pengepremiene er vesentlig forbedret), og vi tok en 2.plass klart etter Ålesund, men like klart foran Fana på 3.plass. Premien for 2.pl. var i år kr. 15.000,- + taktklokke for montering i båt.

Svein Urban Ringstad fikk landslagsdrakten på i Sorø og kom hjem med 1 gull og 1 sølv i HJLV1x. I samme klasse i U-23 i Amsterdam ble det beskjedne 17.plass.

Bildet av poeng-plukker-gjengen på Årungen viser 34-35 ansikter og alle disse har vært aktive dette året.

Vi har i 2005 bokført kr. 156.000,- i stevneutgifter.

Dette gir oss forhåpninger for neste sesong og vi får sikkert høre mer til navn som *Kristoffer Brun*, *Jørgen Lien*, *Svein Urban Ringstad*, *Inger Lise Strønen*, *Marthe Kryvi*, samt mange mange flere.

Vi har hatt en meget sterk sportslig sesong på alle måter og er nøkternt optimistiske for 2006. Vi gleder oss stort til 100års-dagen i mai.

Årungen NM 2005. Bak fra venstre: Kari Wie Larsen, Victor Åkesson, Jørgen Skulstad, Kristoffer Brun, Kjersti Jørgensen, Jørgen Lien, Inger Lise Strønen, Marthe Kryvi, Hanne Bertelsen, Torill Kleve, Ingvild Berge, Thorstein Nordby, Kristin Risa. Mellomste rad fra venstre: Cathrine Wie Larsen, AnneKathinka Tellefsen Opsahl, Runa Lindebjerg, Christian Dommerby, Fredrik Wie Soltvedt, Arve Nyhagen, Petter Bråten, Håvard Røksund, Julie tellefsen Opsahl, Henrik Løvold. Foran fra venstre: Kristin Wigum, Julie Salthella Ågnes, Marie Kristensen, Ingvild Moster, Ingvild Rønningen, Hanne Huun Monsen, Ida Huun Michelsen, Christine Lien, Hans henrik Urdahl. Liggende foran: Anders Fiskestrand og Svein Urban Ringstad.

Foto: Hans Jørgen Brun.

Men noe motgang må vi også se i kvitøget og hanskes med. Vi er svært opprødd for tillitsfolk og frykter at vi brenner ut Kristin Risa og hennes styre. Uten et fulltallig styre av høy kvalitet kan vi fort havne i en kritisk situasjon. Vanskelige og dyre problemer har vi i våre sanitærinstallasjoner og det hjelper lite på humøret at 2x "Kiss" totalhavarete sist høst. Dobbeltskullere var allerede mangelvare.

Et kompetent og innsatsvillig trenersteam har ansvaret for årets resultater og klubbens generelle fremgang. I tillegg til Kristin Risa har årets trenere vært Anders Fiskerstrand, Tor Wigum, Christian Tellefsen, og som "vikarer" Kari Wie- og Bertin Larsen og Nina og Lise Krohn-Hansen.

Nøyaktig 30 roere har opptrått som poeng-plukkere i Norges-Cup'en. Klubben har pr. 31.12.05 i alt 34 båter og 134 (-3) medlemmer.

Hvis valgkomiteen ledet av Sverre Gjessing klarer å få snekret sammen et nytt handlekraftig styre kan vi se fremtiden lyst i møte.

Den første begivenhet i jubileumsåret 2006 var gjennomføringen av generalforsamling den 26.januar med ca 40 deltakere, hvor vi heldigvis hadde fått vår dyktige og effektive formann, Kristin Risa, til å stille til gjenvalg. Med seg har hun fått et variert utvalg av unge roere og noen mer voksne roer-foreldre som sikkert vil utgjøre et effektivt styre.

Styrets sammensetning i jubileumsåret blir da:

Kristin Risa	Formann
Charlotte Gjessing	V/formann
Atle Nordby	Kasserer
Anne Cathrine Wie Soltvedt	Sekretær
Ola Røksund	Rosjef
Rolf Jørgensen	Materialforvalter
Christian Lien	Hussjef

Bare få dager senere er redaksjonen av denne bok avsluttet.

Generalforsamlingen vedtok bl.a. også å utnevne

Gunnar Bergman
Ragnar Gjerdevik og
Per Sætre

til æresmedlemmer. Applaus og blomster rundet av denne enestående seremoni.

Vi har også i år hatt svært stor deltakelse i regattaer, spesielt nasjonale, således:

Stokkavannet	46 løp
Vangsvannet	65 løp
NM Årungen	52 løp

Dessuten stilte vi i Årungen-reg., Østlandsreg., Tunevannet og Ulvenvannet i Os.

BERGENS ROKLUB'S ÆRESMEDLEMMER

Bergens Roklub's lover gir i § 4 generalforsamlingen rett (og plikt) til å utnevne til æresmedlem... " medlemmer som har ytt fremragende innsats for klubben og rosporten."

Et æresmedlemsskap henger meget høyt og det skal og må det. Det skal gjenspeile en usedvanlig innsats for klubben og rosporten over meget lang tid og være av en slik art at det preger klubb og klubb liv over mange, mange år.

Siden 1956, altså over en periode på 50 år, er ialt 16 medlemmer tildelt æresmedlemsskap.

Disse er:

1955	Erling Kersbergen	1988	Leif Kr. Larsen
1956	Knut Sivertsen	1988	Ragnar Visted
1956	Dagvin Opheim	1991	Dagvin Opheim
1956	Carl H. Frønsdal	1999	Alf Chr. Tornøe
1985	Johan Helmich Meyer	2001	H. Nic. Wergeland
1985	Per Stoltz	2006	Gunnar Bergman
1986	Ivar Tønseth	2006	Ragnar Gjerdevik
1988	Jan H. Bentzon	2006	Per Sætre

Det ville fylle en hel bok til hvis vi skulle stille opp alt de har utrettet for klubben. En fellesnevner er en usvikelig hengivenhet til sin egen klubb og til rosporten.

Uten denne garde til å slå ring om klubben i vanskelige tider er det mer enn tvilsomt om Bergens Roklub hadde eksistert i det 21. århundre.

Generalforsamlingen for 2005 (den 26.01.06) utnevnte fra venstre Gunnar Bergman, Per Sætre og Ragnar Gjerdevik til æresmedlemmer.

I løpet av klubbens første 50 år (1906 – 1956) var 6 medlemmer tildelt æresmedlemsskap. Med et totalt antall på 22 æresmedlemmer betyr det at det i gjennomsnitt går 4.5 år mellom hver utnevneelse.

Bergens Roklub's ærestegn hadde, frem til 1956, blitt utdelt til 19 medlemmer. Da som nå henger ærestegnet meget høyt og tildeles ifølge statuttens § 3 "... til medlemmer eller andre, som i særlig grad har gjort seg fortjent av Bergens Roklub".

Etter 1956 har ærestegnet vært tildelt:

Johan Gran	22/5 – 1956
Herman L. Holler	22/5 – 1956
Finn Meinich-Olsen	22/5 – 1956
Helen Nilsen	22/5 – 1956
Dagvin Opheim	22/5 – 1956
Ragnar Visted	22/5 – 1956
Johan Helmich Meyer	22/4 – 1980
Ivar Tønseth	22/4 – 1980
Finn Hofstad	4/12 – 1984
Ragnar Gjerdevik	4/12 – 1984
Sverre Berntsen	4/12 – 1984
Leif Kr. Larsen	15/10 – 1986
Alf Chr. Tornøe	15/10 – 1986
H.Nic. Wergeland	15/10 – 1986
Hilmar Rekk	15/10 – 1986
Finn Sandrup	15/10 – 1986
Jan Henrik Bentzon	15/10 – 1986
Gunnar Bergman	15/10 – 1986
Gerhard Lie	17/11 – 1986
Per Sætre	17/11 – 1986
Bjørn Lampe	19/10 – 1989
Lorentz Wesenberg Mohn	9/11 – 1993
Tone Nordås Haglund	9/11 – 1993
Rolf Pedersen	31/5 – 1996
Einar Sverre Fimreite	31/5 – 1996
Knut Mjelde	31/5 – 1996

Alle i forbindelse med 50-års jubileumet.

Alle ble utnevnt i anl. 80-års jubileumet

Og disse kom til ved 90-års-jubileet

Tellefsen-familien

har allerede satt spor etter seg og vi tror at vi skal se mye til dem i mange år fremover. Det hele startet med at Henrik kom i klubben i 1997 og bror Christian i 1998. Pappa Tom dukket opp og etablerte fort og effektivt sin posisjon som støttespiller. Videre kom Fredrik 2002 og Sebastian 2004 til, og ikke nok med det, Tom's søster Anne fulgte opp sine egne barn i 1998 da Jørgen, senere Julie 2002, og AnneKathinka Tellefsen Opsahl 2003, startet sine rokarrierer. Familien Tellefsen er alltid representert når ting skjer i klubben.

I 2001 finansierte søsknene Tellefsen den nye flotte båthengeren med kapasitet til 30 båter. Her får vi med årer, telt og alt annet utstyr vi trenger på store regattaer.

Tom og Anne stiller alltid opp når noe foregår i klubben, det være seg dugnad, fest eller andre arrangementer. Det er denne type støttespillere styret ikke kan klare seg uten. (Denne boks redaktør har hensynsløst utnyttet Annes kapasitet som sekretær.)

Navnet **Fiskerstrand** har klang i norsk ro-sport, ikke bare på forbunds-nivå med Åke Fiskerstrand som riks-trener og utrolig dyktig inspirator også for vår klubb gjennom mange år, men vi er heldig som har en gren av familien innenfor i vår klubb. Terje og Siv-Kari og bror/svoger Anders har en sterk merittliste å vise til. Som aktive race-roere på 80-tallet har de solide resultater bak seg, og i skrivende stund (2004) har de mange år med innsats i styret og som instruktører. Vi håper at dette vil strekke seg langt inn i årene som kommer. Det er denne type medlemmer som er avgjørende for klubbens fortsatte eksistens og positive utvikling.

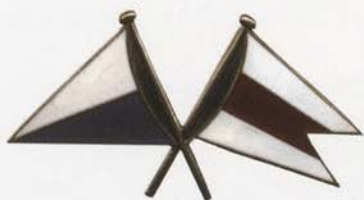
I 2004 – 05 fungerte Anders, godt assistert av Tor Wigum, som hovedtrener med stor suksess.

Det må nevnes at Terje Fiskerstrand i en årrekke har vært klubbens våkne samvittighet som revisor og dyktig rådgiver for klubbens kasserere og konsulent ved moderniseringen av regnskapet (i 2001-2002).

Terje er i 2004 – 2005 klubbens kasserer.

BANEN PÅ NORDÅSVANNET

Nordåsvannet var stedet vi møtte andre klubber ved større regattaer. Norgesmesterskap, Vestlandsmesterskap og andre mindre arrangementer. Samarbeidet med Fana Roklubb førte til et fast organ.

Regattakomiteen Nordåsvannet hvor Bergen og Fana stilte med 5-6 medlemmer hver. Samarbeidet gikk på skinner og vi ble vel kjent for 1.klasses opplegg. Sentrum var naturlig nok Fana Roklubs flotte hus på Langholmen i Fjøsangerbukten, innkvarteringen på Paradis Skole/Fana Gymnas og båtplass i Konsulbukten med Gamlehaugen som nabo i nord.

Båtene østfra kom med jernbane til Fjøsanger Stasjon og ble båret på sterke skuldre til "Konsulen" og lagt opp klubbvis på provisoriske stativer. Selve banen lå med start på

Ragatta-dag med Fana R.k.'s prektige klubbhus som sentrum. (Antagelig under NM 1950).

Nordspissen av Marmorøen, over Hops-bukten forbi Fana Roklubb og Gamlehaugen og helt til fjæresteinene i Fjøsangerbukten. Dette gjorde Langeholmen og Langestranden til ideelle tilskuerplasser for publikum. Også i Gamlehaugs-parken samlet det seg hundrevis av tilskuere til norgesmesterskapene. Dette var virkelig festdager for roerne i Fana og Bergen og ikke minst for skaren av tilreisende roere fra hele landet. På de største NM-arrangementene hadde vi opp mot 200 deltagere innkvartert på Paradis Skole med innlånte køysenger og full forpleining.

Rolf Manskow, mangeårig formann i *Christiania R.k.* og i 9 år formann i Norges Roforbund (m.a.o. en ruvende skikkelse i norsk rosport) og en sann venn av Bergens Roklub, skrev i 1947:

"En sommerdag på Nordåsvannet er en opplevelse. Der er vi midt i Vestlandets eventyrrike, på en av Norges beste kapproingsbaner..."

Regattakomiteen Nordåsvannet opparbeidet etterhvert en betydelig beholdning av merkebøyer, dregger, iletau m.m., men toppen av kransekaken kom da vårt medlem, *Per Stoltz*, fikk *Stoltz Røthing & Co. A/S* (dengang en av Bergens største entreprenør-bedrifter) til å støpe faste startbrygger på Marmorøen. Disse ligger der den dag i dag, bare så synd at de aldri brukes mer.

Generelt var forholdene gode men sterkere vind gav ulike forhold på banene og under visse forhold varierte strømmen endel på de forskjellige baner. Nordåsvannet er jo sjø, så tidevann-skiftet var her en faktor. Idag er det klart å foretrekke å ro på innsjø/ferskvann.

Banen på Nordåsvannet er egentlig ca 75 m for kort og kunne derfor ikke godkjennes for internasjonale regattaer (i likhet med Horten indre havn), og når man trakk mållinjen optimalt nordover måtte båtene "bremse" kraftig opp straks denne var passert. En av våre egne 4-ere kjørte opp i Kristiansborgelven og knuste baugen.

Startbryggene på Marmorøens nordside.

Dåp av dommer- og banebåter på Voss under NM 1998.

Karstein Stien, Askøy Rk. og Bjarne Hadler-Olsen Fana, var absolutt uunnværlige under regattaene på Voss. Her som henholdsvis speaker og måldommer.

Nåvel, siste NM-regatta fant sted i 1984 da Norges Roforbund trakk godkjenningen. En rekke alternativer i Bergen og omegn ble nøye vurdert, bl.a. Vindalsvannet på Søfteland i Os kommune med Os Roklubb som pådriver, Langavannet i Åsane og Kalandsvannet i Fana. Tilslett valgte man Vangsvannet på Voss etter sterk innsats av vårt eget medlem Hans Bru. Mange strålende regattaer har blitt avviklet der. At vinden av og til blir for hard kan man oppleve på en hvilken som helst bane hvor som helst i verden.

Men kom til Voss en glitrende varm sommerdag med Vangsvannet som et spill mellom Gråsidan og Lønehorgi og hele "Vangen" pyntet i grønt og du vil sanne vossingenes påstand "verdi er vid, men Voss er vidare".

Hordaland Rokrets med Hans Bru og Bjarne Hadler-Olsen, Fana Rk. var pådriverne som, assistert av mange gode hjelpere, fikk gjennomført prosjekt regattahus, innviet i 2000. **Voss Roklubb** ble født og har forlenget bevisst at også vossingene kan ro. Som storebror ønsker B.R. dere hjertelig velkomne i familien.

Vel og bra. Vossebanen ligger der. 10 x 2 mil nærmere Oslo, Sunnmøre og Trøndelag. Albano-anlegget er forlenget et faktum og nå arbeides det med faste startbrygger. Men først og sist er det et fellesprosjekt for hele Hordaland Rokrets godt assistert av **Norges Roforbund**. Mange medlemmer i alle aldre har ytt en kjempeinnsats og noen fortjener spesielt å få sine navn med i denne bok. To er nevnt: Bjarne og Hans, men uten folk som Svein og Irene Laumann Monsen, Tore Odfjell og flere fra Fana RK, Karstein Stien, Gunn Berntsen og Harald Åsebø fra Askøy RK, våre egne Gunnar Eidsheim og Jarle Nordås, Sissel Lothe, Finn Petersen og Tore Grindevoll fra Os, hadde neppe anlegget eksistert. Mange, mange flere kunne vært nevnt. Tusen, tusen hjertelig takk alle sammen!

Uten tvil er Regattakomiteen Nordåsvannet selve kimen til det fruktbare samarbeid vi her ser resultatet av. **VEL RODD** Fana og Bergen!

Når det gjelder regattabaner må også Vågen i Bergen nevnes. En mangeårig tradisjon var Vågskapproingen 17.mai. En utfordring for **Hordaland Rokrets** og B.R. er å få avviklet en sprintregatta her. Tenk hvilken PR-effekt dette ville ha f.eks. i forbindelse med Torg-dag i Bergen.

Den offisielle innvielsen av den nye regattabanen på Voss fant sted i 1988 i regi av Hordaland Rokrets som nå overtok rollen som arrangør fra Regattakomiteen Nordåsvannet. Senere har NM blitt lagt til Voss i 1993, 1998, 2001 og 2004. Men arrangørene kommer i hovedsak fra **B.R.** og **Fana**, dog med sterk innsats fra **Askøy**, **Os** og de andre klubbene i Hordaland og ikke minst fra Voss hvor **Voss R.k.**, lokalt næringsliv og **Voss kommune** yter uunnværlig bistand.

I år 2000 kunne vi innvie vårt nye regattahus ved banen på Voss. Huset har Vandrerhjemmet som nærmeste nabo. Der er god plass både inne og ute, og det er bl.a. det faste tilholdssted for Voss Roklubb samtidig som vi her har lagerplass for alt banemateriellet. Albano-anlegget, bøyer, tauverk e.tc.

Også de 4 dommerbåtene lagres her. Flytebyggene har god opplagsplass utenfor regattahuset så de kan vedlikeholdes på forsvarlig måte.

HORDALAND ROKRETS

Hordaland Rokrets er en videreføring av tidligere organisatorisk inndeling og omfatter i dag klubbene:

Alvøen, Askøy, Bergens, Fana, Holmen, Husnes, Os og Voss.

Tidligere, og frem til slutten av 1960 årene, hadde vi en kretsinnndeling som for vårt vedkommende betød at vi hørte inn under Vestlandske konkurransekrets som årlig arrangerte offisielle vestlandsmesterskap (populært kalt VM).

Vestlandske konkurransekrets omfattet klubbene i Rogaland, Hordaland, Bergen og Møre og Romsdal.

I Bergensområdet hadde vi en rekke klubber (Noreg, Kamp, Viking, Njård, Alvøen og Askøy) som bare rodde norske båttyper, spesialbygde Os-elvere, færing og seksæring. Disse ble integrert i Norges Roforbund straks etter krigen og organisert i "Utvalg for roing i norske båttyper". Båtene, som alle var bygd i Os, var usedvanlig vakre, klinkbygde, men slankere og lavere enn den tradisjonelle Os-elver bruksbåten.

Utviklingen, spesielt innenfor kommunikasjonene i hele Sør-Norge, førte til at kretsinnndelingen etter hvert ble omfattende revidert. Men i mange år var vi med og møtte våre forpliktelser på krets nivå.

En lang rekke av våre medlemmer har gjennom årene vært stilt til disposisjon for kretsen som formenn eller styremedlemmer.

VÅRE BANEDOMMERE

B.R. har etter beste evne forsøkt å møte sine forpliktelser m.h.t. å stille banedommere til disposisjon for krets og forbund. Naturlig nok ble det bråstopp i rekrutteringen i perioden 1965 – 1980, men etterhvert er vi kommet i siget. Vår veteran i dommer-kollegiet er *Gunnar Eidsheim* som ble autorisert allerede i 1982. Senere er, ikke overraskende, *Tone Nordås Haglund* kommet inn i 1984, og etter hvert frem til 2002 stiller vi med *Ken Morten* og *Kaja M.D. Gundersen*, *Jarle Nordås*, *Geir Einar Fimreite*, *Lene Hundven* og *Anders Fiskerstrand*.

Dessverre mangler vi tilsvarende oversikt for perioden 1956 – 65, men vi husker at *Ove Roll* var banedommer i denne perioden, også som godkjent internasjonal dommer.

Vi håper mange av den nyere generasjon vil ta opp denne utfordring.

NORGES ROFORBUND

Vi har vel, i likhet med alle klubbene utenfor Oslo-fjorden, i perioder hatt et noe ambivalent forhold til storebror N.R., men det er sikkert bare sunt og det har en tendens til å tørke bort. I det store og hele tror vi at vi *får* en god del mer enn vi *gir*.

Vi er svært glade for at limet som holder forbundet samlet heter *Kjell Emblem* og er en blid, tjenestevillig og dyktig bergenser. Formenn kommer og går, generalsekretæren vår består (sitatfusk ex. Gjensidige) og det har han gjort i ca. 37år.

Takk for hjelpen med dette skrift, *Kjell*, og for godt samarbeid gjennom mange år. Takk også for formidlingen av trenerbistand. Vi har hatt uvurderlig hjelp og fremgang takket være folk som *Frank* og *Alf Hansen*, *Rolf Sæterdal*, *Tore Øvrebø* og sist men ikke minst *Åke Fiskerstrand*.

Vår egen innsats i forbundssammenheng begrenser seg til (stort sett) *Tone Nordås* men kan hende kan det rettes på etter hvert.

BERGENS ROKLUB – BÅTOVERSIKT PR. 31.12.2005

Navn	Produsent	År
1x		
Tone	Stämpfli	
Ragnar	Stämpfli	1992
Bertin		
Tor	Filippi	2004
Bjørn	Stämpfli	1994
Stilken	Hasle	1980
Sverre	Stämpfli	1994
Jarle	Empacher	
Calle	Aylings	
Raggen	Østtysk	1985
Dagvin	Hasle	1980
Ola	Filippi	2005
Kiwanis	Filippi	2005
Severin	Hasle	
Hansa	Hasle	
Helmic	Hasle	1980
Gunnar	Pirsch	1962

2x		
Mossen	Hasle	1996
Ivar	Hasle	1982
Lorentz	Hasle	
Sivve	Henry Larsen	
Per	Stämpfli	1993
Nikken	Stämpfli	1994
Jan	Filippi	2005
Langeleif	Østtysk	1985
Kiss	Stämpfli (Havarete høst-05)	1986
4- og 4+		
Herman van Rees	Pirsch	1945
Æolus	Pirsch	1955
Hans Torvald		
Bærevähr-Hansen	George Sims Sons Ltd Putn.	1955
4x		
Bissen	Empacher	1948
Rolf	Stämpfli	1999
Ove Roll	Østtysk	1983
4 Innrigger		
Finn Borchgrevink	Aarhus innriggerverft	1951
Gravdal	Borge Bringsvær, Drøbak	1933
8-tter		
Jan H	Østtysk	1988

Inger Marie Gjerdevik døver singlesculler «Ragnar». Per Sætre, Bjørn Lampe og Ragnar Gjerdevik applauderer.

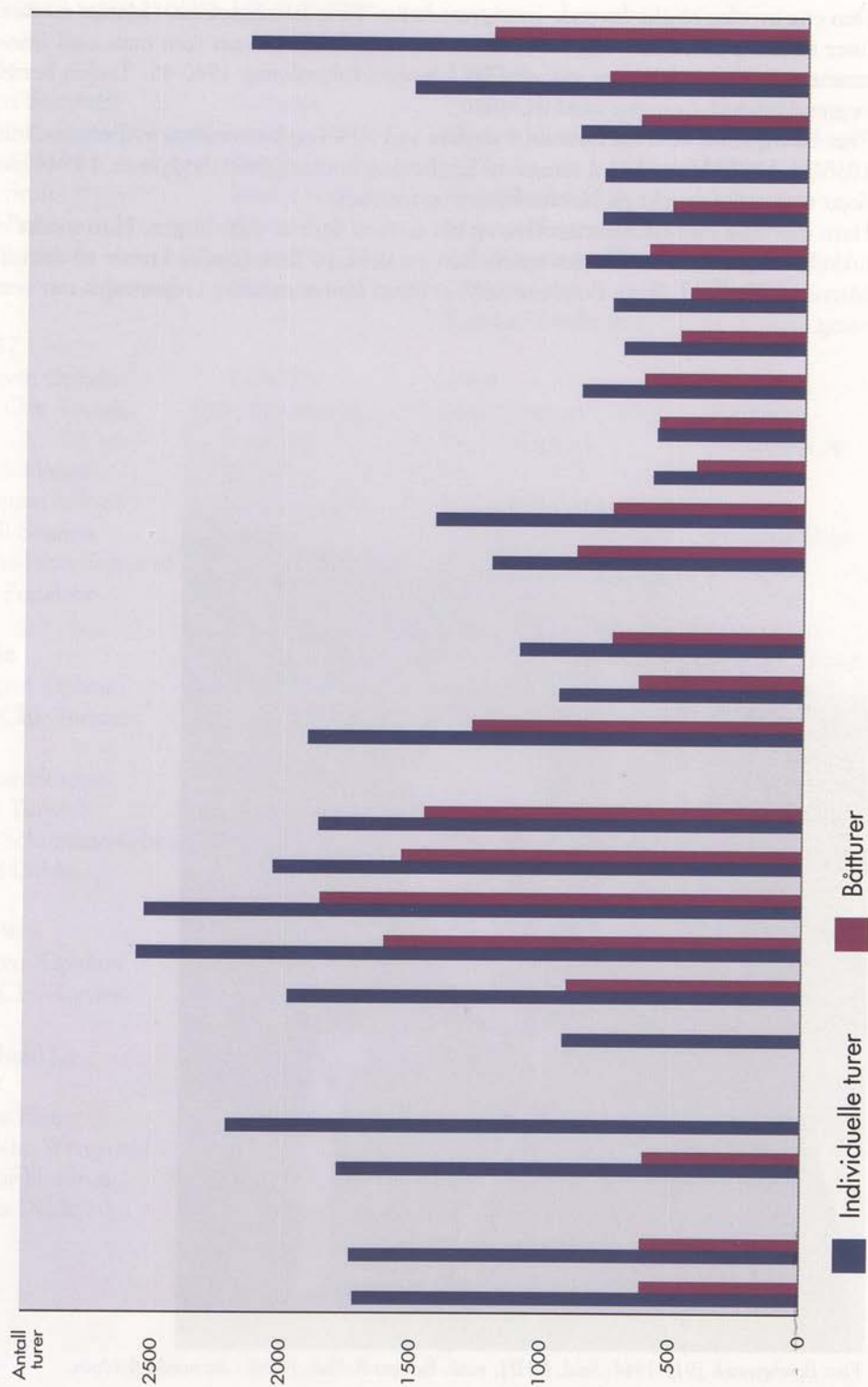

Tone Nordås og Sophus Bratland.

Tor Wigum og Reidar Aralt 1999.

TUR- OG BÅTSTATISTIKK 1956-2005

Den ene av våre to gjenlevende innriggere heter "Finn Borchgrevink". Mange medlemmer lurer sikkert på hva som ligger bak dette litt høytidelige navnet som man også finner på minnetavlen over dem som gav slitt liv i Norges frihteskamp 1940-45. Tavlen henger på veggen i hovedinngangen til klubbhuset.

Finn Borchgrevink kom fra Oslo for å studere ved NHH og ble medlem av Bergens Roklub i 1938/39. I 1942 klarte han å rømme til England og kom seg inn i flyvåpenet. I 1944 ble han skutt ned under et tokt på Norske-kysten og forsvant.

Hans mor fikk vite om minnetavlen og båt-navnet flere år etter krigen. Hun sendte oss et takkebrev og i flere år deretter sendte hun en sjekk på flere hundre kroner til dekning av båtens vedlikehold. "Finn Borchgrevink" er båten som er avbildet i reportasjen om veteran-roing.

Finn Borchgrevink 1915-1944. Stud. NHH, medl. Bergens Roklub, Fenrik i det norske flyvåpen.

STYRETS MEDLEMMER 1956-2006

1956

Knut Sivertsen	Formann
Herman Hansen	v/formann
Enok Hansen	Rosjef
Per Stoltz	Matr.forvalter
Alf Pettersen	Kasserer
Kjell Søgne	Hussjef
Hans-Peter Sejerstad	Varamann

1957

Dagvin Opheim	Formann
Alf Chr. Tørnøe	v/formann og kasserer
Enok Hansen	Rosjef
Herman Lekven	Matr.forvalter
Kjell Søgne	Hussjef
Hans-Peter Sejerstad	Sekretær
Alf Pettersen	Instr. Leder

1958

Dagvin Opheim	Formann
Alf Chr. Tørnøe	v/formann og rosjef
Oskar Hordnes	Kasserer
Ivar Tønseth	Matr.forvalter
Tor Schumann-Olsen	Instr.leder
Odd Dahle	Hussjef

1959

Dagvin Opheim	Formann
Alf Chr. Tørnøe	v/formann og rosjef
Gerhard Lie	sekr. og instr.leder
Hans Holst	Kasserer
H. Nic. Wergeland	Matr.forvalter
Oskar Hordnes	Hussjef
Hans Dahle	St.medlem

1960

H. Nic. Wergeland	Formann
Gerhard Lie	v/formann og sekr.
Knut Skurtveit	Kasserer
Gunnar Bergman-Olsen	Rosjef
Tor Schumann-Olsen	Matr.forvalter
Finn Hofstad	Hussjef
Ragnar Gjerdevik	

1961

Finn Sandrup	Formann
Bertel Kapstad	v/formann og rosjef
Gunnar Bergman-Olsen	Kasserer
Sverre Berntsen	Matr.forvalter
Finn Hofstad	Hussjef
Steinar Giertsen	1.vara og sekretær
Svein Strømme	2.vara

1962

Finn Sandrup	Formann
Stein Amundsen	v/formann
Enok Hansen	Rosjef
Fritjov Irgens	Instr.leder
E. Kühle Hansen	Sekr./kasserer
Erling Standnes	Matr.forvalter- /hussjef
Helge Borgen	Varamann

1963

Finn Sandrup	Formann
--------------	---------

1964

Finn Sandrup	Formann
--------------	---------

1965

Finn Hofstad	Formann
Bjørn Høgh	v/formann
Per Lerøen	Sekretær
Ragnar Gjerdevik	Kasserer
Gunnar Bergman-Olsen	Rosjef
Erling Standnes	Matr.forvalter
Jan Tollaksen	Hussjef

1966

Styresammensetning som i 1965 bortsett fra at Erling Standnes og Jan Tollaksen ble byttet ut med h.h.v. Einar Arvidson og Hagbart Hansen.

1967 – 1977

Finn Hofstad satt som formann i hele denne perioden men våre arkiver er delvis borte så styrenes sammensetning er vanskelig å rekonstruere.

1978

Finn Hofstad	Formann
Per Sætre	v/formann
Gunnar Bergman (Olsen)	Rosjef
Bjørn Lampe	Matr.forvalter
Fredrik Konow	Kasserer
Ragnar Gjerdevik	Sekretær
Erling Thorbjørnsen	Hussjef

1979

Finn Hofstad	Formann
Per Sætre	v/formann
Gunnar Bergman	Rosjef
Bjørn Lampe	Matr.forvalter
Fredrik Konow	Kasserer
Ragnar Gjerdevik	Sekretær
Erling Torbjørnsen	Hussjef

1980 – 1981

Per Sætre	Formann
Sverre Berntsen	v/formann
Finn Hofstad	Hussjef
Bjørn Lampe	Kasserer
Gunnar Helliesen	Sekretær
Ragnar Gjerdevik	Rosjef
Gunnar Bergman	Matr.forvalter

1982

Ragnar Gjerdevik	Formann
Finn Hofstad	v/formann
Gunnar Bergman	Rosjef
Gunnar Helliesen	Sekretær
Sverre Berntsen	Kasserer
Bjørn Lampe	Matr.forvalter

1983

Ragnar Gjerdevik	Formann
Tone Nordås	Hussjef
Rolf Pedersen	Rosjef
Finn Hofstad	v/formann
Gunnar Helliesen	Sekretær
Sverre Berntsen	Kasserer
Bjørn Lampe	Matr.forvalter

1984

Tone Nordås	Formann
Bjørn Lampe	v/formann
Finn Hofstad	Kasserer
Ragnar Gjerdevik	Matr.forvalter
Einar Nordås	
Gunnar Bergman	Sekretær
Rolf Pedersen	Rosjef

1985

Tone Nordås	Formann
Einar Nordås	
Finn Hofstad	Matr.forvalter
Bjørn Lampe	Kasserer
Gunnar Bergman	Rosjef
Ragnar Gjerdevik	Hussjef
Hans Bru	v/formann

1986

Tone Nordås	Formann
Hans Bru	v/formann
Bjørn Lampe	Rosjef
Einar Nordås	
Randi Wie	Sekretær
Kjell Sandvik	Matr.forvalter
Ragnar Gjerdevik	Hussjef

1987

Hans Bru	Formann
Tone N. Haglund	v/formann
Bjørn Lampe	Kasserer
Ragnar Gjerdevik	Rosjef
Randi Wie	Hussjef
Kjell Sandvik	Sekretær
Einar Nordås	Matr.forvalter

1988

Hans Bru	Formann
Tone N. Haglund	v/formann
Roald Wie	Sekretær
Bjørn Lampe	Kasserer
R. Gjerdevik	Hussjef
Ole K. Røstum	Rosjef
Kjell Sandvik	Matr.forvalter

1989

Erik Henneli	Formann
Tone Nordås Haglund	v/formann
Bjørn Lampe	Kasserer
Kari Tindlund	Sekretær
Roald Wie	Hussjef
Ove Tvedt	Matr.forvalter
Kari Wie	Rosjef

1990

Ove Tvedt	Formann
-----------	---------

1991

Hilde Eva Brugger	Formann
Jarle Nordås	Rosjef
Rolf Pedersen	Matr.forvalter
Roald Wie	Hussjef

1992

Jarle Nordås	Formann
Gunnar Eidsheim	v/formann
Roald Wie	Kasserer
Knut Mjelde	Sekretær
Einar Fimreite	Hussjef
Per Sætre	Matr.forvalter

1993

Per Sætre	Formann
Jan Bru	Rosjef
Einar Fimreite	Matr.forvalter
Marit Beate Tittel	Kasserer
Roald Wie	Hussjef
Knut Mjelde	Sekretær

1994

Per Sætre	Formann
Jarle Nordås	v/formann
Roald Wie	Sekretær
Einar Fimreite	Matr.forvalter
Knut Mjelde	Sekretær
Halvor Færevaaag	Rosjef
H. Nic. Wergeland	Kasserer

1995

Per Sætre	Formann
Vigdis Hundven	v/formann
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Knut Mjelde	Sekretær
Halvor Færevaaag	Rosjef
Einar Fimreite	Matr.forvalter
Reidar Faugstad	Hussjef

1996

Jarle Nordås	Formann
Vigdis Hundven	v/formann
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Jan Krohn-Hansen/	
Knut Mjelde	Sekretær
Anders Fiskerstrand/	
Petter Wie	Rosjef
Terje Fiskerstrand	Matr.forvalter
Reidar Faugstad/	
Einar Fimreite	Hussjef

1997

Ola Flesland	Formann
Gunnar Eidsheim	v/formann
Siv Kari Fiskerstrand	Sekretær
Anders Fiskerstrand	Rosjef
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Peter B. Kryvi	Hussjef
Erling Standnes	Matr.forvalter

1998

Ola Flesland	Formann
Gunnar Eidsheim	v/formann
Trine Lise Wiik	Sekretær
Siv Kari Fiskerstrand	Rosjef
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Peter B. Kryvi	Hussjef
Knut Skurtveit	Matr.forvalter

1999

Jan Krohn-Hansen	Formann
Heinrich Stuhr	v/formann
Jarle Nordås	Sekretær
Lene Hundven	Rosjef
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Kaj Wigum	Hussjef
Sigurd Krohn-Hansen	Matr.forvalter

2000

Jan Krohn-Hansen	Formann
Sverre Gjessing	v/formann
Jarle Nordås	Sekretær
Lene Hundven	Rosjef
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Kaj Wigum	Hussjef
Sigurd Krohn-Hansen	Matr.forvalter

2001

Jan Krohn-Hansen	Formann
Sverre Gjessing	v/formann
Jarle Nordås	Sekretær
Ola Flesland	Rosjef
H. Nic. Wergeland	Kasserer
Kaj Wigum	Hussjef
Inge Solheim	Matr.forvalter

2002

Sverre Gjessing	Formann
H. Nic. Wergeland	v/formann
Siv-Kari Fiskerstrand	sekretær
Ola Flesland	Rosjef
Terje Setsaas	Kasserer
Kaj Wigum	Hussjef
Inge Solheim	Matr.forvalter

2003

Jan Krohn-Hansen	Formann
H. Nic. Wergeland	v/formann
Siv-Kari Fiskerstrand	Sekretær
Terje Setsaas	Kasserer
Kaj Wigum	Hussjef
Morten Ågnes	Matr.forvalter

2004

Kristin Risa	Formann
Gunnar Eidsheim	v/formann
Bertin Larsen	Rosjef
Christian Krohn-Hansen	Matr.forvalter
Margrethe Salthella	Kasserer
Kaj Wigum	Hussjef
Inger Strønen	Sekretær

2005

Kristin Risa	Formann
Gunnar Eidsheim	v/formann
Inger Strønen	Sekretær
Tor Wigum	Rosjef
Christian Lien	Hussjef
Peter Kryvi jr.	Matr.forvalter
Terje Fiskerstrand	Kasserer

2006

Kristin Risa	Formann
Charlotte Gjessing	v/formann
Atle Nordby	Kasserer
Anne Cathrine Wie Soltnvedt	Sekretær
Ola Røksund	Rosjef
Rolf Jørgensen	Matr.forvalter
Christian Lien	Hussjef

Foto «BT»

JAN HENRIK BENTZON

kom i klubben i 1945. Han forblev der i 55 år til sin død i år 2000. Mye gjevt og banebrytende presterte han, men la oss begynne med begynnelsen.

Jan Henrik satt 4 år i tyske konsentrasjonsleirer under krigen og her ble han kjent med vår gamle venn Fritz "Bissen" Boschoff. Bissen var veteran i B.R. og en av våre beste race-coxer. Det som holdt ham oppe var hans glødende interesse for roing og Jan H. fikk daglig ørene tutet fulle av denne sportens suverenitet.

Da de kom hjem (eller det som var igjen av dem – Jan H. var da 42kg), fant de fort frem til Roklubben og mye takket være treningen der kom de seg utrolig fort tilbake i fysisk form.

Jan H. Bentzon var den typen idrettslig multitalent som veldig raskt mestret ulike tekniske idret-

ter, og allerede i 1947 satt han på en ledig plass i vår sagnomsuste 4-rer lettvekt. Med denne ble han senior norgesmester i 1947 og '48.

Deretter tok han opp tennis og spilte seg fort opp i norges-eliten, men han holdt hele tiden kontakten med Roklubben vedlike.

Jan Henrik følte han sto i gjeld til klubben som så effektivt hadde hjulpet ham på fote igjen, og han viste dette på så mange måter. Særlig da han foresto å få en ny åtter fullfinansiert i 1988. Men det var ikke slutt med det. I 1994 ga han en testamentarisk gave til Hordaland Rokrets som skulle komme hele rokretsen til gode.

Opplegget består i at det opprettes en stiftelse som får retten til å innkassere festeavgiften fra et område på 55 bebyggete tomter på Montebello i Fana. Denne testamentariske gave ble bestridt av Jan Henrik Bentzons livsarvinger som gikk til rettsak for å få testamentet omstøtt. Det har tatt 9 år i rettsapparatet før dom i Rokretsens favør foreligger, akkurat på det tidspunkt redigeringen av denne bok avsluttes i februar 2006.

Vi vet derfor ennå ikke hva konsekvensene blir og hvilke beløp det er tale om, men at det vil få en stor innvirkning på den videre utviklingen av Bergens Roklub er hevet over tvil. Her og nå, 6 år etter at Jan Henrik Bentzon gikk bort, sitter vi nesten målløs tilbake, fulle av beundring for en slik generøsitet og litt numme etter en sjokklignende overraskelse.

Så tidlig som i 1988 ble Jan Henrik utnevnt til æresmedlem. Hans meritter som dette år kulminerte med den nye åtteren, var av en slik mengde at et æresmedlemskap var udiskutabelt. Lite ante vi den gang hva fremtiden skulle bringe.

BERGENS ROKLUB
RÅDET

Håp og ønsker for de neste 100 år

Gratulerer med jubileet!

Et jubileum gir oss alltid tid til både ettertanke og tanker for fremtiden. Som regel ønsker vi å bevare det som har vært bra og endre noe på kursen for fremtiden der hvor vi ikke helt har lyktes, samtidig som man prøver å se i krystallkulen i hvilken retning idretten posisjonerer seg framover.

I vår klubb har vi mye å takke for, som har vært bra – svært bra. Bare les hva klubbens stiftere sa i våre lover tilbake til 1906. De var framsynte og visjonære, det heter allerede i §1. i Bergens Roklubs lover:

"Klubbens navn er Bergens Roklub. Den har til formål å drive rosport og vekke interesse for denne idrett."

Ved å få et godt miljø vil alle trives, alle gjør sitt for at klubben og medlemmene yter noe, dette gir entusiasme og glede, det være egne ambisjoner enten det er på regatta-banen eller for klubben på andre "arenaer".

Dette må vel være "å vekke interesse for idretten". Entusiasme er smittsom. Stifterne viste også at får vi bredde så kommer det elite, og da kommer også resultatene på regatta-banene, og slik er det også i dag. Miljø og trivsel uansett alder, kjønn og ambisjoner må vi fortsatt prioritere og ønske at vi kan videreføre, som tidligere tider og som i dag.

Vi må være ydmyke og stolte av hva tidligere generasjoner har fått til gjennom 100 år. Det er mange idrettslag som ikke opplever sin 100 års dag, selvfølgelig av ulike grunner. Noen av grunnene kan være at de ikke ivaretar verken miljø, materiell eller verdier, de er ikke jordnære nok og får for høye og store ambisjoner både idrettslig og økonomisk, de satser ensidig på elite-utøvere som gjør at bredden forsvinner i en idrett som dessverre er altfor liten i Norge. Utfordringen til det til enhver tid sittende styre er at tidene forandrer seg og det gjør også rammebetingelsene.

I dag holder vi til i klubbens 5te klubbhus, et fantastisk hus med en utrolig flott beliggenhet som representerer store verdier for klubben. Men er huset ideelt for situasjonen i dag og for fremtiden? Sett på bakgrunn i antallet utøvere, materiell og trenings-fasiliteter er det nok ikke det. Vårt neste ønske må da være at økonomien vil bedre seg vesentlig, da kan man gjøre de utbedringer som er nødvendige for å kunne drive videre her på dette flotte stedet i ennå mange 10-år.

I vår klubb har det vært tradisjon for dugnads-innsats. Ingen verv er lønnet med kroner og øre, men det er "en takk for den fine tiden jeg har hatt". Det bør alltid være et oppriktig ønske at de som kommer etter skal få minst like mye glede av klubben som jeg selv hadde. Det må også være et ønske at idretten og samfunnet ikke utvikler seg slik at ingen vil gjøre noe uten å få betalt. Frivillig innsats i norske idrettslag og andre foreninger er mer verdifullt enn all verdens penger.

En oppsummering om håp og ønsker for de neste 100år vil da være:

- At klubben klarer å bevare det gode miljøet og tradisjonene.
- At klubben alltid vil ha plass og økonomi til både bredde og elite-utøvere.
- At alle i klubben skal ha det kjekt, trivelig og godt, basert på sitt eget idrettslige ambisjonsnivå.
- At klubben får mange nye medlemmer av begge kjønn som får gleden av å oppleve det som vi har opplevd.
- At klubben klarer å bevare hus og eiendom i en god forfatning, og at klubben får så god økonomi at vi kan utbedre, bygge på, eller bygge nytt uten å sette oss for økonomisk ruin.
- At de som har vært aktive i klubben har hatt en sånn fin tid at de vil gi noe tilbake i form av ulike verv.
- At klubben i fremtiden får resultater på regatta-baner over hele verden, slik at alle skal vite hvem og hvor Bergens Roklub er – og at alle skulle ønske å være medlem i vår klubb.

Igjen vil jeg gratulere med jubileet og ønske alle lykke til med resultatene i de neste 100 år – enten man er på regattabanen eller har tillitsverv i klubben.

Rådets ordfører

Per Sætre (s)

FORMANNEN:

Ønsker og håp for fremtiden:

Bergens Roklub har mange gode år å se tilbake på i sin 100-årige historie. Mitt ønske for fremtiden er at vi klarer å ta vare på det gode miljøet i klubben. Vi er et populært idrettslag og har de siste tre år hatt ventelister for nye medlemmer. Den store aktiviteten er en glede, men den medfører også større slitasje på utstyret vårt enn det som har vært vanlig tidligere. Dette er en utfordring vi må ta på alvor, både i forhold til det daglige vedlikeholdet og når det gjelder å skaffe tilveie midler for innkjøp av nytt materiell.

Klubbhuset vårt har en fantastisk beliggenhet ved Nordåsvannet, som er en av Norges beste treningsarenaer for roing. Jeg håper at vi i løpet av de neste årene kan komme videre med planene om utbygging, for vi trenger mer plass til båtene og et større treningsrom. Dette er ingen liten oppgave, men jeg håper at noen av de festlige anledningene vi skal ha i jubileumsåret vil være møteplasser hvor noen kan få motivasjon til å ta fatt på oppgaven.

Nivået på utøverne i klubben er varierende, fra mosjonist og nybegynner til Norgesmester. Det at vi alltid har hatt plass til alle nivå har vært en styrke for klubben, og jeg håper at dette vil fortsette i årene som kommer. Vi har vært heldige som har hatt noen ildsjeler som trår til som trenere i en eller flere sesonger, i sin helhet som dugnadsinnsats. Rundt oss er det mange klubber som sliter, nettopp på grunn av trenermangel. La oss ta godt vare på de trenerne vi har og forhåpentligvis fanger også noen tidligere roere eller foreldre til nye medlemmer interesse for en trenerinnsats i klubben.

Bergens Roklub har hatt deltakere i World Cup og VM på senior og juniornivå. Jeg håper at vi med tid og stunder også har en OL-deltaker fra Bergens Roklub, kanskje allerede i Beijing (2008) eller London (2012)?

Å skaffe tillitsvalgte er en utfordring for de fleste lag og organisasjoner i dag, også for oss. Jeg håper at vi kan bruke jubileumsåret til å få en del tidligere medlemmer tilbake som mosjonsroere, på alle nivå. Dette kan gi rom for et miljø for voksne som på sikt kan gi flere kandidater til tillitsvervene, i tillegg til at de får drive med en så fantastisk idrett som roingen er!

Bergens Roklub
Kristin Risa (s)
Formann

EPILOG

Det er ca. 3 år siden jeg etter eget forslag og helt frivillig påtok meg jobben med å skrive denne bok. Det var ikke akkurat kø for å få jobben.

Mye tankevirksomhet er nedlagt i tillegg til leting i til dels kaotiske arkiver og intervjuer med en lang rekke medlemmer i alle aldre. To somre fikk manuskriptet være med på sommerferie på Hardangervidda og sist høst ble det delaktig i badeferie på Lanzarote.

Det ferdige produkt foreligger her mellom to permer, Bergens Roklubs etthundre-års historie.

Kvalitet, innhold og nøyaktighet får andre uttale seg om, jeg mener å ha gjort mitt beste.

Det har vært en stor hjelp og inspirasjon at formann Kristin

Risa og rådsordfører Per Sætre hele tiden har vært positivt innstilt.

En inderlig og hjertelig tusen takk går til Anne Tellefsen som har tatt seg av skrivingen av manus, og omskriving og retting i det uendelige. Uten din hjelp, Anne, hadde jeg garantert helt sikkert gitt opp. Nå er jobben gjort og vi kan legge penn, kladdeblokk og PC til side med god samvittighet.

En stor og hjertelig takk også til min kjære kone Alice for nøyaktig og effektiv korrekturlesing, samt gode råd og mye tiltrengt oppmuntring.

Det jeg nå håper er at vi med dette produkt, i tillegg til informasjon til medlemmene og andre lesere, har gitt fremtidens styrer et redskap til videre utvikling av klubben.

Vi ligger meget bra an i forhold til andre klubber her i landet når vi ser litt nærmere på hva vi har å fare med:

Det er stort at vi om få måneder skal markere Bergens Roklubs 100-års jubileum.

Det er stort at vi kan fremstå med den bredde og elite som vi faktisk besitter.

Det er stort at de ressurser og den dynamikk vi eier er tilstede.

Det er stort at vi sitter i flotte omgivelser med et hensiktsmessig anlegg med klare muligheter for utvidelse.

Nå er det opp til medlemsmassen å ta vare på alt det vi har, føre den idrettslige aktivitet videre og bemanne alle tillitsverv.

Vi er kommet lang, veldig langt, og i toppen av norsk ro-idrett må vi bli.

Til klubbens, Bergens og norsk ro-idretts beste.

Lykke til med de neste 100 og takk for meg.

H. Nic. Wergeland (s)
(redaktør)

En rekke firmaer har reagert positivt på vår henvendelse i 2005 om finansiell støtte til utgivelse av dette skrift.
Uten denne positive reaksjon vi er blitt møtt med kunne vi ikke ha gjennomført "prosjekt jubileumsbok".

Vi retter en hjertelig takk til følgende:

KIWANIS CLUB FANA

LAGUNEN SENTERFORENING

ACTA ASA

VITAL FORSIKRING ASA

TV2 GRUPPEN AS

SIVI AS

BERGEN OG OMEGN BBL

RIEBER & SØN ASA

BERGEN BROKER FINANS ASA

TINE MEIERIET VEST BA

KROHNÅS EIENDOM AS

FRAMO ENGINEERING AS

NORSK SKIBSASSURANSEFORENING

NCC ROADS

SPAREBANKEN VEST

JÆGERGRUPPEN AS

KAFFEHUSET FRIELE AS

AS THEODOR OLSEN EFTE.

TRESS C. MONSEN

"LANGELEIF-FONDET"

Firebanden (gamlekarene) anført av Leif Kr. Larsen som brukte klubben aktivt på 90 tallet og 3-4 år inn i det 21. århundre innbetalte en selvpålagt kontingent på hvert møte. Til 90-årsjubileet i 1996 donerte «Langeleif-fondet» 7000 kroner til klubbens drift. Gudny Larsen forsterket fondet med 5000 kroner da Langeleif gikk bort og hele fondet på 15700 kroner ble overført til finansieringen av denne bok. Det er langt det største enkeltbidraget.

109067282

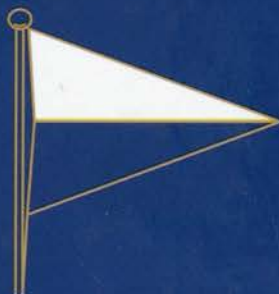

Depotbiblioteket

Rosporten i Bergen
1879 – 2006

10G067282

ROSPORTEN I BERGEN 1879-2006 BERGENS ROCKLUBB GJENNOM 100 ÅR